

Nr. 9 – 2005
Side 1361 – 1519

NORSK LOVTIDEND

Avd. I

Lover og sentrale forskrifter mv.

Nr. 9
Utgitt 5. august 2005

Innhold

	Side
Lover og ikrafttredelser. Delegering av myndighet	
2003	
Jan. 22. Deleg. av myndighet til Sjøfartsdirektoratet etter lov om mønstring av arbeidstakere på skip m.v. § 3 annet ledd (Nr. 1936)	1361
2005	
Juni 15. Endr. i delegering av myndighet fra det sentrale Mattilsynet til det lokale og regionale Mattilsynet (Nr. 590)	1363
Juni 17. Delvis ikrafttr. av lov 17. desember 2004 nr. 86 om endringer i lov 2. juni 1989 nr. 27 om omsetning av alkoholholdig drikk m.v. og enkelte andre lover (Nr. 599)	1368
Juni 17. Deleg. av myndighet til Arbeids- og sosialdepartementet etter lov 17. desember 2004 nr. 86 om endringer i lov 2. juni 1989 nr. 27 om omsetning av alkoholholdig drikk m.v. og enkelte andre lover del VI nr. 1 (Nr. 600).....	1368
Juni 17. Ikraftsetjing av lov 17. juni 2005 nr. 59 om endringar i folketrygdlova og alkohollova (Nr. 601)	1368
Juni 17. Ikrafts. av lov 6. juni 2003 nr. 38 om bustadbyggjelag (bustadbyggjelagslova) (Nr. 602).....	1368
Juni 17. Delvis ikrafts. av lov 6. juni 2003 nr. 39 om burettslag (burettslagslova) (Nr. 603).....	1369
Juni 17. Delvis ikrafttr. av lov 17. juni 2005 nr. 94 om endringer i lov 6. juni 2003 nr. 39 om burettslag (burettslagslova) mv. (Nr. 604)	1369
Juni 17. Deleg. av myndighet til Fiskeridirektoratet og Fiskeridirektoratets regionkontor etter deltakerloven (Nr. 607).....	1370
Juni 17. Ikrafttr. av lov 3. juni 2005 nr. 33 om forbud mot diskriminering på grunn av etnisitet, religion mv. (diskrimineringsloven) (Nr. 608).....	1371
Juni 17. Delvis ikrafttr. av lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) (Nr. 609)	1371
Juni 17. Ikrafttr. av lov 17. juni 2005 nr. 63 om endringer i barnelova (felles foreldreansvar for samboende foreldre) (Nr. 612).....	1386
Juni 17. Ikrafttr. av lov 17. juni 2005 nr. 64 om barnehager (barnehageloven) (Nr. 613).....	1386
Juni 17. Ikrafttr. av lov 17. juni 2005 nr. 65 om endringer i lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester og lov 13. desember 1991 nr. 81 om sosiale tjenester (sosialtjenesteloven) m.v. (Nr. 614).....	1386
Juni 10. Kunngjering av protokoll nr. 13 og 14 til den europeiske menneskerettskonvensjonen, inkorporert ved lov 10. juni 2005 nr. 49 om endringar i menneskerettslova (inkorporasjon av protokoll nr. 13 og 14 til den europeiske menneskerettskonvensjon) (Nr. 616).....	1387
Juni 17. Ikrafts. av lov 17. juni 2005 nr. 83 om endringar i inkassoloven (krav om å vere eigna m.m.) (Nr. 624).....	1399
Juni 17. Ikrafttr. av lov 17. juni 2005 nr. 78 om endringer i lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) (Nr. 625)	1399
Juni 17. Deleg. av myndighet til Finansdepartementet etter lov 17. juni 2005 nr. 78 om endringer i lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven). (Nr. 626).....	1399
Juni 17. Ikrafts. av lov 17. juni 2005 nr. 57 om endringar i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (dagpengar under arbeidsløyse m.m.) (Nr. 627).....	1399
Juni 17. Delvis ikrafts. av lov 17. juni 2005 nr. 89 om endringar i lov 26. juni 1992 nr. 86 om tvangsfullbyrdelse og midlertidig sikring og andre lover (Nr. 628).....	1400
Juni 17. Ikrafttr. av lov 17. juni 2005 nr. 96 om endringer i kommuneloven (kommunalt rapporteringsregister) (Nr. 629)	1400
Juni 17. Ikrafttr. av lov 17. juni 2005 nr. 97 om endringer i åndsverkloven m.m. (Nr. 630).....	1400
Juni 17. Delvis ikrafts. av lov 17. juni 2005 nr. 98 om endringar i lov 4. desember 1992 nr. 127 om kringkasting (Nr. 631).....	1400
Juni 17. Ikrafttr. av lov 17. juni 2005 nr. 56 om endringer i lov 18. desember 1987 nr. 93 om kontroll med eksport av strategiske varer, tjenester og teknologi m.v. (Nr. 632).....	1400
Juni 17. Ikrafttr. av lov 17. juni 2005 nr. 60 om endringer i lov 5. mai 1927 nr. 1 om arbeidstvister m.m. (Nr. 633)	1400
Juni 17. Ikrafttr. av lov 17. juni 2005 nr. 61 om interimorganisering av ny arbeids- og velferdsetat (Nr. 634)	1401
Juni 17. Ikrafttr. av lov 17. juni 2005 nr. 102 om visse forhold vedrørende de politiske partiene (partiloven) (Nr. 635).....	1401

Juni	17.	Ikrafts. av lov 17. juni 2005 nr. 99 om endring i lov 12. juni 1987 nr. 56 om Sametinget og andre samiske rettsforhold (Nr. 656)	1402
Juni	17.	Delvis ikrafttr. av lov 10. desember 2004 nr. 77 om endringer i skatte- og avgiftslovgivningen mv. (Nr. 658).....	1403
Juni	17.	Ikrafts. av lov 17. juni 2005 nr. 105 om endringer i opplæringslova og friskolelova (Nr. 660)	1403
Juni	17.	Ikrafts. av lov 17. juni 2005 nr. 106 om endringer i opplæringslova og friskolelova (Nr. 661)	1403
Juni	17.	Deleg. av myndighet til Landbruks- og matdepartementet etter lov om svensk reinbeiting i Norge og norsk reinbeiting i Sverige (Nr. 679)	1431
Juni	24.	Deleg. av myndighet til Finansdepartementet etter lov 4. mars 2005 nr. 11 om endringer i verdipapirhandelloven og enkelte andre lover (gjennomføring av markedsmissbruksdirektivet mv.) (Nr. 691).....	1454
Juni	28.	Deleg. av myndighet til Skattedirektoratet etter skatteloven § 10–70 (Nr. 724).....	1480
Juli	1.	Ikrafttr. av lov 17. desember 2004 nr. 100 om endringer i EØS-konkurranseloven og konkurranseloven (Nr. 729)	1482
Juni	30.	Ikrafttr. av lov 3. juni 2005 nr. 36 om endringer i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (Nr. 748)	1513
Juli	1.	Delegering av myndighet til Riksantikvaren etter lov om kulturminner § 20 (Nr. 751).....	1518
Juli	1.	Ikrafttr. av lov 17. juni 2005 nr. 94 om endringer i lov 6. juni 2003 nr. 39 om burettslag (burettslagslova) mv. (Nr. 753).....	1518
Juli	1.	Ikrafts. av lov 17. desember 2004 nr. 97 om endringer i lov 13. juni 1997 nr. 53 om tilsyn med erverv i dagspresse og kringkasting (Nr. 755)	1519

Kunngjøring av stortingsvedtak

2005

Juni	17.	Endr. i vedtak om særavgifter til statskassen for budsjetterminen 2005 (Nr. 620)	1397
Juni	17.	Endr. i vedtak om tollavgifter for budsjetterminen 2005 (Nr. 621)	1398
Juni	17.	Endr. i vedtak om produktavgift til folketrygden for fiskeri-, hval- og selfangstnæringen for 2005 (Nr. 622).....	1398
Juni	17.	Endr. i vedtak om særavgifter til statskassen for budsjetterminen 2005 (Nr. 623)	1398

Forskrifter

2005

Juni	13.	Forskrift om opptak til mastergradsstudier og videreutdanninger/emner på mastergradsnivå ved Høgskolen i Molde (Nr. 589)	1362
Juni	17.	Forskrift om smittevern i helsetjenesten (Nr. 610)	1371
Juni	17.	Forskrift om innsamling og behandling av helseopplysninger i Norsk overvåkingssystem for infeksjoner i sykehustjenesten (NOIS-registerforskriften) (Nr. 611)	1378
Juni	17.	Forskrift om kommunalt tilsyn med anlegg for sikring mot flom, erosjon og skred og anlegg for å bedre vassdragsmiljøet (Nr. 655).....	1402
Juni	17.	Forskrift til sameloven (lov 12. juni 1987 nr. 56) om forvaltningsområdet for samisk språk (Nr. 657)	1402
Juni	20.	Forskrift om tollnedsettelse for landbruksvarer som gjeninnføres etter bearbeiding i utlandet (Nr. 663).....	1404
Juni	17.	Forskrift om tiltak for å forebygge og begrense konsekvensene av storulykker i virksomheter der farlige kjemikalier forekommer (storulykkeforskriften) (Nr. 672)	1412
Juni	21.	Forskrift om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling hos psykolog (Nr. 673)	1423
Juni	22.	Forskrift om godkjenning av denaturering av teknisk etanol og etanolholdige preparater (Nr. 674)	1426
Juni	24.	Forskrift om overgangsbestemmelser til lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (Nr. 676).....	1428
Juni	21.	Forskrift om stønad til dekning av utgifter til fysioterapi (Nr. 680)	1432
Juni	23.	Forskrift om stønad til dekning av utgifter til jordmorhjelp (Nr. 683).....	1445
Juni	24.	Midlertidig forskrift om arbeidstid i institusjoner som har medleverordninger (Nr. 686)	1447
Juni	24.	Forskrift om ferdelsbegrensning i Nyrøysaområdet på Bouvetøya (Nr. 687)	1450
Juni	25.	Forskrift om soneinndeling i forbindelse med nedføring pga. radioaktivitet (Nr. 693)	1455
Juni	3.	Forskrift om autorisasjon av kantorer i henhold til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde (EØS-avtalen) (Nr. 710).....	1457
Juni	3.	Forskrift om autorisasjon av kateketer i henhold til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde (EØS-avtalen) (Nr. 711).....	1458

Juni	3.	Forskrift om autorisasjon av diakoner i henhold til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde (EØS-avtalen) (Nr. 712).....	1459
Juni	16.	Forskrift om eksamen ved Høgskolen i Ålesund (Nr. 713)	1460
Juni	16.	Forskrift om krav til bachelorgraden ved Høgskolen i Ålesund (Nr. 714).....	1465
Juni	20.	Forskrift som gir generelle tillatelser til bruk av frekvenser (Nr. 715)	1466
Juni	21.	Forskrift om satser for beiteavgift (Nr. 716).....	1472
Juni	21.	Forskrift om beiteområder for svensk rein i Norge (Nr. 717)	1472
Juni	24.	Forskrift om registrering av ansvarsmerker (Nr. 718)	1472
Juni	27.	Forskrift om overgangsregler i forbindelse med endringer i folketrygdloven kapittel 4 fra 1. juli 2005 (Nr. 720)	1478
Juni	30.	Forskrift om renter ved forsinket betaling (Nr. 728).....	1482
Juni	16.	Forskrift om krav til bachelorgraden ved Høgskolen Stord/Haugesund (Nr. 731)	1482
Juni	22.	Forskrift om krav til bachelorgrad ved Høgskolen i Vestfold (Nr. 732).....	1484
Juni	22.	Forskrift om eksamen og studierett ved Høgskolen i Vestfold (Nr. 733)	1485
Juni	28.	Forskrift om flygeoppvisning (BSL D 4–3) (Nr. 737)	1497
Juni	29.	Forskrift om allmenngjøring av tariffavtaler for byggeplasser i Osloregionen (Nr. 739).....	1502
Juni	30.	Forskrift om årsregnskap og årsberetning for borettslag (Nr. 745).....	1511
Juli	1.	Forskrift om markedsføring av kosmetiske inngrep (Nr. 749).....	1514
Juli	1.	Forskrift om midlertidig omsetningsforbud for friske krydderurter med opprinnelse i Thailand (Nr. 752)	1518
Juli	1.	Forskrift om medieregioner (Nr. 754).....	1519

Endringsforskrifter

2005

Juni	2.	Endr. i forskrift om utfyllende tekniske og arkivfaglige bestemmelser om behandling av offentlige arkiver (Nr. 587).....	1361
Juni	9.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2005 (Nr. 588)	1361
Juni	15.	Endr. i forskrift om avgifter vedrørende statens luftfartsanlegg og -tjenester (takstregulativet) (Nr. 591)	1363
Juni	16.	Endr. i forskrift om såvarer (Nr. 593)	1364
Juni	16.	Endr. i forskrift om levering av ligningsoppgaver fra boligselskap (Nr. 594).....	1365
Juni	16.	Endr. i forskrift om levering av ligningsoppgaver fra boligsameier (Nr. 595)	1365
Juni	16.	Endr. i forskrift fastsatt av Skattedirektoratet til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 (Nr. 596).....	1365
Juni	17.	Endr. i forskrift om innsending av årsregnskap m.v. til Regnskapsregisteret og rett til innsyn i årsregnskap m.v. og forskrift om årsregnskap for utenlandske foretak som driver virksomhet på norsk sokkel, unntatt petroleumsutvinning og rørledningstransport, eller foretak som driver midlertidig virksomhet på land (Nr. 598)	1367
Juni	17.	Endr. i forskrift om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål (Nr. 605)	1369
Juni	17.	Endr. i forskrift om midlertidig konsesjonsordning for fiske med snurrevad (Nr. 606)	1369
Juni	20.	Endr. i forskrift om visse forurensende stoffer i næringsmidler (Nr. 615).....	1386
Juni	15.	Endr. i midlertidig forskrift i medhold av lov 24. juni 1988 nr. 64 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 8 annet ledd (Nr. 617)	1396
Juni	16.	Endr. i forskrift om regulering av fisket med fartøy som fører russisk flagg i Norges økonomiske sone og fiskerisone ved Jan Mayen i 2005 (Nr. 618)	1397
Juni	17.	Endr. i forskrift om adgang til å permittere utover begrensningen i lønnspliktloven samt adgang til å utvide dagpengeperioden for samme tidsrom (Nr. 619).....	1397
Juni	20.	Endr. i forskrift til tolloven (Nr. 636)	1401
Juni	9.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2005 (Nr. 654)	1401
Juni	20.	Endr. i forskrift om toll- og avgiftsfri innførsel og forenklet fortolling av reisegods (Nr. 664)	1405
Juni	21.	Endr. i forskrift om omsetning av alkoholholdig drikk mv. (Nr. 665).....	1405
Juni	21.	Endr. i forskrift om engrossalg og tilvirkning av alkoholholdig drikk mv. (Nr. 666).....	1406
Juni	21.	Endr. i forskrift om fastlønnstilskudd til delvis dekning av kommunenes utgifter til fysioterapitjenesten (Nr. 667)	1406
Mai	3.	Endr. i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) (Nr. 668).....	1406
Juni	15.	Endr. i forskrift om sjømannspensjonering (Nr. 669)	1407
Juni	17.	Endr. i forskrift om kjøre- og hviletid m.v. ved innenlandsk transport og transport innen EØS-området (Nr. 670).....	1407

Juni	17. Endr. i forskrift om forsøksordning med rettsmekling (Nr. 671).....	1411
Juni	24. Endr. i forskrift om tomtefeste m.m. (Nr. 675).....	1427
Juni	2. Endr. i forskrift om kontroll av maritim tjeneste (Nr. 677).....	1427
Juni	15. Endr. i forskrift om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer (Nr. 678)	1430
Juni	21. Endr. i forskrift om forvaltning av rovvilt (Nr. 681).....	1441
Juni	22. Endr. i forskrift om særavgifter (Nr. 682).....	1441
Juni	23. Endr. i forskrift om stønad til dekning av utgifter til behandling hos ortoptist (Nr. 684).....	1446
Juni	24. Endr. i forskrift om innkreving av gebyrer til statskassen for offentlige oppgaver i forbindelse med oppdretts- og havbeitevirksomhet (Nr. 685)	1447
Juni	24. Endr. i forskrift om omsetningsavgift på jordbruksvarer, og om overproduksjonsavgift på mjølk (Nr. 689)	1453
Juni	24. Endr. i forskrift om likeverdig behandling av barnehager i forhold til offentlige tilskudd (Nr. 690)	1454
Juni	27. Endr. i forskrift om grader og yrkesutdanninger, beskyttet tittel og normert studietid ved universiteter og høyskoler (Nr. 694)	1456
Juni	24. Endr. i forskrift om utbetaling av engangserstatning ved dødsfall og invaliditet blant personell som avtjener verneplikt mv. (Nr. 719)	1476
Juni	27. Endr. i forskrift til opplæringslova (Nr. 721).....	1478
Juni	27. Endr. i forskrift om produksjonstilskudd i jordbruket (Nr. 722).....	1479
Juni	28. Endr. i forskrift om underretning og kunngjøring ved reorganisering og avvikling av forsikringsselskaper (Nr. 723).....	1480
Juni	28. Endr. i forskrift til friskolelova (Nr. 725)	1480
Juni	29. Endr. i forskrift om samordning av prospektkrav ved offentlig tilbud om tegning eller kjøp av omsettelige verdipapirer i flere EØS-stater (Nr. 726)	1481
Juni	29. Endr. i forskrift om redningsredskaper m.m. på passasjer- og lasteskip (redningsredskaper) (Nr. 727)	1481
Juni	23. Endr. i forskrift om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2005 (Nr. 734)	1491
Juni	24. Endr. i forskrift om redningsredskaper på passasjerskip (Nr. 735).....	1491
Juni	24. Endr. i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen (Nr. 736)	1497
Juni	29. Endr. i forskrift om forskuddstrekk i naturalytelser og om verdsettelse av naturalytelser ved forskuddstrekket og i forskrift om forskuddstrekk i utgiftsgodtgjørelser (Nr. 738)	1501
Juni	29. Endr. i forskrift om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften) (Nr. 740)	1505
Juni	30. Endr. i forskrift om kystgebyr (Nr. 741).....	1507
Juni	30. Endr. i forskrift til tolloven (Nr. 742)	1507
Juni	30. Endr. i børsforskrift (Nr. 743).....	1507
Juni	30. Endr. i forskrift om elektriske lavspenningsanlegg (Nr. 744).....	1508
Juni	30. Endr. i forskrift om fartsområder (Nr. 746)	1512
Juni	30. Endr. i forskrift om konstruksjon, utstyr, drift og besiktelser for fiske- og fangstfartøy med største lengde på 15 meter og derover (Nr. 747).....	1513
Juli	1. Endr. i forskrift om tillatelse til å utføre kosmetisk plastikkirurgiske inngrep (Nr. 750).....	1517

Diverse 2005

Juni	15. Opph. av forskrift om tilskott til organisert beitebruk (Nr. 592).....	1364
Juni	17. Opph. av forskrift om omsetningsforbud, inntil videre, for fetaost (Nr. 597).....	1367
Juni	17. Opph. av forskrift om overføring av eneretter fra A/S Vinmonopolet til Arcus Produkter AS (Nr. 659)	1403
Juni	17. Vedtak om nedleggelse av Den sivile transportberedskapsorganisasjonen (TBO) (Nr. 662) ..	1403
Juni	24. Instruks for Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskaps koordinerende roller (Nr. 688)	1452
Juni	24. Endr. i instruks om utredning av konsekvenser, foreleggelse og høring ved arbeidet med offentlige utredninger, forskrifter, proposisjoner og meldinger til Stortinget (Nr. 692)	1454
Juli	1. Vedtak om ikrafttredelse av forskrift om prosessuelle konkurranseregler i EØS-avtalen m.v. kapittel XIII artikkel 13 og 22 (Nr. 730).....	1482

Oversikt over rettelsel	3. omslagsside
Bestillinger, adresseendringer m.v.	4. omslagsside

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter mv.

Utgitt i henhold til lov 19. juni 1969 nr. 53.

Utgitt 5. august 2005

Nr. 9

22. jan. Nr. 1936 2003

Delegering av myndighet til Sjøfartsdirektoratet etter lov om mønstring av arbeidstakere på skip m.v. § 3 annet ledd.

Fastsatt av Nærings- og handelsdepartementet 22. januar 2003 med hjemmel i lov 18. juni 1971 nr. 90 om mønstring av arbeidstakere på skip m.v. § 3 annet ledd, jf. overføringsvedtak 25. november 1988 nr. 939 og overføringsvedtak 20. desember 1996 nr. 1157. Kunngjort 24. juni 2005.

Nærings- og handelsdepartementets myndighet etter lov 18. juni 1971 nr. 90 om mønstring av arbeidstakere på skip m.v. § 3 annet ledd delegeres til Sjøfartsdirektoratet.

2. juni Nr. 587 2005

Forskrift om endring i forskrift om utfyllende tekniske og arkivfaglige bestemmelser om behandling av offentlige arkiver.

Fastsatt av Riksarkivaren 2. juni 2005 med hjemmel i forskrift 11. desember 1998 nr. 1193 om offentlige arkiv § 2–15, § 3–14 siste ledd, § 3–21 annet ledd, § 3–22, § 3–23, § 5–8, § 5–10. Kunngjort 21. juni 2005.

I

I forskrift 1. desember 1999 nr. 1566 om utfyllende tekniske og arkivfaglige bestemmelser om behandling av offentlige arkiver gjøres følgende endring:

Kapittel IV punktet om «De videregående skoler» skal lyde:

Protokoller for terminkarakterer og avgangskarakterer ført i henhold til reglene i forskrift 28. juni 1999 nr. 722 til opplæringslova § 3–17 oppbevares for alltid.

Elevkort: Skal bevares hvis skolen ikke har et annet register over elevene. Slike registre kan foreligge på mikrofiche eller edb. I sistnevnte tilfelle har skolen plikt til regelmessig reaktivisering av båndene.

Eksamensbesvarelser: Bevares for hvert 10. år (år som ender på 0). Fra og med 1970 kan man nøye seg med et utvalg på 40 besvarelser i de fag som har mer enn 100 besvarelser pr. eksamen.

Støtteundervisning: Bevares i sin helhet så lenge det kan være administrativt behov for materialet, deretter etter samme regler som for eksamensbesvarelser.

Disiplinære forhold: Som for støtteundervisning.

II

Endringen trer i kraft 1. juli 2005.

9. juni Nr. 588 2005

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2005.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 9. juni 2005 med hjemmel i forskrift 21. desember 2004 nr. 1822 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2005 § 30. Kunngjort 21. juni 2005.

I

I forskrift 21. desember 2004 nr. 1822 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2005 gjøres følgende endring:

§ 15 tredje ledd nytt annet punktum skal lyde:

Maksimalkvoten på 370 tonn oppheves 9. juni.

II

Endringen trer i kraft straks.

13. juni Nr. 589 2005**Forskrift om opptak til mastergradsstudier og videreutdanninger/emner på mastergradsnivå ved Høgskolen i Molde.**

Fastsatt av styret ved Høgskolen i Molde 13. juni 2005 med hjemmel i lov 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 3–6 og § 3–7 og forskrift 2. juli 2002 nr. 738 om krav til mastergrad § 2. Kunngjort 21. juni 2005.

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder for opptak av søkere til høgskolens mastergradsprogrammer (mastergrader av 120 studiepoengs omfang, erfaringsbaserte mastergrader av 90–120 studiepoengs omfang og til videreutdanninger/emner som er godkjent som del av et mastergradsstudium).

§ 2. Opptakskrav

Opptakskravet framgår av studieplan for det aktuelle studiet.

Opptakskomiteen (jf. § 8), avgjør hvilke fag som kan godkjennes som grunnlag for opptak, og avgjør etter en samlet vurdering om søkeren er kvalifisert for opptak.

§ 3. Beregning av konkurransepoeng

Søkere med norsk utdanningsbakgrunn rangeres på grunnlag av:

- En vektet gjennomsnittskarakter på grunnlag av 180 studiepoeng.
- 0,1 poeng pr. år i inntil 2 år for relevant praksis utover opptaksgrunnlaget (etter avsluttet grunnutdanning (180 sp.)). Ved Mastergradsstudiet i helse- og sosialfag godkjennes inntil 5 års relevant praksis ut over opptaksgrunnlaget.
- 0,1 poeng for studium på minst 60 studiepoeng i tillegg til opptaksgrunnlaget, maksimalt 0,2 poeng for 120 studiepoeng.

For bokstavkarakterer benyttes følgende omregningsskala for utregning av vektet gjennomsnitt: A=5, B=4, C=3, D=2, E=1.

Poengsummen regnes ut ved at poeng etter pkt. b og c legges til vektet gjennomsnittskarakter.

Skjønsmessig vurdering legges til grunn når omregning mellom bokstavkaraktersystem og tallkaraktersystem ikke gir tilstrekkelig grunnlag for å vurdere søkerne.

Søkere med utenlandsk utdanning vurderes med grunnlag i vitnemål og dokumentasjon av utdanningsbakgrunn. Det foretas en individuell og skjønsmessig vurdering når det ikke er mulig å rangere søkerne på grunnlag av karakterer.

§ 4. Opptak utenom poengreglene

Studenter kan tas opp utenom poengreglene. Det kan i vurderingen legges vekt på

- særlig relevant praksis
- hensynet til sammensetningen av kullet ut fra studentenes bakgrunn og erfaring.

§ 5. Søknadsfrist. Forhåndsløfte

Ordinære søknadsfrister og frist for søknad om forhåndsløfte fastsettes av høgskolen. Forhåndsløfte kan gis til søkere som på søknadstidspunktet fyller opptakskravene, og som uten tvil ville ha kommet inn ved siste års opptak.

§ 6. Frist for innsending av dokumentasjon

Frist for innsending av dokumentasjon for eksamen som avlegges eller praksis som avsluttes etter søknadsfristen, fastsettes i forbindelse med utlysning av studietilbudet. Det kan søkes om utsettelse fra fristen. Søknaden skal begynnes.

§ 7. Utsettelse av studieplass

Tildelt studieplass kan reserveres til året etter dersom det foreligger tungtveiende grunner. Ytterligere utsettelse innvilges ikke.

§ 8. Opptakskomite

Studieutvalget oppnevner opptakskomite(er) for de aktuelle studiene.

§ 9. Klage på opptak

Klage på avslag om opptak behandles av høgskolens klagenemnd.

§ 10. Ikrafttreden

Forskriften trer i kraft f.o.m. studieåret 2005/06.

15. juni Nr. 590 2005**Vedtak om endring i delegering av myndighet fra det sentrale Mattilsynet til det lokale og regionale Mattilsynet.**

Fastsatt av Det sentrale Mattilsynet ved hovedkontoret 15. juni 2005 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven), lov 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern og lov 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell. Kunngjort 21. juni 2005.

I

I delegering 9. februar 2005 nr. 115 av myndighet fra det sentrale Mattilsynet til det lokale og regionale Mattilsynet gjøres følgende endringer:

Punkt 2.2.2 strekpunkt syv skal lyde:

- Forskrift 9. mars 2005 nr. 224 om veterinærsvakt § 3 første ledd.

Punkt 2.2.3 nye strekpunkt skal lyde:

- Forskrift 22. april 2004 nr. 665 om hold av storfe § 5 andre ledd.
- Forskrift 2. oktober 1998 nr. 951 om hold av strutsefugl § 16.
- Forskrift 2. april 2002 nr. 384 om transport av levende dyr § 13 første ledd.

Punkt 2.2.4 nytt strekpunkt skal lyde:

- Forskrift 31. desember 1998 nr. 1484 om tilsyn og kontroll ved innførsel og utførsel av levende dyr, annet avlsmateriale og animalsk avfall innen EØS, og ved innførsel av levende dyr fra land utenfor EØS § 14, § 15 og § 16.

Nytt punkt 5a skal lyde:

5a. Delegering av myndighet til å foreta særskilte administrative beslutninger

Myndigheten til å foreta beslutninger etter forskrift 9. mars 2005 nr. 224 om veterinærsvakt § 5 andre, tredje og fjerde ledd delegeres til det regionale Mattilsynet.

II

Endringene trer i kraft 15. juni 2005.

15. juni Nr. 591 2005**Forskrift om endring i forskrift om avgifter vedrørende statens luftfartsanlegg og -tjenester (takstregulativet).**

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 15. juni 2005 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 7–26, jf. § 15–4. Kunngjort 21. juni 2005.

I

I forskrift 10. desember 2004 nr. 1652 om avgifter vedrørende statens luftfartsanlegg og -tjenester (takstregulativet) gjøres følgende endring:

§ 5–2 skal lyde:

Underveisavgift oppkreves av EUROCONTROL på vegne av Norge etter de til enhver tid gjeldende vilkår for anvendelse av ordningen for underveisavgifter og betalingsvilkår innen EUROCONTROL, jf. § 5–3 til § 5–20. Avgiften pr. tjenesteenhed er NOK 438,47 fra 1. juli 2005. I tillegg innkrever EUROCONTROL et administrasjonsgebyr på EUR 0,18 pr. tjenesteenhed fra 1. juli 2005. Den grunnleggende valutakurs er 1 EUR = NOK 8,35664. Avgiftssatsen vil bli kursjustert hver måned ved å anvende gjennomsnittlig kurs mellom EUR og nasjonal valuta for måneden før den måned da flygingen finner sted. Med hensyn til beregningsformel og øvrige regler for øvrig vises til de nevnte vilkår.

II

Endringen trer i kraft 1. juli 2005.

15. juni Nr. 592 2005**Forskrift om opphevelse av forskrift om tilskott til organisert beitebruk.**

Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 15. juni 2005. Kunngjort 21. juni 2005.

Forskrift 1. april 2003 nr. 427 om tilskott til organisert beitebruk oppheves straks.

16. juni Nr. 593 2005**Forskrift om endring i forskrift om såvarer.**

Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 16. juni 2005 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9 og § 10, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 21. juni 2005.

I

I forskrift 13. september 1999 nr. 1052 om såvarer gjøres følgende endringer:

§ 35 skal lyde:

§ 35. Beiset såvare

Beisemiddelet skal være godkjent av Mattilsynet for beising av såvare. Såvare beiset med middel som ikke er godkjent i Norge, kan bare importeres etter dispensasjon fra Mattilsynet.

Beiset såvare, også leierenset jf. § 3, og importert, skal merkes ved merkeetikett klistret på emballasjen. Mattilsynet godkjenner merkeetikett i forbindelse med godkjenning av beisemiddelet. Krav til tekst på merkeetikett er spesifisert i vedlegg A12.

Beisemiddelet skal være jevnt fordelt i partiet.

Beiset såvare er forbudt å omsette i porsjonspakninger.

Nytt vedlegg A12 skal lyde:

A12. Etikettmal for merking av beiset såvare (§ 35)

BEISET SÅVARE	
ADVARSEL	
Såvaren er beiset med [mengde preparat (mengde v.s.)+...] per kg såvare. Virker mot frøoverførte og/eller jordboende soppsykdommer. (For midler mot skadedyr presiseres skadegjørere nærmere.)	
Faresymbol	Såvaren er beiset med et preparat som har følgende egenskaper: Risikoenheter . .
Undertekst	MÅ IKKE BENYTTES TIL MAT ELLER FÖR Må oppbevares slik at forgiftning av mennesker eller husdyr unngås Må ikke oppbevares sammen med næringsmidler, drikkevarer eller dyrefôr
<u>Forsiktighetsregler</u> Bruk hansker ved all håndtering av såvaren Bruk halvmaske med støvfilter P2 ved arbeidsoperasjoner som medfører støv Beiset såvare må ikke overføres til annen emballasje Tomemballasjen må leveres til offentlig avfallsmottak eller brennes Tomemballasjen må ikke brukes til andre formål Beiset såvare som ikke benyttes skal leveres til spesialavfallsmottak	
Såvaren er beiset (dato) <i>Omsetters firmanavn og adresse</i>	
Reg. nr. (tildeles av Mattilsynet)	

Faresymbolet skal være innrammet og trykket med svarte bokstaver på oransje bunn.

II

Endringene trer i kraft straks.

Samtidig oppheves forskrift 23. juli 1962 nr. 1 om regler for beisede såvarer.

16. juni Nr. 594 2005**Forskrift om endring i forskrift om levering av ligningsoppgaver fra boligselskap.**

Fastsatt av Skattedirektoratet 16. juni 2005 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 6–16 bokstav c og § 6–17, lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 7–11, jf. forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 § 7–11. Kunngjort 21. juni 2005.

I

I forskrift 30. oktober 1992 nr. 773 om levering av ligningsoppgaver fra boligselskap gjøres følgende endringer:

§ 1 første ledd skal lyde:

Boligselskap, herunder borettslag og boligaksjeselskap, som ikke lignes som eget skattesubjekt, jf. skatteloven § 7–3 første til fjerde ledd, skal uoppfordret levere oppgaver etter bestemmelsene i denne forskrift.

§ 3 første ledd nr. 5 oppheves.

§ 3 første ledd nr. 6–10 blir nr. 5–9.

§ 4 skal lyde:

Er de innberettede størrelser feilaktige, foretas ny innberetning og omberegning kun for andelshavere hvor endring medfører at en eller flere av de innberettede poster som nevnt i § 3 nr. 5 og 6 blir endret med minst kr 400 pr. post, eller en eller flere av de innberettede poster som nevnt i § 3 nr. 7, 8 eller 9 blir endret med minst kr 1.000 pr. post.

II

Endringene trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2005.

16. juni Nr. 595 2005**Forskrift om endring i forskrift om levering av ligningsoppgaver fra boligsameier.**

Fastsatt av Skattedirektoratet 16. juni 2005 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 6–16 bokstav c og § 6–17, jf. delegeringsvedtak av 29. juni 1993 nr. 4273, lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 7–11, jf. forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 § 7–11. Kunngjort 21. juni 2005.

I

I forskrift 13. juli 1995 nr. 685 om levering av ligningsoppgaver fra boligsameier gjøres følgende endring:

§ 3 nr. 6 og 7 skal lyde:

6. Sameiers andel av felles skattepliktige inntekter.

7. Sameiers andel av felles fradragberettigete utgifter.

II

Endringen trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2005.

16. juni Nr. 596 2005**Forskrift om endring i forskrift fastsatt av Skattedirektoratet til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14.**

Fastsatt av Skattedirektoratet 16. juni 2005 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 7–3 og § 7–11, jf. delegeringsvedtak 3. juli 1992 nr. 497 og forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 § 7–11. Kunngjort 21. juni 2005.

I

I forskrift 22. november 1999 nr. 1160 fastsatt av Skattedirektoratet til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 gjøres følgende endringer:

Kapittel 7 overskriften skal lyde:

Kapittel 7. Særregler om inntekt fra egen bolig eller fritidsbolig

Kapittel 7 underoverskrift «Prosentligning» oppheves.

Nåværende § 7–12 blir ny § 7–3 og overskriften til ny § 7–3 skal lyde:

§ 7–3. Andelshavere i boligselskaper

§ 7–3–1 skal lyde:

§ 7–3–1. Vilkår for ligning på andelshaverens hånd

(1) Ved vurderingen av om prosentkravet i skatteloven § 7–3 tredje ledd er oppfylt, tas det normalt ikke hensyn til at boenheter i selskapet er fremleiet fra den enkelte andelshaver til tredjemann. Er andeler derimot utleid direkte fra boligselskapet, skal dette tas hensyn til.

(2) Retten til å bli lignet etter skatteloven § 7–3 kan falle bort selv om prosentkravet i skatteloven § 7–3 tredje ledd er oppfylt, dersom boligselskapets hovedformål ikke er å gi andelshaverne bolig i hus eiet av selskapet. Dette gjelder blant annet når en større andel av leilighetene fremleies, eller hvor leilighetene leies ut over lengre tidsrom.

§ 7–3–3 annet ledd, bokstav d skal lyde:

- d. en kort begrunnelse for hvorfor ligning etter skatteloven § 7–3 vil gi et riktigere resultat enn ligning etter regnskap.

§ 7–3–3 tredje ledd skal lyde:

(3) Har boligselskapet i ett eller flere av de fem siste år ikke oppfylt kravet om 85 prosent, skal dette oppgis. Det skal videre oppgis hvorvidt det i disse årene er gitt dispensasjon.

§ 7–3–4 skal lyde:

§ 7–3–4. Ligningsmåte for boligselskap som ikke oppfyller vilkårene for ligning på andelshaverens hånd

Boligselskap som ikke oppfyller krav til å bli lignet etter reglene i skatteloven § 7–3, og som heller ikke har fått dispensasjon, skal lignedes som eget skattesubjekt etter reglene i skatteloven kapittel 10.

Nåværende § 7–21 blir ny § 7–11.

§ 7–11–1 overskriften skal lyde:

§ 7–11–1. Inntil halvparten av boligeiendommen benyttes i eierens ervervsvirksomhet

Nåværende § 7–21–1 første og annet ledd oppheves og erstattes med § 7–11–1 første ledd som skal lyde:

(1) Benytter eieren minst halvparten av boligen til egen boligbruk regnet etter utleieverdien, gis det standardfradrag for de kostnader som knytter seg til den del av selve eiendommen som brukes i eierens ervervsvirksomhet. For ervervsbruken innrømmes fradrag med 4 prosent av ligningsverdien for ervervsdelen. Etter krav fra eieren kan fradraget beregnes til 2,5 prosent med tillegg for kostnader som ikke vedrører selve eiendommen, men som særskilt gjelder ervervsbruken, som f.eks. lys, varme og vask.

Nåværende § 7–21–1 tredje ledd blir § 7–11–1 annet ledd.

Nåværende § 7–21–10 blir ny § 7–11–2.

§ 7–11–2 første ledd skal lyde:

(1) Fordeling av inntekt i boligselskap etter skatteloven § 7–3, det vil si borettslag og boligaksjeselskap, foretas fra og med det inntektsår da minst halvparten av leilighetene som selskapet skal oppføre er ferdigstilt pr. 1. januar.

§ 7–11–2 femte ledd skal lyde:

(5) Bestemmelsene i skatteloven § 7–1, § 7–2 og § 7–10 får tilsvarende anvendelse så langt de passer på boligselskaper og andelshavere i slike selskaper.

Nåværende § 7–21–20 blir ny § 7–11–3.

§ 7–11–3 overskriften og første til tredje ledd skal lyde:

§ 7–11–3. Skattlegging i boligsameie av eierseksjon som ikke skal regnskapslignes

(1) For eierseksjon, jf. lov 23. mai 1997 nr. 31 om eierseksjoner (eierseksjonsloven) § 1 første ledd annet punktum og annet ledd, jf. § 3, som sameieren bruker som egen bolig, skal eierseksjonens andel av sameiets felles skattepliktige inntekter, som for eksempel renteinntekter og gevinst ved realisasjon av sameiets eiendommer, regnes som inntekt.

(2) Det gis fradrag for eierseksjonens andel av sameiets felles fradragsberettigede kostnader, som for eksempel renteutgifter og tap ved realisasjon av sameiets eiendommer.

(3) Har skattyter vært sameier i boligsameiet en del av året, skal skattyters andel av sameiets inntekter og kostnader beregnes for det antall hele måneder skattyteren har vært sameier.

Nåværende § 7-21-21 blir ny § 7-11-4.

§ 7-11-4 skal lyde:

§ 7-11-4. *Skattlegging av eierseksjon i boligsameier som ikke er formelt seksjonert*

Bestemmelsene i § 7-11-3 gjelder tilsvarende så langt de passer for eierseksjon som faller inn under definisjonen i eierseksjonsloven § 1 første ledd annet punktum og annet ledd, jf. § 3, selv om formell seksjonering ikke har funnet sted.

II

Endringene trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2005.

17. juni Nr. 597 2005

Forskrift om opphevelse av forskrift om omsetningsforbud, inntil videre, for fetaost.

Fastsatt av Det sentrale Mattilsynet ved hovedkontoret 17. juni 2005 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 første ledd jf. § 16, første ledd. Kunngjort 21. juni 2005.

§ 1. *Opphevelse*

Forskrift 11. juli 2003 nr. 932 om omsetningsforbud, inntil videre, for fetaost oppheves.

§ 2. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft straks.

17. juni Nr. 598 2005

Forskrift om endring i forskrift om innsending av årsregnskap m.v. til Regnskapsregisteret og rett til innsyn i årsregnskap m.v. og forskrift om årsregnskap for utenlandske foretak som driver virksomhet på norsk sokkel, unntatt petroleumsutvinning og rørledningstransport, eller foretak som driver midlertidig virksomhet på land.

Fastsatt av Finansdepartementet 17. juni 2005 med hjemmel i lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) § 8-3 første ledd og § 10-1 tredje ledd. Kunngjort 21. juni 2005.

I

I forskrift 16. desember 1998 nr. 1234 om innsending av årsregnskap m.v. til Regnskapsregisteret og rett til innsyn i årsregnskap m.v. gjøres følgende endringer:

§ 1-1 oppheves.

§ 1-2 til § 1-4 blir nye § 1-1 til § 1-3.

II

I forskrift 16. desember 1998 nr. 1234 om innsending av årsregnskap m.v. til Regnskapsregisteret og rett til innsyn i årsregnskap m.v. gjøres følgende endringer:

§ 1-1 første ledd første punktum skal lyde:

Plikten til å sende inn årsregnskap mv. til Regnskapsregisteret etter regnskapsloven § 8-2 gjelder ikke for regnskapspliktige som nevnt i lovens § 1-2 første ledd nr. 4, nr. 6 til 11 og nr. 13 når disse faller inn under definisjonen av små foretak.

Ny § 2-4 skal lyde:

§ 2-4. *Utsatt frist for påløpt forsinkelsesgebyr ved bruk av Altinn*

Fristen etter regnskapsloven § 8-3 første ledd første punktum er 1. september når innsendelsen foretas elektronisk via Altinn (<http://www.altinn.no>) og dokumentene ikke har mangler som gjør at de ikke kan godkjennes som årsregnskap mv. Fristen etter regnskapsloven § 8-3 første ledd annet punktum er tilsvarende 1. mars.

Fristene i første ledd gjelder for regnskapsår avsluttet på en dato fra 1. juli 2004 til 30. juni 2005.

III

I forskrift 16. desember 1998 nr. 1237 om årsregnskap for utenlandske foretak som driver virksomhet på norsk sokkel, unntatt petroleumsutvinning og rørledningstransport, eller foretak som driver midlertidig virksomhet på land gjøres følgende endring:

§ 2 tredje ledd skal lyde:

Plikten til å sende årsregnskap m.v. til Regnskapsregisteret etter regnskapsloven § 8–2 gjelder ikke regnskapspliktige som nevnt i første ledd.

IV

I forskrift 16. desember 1998 nr. 1237 om årsregnskap for utenlandske foretak som driver virksomhet på norsk sokkel, unntatt petroleumsutvinning og rørledningstransport, eller foretak som driver midlertidig virksomhet på land gjøres følgende endring:

§ 1 første ledd skal lyde:

Denne forskrift gjelder for regnskapspliktige som nevnt i regnskapsloven § 1–2 første ledd nr. 13 som utøver eller deltar i virksomhet som er skattepliktig etter lov 13. juni 1975 nr. 35 om skattelegging av undersjøiske petroleumsforekomster m.v., med unntak av skattepliktige etter lovens § 3 og § 5. Forskriften gjelder også for regnskapspliktige som nevnt i regnskapsloven § 1–2 første ledd nr. 13 som er undergitt sentral ligning i henhold til § 2–4 nr. 1 a i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven).

V

Endringene i del II og IV trer i kraft 1. juli 2005. Endringene i del I og III trer i kraft 1. januar 2006 med virkning for regnskapsår påbegynt 1. januar 2005 eller senere.

17. juni Nr. 599 2005

Delvis ikrafttredelse av lov 17. desember 2004 nr. 86 om endringer i lov 2. juni 1989 nr. 27 om omsetning av alkoholholdig drikk m.v. og enkelte andre lover.

Fastsatt ved kgl.res. 17. juni 2005 med hjemmel i lov 17. desember 2004 nr. 86 om endringer i lov 2. juni 1989 nr. 27 om omsetning av alkoholholdig drikk m.v. og enkelte andre lover del V. Fremmet av Arbeids- og sosialdepartementet. Kunngjort 21. juni 2005.

Lov 17. desember 2004 nr. 86 om endringer i lov 2. juni 1989 nr. 27 om omsetning av alkoholholdig drikk m.v. og enkelte andre lover trer, med unntak av § 1–7b tredje ledd, i kraft 1. juli 2005.

17. juni Nr. 600 2005

Delegering av myndighet til Arbeids- og sosialdepartementet etter lov 17. desember 2004 nr. 86 om endringer i lov 2. juni 1989 nr. 27 om omsetning av alkoholholdig drikk m.v. og enkelte andre lover del VI nr. 1.

Fastsatt ved kgl.res. 17. juni 2005 med hjemmel i lov 17. desember 2004 nr. 86 om endringer i lov 2. juni 1989 nr. 27 om omsetning av alkoholholdig drikk m.v. og enkelte andre lover del VI nr. 1. Fremmet av Arbeids- og sosialdepartementet. Kunngjort 21. juni 2005.

Kongens myndighet etter lov 17. desember 2004 nr. 86 om endringer i lov 2. juni 1989 nr. 27 om omsetning av alkoholholdig drikk m.v. og enkelte andre lover del VI nr. 1 delegeres til Arbeids- og sosialdepartementet.

17. juni Nr. 601 2005

Ikraftsetjing av lov 17. juni 2005 nr. 59 om endringar i folketrygdlova og alkohollova.

Fastsett ved kgl.res. 17. juni 2005 med heimel i lov 17. juni 2005 nr. 59 om endringar i folketrygdlova og alkohollova del IV nr. 3 og 4. Fremja av Arbeids- og sosialdepartementet. Kunngjort 21. juni 2005.

Lov 17. juni 2005 nr. 59 om endringar i folketrygdlova og alkohollova del III, endringane i alkohollova § 1–2 andre ledd, § 1–7b, § 3–1 første og andre ledd og § 3–1a, trer i kraft 1. juli 2005.

17. juni Nr. 602 2005

Ikraftsetjing av lov 6. juni 2003 nr. 38 om bustadbyggjelag (bustadbyggjelagslova).

Fastsett ved kgl.res. 17. juni 2005 med heimel i lov 6. juni 2003 nr. 38 om bustadbyggjelag (bustadbyggjelagslova) § 13–1 første ledd. Fremja av Kommunal- og regionaldepartementet. Kunngjort 21. juni 2005.

Lov 6. juni 2003 nr. 38 om bustadbyggjelag (bustadbyggjelagslova) skal gjelde frå 15. august 2005.

17. juni Nr. 603 2005**Delvis ikraftsettning av lov 6. juni 2003 nr. 39 om burettslag (burettslagslova).**

Fastsatt ved kgl.res. 17. juni 2005 med heimel i lov 6. juni 2003 nr. 39 om burettslag (burettslagslova) § 14-1 første ledd. Fremja av Kommunal- og regionaldepartementet. Kunngjort 21. juni 2005.

1. Lov 6. juni 2003 nr. 39 om burettslag (burettslagslova) skal gjelde frå 15. august 2005, med unntak av § 2-13, § 5-20, § 5-21 fjerde ledd, § 5-23 andre ledd, kapittel 6, § 13-5, § 14-5 andre ledd, § 14-6 andre ledd, § 14-8 sjetten ledd, § 14-9, § 14-12 nr. 3, § 14-12 nr. 8.
2. Lov 4. februar 1960 nr. 2 om burettslag blir oppheva 15. august 2005.

17. juni Nr. 604 2005**Delvis ikrafttredelse av lov 17. juni 2005 nr. 94 om endringer i lov 6. juni 2003 nr. 39 om burettslag (burettslagslova) mv.**

Fastsatt ved kgl.res. 17. juni 2005 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 94 om endringer i lov 6. juni 2003 nr. 39 om burettslag (burettslagslova) mv. del IV. Fremmet av Kommunal- og regionaldepartementet. Kunngjort 21. juni 2005.

Lov 17. juni 2005 nr. 94 om endringer i lov 6. juni 2003 nr. 39 om burettslag (burettslagslova) mv. del II og III skal gjelde fra 15. august 2005.

17. juni Nr. 605 2005**Forskrift om endring i forskrift om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål.**

Fastsatt ved kgl.res. 17. juni 2005 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 32 nr. 3. Fremmet av Fiskeri- og kystdepartementet. Kunngjort 21. juni 2005.

I

I forskrift 12. desember 1986 nr. 2185 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål gjøres følgende endringer:

Overskriften til § 18-1 skal lyde:

§ 18-1. Vedtaksmyndighet

§ 18-1 nytt andre ledd skal lyde:

Fiskeridirektoratets regionkontor treffer vedtak om tildeling av avgrenset nordsjøtråltillatelse etter denne forskrift § 6-1 første og tredje ledd og loddetråltillatelse etter denne forskrift § 9-2 tredje ledd. Fiskeridirektoratet er klageinstans i disse sakene.

II

Endringene gjelder fra 1. juli 2005.

17. juni Nr. 606 2005**Forskrift om endring i forskrift om midlertidig konsesjonsordning for fiske med snurrevad.**

Fastsatt ved kgl.res. 17. juni 2005 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 32 nr. 3. Fremmet av Fiskeri- og kystdepartementet. Kunngjort 21. juni 2005.

I

I forskrift 25. juli 1986 nr. 1609 om midlertidig konsesjonsordning for fiske med snurrevad gjøres følgende endring:

§ 1 skal lyde:

Ingen må drive fiske med snurrevad med fartøy som er 27,5 meter største lengde eller lengre uten å være tildelt spesiell tillatelse av Fiskeridirektoratets regionkontor. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

II

Endringen gjelder fra 1. juli 2005.

17. juni Nr. 607 2005**Delegering av myndighet til Fiskeridirektoratet og Fiskeridirektoratets regionkontor etter deltakerloven.**

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 17. juni 2005 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 4, § 6 tredje ledd, § 7 andre ledd, § 9, § 11 andre ledd, § 12 og § 18 andre ledd. Kunngjort 21. juni 2005.

Fiskeri- og kystdepartementet har den 17. juni 2005 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 4, § 6 tredje ledd, § 7 andre ledd, § 9, § 11 andre ledd, § 12 og § 18 andre ledd, delegert vedtaksmyndighet til Fiskeridirektoratet og Fiskeridirektoratets regionkontor som følger:

I

Fiskeri- og kystdepartementets myndighet til å treffe enkeltvedtak i medhold av lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) delegeres som følger:

1. Myndigheten etter § 4 første ledd til å treffe vedtak om ervervstillatelse for fartøy som skal delta i konsesjonspliktig fiske delegeres til Fiskeridirektoratet og til Fiskeridirektoratets regionkontor for de tillatelsene disse har myndighet til å tildele.

Vedtak om ervervstillatelse for fartøy som skal delta i ikke-konsesjonspliktig fiske treffes av Fiskeridirektoratets regionkontor.

2. Myndigheten etter § 6 tredje ledd til å gi dispensasjon fra aktivitetskravet, når det dreier seg om utskiftning av et fartøy som samme eier tidligere er gitt ervervstillatelse for, delegeres til Fiskeridirektoratet.
3. Myndigheten etter § 7 andre ledd tredje punktum til å tildele gjenværende ektefelle i uskiftet bo en tidsubegrenset ervervstillatelse for fartøy som skal delta i konsesjonspliktig fiske delegeres til Fiskeridirektoratet, og til Fiskeridirektoratets regionkontor for de tillatelsene disse har myndighet til å tildele.

Vedtak om tildeling av tidsubegrenset ervervstillatelse for fartøy som skal delta i ikke-konsesjonspliktig fiske treffes av Fiskeridirektoratets regionkontor.

4. Myndigheten etter § 9 til å gi samtykke til eierendring i selskap eller sammenslutning som eier fiskefartøy som nyttes til konsesjonspliktig fiske delegeres til Fiskeridirektoratet, og til Fiskeridirektoratets regionkontor for de tillatelsene disse har myndighet til å tildele. Delegeringen forutsetter at samtykket til eierendringen ikke avhenger av at det blir gitt dispensasjon i medhold av § 6 tredje ledd.

Vedtak om samtykke til eierendring for fartøy som skal nyttes til ikke-konsesjonspliktig fiske treffes av Fiskeridirektoratets regionkontor.

5. Myndigheten etter § 11 til å tilbakekalle en ervervstillatelse for fartøy som nyttes til konsesjonspliktig fiske delegeres til Fiskeridirektoratet, og til Fiskeridirektoratets regionkontor for de tillatelsene disse har myndighet til å tildele i medhold av dette vedtaket nr. 6 andre avsnitt.

Vedtak om å tilbakekalle ervervstillatelse for fartøy som nyttes til ikke-konsesjonspliktig fiske treffes av Fiskeridirektoratets regionkontor.

6. Myndigheten til å tildele spesiell tillatelse i medhold av § 12 delegeres til Fiskeridirektoratet.

Myndigheten til å tildele følgende spesielle tillatelser i medhold av § 12 delegeres til Fiskeridirektoratets regionkontor:

- a) avgrenset nordjørtållatelse etter forskrift 12. desember 1986 nr. 2185 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål (trålforskriften) § 6–1 jf. § 18–1 andre ledd
 - b) loddetrållatelse for fartøy under 27,5 meter største lengde etter trålforskriften § 9–2 jf. § 18–1 andre ledd
 - c) tillatelse til å drive fiske med snurrevad for fartøy på eller over 27,5 meter største lengde etter forskrift 25. juli 1986 nr. 1609 om midlertidig konsesjonsordning for fiske med snurrevad § 1.
7. Myndigheten etter § 18 andre ledd, jf. § 11 til å tilbakekalle en spesiell tillatelse, delegeres til Fiskeridirektoratet, og til Fiskeridirektoratets regionkontor for de tillatelsene dette har myndighet til å tildele.
 8. Når myndighet er delegert Fiskeridirektoratets regionkontor, er Fiskeridirektoratet klageinstans.
 9. Med konsesjonspliktig fiske menes fiske som er forbudt uten å være tildelt spesiell tillatelse i medhold av deltakerloven § 12.

II

Fiskeri- og kystdepartementets vedtak av 22. januar 2003 nr. 58 om delegering av kompetanse til å fatte vedtak om ervervstillatelse etter deltakerloven oppheves ved ikraftsetting av denne delegeringen.

III

Delegeringene gjelder fra 1. juli 2005.

17. juni Nr. 608 2005**Ikrafttredelse av lov 3. juni 2005 nr. 33 om forbud mot diskriminering på grunn av etnisitet, religion mv. (diskrimineringsloven).**

Fastsatt ved kgl.res. 17. juni 2005 med hjemmel i lov 3. juni 2005 nr. 33 om forbud mot diskriminering på grunn av etnisitet, religion mv. (diskrimineringsloven) § 16. Fremmet av Kommunal- og regionaldepartementet. Kunngjort 21. juni 2005.

Lov 3. juni 2005 nr. 33 om forbud mot diskriminering på grunn av etnisitet, religion mv. (diskrimineringsloven) trer i kraft 1. januar 2006.

17. juni Nr. 609 2005**Delvis ikrafttredelse av lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven).**

Fastsatt ved kgl.res. 17. juni 2005 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 20–1. Fremmet av Arbeids- og sosialdepartementet. Kunngjort 21. juni 2005.

1. Lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) trer i kraft fra 1. januar 2006 med følgende unntak og presiseringer:
2. § 10–12 sjette ledd trer i kraft 1. juli 2005.
3. § 14–9 femte ledd andre punktum får ikke anvendelse overfor midlertidig arbeidsavtale som løper på tidspunktet for lovens ordinære ikrafttreden.
4. For oppsigelser som finner sted før lovens ikrafttreden, gjelder lov 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø m.v. § 61 nr. 4.
5. For arbeidstakere som på tidspunktet for lovens ordinære ikrafttreden har en særlig uavhengig stilling skal, for så vidt arbeidstakeren fortsetter i denne stillingen, lovens kapittel 10 tre i kraft 1. januar 2011. § 10–2 første, andre og fjerde ledd trer likevel i kraft 1. januar 2006.
6. Ikrafttreden for § 2–4 fastsettes senere.

17. juni Nr. 610 2005**Forskrift om smittevern i helsetjenesten.**

Fastsatt ved kgl.res. 17. juni 2005 med hjemmel i lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer § 4–7 og § 7–11, lov 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene § 1–3 femte ledd, lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. § 2–1a femte ledd og lov 18. mai 2001 nr. 24 om helseregistre og behandling av helseopplysninger (helseregisterloven) § 6 tredje ledd. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 21. juni 2005.

*Kapittel 1. Formål, virkeområde, definisjoner***§ 1–1. Formål**

Forskriften har som formål å forebygge og begrense forekomsten av infeksjoner i helsetjenesten.

§ 1–2. Virkeområde

Forskriften gjelder for institusjoner som yter tjenester etter spesialisthelsetjenesteloven § 1–2 og kommunehelsetjenesteloven § 1–3 andre ledd nr. 6.

Forskriften gjelder ikke for kliniske psykologspesialisttjenester, medisinske laboratorier, røntgeninstitutt, ambulansetjeneste, medisinsk nødmeldetjeneste og kliniske legespesialisttjenester med unntak av dagkirurgiske klinikker.

Fylkesmannen kan bestemme at forskriften helt eller delvis kan fravikes i den utstrekning den ikke er relevant for virksomheten.

§ 1–3. Definisjoner

I denne forskrift forstås med:

- a) *infeksjon*: en infeksjon som oppstår under eller etter, og som følge av opphold i institusjon som er omfattet av forskriften,
- b) *infeksjonskontrollprogram*: et program som omfatter alle nødvendige tiltak for å forebygge og motvirke infeksjoner i institusjonen og for håndtering og oppfølging ved utbrudd av slike infeksjoner,
- c) *overvåking*: vedvarende, systematisk innsamling, sammenstilling, analyse og tolkning av data om infeksjoner og spredning av informasjon, slik at nødvendige smitteverntiltak kan iverksettes.

*Kapittel 2. Infeksjonskontrollprogram, organisering og overvåking***§ 2–1. Plikt til å ha infeksjonskontrollprogram og ansvar for gjennomføring**

Alle institusjoner som omfattes av forskriften, skal ha et infeksjonskontrollprogram.

Infeksjonskontrollprogrammet skal tilpasses den enkelte virksomhet og være basert på en risikovurdering og identifisering av kritiske punkter i institusjonen. Infeksjonskontrollprogrammet skal angi hvem som har det faglige og organisatoriske ansvaret for de tiltak programmet omfatter. Programmet skal også omfatte tiltak for å verne personalet mot smitte.

Ledelsen ved institusjonen skal sørge for at infeksjonskontrollprogrammet utformes, iverksettes og vedlikeholdes som en del av institusjonens internkontrollsystem.

Ledelsen ved institusjonen og enhver som utfører verv eller arbeid for denne, skal påse at bestemmelsene gitt i kapittel 2 overholdes.

§ 2-2. Innhold i infeksjonskontrollprogrammet

Alle institusjoner som omfattes av forskriften, skal ha et infeksjonskontrollprogram som er tilpasset institusjonen etter § 2-1 og som inneholder følgende tiltak:

a) Infeksjonsforebygging

1. Skriftlige retningslinjer for generelle smitteverntiltak, herunder for
 - håndhygiene,
 - bruk av arbeidstøy,
 - bruk av beskyttelsesutstyr, herunder hansker, munnbind og beskyttelsesfrakk,
 - forebygging av yrkesbetinget smitte hos helsepersonell, veiledning i smitteprofylakse og vaksinasjon,
 - alminnelig renhold,
 - håndtering, rengjøring og desinfeksjon av tekstiler, senger og sengeutstyr,
 - håndtering av avfall,
 - håndtering og transport av smittefarlig materiale, inkl. pasientprøver,
 - håndtering, rengjøring, desinfeksjon og sterilisering av utstyr,
 - sterilforsyning, herunder innkjøp, lagring og transport, renhetsgrad før sterilisering, pakking før sterilisering, sterilisatorer og kontrollrutiner, og
 - innkjøp og kontroll av medisinsk utstyr.
2. Skriftlige retningslinjer vedrørende undersøkelse, behandling og pleie. Disse skal blant annet omfatte forebygging og kontroll av
 - urinveisinfeksjoner,
 - postoperative sårinfeksjoner,
 - nedre luftveisinfeksjoner,
 - intravaskulære infeksjoner og septikemier,
 - hudinfeksjoner og
 - alvorlige infeksjoner fremkalt av antibiotikaresistente bakterier.
3. Skriftlige retningslinjer for bruk av antibiotika i virksomheten og for isolering av pasienter med smittsomme sykdommer. For virksomheter som har operasjonsavdelinger, luftsmitteisolater og andre arealer med spesielle krav til luftkvalitet skal det foreligge skriftlige retningslinjer for kontroll med ventilasjonssystemer.

b) Infeksjonsovervåking

Et system for overvåking av infeksjoner i institusjonen og retningslinjer for oppklaring og begrensning av utbrudd av infeksjoner. Systemet skal utformes med sikte på at infeksjoner raskt skal bli oppdaget og identifisert, slik at tiltak kan bli satt i verk i den aktuelle situasjonen og for at tiltak for å motvirke fremtidige utbrudd kan treffes. Systemet skal gi ledelsen nødvendig oversikt over forekomsten av infeksjoner som følge av opphold i institusjonen.

§ 2-3. Organisering i spesialisthelsetjenesten

Ved institusjoner som omfattes av spesialisthelsetjenesteloven § 1-2, skal ledelsen for å følge opp pliktene etter § 2-1 og § 2-2 vurdere, systematisere og beskrive hvilke oppgaver som skal utføres innen smittevernet i institusjonen, og sørge for at det er tilsatt tilstrekkelig smittevernpersonell, herunder hygiene-sykepleier(e) og lege(r), og sørge for at disse får avsatt tilstrekkelig tid til å utføre sine oppgaver.

En lege skal ha ansvar for å koordinere smittevernet innen institusjonen og skal i slike spørsmål være direkte underlagt ledelsen.

Institusjonens ledelse skal ved oppnevning av kvalitetsutvalg, jf. spesialisthelsetjenesteloven § 3-4, sørge for at helsepersonell med innsikt i smittevern i helseinstitusjoner er representert i utvalget eller på annen hensiktsmessig måte er tilknyttet dette.

§ 2-4. Organisering i kommunen

Kommunen skal i samarbeid med kommunelegen sørge for at kommunale institusjoner som omfattes av forskriften, har tilgang på tilstrekkelig smittevernekspertise og andre faglige ressurser til å ivareta de kravene denne forskriften stiller.

§ 2-5. Overvåking, melding og varsling av infeksjoner

Ledelsen ved institusjonene skal sørge for at infeksjoner overvåkes i samsvar med kravene i § 2-2 bokstav b.

Institusjoner skal etter forskrift 17. juni 2005 nr. 611 om innsamling og behandling av helseopplysninger i Norsk

overvåkingssystem for infeksjoner i sykehus-tjenesten, overvåke nærmere bestemte infeksjoner og gi melding om resultatene av overvåkingen.

Sosial- og helsedirektoratet kan pålegge institusjoner å gjennomføre undersøkelser for nærmere bestemte infeksjoner og å gi melding om resultatene av denne.

Mistenkte eller påviste utbrudd av smittsomme sykdommer i helseinstitusjoner skal varsles etter reglene i MSIS- og Tuberkuloseregisterforskriften § 3–4.

Foreligger en infeksjon eller et utbrudd av smittsom sykdom som omfattes av spesialisthelsetjenesteloven § 3–3, skal helseinstitusjonen snarest mulig gi skriftlig melding til Helsetilsynet i fylket.

Kapittel 3. Ansvar og oppgaver

§ 3–1. Det regionale helseforetaket

Det regionale helseforetaket har det overordnede ansvar for etablering, tilrettelegging og oppfølging av infeksjonskontrollprogram ved statlige helseinstitusjoner.

Det regionale helseforetaket skal påse at nødvendige tjenester etableres, at forholdene legges til rette for en hensiktsmessig fordeling av personell med smittevernkompetanse mellom de enkelte institusjoner, samt at helsepersonell kan få nødvendig opplæring og anledning til å vedlikeholde sine kunnskaper.

Det regionale helseforetaket skal sørge for at det utarbeides tilbud om nødvendig smittevern bistand til kommunale institusjoner som omfattes av forskriften innen helseregionen, dersom kommunene ønsker det.

Hvert regionalt helseforetak skal ha et senter for sykehushygiene som skal fungere som kompetansesenter for helseregionen. Dersom det regionale helseforetaket finner det formålstjenlig, kan kompetansesenterfunksjonen fordeles mellom ulike helseforetak. Kompetansesenteret skal faglig ledes av en heltidsansatt smittevernløge.

Kompetansesenteret skal

- samordne smittevernarbeidet, stimulere til aktivitet og fremme fagutvikling i det regionale helseforetakets helseinstitusjoner og
- yte sakkyndig hjelp til andre helseinstitusjoner i det regionale helseforetaket, herunder smittevernrådgivning, overvåking, kompetansehevende tiltak for personell, forskning og opplæring av utbrudd i samarbeid med Nasjonalt folkehelseinstitutt.

§ 3–2. Kommunen

Kommunen har det overordnede ansvar for etablering, tilrettelegging og oppfølging av infeksjonskontrollprogram ved kommunale institusjoner som er omfattet av forskriften. Kommunen skal sørge for at nødvendige tjenester etableres og at avtaler om bistand inngås. Kommunen skal sørge for at helsepersonell kan få nødvendig opplæring og anledning til å vedlikeholde sine kunnskaper.

§ 3–3. Nasjonalt folkehelseinstitutt

Nasjonalt folkehelseinstitutt skal holde oversikt over og samordne overvåking av infeksjoner i institusjoner i landet på grunnlag av meldinger, utbruddsvarsler og infeksjonsovervåking etter § 2–5 annet til fjerde ledd, samt annet materiale Nasjonalt folkehelseinstitutt har tilgang til.

Nasjonalt folkehelseinstitutt skal

- bidra til å samordne smittevernarbeidet nasjonalt og stimulere til fagutvikling,
- tilby assistanse ved opplæring av utbrudd,
- utarbeide årlig statistikk over infeksjoner i institusjonene,
- drive undervisningsvirksomhet, kurs, samt oppdatering av kunnskaper i smittevern,
- samordne utarbeiding av faglige veiledere og retningslinjer for smittevernarbeidet etter denne forskriften,
- koordinere undersøkelser der flere virksomheter deltar og
- holde departementet, Sosial- og helsedirektoratet og Statens helsetilsyn orientert om problemstillinger knyttet til smittevern i institusjonene og gi råd om eventuelle tiltak.

§ 3–4. Sosial- og helsedirektoratet

Sosial- og helsedirektoratet skal

- ha en overordnet strategi for smittevernet i helsetjenesten,
- fastsette normer på områder hvor dette er et hensiktsmessig virkemiddel, og
- formulere krav til utdanning i smittevern for helsepersonell.

§ 3–5. Statens helsetilsyn og helsetilsynet i fylket

Statens helsetilsyn har det overordnede tilsynet med smittevernet i helseinstitusjoner.

Statens helsetilsyn og Helsetilsynet i fylket fører tilsyn med smittevernet i helseinstitusjoner jf. lov 30. mars 1984 nr. 15 om statlig tilsyn med helsetjenesten.

§ 3–6. Økonomiske forhold

Utgifter forbundet med oppgaver etter denne forskriften dekkes av den økonomisk ansvarlige for virksomheten.

Kapittel 4. Avsluttende bestemmelser

§ 4-1. Endringer

Departementet kan foreta endringer i denne forskriften.

§ 4-2. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. juli 2005.

For institusjoner som ikke har vært regulert av forskrift 5. juli 1996 nr. 699 om smittevern i helseinstitusjoner – sykehusinfeksjoner, trer forskriften i kraft 1. juli 2006.

§ 4-3. Opphevelse av forskrift

Fra 1. juli 2005 oppheves forskrift 5. juli 1996 nr. 699 om smittevern i helseinstitusjoner – sykehusinfeksjoner.

Merknader til de enkelte paragrafer i forskriften

Merknadene er en veiledning som utdyper innholdet i de enkelte bestemmelsene i forskriften. Merknadene er i seg selv ikke bindende. Forskriften og merknadene bør leses i sammenheng for å få en best mulig forståelse av forskriftens bestemmelser.

Til kapittel 1. Formål, virkeområde, definisjoner

Til § 1-1 Formål

Formålet om å forebygge og begrense forekomsten av infeksjoner skal oppnås gjennom tiltak som begrenser smitten av og fra brukere og personale i institusjoner innenfor helsetjenesten.

Til § 1-2 Virkeområde

Forskriften gjelder for ulike institusjoner innen helsetjenesten. Forskriften regulerer alle sykehus, andre helseinstitusjoner som omfattes av spesialisthelsetjenesteloven § 2-1, dvs. institusjoner som tilbyr eller yter spesialisthelsetjenester av staten eller private. Nytt i forhold til tidligere er det at dagkirurgiske klinikker og opptreningsinstitusjoner nå omfattes av kravene i forskriften. Forskriften gjelder også for sykehjem eller boform for heldøgns omsorg og pleie jf. kommunehelsetjenesteloven § 1-3 andre ledd nr. 6.

Forskriften gjelder for virksomheter med store innbyrdes forskjeller med hensyn til oppgaver og omfang av tjenesten. En institusjon vil alltid ha infeksjonsutsatte personer så sant den har pasienter, klienter eller beboere til undersøkelse, behandling eller pleie. Forebyggende tiltak vil derfor være nødvendig enten det dreier seg om sykehus, sykehjem eller andre institusjoner. Fylkesmannen kan bestemme at forskriften helt eller delvis kan fravikes i den utstrekning den ikke er relevant for institusjonen.

Andre virksomheter som yter tjenester i institusjoner som er omfattet av forskriften, vil ikke være regulert av forskriften. Et eksempel er tannpleie hos beboere i sykehjem. Institusjonen skal imidlertid i sitt infeksjonskontrollprogram, jf. § 2-1 og § 2-2, ha skriftlige retningslinjer for generelle smitteverntiltak. Dette vil også gjelde med hensyn til de tjenester som institusjonene mottar.

Tjenesteområder som ikke er omfattet av denne forskriften, er likevel regulert av lovregler som skal sikre forsvarlig smittevern. Det vises i denne sammenheng til de generelle helselovene og krav om forsvarlige tjenester og internkontroll.

Til § 1-3 Definisjoner

Definisjonen av infeksjoner tar utgangspunkt i den som er brukt om sykehusinfeksjoner av Norsk forum for sykehushygiene og i Handlingsplan for å forebygge sykehusinfeksjoner 2004–2006. Det er grunn til å merke seg at infeksjon definisjonsmessig ikke begrenses til infeksjoner som blir oppdaget hos inneliggende pasienter, men også omfatter infeksjoner som blir konstatert etter utskrivningen, dersom de har tilknytning til oppholdet i institusjonene. Også infeksjoner som helsepersonell pådrar seg under tjenesten omfattes av definisjonen i forskriften. Definisjonen dekker både de infeksjonssykdommer som vanligvis betraktes som «smittsomme sykdommer», som når f.eks. meslinger brer seg i en barneavdeling, og de som ikke betraktes på samme måte, f.eks. urinveisinfeksjoner og sårinfeksjoner.

Definisjonen av infeksjonskontrollprogram i forskriften viderefører konkretiseringen av et infeksjonskontrollprogram som et kvalitetssikringssystem, som omfatter alle planlagte tiltak for å holde forekomsten av infeksjoner i helsetjenesten på et lavt nivå. Det har to hovedkomponenter: Infeksjonsforebygging og infeksjonsovervåking.

Til kapittel 2. Infeksjonskontrollprogram, organisering og overvåking

Til § 2-1 Plikt til å ha infeksjonskontrollprogram og ansvar for gjennomføring

Et program for det infeksjonsforebyggende arbeid i en virksomhet forutsettes å ta utgangspunkt i den virksomhet som drives, og forhold som må tillegges vekt i den sammenheng. I praksis vil programmet inneholde en ordnet sammenstilling av og med eventuelle kommentarer til prosedyrebeskrivelser, retningslinjer, instruksjoner m.m. som er utarbeidet for de enkelte tiltak som er nevnt i § 2-2. I utarbeidelsen av programmet skal det foretas en risikovurdering, og kritiske punkter skal identifiseres. Hver virksomhet må vurdere hvilke områder som er risikofylte

når det gjelder smitte. Forskriftens virkeområde er omfattende, og innbefatter på den ene siden institusjoner med flere tusen ansatte og som utfører avanserte tjenester på sterkt infeksjonsutsatte pasienter, og på den andre siden små institusjoner med få beboere/pasienter. Innholdet i de enkelte tiltak i infeksjonskontrollprogrammet vil derfor kunne variere og må baseres på den risikovurderingen som gjøres. Det er viktig at infeksjonskontrollprogrammet gir anvisning på hvordan overvåking av infeksjonstilfeller skal foregå, og hvordan man går frem for å oppklare og begrense et utbrudd.

Det er presisert at det skal dreie seg om et samlet program for det infeksjonsforebyggende arbeid ved virksomheten. Det er derfor ikke nok bare å henvise til at det foreligger prosedyrebeskrivelser, instruksjoner m.m. spredt rundt i institusjonen hos berørt personale.

Det er viktig at programmet ikke bare konsentrerer seg om å forebygge infeksjoner hos pasienter, men også om tiltak for å forebygge infeksjoner som kan oppstå hos helsepersonell i forbindelse med det arbeid de utfører. Det vises i denne forbindelse til de pliktene en institusjon har etter forskrift 5. juli 1996 nr. 700 om forhåndsundersøkelse av arbeidstakere innen helsevesenet – antibiotikaresistente bakterier og forskrift 19. desember 1997 nr. 1322 om vern mot eksponering for biologiske faktorer på arbeidsplassen, som også må ivaretas innen rammen av infeksjonskontrollprogrammet.

Det skal fremgå av programmet hvem som har det faglige og organisatoriske ansvar for de tiltak programmet omfatter. Ved større sykehus kan det bli spørsmål om å fordele ansvar mellom forskjellige personer. Det må fremgå hvem som har det øverste ansvar og hvordan og til hvem oppgaver eventuelt er delegert. Videre må det foreligge regler for kommunikasjon og rapportering mellom alle som har oppgaver i forbindelse med smittevernet i institusjonen. For mindre virksomheter vil dette være enklere, men det må like fullt nedfelles.

Etter lov om statlig tilsyn med helsetjenesten § 3 skal alle som yter helsetjeneste opprette internkontrollsystem for virksomheten. Et infeksjonskontrollprogram som beskrevet i forskriftens § 2-1 og § 2-2 for det infeksjonsforebyggende arbeid, vil være en del av internkontrollen ved institusjonen og må innpasses i virksomhetens internkontrollsystem.

Det påhviler institusjonens ledelse å sørge for at programmet blir utformet, iverksatt og vedlikeholdt. Programmet skal foreligge hos ledelsen og den eller de ansvarlige, og ellers være tilgjengelig for alt personell som blir berørt av det. Ledelsen skal sørge for at berørt personell er kjent med programmets innhold og spesielt de deler av det som er aktuelt for den enkelte arbeidstaker. Helsetilsynet i fylket skal under utøvelsen av sin tilsynsfunksjon kunne be om å få programmet.

Det er også institusjonens ledelse som har ansvar for at de bestemmelsene som er gitt i forskriftenes kapittel 2, følges opp.

Til § 2-2 Innhold i infeksjonskontrollprogrammet

Generelt

Bestemmelsene i § 2-2 setter nærmere krav til innholdet i den enkelte institusjons infeksjonskontrollprogram.

Selv om alle tiltak som er nevnt i denne paragrafen har et forebyggende formål, er det likevel funnet hensiktsmessig å skille mellom tiltak som primært virker forebyggende og overvåking av infeksjoner.

Innholdet i infeksjonskontrollprogrammet vil variere sterkt mellom de ulike institusjonene som forskriften omfatter, fra enkle retningslinjer med generelle hygieniske prinsipper og standardtiltak for små institusjoner til større håndbøker med retningslinjer, prosedyresamlinger og oversikter over organisering for de største institusjonene. Alle punktene under bokstav a og bokstav b gjelder i utgangspunktet for alle institusjoner som omfattes av forskriften, med unntak av bestemmelsen under bokstav a nr. 3 om kontroll med ventilasjonssystemer, som i følge forskriftsteksten gjelder for operasjonsavdelinger, luftmitteisolater og andre arealer med spesielle krav til luftkvalitet. Risikovurderingen vil være styrende for hvor omfattende retningslinjene skal være.

Da mange av punktene i infeksjonskontrollprogrammet vil være nokså like i de ulike institusjonene, vil det være u hensiktsmessig om alle institusjoner skal utarbeide et infeksjonskontrollprogram fra grunnen av. Dette gjelder særlig sykehjem og de institusjoner som ikke var omfattet av den tidligere forskrift om smittevern i helseinstitusjoner – sykehusinfeksjoner. Til den nye forskriften vil det derfor bli utarbeidet en veileder som er spesielt rettet mot sykehjem og institusjoner som ikke tidligere har vært pålagt krav om infeksjonskontrollprogram.

§ 2-2 bokstav a nr. 1

I denne bestemmelsen er det listet opp en rekke generelle infeksjonsforebyggende tiltak som det skal gis retningslinjer for. Retningslinjene skal foreligge skriftlig og være tilgjengelige og kjent av alt berørt personale. Flere av tiltakene refererer seg til rutiner som forlengst er innarbeidet praksis ved mange institusjoner, men hvor denne praksis ikke er nedfelt i skriftlig form. Forskriften pålegger institusjoner omfattet av forskriften å sørge for at retningslinjer blir utarbeidet, der slike mangler.

Alminnelig renhold er nevnt i et eget punkt under bokstav a nr. 1. Med alminnelig renhold menes alle tiltak som er nødvendige for å holde miljøet tilstrekkelig rent. Dette omfatter for eksempel håndtering av søl av smittefarlig materiale med påfølgende desinfeksjon og rengjøring.

Ved utarbeiding av retningslinjer for håndtering av avfall må disse tilfredsstille de krav som stilles i fremtidig forskrift om smittefarlig avfall fra helsetjeneste og dyrehelsetjeneste mv.

Under bokstav a nr. 1 er det også nevnt tiltak som skal motvirke infeksjoner forårsaket av utstyr. Det er viktig at

institusjonen sørger for at det etableres kvalitetssikringssystemer som sikrer at utstyr som kan overføre smitte, blir rengjort, desinfisert, eventuelt sterilisert, oppbevart, transportert og ellers håndtert på en tilfredsstillende måte. I dette ligger også at institusjonen skal forsikre seg om at det utstyr som inngår i disse prosedyrene, fungerer tilfredsstillende.

§ 2-2 bokstav a nr. 2 og nr. 3

Det er nevnt seks områder hvor det skal foreligge skriftlig utarbeidede prosedyrebeskrivelser for å understreke betydningen av korrekt fremgangsmåte. Disse områdene er fremhevet spesielt ut fra den erfaring man har om hvilke infeksjoner som dominerer i sykehusmiljøene. I tillegg til disse seks punktene skal institusjonene også ha retningslinjer for antibiotikabruk og pasientisolering. Avhengig av institusjonens karakter forutsettes ledelsen å vurdere om det skal utarbeides prosedyrebeskrivelser også på andre områder enn de nevnte. Om noen av de nevnte områdene ikke er relevante for institusjonene og dermed ikke er omtalt, skal dette beskrives i infeksjonskontrollprogrammet. Prosedyrebeskrivelser skal ikke bare være tilgjengelig for direkte berørt personale. Ledelsen skal forvisse seg om at det personale som utfører prosedyrene, er kjent med og følger beskrivelsene, f.eks. i forbindelse med nytilsetninger.

Institusjoner der det foregår kirurgisk virksomhet, isolering etter luftsmitteregime eller annen virksomhet som medfører at det stilles spesielle krav til luftkvaliteten i lokalene, må føre kontroll med ventilasjonen i de lokaler som nyttes. Forskriften pålegger institusjoner hvor slik virksomhet foregår, å føre kvalitetskontroll av ventilasjonssystemene.

§ 2-2 bokstav b

Overvåkingen i den enkelte virksomhet skal følge faglig aksepterte metoder. For institusjonens ledelse er det av stor betydning å bli holdt løpende orientert om hva overvåkingen viser, for eventuelt å kunne ta nødvendige forholdsregler, og for å kunne rapportere til overordnet myndighet.

På samme måte som ved utarbeidelse av infeksjonsforebyggende tiltak, bør en risikovurdering ligge til grunn for utarbeidelsen av system for lokal infeksjonsovervåking, slik at innholdet og omfanget av systemet er tilpasset den enkelte institusjon.

Registrering av helseopplysninger i et slikt system er å anse som behandlingsrettede helseregistre, jf. helseregisterloven § 6.

Til § 2-3 Organisering i spesialisthelsetjenesten

Ledelsen ved institusjoner som omfattes av spesialisthelsetjenesteloven § 1-2, både statlige og private, pålegges å sørge for at institusjonen rår over nødvendig smittevernpersonell. Smittevernpersonellet må inneha nødvendig sykehushygienisk kompetanse for å kunne etterkomme de plikter som er nevnt i § 2-1 og § 2-2. Den enkelte institusjonen må vurdere sitt behov for hygiesykepleier(e) og lege(r) med innsikt i infeksjonsforebyggende arbeid ut fra de veiledende normer som finnes, blant annet i Handlingsplan for å forebygge sykehusinfeksjoner 2004-2006. Det fremgår av bestemmelsen at smittevernpersonell må få avsatt tilstrekkelig tid til å utføre sine oppgaver. Dette innebærer at ledelsen må beskrive hvilke oppgaver som skal utføres av slikt personell, og tallfeste behovet i antall årsverk eller deler av årsverk. Personell som har smittevern som en av flere oppgaver, må få rom til å kunne utføre smittevernoppgavene innenfor den tiden som er avsatt til slikt arbeid. Dersom en helseinstitusjon har påtatt seg smittevernoppgaver utenfor egen institusjon, bør dette også inkluderes i behovsberegningen i antall årsverk og ikke gå ut over smittevernarbeidet ved egen institusjon.

Bestemmelsen slår fast at tjenestevei i smittevernsaker for den legen som har ansvaret for å koordinere smittevernet, smittevernlegen, er direkte til ledelsen. Den lege som utpekes, forutsettes å være spesialist i medisinsk mikrobiologi eller infeksjonsmedisin eller ha annen relevant bakgrunn, og ha nødvendig innsikt i sykehushygienisk arbeid. Hygiesykepleier(e) ansatt i institusjonen må likeledes være knyttet til smittevernlegen. Dersom det er forsvarlig av hensyn til smittevernet, kan arbeidet organiseres slik at smittevernpersonell kan arbeide ved flere helseinstitusjoner eller helseforetak. Smittevern er et fag i rask utvikling, og det er viktig at smittevernpersonell får nødvendig opplæring og mulighet til å videreutvikle sine kunnskaper.

Videre pålegger bestemmelsen institusjonens ledelse å sørge for at kvalitetsutvalget har medlemmer med kvalifikasjon på det sykehushygieniske område eller har personer med slike kvalifikasjoner knyttet til utvalget. Ledelsen kan eventuelt velge å oppnevne et særskilt underutvalg for å håndtere sykehushygieniske spørsmål med oppgaver tilsvarende de som tidligere var tillagt hygienekomiteer. Dette kravet gjelder i første rekke sykehus, men bør i forenklet form kunne gjøres gjeldende for mindre helseinstitusjoner og være en del av den kvalitetssikring enhver helseinstitusjon er pliktig til å etablere.

Til § 2-4 Organisering i kommunen

Kommunen i samarbeid med kommunelegen har ansvar for å sørge for at kommunale institusjoner som omfattes av forskriften har tilgang på tilstrekkelig kompetanse og ressurser. Det er viktig å utpeke personer med spesielle oppgaver i smittevernarbeidet i institusjonen – et arbeid som det er pålagt ledelsen å koordinere. Ledelsen for kommunale institusjoner skal i samarbeid med kommunelegen vurdere å fremlegge sine behov overfor eieren, som må sørge for at det inngås avtale om nødvendig sykehushygienisk bistand. Som det fremgår av § 3-1, kan kommunen be helseforetak under det regionale helseforetaket om å utarbeide et tilbud om nødvendig

smittevernarbeid. Det forutsettes imidlertid at kommunen eller andre økonomisk ansvarlige for virksomheten dekker utgiftene det regionale helseforetaket har til dette, jf. § 3–6 i denne forskriften. Dersom flere kommuner samarbeider, vil arbeidsmengden for hver kommune bli betydelig mindre for virksomheter under det regionale helseforetaket, og kostnadene for hver kommune lavere.

Til § 2–5 Overvåking, melding og varsling av infeksjoner

Infeksjonskontrollprogrammet skal etter § 2–2 inneholde systemer for overvåking av infeksjoner i virksomheten.

Forskriften henviser til ny forskrift for Norsk overvåkingssystem for infeksjoner i sykehustjenesten. I følge denne forskriften skal nærmere bestemte sykehus og dagkirurgiske klinikker gjennomføre overvåking av utvalgte infeksjoner etter nærmere bestemmelse av Sosial- og helsedirektoratet.

I sykehus og i mange institusjoner for eldre har det til nå vært avholdt regelmessige prevalensundersøkelser på frivillig grunnlag. Av hensyn til overvåkingen er det ønske om at disse undersøkelsene opprettholdes i tillegg til insidensovervåking av utvalgte infeksjoner. I henhold til bestemmelsen tredje ledd kan Sosial- og helsedirektoratet pålegge virksomheter å gjennomføre slike prevalensundersøkelser, dersom det skulle være behov for det.

Etter MSIS- og Tuberkuloseregisterforskriften § 3–4 skal mistenkte eller påviste utbrudd av smittsomme sykdommer i sykehus eller annen institusjon som er omfattet av lov om spesialisthelsetjenesten m.m. § 1–2, omgående varsles til fylkesmannen og til Nasjonalt folkehelseinstitutt med kopi til det regionale helseforetakets kompetansesenter for sykehushygiene. Nasjonalt folkehelseinstitutt skal varsle Sosial- og helsedirektoratet om de samme utbrudd, dersom de er alvorlige. Mistenkte eller påviste utbrudd av smittsomme sykdommer i kommunal helseinstitusjon skal varsles til kommunelegen og fylkesmannen. Kommunelegen skal, dersom mistanken ikke raskt kan avkrefte, varsle Nasjonalt folkehelseinstitutt. Nasjonalt folkehelseinstitutt skal varsle Sosial- og helsedirektoratet om de samme utbrudd, dersom de er alvorlige.

Etter spesialisthelsetjenesteloven § 3–3 skal en helseinstitusjon som omfattes av denne loven, snarest mulig gi skriftlig melding til Helsetilsynet i fylket om betydelig personskade som voldes på pasient som følge av ytelse av helsetjeneste eller ved at en pasient skader en annen. Det skal også meldes fra om hendelser som kunne ha ført til betydelig personskade. Betydelig personskade kan også innbefatte en infeksjon eller et utbrudd av smittsom sykdom.

Til kapittel 3. Ansvar og oppgaver

Til § 3–1 Det regionale helseforetaket

Som det fremgår av denne paragrafen, har det regionale helseforetaket det overordnede ansvaret for smittevernarbeidet i de helseinstitusjonene det eier. Status for regionen bør nedfelles i smittevernplanen, jf. smittevernloven § 7–3 annet ledd. Smittevernplanen bør være konkret og målbar og bør oppdateres jevnlig.

Dersom det regionale helseforetaket kjøper tjenester av private sykehus, må de kreve den samme smittevernfaglige standarden som de selv har.

Det regionale helseforetaket skal stimulere til samarbeid innen regionen, slik at ressursutnyttelsen blir best mulig. En forutsetning for at en helhetlig tjeneste skal fungere, er at det regionale helseforetaket sørger for at nødvendig personell er tilsatt, at de har fått tilfredsstillende utdanning og får anledning til å vedlikeholde sine kunnskaper, jf. også spesialisthelsetjenesteloven § 3–10 som omtaler opplæring, etterutdanning og videreutdanning. Videre forutsettes at det regionale helseforetaket sørger for en hensiktsmessig fordeling av personell med sykehushygienisk kompetanse, slik at alle helseinstitusjoner i det regionale helseforetaket blir tilgodesett ut fra sin størrelse og sitt behov. Som nevnt i merknadene til § 2–3, kan smittevernpersonell påta seg smittevernoppgaver utenfor egen institusjon, så lenge det ikke går ut over smittevernarbeidet ved egen helseinstitusjon.

I paragrafens tredje ledd pålegges det regionale helseforetaket å sørge for at det utarbeides tilbud om smittevernassistans til kommunale institusjoner innenfor regionen, dersom kommunen ønsker det. Et slikt tilbud bør også kunne gis til private institusjoner, som har behov for det. Eier av virksomheten som mottar assistans, skal i så fall betale for slike tjenester. Dersom slike avtaler inngås, er det viktig at slik smittevernassistans ikke går ut over det smittevernarbeidet som skal gjøres i det regionale helseforetakets egne institusjoner. Det er kommunen som eier av kommunale institusjoner som eventuelt må ta initiativ overfor det regionale helseforetaket for å få slike avtaler i stand.

Hvert regionalt helseforetak er pålagt å ha et regionalt kompetansesenter for sykehushygiene. Kompetansesenterfunksjonen kan deles mellom flere helseforetak, dersom dette vurderes som formålstjenlig. Den som faglig leder senteret, skal være en smittevernlege i hel stilling, og det anbefales at denne bør ha universitetstilknytning. Senteret skal både koordinere, støtte og stimulere smittevernarbeidet i regionen og være et kontaktpunkt for og samarbeide med Nasjonalt folkehelseinstitutt.

Til § 3–2 Kommunen

Ut fra den medisinske og samfunnsmessige betydning infeksjoner i institusjoner har, og fordi de ofte representerer et betydelig problem, er kommunen her pålagt et overordnet ansvar for etablering, tilrettelegging og oppfølging av infeksjonskontrollprogrammet i kommunale institusjoner.

Kommunen står fritt til å velge hvordan en helhetlig tjeneste på dette område skal organiseres for at gjeldende institusjonene skal ha et infeksjonskontrollprogram som er tilpasset virksomheten og som fungerer i praksis. Kommunen står fritt til å velge om de ønsker å kjøpe assistanstjeneste fra helseforetak under det regionale

helseforetaket, hos andre tilbydere eller å utvikle det selv. Dersom kommunen kjøper tjenester av private institusjoner, må de kreve den samme smittevernaglige standarden som de selv har.

Til § 3–3 Nasjonalt folkehelseinstitutt

Etter bestemmelsen skal Nasjonalt folkehelseinstitutt være ansvarlig for overvåkingen av infeksjoner i institusjoner på landsbasis, og har plikt til å holde sentrale helsemyndigheter løpende orientert og gi råd om eventuelle tiltak. Folkehelseinstituttet har siden tidlig på 1970-tallet ivaretatt denne funksjonen og har påtatt seg oppgaver i forbindelse med statistikk, opplæring, rådgivning, oppklaring av utbrudd, forskning m.m. på smittevernområdet. Bestemmelsen er følgelig for en stor del en presisering av oppgaver Folkehelseinstituttet tradisjonelt har, og som også er nedfelt i annet regelverk, deriblant i smittevernloven.

Til § 3–4 Sosial- og helsedirektoratet

Mens Folkehelseinstituttet har hovedansvaret for det faglige smittevernarbeidet på statlig nivå, har Sosial- og helsedirektoratet ansvaret for den forvaltningsmessige delen og skal blant annet fastsette normer der dette anses nødvendig. Sosial- og helsedirektoratet skal være faglig normerende, blant annet når det gjelder praksis og prioriteringer.

Sykehushygienisk arbeid krever spesielle kunnskaper. Sosial- og helsedirektoratet skal formulere nærmere krav til den tilleggsutdanningen sykepleiere og leger må ha, for å kunne påta seg slikt arbeid.

Til § 3–5 Statens helsetilsyn og helsetilsynet i fylket

Statens helsetilsyn er tillagt det overordnede tilsynet med smittevernet i helseinstitusjoner og i aldershjem.

Statens helsetilsyn og Helsetilsynet i fylket fører tilsyn med smittevernet i helseinstitusjoner jf. lov 30. mars 1984 nr. 15 om statlig tilsyn med helsetjenesten.

Til § 3–6 Økonomiske forhold

Den enkelte virksomhet skal dekke utgiftene til smittevern over eget budsjett. Infeksjonsforebygging anses kostnadseffektivt.

Etter spesialisthelsetjenesteloven § 6–3 skal helsepersonell som er ansatt i statlige helseinstitusjoner eller som mottar tilskudd fra regionale helseforetak til sin virksomhet, gi kommunehelsetjenesten råd, veiledning og opplysninger om helsemessige forhold som er påkrevd for at kommunehelsetjenesten skal kunne løse sine oppgaver etter lov og forskrift. Innen smittevernet innbefatter dette avgrenset rådgivning eller veiledning, gjerne per telefon i konkrete enkeltsaker, for eksempel i forbindelse med pasienter med infeksjoner som utskrives, mistanke om utbrudd og spørsmål om råd ved gjennomføring av prosedyrer.

Kommunale og private institusjoner som har behov for mer omfattende sykehushygienisk bistand fra helseinstitusjoner eiet av regionalt helseforetak som nevnt i § 3–1 og § 3–2 med merknader, forutsettes å betale for denne.

Til kapittel 4. Avsluttende bestemmelser

Til § 4–2 Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. juli 2005. Forskriften innfører plikt til å ha et infeksjonskontrollprogram for flere virksomheter enn den tidligere forskrift om smittevern i helseinstitusjoner – sykehusinfeksjoner. For disse virksomhetene trer forskriften i kraft 1. juli 2006. I denne tiden vil det bli utarbeidet en veileder til forskriften, som institusjonene kan benytte når de utarbeider sine infeksjonskontrollprogram.

17. juni Nr. 611 2005

Forskrift om innsamling og behandling av helseopplysninger i Norsk overvåkingssystem for infeksjoner i sykehustjenesten (NOIS-registerforskriften).

Fastsatt ved kgl.res. 17. juni 2005 med hjemmel i lov 18. mai 2001 nr. 24 om helseregistre og behandling av helseopplysninger (helseregisterloven) § 8 fjerde ledd, jf. annet ledd, § 9 annet ledd, § 16 fjerde ledd, § 17 tredje ledd og § 34 fjerde ledd, lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) § 37 og lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer § 2–3 fjerde ledd, § 3–7 femte ledd og § 4–7. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Jf. EØS-avtalen protokoll 31 art. 16 (Beslutning 2119/98/EF). Kunngjort 21. juni 2005.

Kapittel 1. Generelle bestemmelser

§ 1–1. Etablering av Norsk overvåkingssystem for infeksjoner i sykehustjenesten

Denne forskriften etablerer et landsomfattende Norsk overvåkingssystem for infeksjoner i sykehus og dagkirurgiske klinikker. Forskriften gir regler for innsamling og behandling av helseopplysninger i overvåkingssystemet.

Innsamling og behandling av helseopplysninger i registeret kan skje manuelt og ved hjelp av elektroniske hjelpemidler.

§ 1–2. Innholdet i registeret

Registeret kan inneholde aidentifiserte helseopplysninger om personer som følges opp under og etter et opphold i sykehus og dagkirurgiske klinikker, for å avgjøre om de under oppholdet har fått en postoperativ sårinfeksjon, infeksjon i urinveier, luftveier, hud, blodbane eller i sentralnervesystemet.

Sosial- og helsedirektoratet gir nærmere bestemmelser om hvilke sykehus og dagkirurgiske klinikker og pasientgrupper, jf. første ledd som skal inkluderes i registeret.

§ 1–3. Registerets formål

Registeret skal bidra til overvåking av infeksjoner hos pasienter i sykehus og dagkirurgiske klinikker gjennom fortløpende og systematisk innsamling, analyse, tolkning og rapportering av opplysninger om forekomst av infeksjoner i virksomhetene jf. § 1–2 annet ledd, og å legge grunnlaget for å:

1. beskrive forekomsten av infeksjoner i virksomhetene over tid og etter kjennetegn ved pasientene, behandlingen deres og virksomhetene,
2. gi råd til helsepersonell, virksomheter og forvaltning om smitteverntiltak,
3. evaluere virkninger av smitteverntiltak i virksomhetene,
4. oppdage og bidra til oppklaring av utbrudd av smittsomme sykdommer,
5. bidra med data til en europeisk database og
6. drive, fremme og gi grunnlag for forskning om utbredelsen av infeksjoner i sykehus og dagkirurgiske klinikker, dets årsaker og kostnader.

Opplysninger i registeret kan foruten de formål som nevnt ovenfor, behandles til styring, planlegging og kvalitetssikring av helsetjenesten og helseforvaltningen, samt til utarbeiding av statistikk og til forskning.

§ 1–4. Forbud mot bruk

Opplysningene i registeret kan ikke anvendes til formål som er uforenlig med formål som nevnt i § 1–3.

§ 1–5. Databehandlingsansvarlig

Nasjonalt folkehelseinstitutt er databehandlingsansvarlig for registeret.

§ 1–6. Databehandler

Nasjonalt folkehelseinstitutt kan inngå skriftlig avtale med en databehandler om innsamling og behandling av helseopplysninger i registeret, herunder om overvåking og forskning, jf. § 1–3, drift og kvalitetssikring av registeret, samt utlevering av data til brukere.

§ 1–7. Opplysninger i registeret

Registeret kan inneholde følgende opplysninger om personer som tilhører de pasientgrupper som er bestemt inkludert i registeret, jf. § 1–2 annet ledd.

1. aidentifiserte personopplysninger:
 - a) virksomhetens løpenummer for pasienten,
 - b) pasientens kjønn,
 - c) pasientens fødselsår.
2. administrative opplysninger:
 - a) innleggelsesdato, utskrivingsdato og oppfølgingsdatoer,
 - b) virksomhet der pasienten var innlagt og avdelingstype,
 - c) om operasjonen, som operasjonskode, -type, -dato, -klokkeslett og -varighet,
 - d) bruk av pasientnært utstyr; type og varighet.
3. medisinske opplysninger:
 - a) om antatt disponerende og forebyggende faktorer,
 - b) om type infeksjon og innsykningsdato,
 - c) om smittestoffet, inkludert resistens,
 - d) om infeksjonens behandling, varighet og følgetilstander,
 - e) status ved utskrivelse og i oppfølgingsperioden.

§ 1–8. Koding og klassifisering av opplysningene i registeret, krav til dokumentasjon, kvalitetskontroll

Nasjonalt folkehelseinstitutt skal sørge for at helseopplysninger som behandles i registeret, er korrekte, relevante og nødvendige for de formål de innsamles for, jf. § 1–3. Nasjonalt folkehelseinstitutt skal ved enhver registrering i registeret kunne dokumentere hvilke klassifikasjoner eller kodeverk som er benyttet.

Departementet kan gi nærmere bestemmelser om hvilke nasjonale eller internasjonale kodeverk og klassifikasjoner som skal benyttes ved registrering av opplysninger i registeret.

Dersom meldingsskjema er mangelfullt utfyllt, skal avsenderen av opplysningene varsles, jf. helseregisterloven § 9 annet ledd annet punktum.

Kapittel 2. Melding av helseopplysninger til registeret mv.**§ 2–1. Virksomhetenes deltaking i overvåkingssystemet**

Virksomheter som behandler pasienter i pasientgrupper, jf. forskriften § 1–2 annet ledd, skal delta i

overvåkingssystemet for infeksjoner i sykehustjenesten, dersom ikke databehandlingsansvarlig har fritatt dem for deltaking.

§ 2-2. Helsepersonellens meldingsplikt av opplysninger til registeret

Helsepersonell ved virksomheter som behandler pasienter i pasientgrupper, jf. forskriften § 1-2 annet ledd, skal melde opplysninger som nevnt i § 1-7 til registeret.

§ 2-3. Meldingsskjema, formkrav

Melding av opplysninger som nevnt i § 2-2, skal skje på skjema eller på annen måte fastsatt av Sosial- og helsedirektoratet som fastsetter nærmere bestemmelser om form, innhold og frister for melding til registeret.

Sosial- og helsedirektoratet kan gi pålegg om bruk av standardiserte meldingsformater ved forsendelsen av opplysningene.

§ 2-4. Virksomhetens plikter

Ledelsen ved virksomheter er ansvarlig for registrering av opplysninger som skal meldes til registeret, jf. § 1-7, og har ansvar for at pliktene som nevnt i § 2-1 til § 2-3, oppfylles, og skal sørge for at det finnes rutiner som sikrer dette.

Ledelsen ved virksomhetene skal påse at resultatene av overvåkingen sendes til Nasjonalt folkehelseinstitutt.

§ 2-5. Rapportering fra registeret

Nasjonalt folkehelseinstitutt skal sørge for regelmessig rapportering om forekomsten av infeksjoner i sykehustjenesten, jf. § 1-3, gjennom å offentliggjøre årlige oversikter om forekomst av infeksjoner i virksomhetene i landet.

Nasjonalt folkehelseinstitutt skal ivareta rapportering om forekomst av infeksjoner til Kommisjonen jf. Beslutning 2119/98/EF. Slike opplysninger skal være avidentifiserte.

Kapittel 3. Behandling av helseopplysninger i registeret

§ 3-1. Plikt til å utlevere ikke koblede data til forskning mv.

Nasjonalt folkehelseinstitutt skal etter forespørsel fra sykehus, øvrig forvaltning og forskere utlevere statistiske opplysninger fra registeret innen 30 dager fra den dagen forespørselen kom inn.

Nasjonalt folkehelseinstitutt skal etter søknad utlevere avidentifiserte opplysninger fra registeret dersom

1. opplysningene skal brukes til et uttrykkelig angitt formål innenfor registerets formål,
2. mottakeren bare skal behandle avidentifiserte opplysninger og
3. behandlingen av opplysningene er ubetenkelig ut fra etiske hensyn.

Nasjonalt folkehelseinstitutt skal utlevere eller overføre nødvendige og relevante data til den ansvarlige for det angitte prosjektet innen 30 dager fra den dagen søknaden kom inn. Rettsgrunnlaget for behandlingen av opplysningene skal fremgå av søknaden.

Dersom særlige forhold gjør det umulig å effektivere forespørselen innen fristen i første og annet ledd, kan effektiveringen utsettes inntil det er mulig å oppfylle den. Nasjonalt folkehelseinstitutt skal i så fall gi et foreløpig svar med opplysninger om forespørselen kan effektiveres, om grunnen til en eventuell forsinkelse og sannsynlig tidspunkt for når bestillingen kan effektiveres.

§ 3-2. Annen behandling av data fra registeret

Behandling av opplysninger som nevnt i § 1-7, kan med mindre annet følger av denne forskriften, bare behandles etter tillatelse fra Datatilsynet og i samsvar med de alminnelige regler om taushetsplikt.

§ 3-3. Informasjonsstrategi rettet mot brukergrupper

For å fremme bruk av data fra registeret og for å bygge opp informasjon og kunnskap, jf. forskriften § 1-3, skal Nasjonalt folkehelseinstitutt ha en aktiv informasjonsstrategi og -plan rettet mot så vel helseforvaltningen, helsetjenesten og øvrig forvaltning, som mot forskere innen medisinsk forskning, helsetjenesteforskning og samfunnsforskning.

§ 3-4. Kostnader

Nasjonalt folkehelseinstitutt kan kreve betaling for behandling og tilrettelegging av opplysninger etter § 3-1 og § 3-2. Betalingen skal ikke overstige de faktiske utgiftene ved slik behandling og tilrettelegging av opplysningene. Nasjonalt folkehelseinstitutt kan ikke kreve betaling fra en virksomhet for behandling og tilrettelegging av opplysninger som virksomheten eller dens underliggende enheter selv har meldt til registeret.

§ 3-5. Oversikt over utleveringer

Nasjonalt folkehelseinstitutt skal føre oversikt over hvem som får utlevert opplysninger fra registeret og hjemmelsgrunnlaget for utleveringene. Oversikten skal oppbevares i minst fem år etter at utlevering har funnet sted.

Kapittel 4. Informasjonssikkerhet og internkontroll

§ 4-1. Informasjonssikkerhet

Nasjonalt folkehelseinstitutt og databehandleren skal gjennom planlagte og systematiske tiltak sørge for tilfredsstillende informasjonssikkerhet med hensyn til konfidensialitet, integritet, kvalitet og tilgjengelighet ved

behandling av helseopplysninger etter forskriften, jf. helseregisterloven §§ 16 flg.

Der behandling av helseopplysningene skjer helt eller delvis med elektroniske hjelpemidler, gjelder bestemmelsene om informasjonssikkerhet i personopplysningsforskriften § 2–1 til § 2–16.

§ 4–2. Plikt til internkontroll

Nasjonalt folkehelseinstitutt skal etablere internkontroll i samsvar med helseregisterloven § 17. De systematiske tiltakene skal tilpasses virksomhetens art, aktiviteter og størrelse i det omfang som er nødvendig for å etterleve krav gitt i eller i medhold av helseregisterloven, med særlig vekt på bestemmelser gitt i medhold av helseregisterloven § 16.

Databehandleren som behandler helseopplysninger på vegne av Nasjonalt folkehelseinstitutt, skal behandle opplysninger i samsvar med rutiner Nasjonalt folkehelseinstitutt har oppstilt.

§ 4–3. Internkontrollens innhold

Internkontrollen innebærer at Nasjonalt folkehelseinstitutt skal ha kunnskap om gjeldende regler om behandling av helseopplysninger, tilstrekkelig og oppdatert dokumentasjon for gjennomføring av rutiner, samt ha denne dokumentasjonen tilgjengelig for dem det måtte angå.

Internkontrollen skal blant annet inneholde:

1. oversikt over hvordan virksomheten er organisert,
2. oversikt over ansvars- og myndighetsforhold,
3. oversikt over de krav i og i medhold av helseregisterloven som gjelder for virksomheten,
4. rutiner virksomheten følger for å sikre overholdelse av kravene, herunder rutiner for:
 - 4.1 oppfyllelse av krav om at aidentifiserende opplysninger bare behandles når dette er nødvendig for å fremme formålet med behandlingen av opplysningene, og i tråd med gjeldende bestemmelser om taushetsplikt, jf. helseregisterloven § 11 og § 15,
 - 4.2 dokumentasjon og kvalitetskontroll av helseopplysningene, jf. forskriften § 1–8,
 - 4.3 hvordan virksomheten oppfylder bestemmelsene om tilgang til helseregisteret, jf. § 3–1 og § 3–2,
 - 4.4 oppfyllelse av reglene om meldeplikt til Datatilsynet, jf. helseregisterloven § 29,
5. rutiner virksomheten følger dersom avvik oppstår, og opplysninger om hvem som er ansvarlig,
6. rutiner virksomheten følger for å hindre gjentakelse av avvik, og opplysninger om hvem som er ansvarlig,
7. rutiner for hvordan virksomheten systematisk og regelmessig gjennomgår sin internkontroll for å kontrollere at aktivitetene og resultatene av dem stemmer overens med det system virksomheten har fastlagt, og om det medfører oppfyllelse av helseregisterlovgivningen,
8. rutiner for hvordan virksomheten sikrer seg at alle aktuelle og kun gjeldende rutiner blir benyttet, og
9. rutiner for hvordan virksomheten sikrer at de ansatte har tilstrekkelig kompetanse til å overholde forskriftens krav.

Skriftlig dokumentasjon skal minst omfatte dokumentasjon av rutiner som nevnt i annet ledd nr. 1 til 8. Tilsynsmyndighetene kan gi pålegg om skriftlig dokumentasjon ut over dette, dersom det anses påkrevd. Tilsynsmyndighetene kan dispensere fra hele eller deler av dette kapittel når særlige forhold foreligger.

Kapittel 5. Bevaring av helseopplysninger i registeret

§ 5–1. Bevaring av helseopplysninger

Opplysninger i registeret kan i den utstrekning det er nødvendig for å nå formålet med registeret, bevares i ubegrenset tid, med mindre annet følger av denne forskriften eller helseregisterloven § 26 eller § 28.

Kapittel 6. Avsluttende bestemmelser

§ 6–1. Straff

Den som forsettlig eller grovt uaktsomt overtrer bestemmelser fastsatt i denne forskriften § 4–1 til § 4–3, straffes med bøter eller fengsel inntil ett år eller begge deler. Medvirkning straffes på samme måte.

§ 6–2. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. juli 2005.

Merknader til de enkelte paragrafer i forskriften

Merknadene er en veiledning som utdyper innholdet i de enkelte bestemmelsene i forskriften. Merknadene er i seg selv ikke bindende. Forskriften og merknadene bør leses i sammenheng for å få en best mulig forståelse av forskriftens bestemmelser.

Til kapittel 1. Generelle bestemmelser

Til § 1–1 Etablering av Norsk overvåkingssystem for infeksjoner i sykehustjenesten

Bestemmelsen gir hjemmel for etablering av Norsk overvåkingssystem for infeksjoner i sykehustjenesten (NOIS). Med infeksjoner i sykehustjenesten menes infeksjoner som oppstår som følge av opphold i private eller offentlige sykehus eller dagkirurgiske klinikker. Sykehustjenesten er en del av spesialisthelsetjenesten. Forskriften gir regler for innsamling og behandling av helseopplysninger i registeret.

Til § 1–2 Innholdet i registeret

Bestemmelsen angir innholdet i registeret. Registeret kan inneholde aidentifiserte helseopplysninger om personer i Norge som følges opp under og etter et opphold i nærmere bestemte sykehus eller dagkirurgiske klinikker, for å avgjøre om de under oppholdet har fått en infeksjon. NOIS skal ikke være et fullstendig register over alle sykehusinfeksjoner.

Sosial- og helsedirektoratet kan i henhold til bestemmelsen gi nærmere bestemmelser om hvilke sykehus og dagkirurgiske klinikker, pasientgrupper og hvilke prosedyrer som skal inkluderes i overvåkingssystemet for infeksjoner i sykehustjenesten. Overvåkingssystemet vil først og fremst være aktuelt for sykehus og større dagkirurgiske klinikker.

Det legges i første omgang opp til periodiske overvåkingsopplegg der virksomhetene overvåker infeksjoner i visse pasientgrupper i samme periode, for eksempel pasienter som har gjennomgått keisersnitt i et gitt kvartal. Det betyr at dette registeret skiller seg fra ordinære helseregistre der alle pasienter med visse sykdommer blir registrert. I Norsk overvåkingssystem for infeksjoner i sykehustjenesten registreres visse pasientgrupper i visse perioder og så følges pasientene opp under og etter oppholdet for å avgjøre om de har fått en infeksjon eller ikke. På denne måten kan man både måle andelen som får infeksjon og studere forskjeller mellom dem som fikk infeksjon eller ikke fikk slik infeksjon. Resultatene fra overvåkingen kan omsettes til kvalitetsforbedrende tiltak og smittevernåtgivning.

Et eksempel: «Femten hundre kvinner som gjennomgikk keisersnitt i januar, februar og mars 2006, er registrert. 7% av dem fikk en postoperativ infeksjon. Denne andelen varierte fra 2% i enkelte sykehus til 11% i andre sykehus. Risikoen for infeksjon var dobbelt så stor ved akutte keisersnitt enn ved planlagte keisersnitt. Jo lenger inngrepet varte, jo større var risikoen for infeksjon. Antibiotikaproylaks under inngrepet halverte risikoen for infeksjon.» På bakgrunn av denne informasjonen kan en umiddelbart iverksette relevante tiltak for å begrense risikoen for infeksjon.

Alle pasienter som registreres, vil bli fulgt opp under oppholdet i virksomheten. I henhold til kriterier for å definere infeksjonene er det i visse tilfeller nødvendig å følge opp pasienter også etter utskriving fra virksomheten. Dette gjelder uavhengig av om pasienten utskrives til annen institusjon, eventuelt et annet sykehus eller utskrives til eget hjem. Dette gjøres allerede i dag for mange pasienter som en del av den ordinære oppfølgingen av utskrevne pasienter. Det er den enkelte virksomheten som følger opp pasientene.

Til å begynne med vil den landsomfattende overvåkingsperioden kun vare tre måneder av gangen slik at flest mulig virksomheter kan delta. På sikt vil den nasjonale overvåkingen bli utvidet med hensyn til både lengde av overvåkingsperioden og antallet pasientgrupper.

Til § 1–3 Registerets formål

Registeret er primært et helseregister for oversikt over og forskning om infeksjoner i sykehustjenesten. Derfor er god oppslutning om overvåkingen og tidlig bruk av opplysningene viktig. God overvåking er kjennetegnet ved at data fører til handling.

Mange virksomheter har etablert overvåking av sykehusinfeksjoner i henhold til den nå opphevede forskrift fra 1996 om smittevern i helseinstitusjoner – sykehusinfeksjoner. Fra og med 1. juli 2005 er denne erstattet av forskrift om smittevern i helsetjenesten som viderefører kravet om infeksjonsovervåking internt i virksomheten. Denne overvåkingen fungerer som et verktøy for det praktiske smittevernarbeidet lokalt i virksomheten. Norsk overvåkingssystem for infeksjoner i sykehustjenesten skal ikke erstatte, men utfylle denne overvåkingen. Systemet skal gi en nasjonal tilleggsgevinst utover den som kan oppnås i den enkelte virksomhet. Det gjelder blant annet på følgende områder:

- Sammenlikning av infeksjonsforekomsten i ulike virksomheter.
- Forskning om årsaker til sykehusinfeksjoner i et register som inneholder tilstrekkelig mange pasienter.
- Nasjonal oversikt over forekomst av sykehusinfeksjoner.

Registeret har positive tilleggseffekter for de enkelte deltakende virksomhetene. Nasjonalt folkehelseinstitutt har utarbeidet en nasjonal mal for overvåkingen med felles kodeverk og registreringsmetoder, og dette vil gjøre det lettere å komme i gang med overvåkingen lokalt. Virksomhetene vil få veiledning om datatekniske løsninger, og de kan sammenlikne seg med andre virksomheter som har utført overvåkingen på tilsvarende måte. I tillegg får forskere ved virksomhetene tilgang til et nasjonalt register for forskning om årsaker til sykehusinfeksjoner.

Andre ledd angir hvilke andre formål opplysningene i registeret kan brukes til. Det tenkes her særlig på tiltak som styrker helsetjenesten og helseforvaltningen. Også ved bruk av opplysninger fra registeret til statistikk og forskning, som ikke fremgår av første ledd, er det et overordnet krav om at bruken skjer for å fremme helsemessige formål.

Til § 1–4 Forbud mot bruk

Bestemmelsen forbyr bruk av opplysninger i registeret til visse formål. Det heter i bestemmelsen at opplysningene i registeret ikke kan anvendes til formål som er uforenlig med formålet som er nevnt i § 1–3. Bestemmelsen følger naturlig av helseregisterloven § 11 tredje ledd. Spørsmålet om bruk av opplysningene er uforenlig med formål som nevnt i § 1–3, må avgjøres konkret.

Til § 1–5 Databehandlingsansvarlig

Bestemmelsen fastslår at Nasjonalt folkehelseinstitutt er databehandlingsansvarlig for innsamling og behandling

av opplysninger i registeret. Ansvarsplasseringen ivaretar hensynet til en samlet og overordnet styring av landets sentrale epidemiologiske helseregistre og gir Nasjonalt folkehelseinstitutt mulighet for å oppfylle sine plikter i smittevernloven og i henhold til forskrift om smittevern i helsetjenesten.

Til § 1–6 Databehandler

I følge bestemmelsen kan Nasjonalt folkehelseinstitutt inngå skriftlig avtale med en databehandler om innsamling og behandling av helseopplysninger i registeret.

Databehandler er i helseregisterloven § 2 nr. 9 definert som den som behandler helseopplysninger på vegne av den databehandlingsansvarlige. Det følger av helseregisterloven § 18 at en databehandler ikke kan behandle helseopplysninger på annen måte enn det som er skriftlig avtalt med den databehandlingsansvarlige. Opplysningene kan heller ikke uten slik avtale overlates til andre for lagring eller bearbeidelse.

Det følger av helseregisterloven § 29 og § 30 at Datatilsynet skal informeres om navn og adresse til eventuell databehandler, og om hvem som har det daglige ansvaret for å oppfylle den databehandlingsansvarliges plikter etter forskriften.

Til § 1–7 Opplysninger i registeret

Registeret inneholder ikke direkte personidentifiserende opplysninger eller andre personentydige data. Registeret inneholder aidentifiserte data.

Bestemmelsens nr. 1 refererer seg til personlige opplysninger som skal registreres. Dette er bare kjønn og alder samt virksomhetens løpenummer.

Bestemmelsens nr. 2 refererer seg til administrative opplysninger som for eksempel opplysninger om virksomheten og avdeling der pasienten var innlagt og datoer for innlegging, utskrivning og senere oppfølging. Med pasientnært utstyr menes for eksempel respirator og invasive katetre.

Bestemmelsens nr. 3 refererer seg til medisinske opplysninger. De medisinske opplysningene er viktige for en riktig klassifikasjon av eventuell infeksjon, for vurdering av sikkerheten av diagnosen og for vurdering av følgetilstander av sykdommen. Opplysninger om disponerende og forebyggende faktorer er viktig for å kunne sammenlikne de pasienter som fikk og de som ikke fikk en infeksjon.

Hvilke opplysninger som nærmere skal meldes og på hvilken måte dette skal skje, framgår av meldingsskjemaet som fastsettes av Sosial- og helsedirektoratet, jf. § 2–3.

Til § 1–8 Koding og klassifisering av opplysningene i registeret, krav til dokumentasjon, kvalitetskontroll

Bestemmelsen omhandler koding og klassifisering av opplysninger i registeret og setter krav til dokumentasjon.

Det er slått fast i første ledd at Nasjonalt folkehelseinstitutt ved enhver registrering i registeret skal kunne dokumentere hvilke kodeverk eller klassifikasjoner som er brukt. Hensikten med bestemmelsen er å lette tilgjengeligheten på opplysningene i registeret. Opplysningene som sendes inn til registeret, registreres der i kodet form. For at innholdet i registeret og de medisinske opplysninger skal bli tilgjengelig og forståelig for dem som skal bruke opplysningene i konkrete forskningsprosjekter mv., må brukerne vite hva de ulike kodene betyr, dvs. den kodete informasjonen må oversettes til norsk språk eller medisinsk terminologi. Kodeverket publiseres i en nasjonal mal for overvåkingen som må legges til grunn for meldingen. Malen utarbeides av Nasjonalt folkehelseinstitutt.

Til kapittel 2. Melding av helseopplysninger til registeret mv.

Til § 2–1 Virksomhetenes deltaking i overvåkingssystemet

Nærmere bestemte sykehus og dagkirurgiske klinikker, som har pasienter i de gitte gruppene, skal delta i de gjeldende overvåkingssystemene. Nasjonalt folkehelseinstitutt kan imidlertid unntaksvis unnta visse virksomheter når nytten av deres deltaking anses som liten, for eksempel fordi de ikke utfører visse operasjoner eller prosedyrer.

Til § 2–2 Helsepersonellens meldingsplikt av opplysninger til registeret

Det er helsepersonell ved de virksomheter som er omfattet av overvåkingssystemet, som skal melde opplysninger til registeret. Helsepersonellet har plikt til å melde opplysningene uavhengig taushetsplikten jf. helseregisterloven § 9 og helsepersonelloven § 23 nr. 5 og § 37.

Til § 2–3 Meldingsskjema, formkrav

Sosial- og helsedirektoratet fastsetter hvilke skjemaer som skal benyttes og kan bestemme at meldingene skal gis på annen måte enn ved skjema, for eksempel ved elektronisk overføring. Nasjonalt folkehelseinstitutt stiller et datasystem til disposisjon. Som utgangspunkt er det tilstrekkelig at opplysningene om alle pasientene i en overvåkingperiode oversendes til Nasjonalt folkehelseinstitutt samlet fra virksomheten etter at perioden er over.

Det heter i annet ledd at Sosial- og helsedirektoratet kan gi pålegg om bruk av standardiserte meldingsformater ved forsendelsen av opplysningene. Krav om bruk av bestemt meldingsformat kan særlig være aktuelt ved elektronisk meldingsformidling. Meldingsformatet publiseres i den nasjonale malen for overvåkingen, som utarbeides av Nasjonalt folkehelseinstitutt, og som skal legges til grunn for meldingene.

Til § 2–4 Virksomhetens plikter

Det følger av bestemmelsen at ledelsen ved virksomheter som er omfattet av overvåkingssystemet, er ansvarlige for at opplysninger registreres og meldes etter § 2–2 og § 2–3, for at pliktene oppfylles, og de skal sørge for at det

finnes rutiner og standarder for dette. Virksomheten må ha utarbeidet systemer som sikrer at meldingsskjemaet sendes videre til registeret. Elektronisk formidling av opplysningene forutsetter at tilstrekkelig informasjonssikkerhet er ivarettatt.

Mottaker av resultatene er Nasjonalt folkehelseinstitutt. Andre som har særlig nytte av registeret, for eksempel de regionale helseforetaks kompetansesentre for sykehushygiene, kan bestille data fra registeret etter bestemmelsene i § 3-1 og § 3-2.

Til § 2-5 Rapportering fra registeret

En kjernefunksjon i registeret er den regelmessige tilbakemeldingen om situasjonen vedrørende infeksjoner i sykehustjenesten. Dette er viktig for at smittevernmyndighetene, sykehusene, ledelsen ved private virksomheter og fagmiljøene kan iverksette nødvendige tiltak. Nasjonalt folkehelseinstitutt gir ut en årsrapport. På sikt kan denne publiseringen erstattes av en minst like hyppig oppdatert publisering på Internett.

Nasjonalt folkehelseinstitutt vil også rapportere tilbake til de meldende virksomheter om deres egen situasjon sammenliknet med et gjennomsnitt av andre virksomheter. Det tas sikte på at denne tilbakemeldingen skal skje på Internett.

Nasjonalt folkehelseinstitutt er oppnevnt kontaktpunkt for rapportering til Kommisjonen jf. Beslutning 2119/98/EF. Data skal rapporteres fra Nasjonalt folkehelseinstitutt via Hospital in Europe Link for Infection Control through Surveillance (HELICS) til Kommisjonen en gang per år.

Rapporteringen dreier seg om aidentifiserte opplysninger uten personidentifikasjon som alder i år, kjønn, innleggelsesdato, utskrivingsdato og oppfølgingsdatoer. I tillegg rapporteres operasjonskode, -dato og -varighet, renhetsgrad av inngrepet og ASA klassifikasjon, samt informasjon om infeksjonsstatus. Hvilke data som skal videresendes er spesifisert i mal utarbeidet av HELICS.

Til kapittel 3. Behandling av helseopplysninger i registeret

Til § 3-1 Plikt til å utlevere ikke koblede data til forskning mv.

Første ledd gir en tidsfrist for hvor raskt en bestilling av data fra registeret skal effektueres.

Bestemmelsen regulerer tilgang til ikke-koblede data fra registeret. Prosjekter som gjør bruk av ikke-koblede data, reguleres på samme måte som prosjekter som gjør bruk av koblede data. Bruk av denne bestemmelsen forutsetter at den eksterne mottakeren ikke har egne data som kan kobles på data som utleveres.

Til § 3-2 Annen behandling av data fra registeret

Bestemmelsen åpner for at opplysninger fra registeret etter Datatilsynets tillatelse kan sammenstilles med andre opplysninger om de registrerte personene fra andre kilder. Siden registeret ikke inneholder personentydige data, må virksomheten som skal sammenstille dataene, få persondataene fra virksomhetene. Utlevering av helseopplysninger kan kreve at Sosial- og helsedirektoratet gir dispensasjon fra taushetsplikten jf. helsepersonelloven § 29 eller at den opplysningene kan nyttes til, samtykker.

Til § 3-3 Informasjonsstrategi rettet mot brukergrupper

Bestemmelsen fastslår at Nasjonalt folkehelseinstitutt skal ha en aktiv informasjonsstrategi og -plan rettet mot brukergrupper. Forskriften krever ikke at denne planen skal være skriftlig. Innholdet i kravet går på å ha et bevisst åpent og positivt forhold til å samhandle med ulike forskningsmiljøer og andre brukergrupper. Det er et selvstendig mål at dataene blir brukt i forskningsprosjekter utenfor registeret, til kvalitetsforbedring av pasientbehandlingen i virksomhetene og til planlegging av helsetjenesten. En effektiv bruk av data fra registeret kan best gjennomføres ved at Nasjonalt folkehelseinstitutt informerer helseforetak, helseplanleggere, helseadministratorer, forskere mv. om hvilke muligheter registeret gir til kunnskapsoppbygging og -utvikling.

Til § 3-4 Kostnader

Bestemmelsen gir adgang til å kreve betaling for bearbeiding av data fra registeret. Betalingen kan ikke overstige de faktiske utgiftene ved behandlingen av opplysningene.

Bestemmelsen innebærer ikke at en skal kreve kostnadsdekning av alle datautleveringer fra registeret. Kostnader forbundet med utlevering av statistikk bør kunne dekkes av ordinære driftsmidler. Det samme gjelder behandling og tilrettelegging av opplysninger for en virksomhet, når opplysningene er de som virksomheten eller dens underliggende enheter selv har meldt til registeret. Det kan for eksempel gjelde tilrettelegging og utlevering av opplysninger til et regionalt helseforetak eller et helseforetak.

Til § 3-5 Oversikt over utleveringer

Bestemmelsen pålegger den databehandlingsansvarlige for registeret å føre oversikt over hvem som får utlevert opplysninger fra registeret og hjemmelsgrunnet for utleveringene.

Til kapittel 4. Informasjonssikkerhet og internkontroll

Til § 4-1 Informasjonssikkerhet

Første ledd viser til helseregisterloven §§ 16 flg. Bestemmelsen pålegger Nasjonalt folkehelseinstitutt og databehandleren å sørge for tilfredsstillende informasjonssikkerhet ved behandling av helseopplysninger. Dette

omfatter blant annet et ansvar for å sørge for at tilstrekkelig sikkerhetsfaglig kompetanse er tilgjengelig. I tillegg til ansvar for sikkerheten i egen organisasjon må Nasjonalt folkehelseinstitutt også forsikre seg om at informasjonssikkerheten er tilfredsstillende hos kommunikasjonspartnere og leverandører. Begrepet informasjonssikkerhet omfatter:

- sikring av konfidensialitet, dvs. beskyttelse mot at uvedkommende får innsyn i opplysningene, herunder sikkerhet for at reglene om taushetsplikt overholdes,
- sikring av integritet, dvs. beskyttelse mot utilsiktet endring av opplysningene,
- sikring av tilgjengelighet, dvs. sørge for at tilstrekkelige og relevante opplysninger er til stede,
- sikring av kvalitet, dvs. sørge for at opplysningene er riktige.

Tilfredsstillende informasjonssikkerhet skal oppnås ved hjelp av planlagte og systematiske tiltak. Dette innebærer at anerkjente teknikker og standarder for kvalitetsstyring, internkontroll og informasjonssikkerhet skal legges til grunn ved sikkerhetsarbeidet. De tiltak som etableres, skal være både organisatoriske og tekniske. Sikkerhetstiltakene og selve informasjonssystemet skal kunne dokumenteres.

Annet ledd gjelder ved helt eller delvis elektronisk behandling av helseopplysningene. I slike tilfeller gjelder personopplysningsforskriften § 2–1 til § 2–16. Bestemmelsene er en videreføring av dagens sikkerhetskrav.

Forsettlig eller grovt uaktsom overtredelse av denne bestemmelsen straffes med hjemmel i § 6–1.

Til § 4–2 Plikt til internkontroll

Bestemmelsen pålegger Nasjonalt folkehelseinstitutt en plikt til å innføre og utøve internkontroll i samsvar med helseregisterloven § 17. Tiltakene skal ifølge § 17 annet ledd dokumenteres, og dokumentasjonen skal være tilgjengelig for medarbeidere og tilsynsmyndighetene.

Databehandlere skal behandle opplysninger i samsvar med rutiner Nasjonalt folkehelseinstitutt har oppstilt.

Det følger av helseregisterloven § 31 at både Datatilsynet og Statens helsetilsyn skal føre tilsyn med at bestemmelsene i forskriften etterleves.

Forsettlig eller grovt uaktsom overtredelse av denne bestemmelsen straffes med hjemmel i § 6–1.

Til § 4–3 Internkontrollens innhold

Bestemmelsen gir regler om internkontrollens innhold. Formuleringen av bestemmelsen har tatt mønster av internkontrollbestemmelsen i personopplysningsforskriften.

Forsettlig eller grovt uaktsom overtredelse av denne bestemmelsen straffes med hjemmel i forskriften § 6–1.

Til kapittel 5. Bevaring av helseopplysninger i registeret

Til § 5–1 Bevaring av helseopplysninger

Det går fram av bestemmelsen at opplysninger i registeret skal bevares i ubegrenset tid, med mindre annet følger av helseregisterloven § 26 eller § 28.

Helseregisterloven § 26 regulerer retting av mangelfulle opplysninger. Bestemmelsen pålegger den databehandlingsansvarlige et ansvar for å rette opplysninger som er uriktige eller ufullstendige. Det samme gjelder dersom det er behandlet helseopplysninger etter forskriften som det ikke er adgang til å behandle. Den databehandlingsansvarlige kan foreta opprettingen av eget tiltak eller etter begjæring fra den registrerte. Den databehandlingsansvarlige skal om mulig sørge for at feilen ikke får betydning for den registrerte. Dersom opplysningene er utlevert, skal den databehandlingsansvarlige varsle mottakere av utleverte opplysninger om dette.

Helseregisterloven § 28 gir regler om sletting eller sperring av helseopplysninger som føles belastende for den registrerte. Bestemmelsen fastslår at den registrerte kan kreve at helseopplysninger som behandles etter denne forskriften, skal slettes eller sperres, dersom behandling av opplysningene føles sterkt belastende for den registrerte og det ikke finnes sterke allmenne hensyn som tilsier at opplysningene behandles. Krav om sletting eller sperring av slike opplysninger rettes til den databehandlingsansvarlige for opplysningene. Datatilsynet kan, etter at Riksarkivaren er hørt, treffe vedtak om at retten til sletting etter første ledd går foran reglene i arkivloven 4. desember 1992 nr. 126 § 9 og § 18. Hvis dokumentet som inneholdt de slettede opplysningene, gir et åpenbart misvisende bilde etter slettingen, skal hele dokumentet slettes.

For øvrig vil arkivloven og forskrifter i medhold av arkivloven komme til anvendelse.

Til kapittel 6. Avsluttende bestemmelser

Til § 6–1 Straff

Bestemmelsen er en straffebestemmelse og gir adgang til å idømme straff ved overtredelse av bestemmelsene i § 4–1 til § 4–3.

Helseregisterloven gir også andre sanksjonsmuligheter ved overtredelse av loven eller forskrift i medhold av loven. Det er adgang til å gi pålegg om opphør av behandling av helseopplysninger eller stille vilkår for behandlingen samt å ilegge tvangsmulkt. Videre kan den registrerte i visse tilfeller kreve erstatning, dersom det er behandlet helseopplysninger i strid med forskriften. Disse bestemmelsene er allmenne og generelle, og gjelder uavhengig av om de er inntatt i forskriften eller ikke. Det vises til helseregisterloven § 32, § 33 og § 35.

Til § 6–2 Ikrafttredelse

Bestemmelsen fastslår at denne forskriften trer i kraft 1. juli 2005.

17. juni Nr. 612 2005**Ikrafttredelse av lov 17. juni 2005 nr. 63 om endringer i barnelova (felles foreldreansvar for samboende foreldre).**

Fastsatt ved kgl.res. 17. juni 2005 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 63 om endringer i barnelova (felles foreldreansvar for samboende foreldre) del II. Fremmet av Barne- og familiedepartementet. Kunngjort 21. juni 2005.

Lov 17. juni 2005 nr. 63 om endringer i barnelova (felles foreldreansvar for samboende foreldre) trer i kraft 1. januar 2006.

17. juni Nr. 613 2005**Ikrafttredelse av lov 17. juni 2005 nr. 64 om barnehager (barnehageloven).**

Fastsatt ved kgl.res. 17. juni 2005 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 64 om barnehager (barnehageloven) § 26 første ledd. Fremmet av Barne- og familiedepartementet. Kunngjort 21. juni 2005.

Lov 17. juni 2005 nr. 64 om barnehager (barnehageloven) trer i kraft 1. januar 2006.

17. juni Nr. 614 2005**Ikrafttredelse av lov 17. juni 2005 nr. 65 om endringer i lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester og lov 13. desember 1991 nr. 81 om sosiale tjenester (sosialtjenesteloven) m.v.**

Fastsatt ved kgl.res. 17. juni 2005 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 65 om endringer i lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester og lov 13. desember 1991 nr. 81 om sosiale tjenester (sosialtjenesteloven) m.v. del VI. Fremmet av Barne- og familiedepartementet. Kunngjort 21. juni 2005.

Lov 17. juni 2005 nr. 65 om endringer i lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester og lov 13. desember 1991 nr. 81 om sosiale tjenester (sosialtjenesteloven) m.v. trer i kraft 1. januar 2006 med unntak av lov om barneverntjenester § 9–2 som trer i kraft 1. juli 2006.

20. juni Nr. 615 2005**Forskrift om endring i forskrift om visse forurensende stoffer i næringsmidler.**

Fastsatt av Det sentral Mattilsynet ved hovedkontoret 20. juni 2005 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 16 jf. delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 54zn (forordning (EF) nr. 683/2004). Kunngjort 21. juni 2005.

I

I forskrift 27. september 2002 nr. 1028 om visse forurensende stoffer i næringsmidler gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 54zn (forordning (EF) nr. 466/2001) tilføyes følgende endringsforordning:
(forordning (EF) nr. 683/2004)

§ 3 skal lyde:

§ 3. Definisjoner og grenseverdier for forurensende stoffer i næringsmidler

EØS-avtalens vedlegg II kap. XII nr. 54zn (forordning (EF) nr. 466/2001) om fastsettelse av grenseverdier for visse forurensende stoffer, deriblant mykotoksiner og tungmetallene bly, kadmium og kvikksølv, og 3-MCPD i næringsmidler, med følgende endringsforordninger:

forordning (EF) nr. 2375/2001

forordning (EF) nr. 257/2002

forordning (EF) nr. 221/2002

forordning (EF) nr. 563/2002

forordning (EF) nr. 472/2002

forordning (EF) nr. 2174/2003

forordning (EF) nr. 683/2004

gjelder som forskrift med de EØS-tilpasninger som fremgår av protokoll 1 og EØS-avtalen for øvrig.

II

Endringene trer i kraft straks.

10. juni Nr. 616 2005**Kunngjering av protokoll nr. 13 og 14 til den europeiske menneskerettskonvensjonen, inkorporert ved lov 10. juni 2005 nr. 49 om endringer i menneskerettslova (inkorporasjon av protokoll nr. 13 og 14 til den europeiske menneskerettskonvensjon).**

Kunngjering frå Justis- og politidepartementet 10. juni 2005, jf. lov 10. juni 2005 nr. 49 om endringer i menneskerettslova (inkorporasjon av protokoll nr. 13 og 14 til den europeiske menneskerettskonvensjon), jf. St.prp.nr.4 (2004–2005), St.prp.nr.57 (2004–2005) og Ot.prp.nr.90 (2004–2005). Kunngjort 22. juni 2005.

Ved lov 10. juni 2005 nr. 49 om endringer i menneskerettslova (inkorporasjon av protokoll nr. 13 og 14 til den europeiske menneskerettskonvensjon) blir protokoll nr. 13 og 14 til den europeiske menneskerettskonvensjon inkorporert i norsk rett som vedlegg til lov 21. mai 1999 nr. 30 om styrking av menneskerettighetenes stilling i norsk rett (menneskerettsloven):

Protocol No. 13 to the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, concerning the Abolition of the Death Penalty in All Circumstances (autentisk engelsk tekst)

Vilnius, 3.V.2002

The member States of the Council of Europe signatory hereto,

Convinced that everyone's right to life is a basic value in a democratic society and that the abolition of the death penalty is essential for the protection of this right and for the full recognition of the inherent dignity of all human beings;

Wishing to strengthen the protection of the right to life guaranteed by the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms signed at Rome on 4 November 1950 (hereinafter referred to as «the Convention»);

Noting that Protocol No. 6 to the Convention, concerning the Abolition of the Death Penalty, signed at Strasbourg on 28 April 1983, does not exclude the death penalty in respect of acts committed in time of war or of imminent threat of war;

Being resolved to take the final step in order to abolish the death penalty in all circumstances,
Have agreed as follows:

Article 1. Abolition of the death penalty

The death penalty shall be abolished. No one shall be condemned to such penalty or executed.

Article 2. Prohibition of derogations

No derogation from the provisions of this Protocol shall be made under Article 15 of the Convention.

Article 3. Prohibition of reservations

No reservation may be made under Article 57 of the Convention in respect of the provisions of this Protocol.

Article 4. Territorial application

1. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or approval, specify the territory or territories to which this Protocol shall apply.

2. Any State may at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Protocol to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.

3. Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn or modified by a notification addressed to the Secretary General. The withdrawal or modification shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 5. Relationship to the Convention

As between the States Parties the provisions of Articles 1 to 4 of this Protocol shall be regarded as additional articles to the Convention, and all the provisions of the Convention shall apply accordingly.

Article 6. Signature and ratification

This Protocol shall be open for signature by member States of the Council of Europe which have signed the Convention. It is subject to ratification, acceptance or approval. A member State of the Council of Europe may not ratify, accept or approve this Protocol without previously or simultaneously ratifying the Convention. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 7. Entry into force

1. This Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which ten member States of the Council of Europe have expressed their consent to be bound by the Protocol in accordance with the provisions of Article 6.

2. In respect of any member State which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 8. Depositary functions

The Secretary General of the Council of Europe shall notify all the member States of the Council of Europe of:

- a. any signature;
- b. the deposit of any instrument of ratification, acceptance or approval;
- c. any date of entry into force of this Protocol in accordance with Articles 4 and 7;
- d. any other act, notification or communication relating to this Protocol.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done at Vilnius, this 3 May 2002, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe.

Protokoll nr. 13 til Konvensjonen om beskyttelse av menneskerettighetene og de grunnleggende friheter, om avskaffelse av dødsstraff under enhver omstendighet (norsk oversettelse)

Vilnius, 3. mai 2002

Undertegnede medlemsstater av Europarådet,

som er overbevist om at alles rett til liv er en grunnleggende verdi i et demokratisk samfunn, og at avskaffelse av dødsstraff er av vesentlig betydning for å kunne verne om denne retten og for å oppnå full anerkjennelse for alle menneskers iboende verdighet,

som ønsker å styrke vernet om retten til liv som er garantert i Konvensjonen om beskyttelse av menneskerettighetene og de grunnleggende friheter, undertegnet i Roma 4. november 1950 (heretter kalt «Konvensjonen»),

som konstaterer at protokoll nr. 6 til Konvensjonen, om avskaffelse av dødsstraffen, undertegnet i Strasbourg 28. april 1983, ikke utelukker dødsstraff for handlinger begått i krigstid eller når krig umiddelbart truer, som er fast bestemt på å ta det endelige skritt for å avskaffe dødsstraff under enhver omstendighet, er blitt enige om følgende:

Artikkel 1. Avskaffelse av dødsstraff

Dødsstraffen skal bli avskaffet. Ingen må bli dømt til slik straff eller henrettet.

Artikkel 2. Forbud mot fravikelser

Bestemmelsene i denne protokoll kan ikke bli fraveket etter artikkel 15 i Konvensjonen.

Artikkel 3. Forbud mot forbehold

Bestemmelsene i denne protokoll kan ikke være gjenstand for forbehold etter artikkel 57 i Konvensjonen.

Artikkel 4. Territorial anvendelse

1. Enhver stat kan ved undertegning eller når den deponerer sitt dokument om ratifikasjon, godtakelse eller godkjenning angi det territorium eller de territorier denne protokoll skal gjelde for.

2. Enhver stat kan når som helst deretter ved erklæring til Generalsekretæren i Europarådet utvide området for protokollen anvendelsesområde til et hvilket som helst annet territorium angitt i erklæringen. For et slikt territorium skal protokollen tre i kraft den første dag i måneden etter utløpet av en periode på tre måneder etter den dag Generalsekretæren har mottatt erklæringen.

3. Enhver erklæring som er avgitt i henhold til de to foregående avsnitt, kan bli trukket tilbake eller endret i forhold til et territorium angitt i erklæringen ved meddelelse til Generalsekretæren. Tilbaketrekkingen eller endringen skal få virkning den første dag i måneden etter utløpet av en periode på tre måneder etter den dag Generalsekretæren har mottatt meddelelsen.

Artikkel 5. Tilknytning til Konvensjonen

Mellom de stater som er parter, skal bestemmelsene i artiklene 1 til 4 i denne protokoll anses som tilleggsartikler til Konvensjonen, og alle Konvensjonens bestemmelser gjelde tilsvarende.

Artikkel 6. Undertegning og ratifikasjon

Denne protokoll skal være åpen for undertegning av medlemsstater i Europarådet som har undertegnet Konvensjonen. Den skal ratifiseres, godtas eller godkjennes. En medlemsstat i Europarådet kan ikke ratifisere, godta eller godkjenne denne protokoll med mindre den samtidig eller tidligere har ratifisert Konvensjonen. Ratifikasjons-, godtakelses- eller godkjenningsdokumenter skal bli deponert hos Generalsekretæren i Europarådet. generalsekretær.

Artikkel 7. Ikrafttredelse

1. Denne protokoll skal tre i kraft den første dag i måneden etter utløpet av en periode på tre måneder etter den dag da ti av medlemsstatene i Europarådet har gitt sitt samtykke til å være bundet av protokollen i samsvar med bestemmelsene i artikkel 6.

2. For en medlemsstat som senere gir sitt samtykke til å være bundet av protokollen, skal den tre i kraft den første dag i måneden etter utløpet av en periode på tre måneder etter den dag da vedkommende stats ratifikasjons-, godtakelses- eller godkjenningssdokument er blitt deponert.

Artikkel 8. Depositarfunksjoner

Europarådets generalsekretær skal underrette alle medlemsstatene i Europarådet om:

- a. enhver undertegning;
- b. deponering av ethvert ratifikasjons-, godtakelses- eller godkjenningssdokument;
- c. enhver dato da denne protokoll trer i kraft i samsvar med artiklene 4 og 7;
- d. enhver annen handling, meddelelse eller erklæring som gjelder denne protokoll.

Som bekreftelse på dette har de undertegnede, som har fått behørig fullmakt til det, undertegnet denne protokoll.

Utferdiget i Vilnius 3. mai 2002, i ett eksemplar på engelsk og fransk tekst, som begge har samme gyldighet og som skal bli deponert i Europarådets arkiver. Generalsekretæren i Europarådet skal oversende bekreftede kopier til hver medlemsstat i Europarådet.

Protocol No. 14 to the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, amending the control system of the Convention (autentisk engelsk tekst)

Strasbourg, 13.V.2004

Preamble

The member States of the Council of Europe, signatories to this Protocol to the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, signed at Rome on 4 November 1950 (hereinafter referred to as «the Convention»),

Having regard to Resolution No. 1 and the Declaration adopted at the European Ministerial Conference on Human Rights, held in Rome on 3 and 4 November 2000;

Having regard to the Declarations adopted by the Committee of Ministers on 8 November 2001, 7 November 2002 and 15 May 2003, at their 109th, 111th and 112th Sessions, respectively;

Having regard to Opinion No. 251 (2004) adopted by the Parliamentary Assembly of the Council of Europe on 28 April 2004;

Considering the urgent need to amend certain provisions of the Convention in order to maintain and improve the efficiency of the control system for the long term, mainly in the light of the continuing increase in the workload of the European Court of Human Rights and the Committee of Ministers of the Council of Europe;

Considering, in particular, the need to ensure that the Court can continue to play its pre-eminent role in protecting human rights in Europe,

Have agreed as follows:

Article 1.

Paragraph 2 of Article 22 of the Convention shall be deleted.

Article 2.

Article 23 of the Convention shall be amended to read as follows:

«Article 23. Terms of office and dismissal

1. The judges shall be elected for a period of nine years. They may not be re-elected.
2. The terms of office of judges shall expire when they reach the age of 70.
3. The judges shall hold office until replaced. They shall, however, continue to deal with such cases as they already have under consideration.
4. No judge may be dismissed from office unless the other judges decide by a majority of two-thirds that that judge has ceased to fulfil the required conditions.»

Article 3.

Article 24 of the Convention shall be deleted.

Article 4.

Article 25 of the Convention shall become Article 24 and its text shall be amended to read as follows:

«Article 24. Registry and rapporteurs

1. The Court shall have a registry, the functions and organisation of which shall be laid down in the rules of the Court.
2. When sitting in a single-judge formation, the Court shall be assisted by rapporteurs who shall function under the authority of the President of the Court. They shall form part of the Court's registry.»

Article 5.

Article 26 of the Convention shall become Article 25 («Plenary Court») and its text shall be amended as follows:

1. At the end of paragraph d, the comma shall be replaced by a semi-colon and the word «and» shall be deleted.
2. At the end of paragraph e, the full stop shall be replaced by a semi-colon.
3. A new paragraph f shall be added which shall read as follows:
«f. make any request under Article 26, paragraph 2.»

Article 6.

Article 27 of the Convention shall become Article 26 and its text shall be amended to read as follows:

«Article 26. Single-judge formation, committees, Chambers and Grand Chamber

1. To consider cases brought before it, the Court shall sit in a single-judge formation, in committees of three judges, in Chambers of seven judges and in a Grand Chamber of seventeen judges. The Court's Chambers shall set up committees for a fixed period of time.
2. At the request of the plenary Court, the Committee of Ministers may, by a unanimous decision and for a fixed period, reduce to five the number of judges of the Chambers.
3. When sitting as a single judge, a judge shall not examine any application against the High Contracting Party in respect of which that judge has been elected.
4. There shall sit as an ex officio member of the Chamber and the Grand Chamber the judge elected in respect of the High Contracting Party concerned. If there is none or if that judge is unable to sit, a person chosen by the President of the Court from a list submitted in advance by that Party shall sit in the capacity of judge.
5. The Grand Chamber shall also include the President of the Court, the Vice-Presidents, the Presidents of the Chambers and other judges chosen in accordance with the rules of the Court. When a case is referred to the Grand Chamber under Article 43, no judge from the Chamber which rendered the judgment shall sit in the Grand Chamber, with the exception of the President of the Chamber and the judge who sat in respect of the High Contracting Party concerned.»

Article 7.

After the new Article 26, a new Article 27 shall be inserted into the Convention, which shall read as follows:

«Article 27. Competence of single judges

1. A single judge may declare inadmissible or strike out of the Court's list of cases an application submitted under Article 34, where such a decision can be taken without further examination.
2. The decision shall be final.
3. If the single judge does not declare an application inadmissible or strike it out, that judge shall forward it to a committee or to a Chamber for further examination.»

Article 8.

Article 28 of the Convention shall be amended to read as follows:

«Article 28. Competence of committees

1. In respect of an application submitted under Article 34, a committee may, by a unanimous vote,
 - a. declare it inadmissible or strike it out of its list of cases, where such decision can be taken without further examination; or
 - b. declare it admissible and render at the same time a judgment on the merits, if the underlying question in the case, concerning the interpretation or the application of the Convention or the Protocols thereto, is already the subject of well-established case-law of the Court.
2. Decisions and judgments under paragraph 1 shall be final.
3. If the judge elected in respect of the High Contracting Party concerned is not a member of the committee, the committee may at any stage of the proceedings invite that judge to take the place of one of the members of the committee, having regard to all relevant factors, including whether that Party has contested the application of the procedure under paragraph 1.b.»

Article 9.

Article 29 of the Convention shall be amended as follows:

1. Paragraph 1 shall be amended to read as follows: «If no decision is taken under Article 27 or 28, or no

judgment rendered under Article 28, a Chamber shall decide on the admissibility and merits of individual applications submitted under Article 34. The decision on admissibility may be taken separately.»

2. At the end of paragraph 2 a new sentence shall be added which shall read as follows: «The decision on admissibility shall be taken separately unless the Court, in exceptional cases, decides otherwise.»

3. Paragraph 3 shall be deleted.

Article 10.

Article 31 of the Convention shall be amended as follows:

1. At the end of paragraph a, the word «and» shall be deleted.

2. Paragraph b shall become paragraph c and a new paragraph b shall be inserted and shall read as follows:

«b. decide on issues referred to the Court by the Committee of Ministers in accordance with Article 46, paragraph 4; and».

Article 11.

Article 32 of the Convention shall be amended as follows:

At the end of paragraph 1, a comma and the number 46 shall be inserted after the number 34.

Article 12.

Paragraph 3 of Article 35 of the Convention shall be amended to read as follows:

«3. The Court shall declare inadmissible any individual application submitted under Article 34 if it considers that:

- a. the application is incompatible with the provisions of the Convention or the Protocols thereto, manifestly ill-founded, or an abuse of the right of individual application; or
- b. the applicant has not suffered a significant disadvantage, unless respect for human rights as defined in the Convention and the Protocols thereto requires an examination of the application on the merits and provided that no case may be rejected on this ground which has not been duly considered by a domestic tribunal.»

Article 13.

A new paragraph 3 shall be added at the end of Article 36 of the Convention, which shall read as follows:

«3. In all cases before a Chamber or the Grand Chamber, the Council of Europe Commissioner for Human Rights may submit written comments and take part in hearings.»

Article 14.

Article 38 of the Convention shall be amended to read as follows:

«Article 38. Examination of the case

The Court shall examine the case together with the representatives of the parties and, if need be, undertake an investigation, for the effective conduct of which the High Contracting Parties concerned shall furnish all necessary facilities.»

Article 15.

Article 39 of the Convention shall be amended to read as follows:

«Article 39. Friendly settlements

1. At any stage of the proceedings, the Court may place itself at the disposal of the parties concerned with a view to securing a friendly settlement of the matter on the basis of respect for human rights as defined in the Convention and the Protocols thereto.

2. Proceedings conducted under paragraph 1 shall be confidential.

3. If a friendly settlement is effected, the Court shall strike the case out of its list by means of a decision which shall be confined to a brief statement of the facts and of the solution reached.

4. This decision shall be transmitted to the Committee of Ministers, which shall supervise the execution of the terms of the friendly settlement as set out in the decision.»

Article 16.

Article 46 of the Convention shall be amended to read as follows:

«Article 46. Binding force and execution of judgments

1. The High Contracting Parties undertake to abide by the final judgment of the Court in any case to which they are parties.

2. The final judgment of the Court shall be transmitted to the Committee of Ministers, which shall supervise its execution.

3. If the Committee of Ministers considers that the supervision of the execution of a final judgment is hindered by a problem of interpretation of the judgment, it may refer the matter to the Court for a ruling on the question of

interpretation. A referral decision shall require a majority vote of two thirds of the representatives entitled to sit on the Committee.

4. If the Committee of Ministers considers that a High Contracting Party refuses to abide by a final judgment in a case to which it is a party, it may, after serving formal notice on that Party and by decision adopted by a majority vote of two thirds of the representatives entitled to sit on the Committee, refer to the Court the question whether that Party has failed to fulfil its obligation under paragraph 1.

5. If the Court finds a violation of paragraph 1, it shall refer the case to the Committee of Ministers for consideration of the measures to be taken. If the Court finds no violation of paragraph 1, it shall refer the case to the Committee of Ministers, which shall close its examination of the case.»

Article 17.

Article 59 of the Convention shall be amended as follows:

1. A new paragraph 2 shall be inserted which shall read as follows:
«2. The European Union may accede to this Convention.»
2. Paragraphs 2, 3 and 4 shall become paragraphs 3, 4 and 5 respectively.

Final and transitional provisions

Article 18.

1. This Protocol shall be open for signature by member States of the Council of Europe signatories to the Convention, which may express their consent to be bound by

- a. signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or
- b. signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval.

2. The instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 19.

This Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which all Parties to the Convention have expressed their consent to be bound by the Protocol, in accordance with the provisions of Article 18.

Article 20.

1. From the date of the entry into force of this Protocol, its provisions shall apply to all applications pending before the Court as well as to all judgments whose execution is under supervision by the Committee of Ministers.

2. The new admissibility criterion inserted by Article 12 of this Protocol in Article 35, paragraph 3.b of the Convention, shall not apply to applications declared admissible before the entry into force of the Protocol. In the two years following the entry into force of this Protocol, the new admissibility criterion may only be applied by Chambers and the Grand Chamber of the Court.

Article 21.

The term of office of judges serving their first term of office on the date of entry into force of this Protocol shall be extended ipso jure so as to amount to a total period of nine years. The other judges shall complete their term of office, which shall be extended ipso jure by two years.

Article 22.

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe of:

- a. any signature;
- b. the deposit of any instrument of ratification, acceptance or approval;
- c. the date of entry into force of this Protocol in accordance with Article 19; and
- d. any other act, notification or communication relating to this Protocol.

In witness whereof, the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done at Strasbourg, this 13th day of May 2004, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe.

Protokoll nr. 14 til konvensjonen om beskyttelse av menneskerettighetene og de grunnleggende friheter, om endring av konvensjonens kontrollsystem (norsk oversettelse)

Strasbourg 13. mai 2004

Fortale

De medlemsstater i Europarådet som har undertegnet denne protokoll til Konvensjonen om beskyttelse av menneskerettighetene og de grunnleggende friheter, undertegnet i Roma 4. november 1950 (heretter kalt «konvensjonen»);

som viser til resolusjon nr. 1 og erklæringen vedtatt på den europeiske ministerkonferansen om menneskerettigheter holdt i Roma 3. og 4. november 2000;

som viser til erklæringene vedtatt på Ministerkomiteens 109., 111. og 112. sesjon henholdsvis 8. november 2001, 7. november 2002 og 15. mai 2003;

som viser til uttalelse nr. 251 (2004) vedtatt av Europarådets parlamentarikerforsamling 28. april 2004;

som tar i betraktning at det er et presserende behov for å endre visse bestemmelser i konvensjonen for å kunne opprettholde og bedre kontrollsystemets effektivitet på lengre sikt, hovedsakelig på bakgrunn av den stadig økende arbeidsbyrden som hviler på Den europeiske menneskerettsdomstol og Europarådets ministerkomité;

som særlig tar i betraktning at det er nødvendig å sikre at Domstolen fortsatt kan spille sin ledende rolle med hensyn til vern av menneskerettighetene i Europa;

er blitt enige om følgende:

Artikkel 1.

Konvensjonens artikkel 22, avsnitt 2 oppheves.

Artikkel 2.

Konvensjonens artikkel 23 skal lyde:

«Artikkel 23. Embetsperioder og avskjedigelse

1. Dommerne velges for et tidsrom på ni år. De kan ikke gjenvelges.
2. Dommernes embetsperiode skal utløpe ved fylte 70 år.
3. Dommerne skal sitte i sine embeter til de skiftes ut. De skal imidlertid fortsatt behandle saker som de allerede har til vurdering.
4. En dommer kan ikke avskjediges fra embetet med mindre de øvrige dommerne med to tredjedels flertall avgjør at vedkommende ikke lenger oppfyller de fastsatte krav.»

Artikkel 3.

Konvensjonens artikkel 24 oppheves.

Artikkel 4.

Artikkel 25 i konvensjonen blir artikkel 24, og skal lyde:

«Artikkel 24. Justissekretariat og rapportører

1. Domstolen skal ha et justissekretariat hvis funksjoner og organisering skal fastsettes i Domstolens forretningsorden.
2. Når Domstolen settes med enedommere, skal den bistås av rapportører som ved utøvelsen av sine funksjoner skal være underlagt Domstolens president. De skal utgjøre en del av Domstolens justissekretariat.»

Artikkel 5.

Artikkel 26 i konvensjonen blir artikkel 25 («Domstolen i plenum»), og skal endres som følger:

1. På slutten av punkt d erstattes komma med semikolon og ordet «og» utgår.
2. På slutten av punkt e erstattes punktum med semikolon.
3. Nytt punkt f skal lyde:

«f. rette eventuelle anmodninger i henhold til artikkel 26, avsnitt 2.»

Artikkel 6.

Tidligere artikkel 27 i konvensjonen blir artikkel 26, og skal lyde:

«Artikkel 26. Enedommere, komiteer, kamre og storkammer

1. Når Domstolen skal vurdere saker som er brakt inn for den, settes den med enedommere, komiteer på tre dommere, kamre på syv dommere og et storkammer på sytten dommere. Domstolens kamre skal nedsette komiteer for et fast tidsrom.
2. På anmodning fra Domstolen i plenum kan Ministerkomiteen, ved enstemmig vedtak og for et fast tidsrom, redusere antall dommere i kamrene til fem.
3. Når en dommer sitter som enedommer, skal vedkommende ikke behandle klager fremsatt mot den høye Kontraherende Part som vedkommende er valgt for.
4. Ex-officio-medlem av kammeret og storkammeret skal være den valgte dommer for den høye Kontraherende Part saken angår. Dersom ingen finnes eller vedkommende ikke kan møte, skal en person som Domstolens president har valgt fra en liste fremlagt på forhånd av vedkommende part, møte i egenskap av dommer.
5. Storkammeret skal også omfatte presidenten for Domstolen, visepresidentene, presidentene for kamrene og andre dommere valgt i samsvar med forretningsordenen. Når en sak er henvist til storkammeret i henhold til artikkel 43, skal ingen dommer som satt i kammeret som avsa dommen, sitte i storkammeret, med unntak av kammerets president og den dommer som var valgt for vedkommende høye Kontraherende Part.»

Artikkel 7.

Etter ny artikkel 26 innsettes ny artikkel 27 i konvensjonen, som skal lyde:

«Artikkel 27. Enedommeres kompetanse

1. En enedommer kan beslutte å avvise eller stryke fra Domstolens saksliste en individklage innbrakt i henhold til artikkel 34 når slik beslutning kan treffes uten videre behandling.
2. Beslutningen skal være endelig.
3. Dersom enedommeren beslutter ikke å avvise en individklage eller stryke den fra sakslisten, skal vedkommende videresende den til en komité eller et kammer til videre behandling.»

Artikkel 8.

Konvensjonens artikkel 28 skal lyde:

«Artikkel 28. Komiteers kompetanse

1. Ved individklager innbrakt i henhold til artikkel 34 kan en komité ved enstemmig vedtak
 - a. beslutte å avvise klagen eller stryke den fra sakslisten når slikt vedtak kan fattes uten videre behandling; eller
 - b. beslutte at klagen kan prøves og samtidig avsi dom om realitetsspørsmålene i saken dersom sakens underliggende spørsmål om tolkningen eller anvendelsen av konvensjonen eller dens protokoller, allerede er gjenstand for etablert rettspraksis ved Domstolen.
2. Vedtak og dommer i henhold til avsnitt 1 skal være endelige.
3. Dersom den valgte dommer for den høye Kontraherende Part saken angår, ikke er medlem av komiteen, kan komiteen på et hvilket som helst stadium i saksbehandlingen be vedkommende om å ta en av komitémedlemmenes plass, idet det tas hensyn til alle relevante faktorer, herunder om vedkommende part har hatt innsigelser mot å anvende fremgangsmåten i avsnitt 1.b.»

Artikkel 9.

Konvensjonens artikkel 29 skal endres som følger:

1. Avsnitt 1 skal lyde: «Dersom det ikke er fattet vedtak i henhold til artikkel 27 eller 28 eller avsagt dom i henhold til artikkel 28, skal et kammer avgjøre om individklager fremsatt i henhold til artikkel 34 kan prøves for Domstolen, og realitetene i saken. Vedtaket om hvorvidt saken kan prøves, kan fattes separat.»
2. På slutten av avsnitt 2 tilføyes en ny setning, som skal lyde: «Vedtaket om hvorvidt saker kan prøves, skal fattes separat med mindre Domstolen unntaksvis bestemmer noe annet.»
3. Avsnitt 3 oppheves.

Artikkel 10.

Konvensjonens artikkel 31 skal endres som følger:

1. På slutten av punkt a utgår ordet «og».
2. Tidligere punkt b blir punkt c, og det innsettes nytt punkt b, som skal lyde:
«b. avgjøre saker som Ministerkomiteen har forelagt for Domstolen i samsvar med artikkel 46, avsnitt 4; og».

Artikkel 11.

Konvensjonens artikkel 32 skal endres som følger:

På slutten av avsnitt 1 innsettes et komma og tallet 46 etter tallet 34.

Artikkel 12.

Konvensjonens artikkel 35, avsnitt 3 skal lyde:

- «3. Domstolen skal avvise en individklage fremsatt i samsvar med artikkel 34 dersom den finner at
- a. klagen er uforenlig med bestemmelsene i konvensjonen eller dens protokoller, er åpenbart grunnløs eller innebærer et misbruk av retten til å fremsette individklage; eller
 - b. klageren ikke har lidd noen ulempe av betydning, med mindre respekt for menneskerettighetene som definert i konvensjonen og dens protokoller krever at realitetsspørsmålene i saken blir behandlet, og forutsatt at ingen sak kan avvises på dette grunnlag som ikke har vært behørig vurdert av en nasjonal domstol.»

Artikkel 13.

På slutten av konvensjonens artikkel 36 skal nytt avsnitt 3 lyde:

- «3. alle saker som er til behandling i et kammer eller i storkammeret, kan Europarådets kommissær for menneskerettigheter legge frem skriftlige kommentarer og ta del i rettsmøter.»

Artikkel 14.

Konvensjonens artikkel 38 skal lyde:

«Artikkel 38. Behandling av saken

Domstolen skal behandle saken sammen med representantene for partene, og om nødvendig sette i verk en granskning, som de berørte høye Kontraherende Parter skal medvirke til ved å stille alle nødvendige hjelpemidler til disposisjon.»

Artikkel 15.

Konvensjonens artikkel 39 skal lyde:

«Artikkel 39. Forlik

1. Domstolen kan på et hvilket som helst stadium i forhandlingene stille seg til disposisjon for de berørte parter med henblikk på å oppnå forlik i saken på grunnlag av respekt for menneskerettighetene som definert i konvensjonen og dens protokoller.

2. Forhandlinger i henhold til avsnitt 1 skal være konfidensielle.

3. Dersom det inngås forlik, skal Domstolen stryke saken fra sakslisten gjennom et vedtak som skal være begrenset til en kort redegjørelse for kjensgjerningene og den oppnådde løsning.

4. Dette vedtak skal overleveres Ministerkomiteen, som skal ha tilsyn med gjennomføringen av forliksvilkårene fastsatt i vedtaket.»

Artikkel 16.

Konvensjonens artikkel 46 skal lyde:

«Artikkel 46. Dommers bindende kraft og deres iverksettelse

1. De høye Kontraherende Parter forplikter seg til å rette seg etter Domstolens endelige dom i enhver sak de er part i.

2. Domstolens endelige dom skal overleveres Ministerkomiteen, som skal ha tilsyn med fullbyrdelsen av dommen.

3. Dersom Ministerkomiteen finner at problemer med tolkningen av en endelig dom er til hinder for at den kan føre tilsyn med fullbyrdelsen av dommen, kan den oversende saken til Domstolen for å få avgjort tolkningsspørsmålet. Vedtak om å oversende saken krever to tredjedels stemmeflertall blant de representanter som har rett til å ta sete i Komiteen.

4. Dersom Ministerkomiteen finner at en høy Kontraherende Part nekter å rette seg etter en endelig dom i en sak den er part i, kan den etter å ha gitt vedkommende part formelt varsel og ved vedtak fattet med to tredjedels stemmeflertall blant de representanter som har rett til å ta sete i Komiteen, forelegge spørsmålet om parten har unnlatt å oppfylle sin forpliktelse etter avsnitt 1, for Domstolen.

5. Dersom Domstolen finner at det har funnet sted et brudd på avsnitt 1, skal den oversende saken til Ministerkomiteen, som skal vurdere hvilke tiltak som skal treffes. Dersom Domstolen finner at det ikke har funnet sted et brudd på avsnitt 1, skal den oversende saken til Ministerkomiteen, som skal avslutte behandlingen av saken.»

Artikkel 17.

Konvensjonens artikkel 59 skal endres som følger:

1. Det innsettes et nytt avsnitt 2, som skal lyde:

«2. Den europeiske union kan tiltre denne konvensjon.»

2. Tidligere avsnitt 2, 3 og 4 blir henholdsvis avsnitt 3, 4 og 5.

Sluttbestemmelser og overgangsbestemmelser**Artikkel 18.**

1. Denne protokoll skal være åpen for undertegning av de medlemsstater i Europarådet som har undertegnet konvensjonen, og som kan gi sitt samtykke til å være bundet av den ved

a. undertegning uten forbehold med hensyn til ratifikasjon, godtakelse eller godkjenning; eller

b. undertegning med forbehold om ratifikasjon, godtakelse eller godkjenning, etterfulgt av ratifikasjon, godtakelse eller godkjenning.

2. Ratifikasjons-, godtakelses- eller godkjenningsdokumentene skal deponeres hos Europarådets generalsekretær.

Artikkel 19.

Denne protokoll trer i kraft den første dagen i den måned som følger etter utløpet av en periode på tre måneder regnet fra den dag alle parter i konvensjonen har gitt sitt samtykke til å være bundet av protokollen i samsvar med bestemmelsene i artikkel 18.

Artikkel 20.

1. Fra den dag denne protokoll trer i kraft, skal dens bestemmelser få anvendelse på alle klager som verserer for Domstolen, samt på alle dommer der Ministerkomiteen har tilsyn med fullbyrdelsen.

2. Det nye kravet med hensyn til hvorvidt en individklage kan prøves, innsatt ved artikkel 12 i denne protokoll i artikkel 35 avsnitt 3 b i konvensjonen, får ikke anvendelse på klager som Domstolen har erklært kan prøves før

protokollen trådte i kraft. De to første årene etter at denne protokoll er trådt i kraft, er det bare Domstolens kamre og storkammer som kan anvende det nye kravet med hensyn til prøving av individklager.

Artikkel 21.

Embetsperioden for dommere som er inne i sin første embetsperiode den dag denne protokoll trer i kraft, skal automatisk forlenges til ni år til sammen. De øvrige dommerne skal fullføre sin embetsperiode, som automatisk forlenges med to år.

Artikkel 22.

Europarådets generalsekretær skal underrette medlemsstatene i Europarådet om

- a. enhver undertegning ;
- b. deponering av ethvert ratifikasjons-, godtakelses- eller godkjenningssdokument ;
- c. datoen da denne protokoll trer i kraft i samsvar med artikkel 19; og
- d. enhver annen handling, underretning eller meddelelse som angår denne protokoll.

Som bekreftelse på dette har de undertegnede, som er gitt behørig fullmakt til det, undertegnet denne protokoll.

Utferdiget i Strasbourg den 13. mai 2004 på engelsk og fransk, med samme gyldighet for begge tekster, i ett enkelt eksemplar, som skal deponeres i Europarådets arkiver. Europarådets generalsekretær skal oversende bekreftede kopier til hver av Europarådets medlemsstater.

15. juni Nr. 617 2005

Forskrift om endring i midlertidig forskrift i medhold av lov 24. juni 1988 nr. 64 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 8 annet ledd.

Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet 15. juni 2005 med hjemmel i lov 24. juni 1988 nr. 64 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 5 og § 6, jf. delegeringsvedtak 29. april 2005 nr. 378. Kunngjort 22. juni 2005.

I

I midlertidig forskrift 24. februar 2005 nr. 165 i medhold av lov 24. juni 1988 nr. 64 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 8 annet ledd gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Midlertidig forskrift om irakere som tidligere har hatt midlertidig og begrenset arbeidstillatelse i Norge

§ 2 skal lyde:

§ 2. Irakere som har hatt en midlertidig arbeidstillatelse i medhold av utlendingsloven § 8 annet ledd, jf. utlendingsforskriften § 21 annet ledd, begrenset i medhold av § 21 sjuende ledd, kan gis arbeidstillatelse i medhold av loven § 8 første ledd. De innvandringsregulerende vilkårene i utlendingsforskriften § 3, § 4, § 4a, § 5 og § 5a gjelder ikke for slik tillatelse.

Første gangs søknad om arbeidstillatelse etter første ledd må fremmes før 1. september 2005. Slik søknad skal fremmes fra riket og gjennom politiet, jf. utlendingsforskriften § 11 sjette ledd.

For at tillatelse skal gis etter første ledd må vilkårene for arbeidstillatelse etter utlendingsforskriften § 2 være oppfylt. I tillegg må søkerens arbeidsforhold være påbegynt senest 1. april 2005. Der søkeren tidligere har hatt et arbeidsforhold av minst 1 års varighet i riket, er det likevel tilstrekkelig at nytt arbeidsforhold er påbegynt før 1. mai 2005. Adgangen til arbeidstillatelse gjelder ikke personer som kan nektes opphold eller arbeid etter utlendingsloven § 8 første ledd nr. 3. Det er videre et vilkår for tillatelse at søkerens identitet er kjent. Ved behandlingen av søknader om tillatelse etter første ledd anses identiteten kjent blant annet når søkeren fremlegger pass som er utstedt av irakiske myndigheter etter 1. juli 2004.

Tillatelse etter første ledd gis for ett år og kan fornyes i medhold av utlendingsloven § 11. Tillatelsen kan tilbakekalles, jf. loven § 13. Tillatelsen danner grunnlag for bosettingstillatelse, jf. utlendingsloven § 12. Ved søknad om bosettingstillatelse må søkeren dokumentere sin identitet i henhold til regler fastsatt av utlendingsmyndighetene.

Tillatelse som nevnt i første ledd danner grunnlag for gjenforening med familie som oppholder seg utenfor riket eller som kom til riket etter 1. april 2005, ved fornyelse etter ett år. For gjenforening med familie som oppholder seg i riket og som kom til riket senest 1. april 2005, gjelder de alminnelige regler om familiegjenforening i utlendingsforskriften.

Ny § 3 og § 4 skal lyde:

§ 3. Utlendingsforskriften gjelder når ikke annet følger av forskriften her.

§ 4. Forskriften trer i kraft 15. mars 2005.

§ 1 opphører å gjelde 1. januar 2007.

§ 2 og § 3 opphører å gjelde 1. januar 2009.

II

Endringene trer i kraft 27. juni 2005.

16. juni Nr. 618 2005**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket med fartøy som fører russisk flagg i Norges økonomiske sone og fiskerisone ved Jan Mayen i 2005.**

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 16. juni 2005 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4 og § 6, jf. forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone § 13, jf. delegeringsvedtak 16. oktober 2000 nr. 1670 og forskrift 23. mai 1980 nr. 4 om opprettelsen av en fiskerisone ved Jan Mayen § 4. Kunngjort 22. juni 2005.

I

I forskrift 27. januar 2005 nr. 368 om regulering av fisket med fartøy som fører russisk flagg i Norges økonomiske sone og fiskerisone ved Jan Mayen i 2005 gjøres følgende endringer:

§ 2 første ledd litra g oppheves.

Nytt kapittel 4 med ny § 12 skal lyde:

Kapittel 4. Fisket etter norsk vårgytende sild i Norges økonomiske sone nord for 62° N og i fiskerisone ved Jan Mayen

§ 12. Kvote nord for 62° N og i fiskerisone ved Jan Mayen

Fartøy som fører russisk flagg har adgang til å fiske inntil 121.218 tonn norsk vårgytende sild i områder nord for 62° N under norsk fiskerijurisdiksjon i 2005.

Fiskeridirektoratet kan stanse fisket etter norsk vårgytende sild med fartøy som fører russisk flagg i områder under norsk fiskerijurisdiksjon, når slike fartøys samlede fiske i hele utbredelsesområdet for bestanden har nådd det kvantum som er angitt i første ledd. Direktoratet kan også stanse fisket når det kvantum fartøy som fører russisk flagg allerede har fisket, tillagt det kvantum slike fartøy forventes å kunne fiske i områder utenfor norsk fiskerijurisdiksjon resten av året, tilsvarer det kvantum som er angitt i første ledd.

Nåværende § 12 – § 14 blir § 13 – § 15 i kapittel 5.

II

Endringene trer i kraft straks.

17. juni Nr. 619 2005**Forskrift om endring i forskrift om adgang til å permittere utover begrensningen i lønnspliktloven samt adgang til å utvide dagpengeperioden for samme tidsrom.**

Fastsatt av Arbeids- og sosialdepartementet 17. juni 2005 med hjemmel i lov 6. mai 1988 nr. 22 om lønnsplikt under permittering § 3 (2) første ledd og lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 4–7 annet ledd. Kunngjort 22. juni 2005.

I

I forskrift 19. desember 2003 nr. 1753 om adgang til å permittere utover begrensningen i lønnspliktloven samt adgang til å utvide dagpengeperioden for samme tidsrom gjøres følgende endring:

§ 2 skal lyde:

§ 2. Forskriften trer i kraft 1. januar 2004 og gjelder frem til 1. januar 2006.

II

Endringen trer i kraft 1. juli 2005.

17. juni Nr. 620 2005**Vedtak om endring i vedtak om særavgifter til statskassen for budsjetterminen 2005.**

Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 17. juni 2005 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov 17. mai 1814 § 75 litra a. Kunngjort 22. juni 2005.

I

I vedtak 25. november 2004 nr. 1553 om særavgifter til statskassen for budsjetterminen 2005 gjøres følgende endringer:

Kap. 5526 post 70 Avgift på alkohol § 1 første ledd første kolon skal lyde:

Fra 1. januar 2005 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved innførsel eller innenlandsk tilvirking av sprit, brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl mv. med følgende beløp:

Kap. 5526 post 70 Avgift på alkohol § 1 første ledd ny bokstav C skal lyde:

C) Etanol til teknisk bruk, med alkoholstyrke over 0,7 volumprosent; samme satser som for tilsvarende alkoholholdig drikk i bokstav A og B. Departementet kan gi forskrifter om avgrensningen av avgiftsplikten.

Kap. 5526 post 70 Avgift på alkohol § 1 annet ledd skal lyde:

Departementet kan gi forskrifter om den avgiftspliktige alkoholstyrken. Departementet kan bestemme at det skal betales avgift på alkohol også i varer som ikke er avgiftspliktig etter første ledd.

Kap. 5526 post 70 Avgift på alkohol § 2 første ledd bokstav d oppheves.

Kap. 5526 post 70 Avgift på alkohol § 2 første ledd bokstavene e og f blir § 2 første ledd bokstaver d og e.

Kap. 5526 post 70 Avgift på alkohol § 2 første ledd bokstav g blir § 2 første ledd bokstav f, og skal lyde:

f. brukes som råstoff eller hjelpemiddel ved vareproduksjon,

Kap. 5526 post 70 Avgift på alkohol § 2 første ledd bokstavene h og i blir § 2 første ledd bokstaver g og h.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2005.

17. juni Nr. 621 2005

Vedtak om endring i vedtak om tollavgifter for budsjetterterminen 2005.

Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 17. juni 2005 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov 17. mai 1814 § 75 litra a. Kunngjort 22. juni 2005.

I

I vedtak 25. november 2004 nr. 1554 om tollavgifter for budsjetterterminen 2005 gjøres følgende endringer:

I del I del A skal nye endringer til tolltariffens innledende bestemmelser lyde:

§ 17 nr. 2 bokstav a og b skal lyde:

- a) For andre varer enn landbruksvarer som svarer toll etter verdien, beregnes tariffmessig toll av varens fulle verdi, men fratrukket den toll den utførte vare – med samme opprinnelse som den bearbejdede – ville ha svart på gjeninnførselstidspunktet.
- b) For andre varer enn landbruksvarer som svarer toll etter vekt eller antall, beregnes toll med 8 pst. av bearbejdingskostnadene med tillegg av sendingskostnadene fram og tilbake.

§ 17 nr. 2 ny bokstav d skal lyde:

- d) For landbruksvarer svares toll i samsvar med bestemmelser fastsatt i forskrift av Landbruks- og matdepartementet.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2005.

17. juni Nr. 622 2005

Vedtak om endring i vedtak om produktavgift til folketrygden for fiskeri-, hval- og selfangstnæringen for 2005.

Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 17. juni 2005 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov 17. mai 1814 § 75 litra a og lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 23–5 annet ledd. Kunngjort 22. juni 2005.

I

I vedtak 25. november 2004 nr. 1550 om produktavgift til folketrygden for fiskeri-, hval- og selfangstnæringen for 2005 gjøres følgende endring:

Del II første punktum skal lyde:

Produktavgiften skal være 2,5 pst. for annet halvår 2005.

II

Endringen trer i kraft 1. juli 2005.

17. juni Nr. 623 2005**Vedtak om endring i vedtak om særavgifter til statskassen for budsjetterminen 2005.**

Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 17. juni 2005 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov 17. mai 1814 § 75 litra a. Kunngjort 22. juni 2005.

I

I vedtak 25. november 2004 nr. 1553 om særavgifter til statskassen for budsjetterminen 2005 gjøres følgende endringer:

Kap. 5559 post 70–74 Avgift på drikkevareemballasje § 1 nr. 2 skal lyde:

2. Grunnavgift

Engangsemballasje, med unntak av PET-flasker ... kr 0,91

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2005.

17. juni Nr. 624 2005**Ikraftsettning av lov 17. juni 2005 nr. 83 om endringer i inkassoloven (krav om å vere eigna m.m.).**

Fastsatt ved kgl.res. 17. juni 2005 med heimel i lov 17. juni 2005 nr. 83 om endringer i inkassoloven (krav om å vere eigna m.m.) del II nr. 1. Fremja av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 22. juni 2005.

Lov 17. juni 2005 nr. 83 om endringer i inkassoloven (krav om å vere eigna m.m.) gjeld frå 1. januar 2006.

17. juni Nr. 625 2005**Ikrafttredelse av lov 17. juni 2005 nr. 78 om endringer i lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven).**

Fastsatt ved kgl.res. 17. juni 2005 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 78 om endringer i lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) del II. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 22. juni 2005.

Lov 17. juni 2005 nr. 78 om endringer i lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) trer i kraft straks.

17. juni Nr. 626 2005**Delegering av myndighet til Finansdepartementet etter lov 17. juni 2005 nr. 78 om endringer i lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven)**

Fastsatt ved kgl.res. 17. juni 2005 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 78 om endringer i lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven). Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 22. juni 2005.

Med departementet menes Finansdepartementet i lov 17. juni 2005 nr. 78 om endringer i lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) del I.

17. juni Nr. 627 2005**Ikraftsettning av lov 17. juni 2005 nr. 57 om endringer i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (dagpengar under arbeidsløyse m.m.).**

Fastsatt ved kgl.res. 17. juni 2005 med heimel i lov 17. juni 2005 nr. 57 om endringer i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (dagpengar under arbeidsløyse m.m.) del II første ledd. Fremja av Arbeids- og sosialdepartementet. Kunngjort 22. juni 2005.

Lov 17. juni 2005 nr. 57 om endringer i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (dagpengar under arbeidsløyse m.m.) tar til å gjelde 1. juli 2005.

17. juni Nr. 628 2005**Delvis ikraftsettning av lov 17. juni 2005 nr. 89 om endringer i lov 26. juni 1992 nr. 86 om tvangsfyllbyrdelse og midlertidig sikring og andre lover.**

Fastsatt ved kgl.res. 17. juni 2005 med heimel i lov 17. juni 2005 nr. 89 om endringer i lov 26. juni 1992 nr. 86 om tvangsfyllbyrdelse og midlertidig sikring og andre lover del VI nr. 1. Fremja av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 22. juni 2005.

Lov 17. juni 2005 nr. 89 om endringer i lov 26. juni 1992 nr. 86 om tvangsfyllbyrdelse og midlertidig sikring og andre lover del IV trer i kraft straks.

17. juni Nr. 629 2005**Ikrafttredelse av lov 17. juni 2005 nr. 96 om endringer i kommuneloven (kommunalt rapporteringsregister).**

Fastsatt ved kgl.res. 17. juni 2005 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 96 om endringer i kommuneloven (kommunalt rapporteringsregister) del II første ledd. Fremmet av Kommunal- og regionaldepartementet. Kunngjort 22. juni 2005.

Lov 17. juni 2005 nr. 96 om endringer i kommuneloven (kommunalt rapporteringsregister) trer i kraft 1. januar 2006.

17. juni Nr. 630 2005**Ikrafttredelse av lov 17. juni 2005 nr. 97 om endringer i åndsverkloven m.m.**

Fastsatt ved kgl.res. 17. juni 2005 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 97 om endringer i åndsverkloven m.m. del III nr. 1. Fremmet av Kultur- og kirke departementet. Kunngjort 22. juni 2005.

Lov 17. juni 2005 nr. 97 om endringer i åndsverkloven m.m. trer i kraft 1. juli 2005.

17. juni Nr. 631 2005**Delvis ikraftsettning av lov 17. juni 2005 nr. 98 om endringer i lov 4. desember 1992 nr. 127 om kringkasting.**

Fastsatt ved kgl.res. 17. juni 2005 med heimel i lov 17. juni 2005 nr. 98 om endringer i lov 4. desember 1992 nr. 127 om kringkasting del II. Fremja av Kultur- og kyrkjedepartementet. Kunngjort 22. juni 2005.

Lov 17. juni 2005 nr. 98 om endringer i lov 4. desember 1992 nr. 127 om kringkasting trer i kraft frå 1. juli 2005 med unntak av nytt § 4–4 tredje ledd, endring i § 10–3 første og annet ledd, samt opphevinga av § 4–6.

17. juni Nr. 632 2005**Ikrafttredelse av lov 17. juni 2005 nr. 56 om endringer i lov 18. desember 1987 nr. 93 om kontroll med eksport av strategiske varer, tjenester og teknologi m.v.**

Fastsatt ved kgl.res. 17. juni 2005 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 56 om endringer i lov 18. desember 1987 nr. 93 om kontroll med eksport av strategiske varer, tjenester og teknologi m.v. del II. Fremmet av Utenriksdepartementet. Kunngjort 22. juni 2005.

Lov 17. juni 2005 nr. 56 om endringer i lov 18. desember 1987 nr. 93 om kontroll med eksport av strategiske varer, tjenester og teknologi m.v. trer i kraft 1. juli 2005.

17. juni Nr. 633 2005**Ikrafttredelse av lov 17. juni 2005 nr. 60 om endringer i lov 5. mai 1927 nr. 1 om arbeidstvister m.m.**

Fastsatt ved kgl.res. 17. juni 2005 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 60 om endringer i lov 5. mai 1927 nr. 1 om arbeidstvister m.m. del III. Fremmet av Arbeids- og sosialdepartementet. Kunngjort 22. juni 2005.

Lov 17. juni 2005 nr. 60 om endringer i lov 5. mai 1927 nr. 1 om arbeidstvister m.m. trer i kraft 1. juli 2005.

17. juni Nr. 634 2005**Ikrafttredelse av lov 17. juni 2005 nr. 61 om interimorganisering av ny arbeids- og velferdsetat.**

Fastsatt ved kgl.res. 17. juni 2005 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 61 om interimorganisering av ny arbeids- og velferdsetat § 3. Fremmet av Arbeids- og sosialdepartementet. Kunngjort 22. juni 2005.

Lov 17. juni 2005 nr. 61 om interimorganisering av ny arbeids- og velferdsetat trer i kraft 1. juli 2005.

17. juni Nr. 635 2005**Ikrafttredelse av lov 17. juni 2005 nr. 102 om visse forhold vedrørende de politiske partiene (partiloven).**

Fastsatt ved kgl.res. 17. juni 2005 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 102 om visse forhold vedrørende de politiske partiene (partiloven) § 28 første ledd. Fremmet av Moderniseringsdepartementet. Kunngjort 22. juni 2005.

Lov 17. juni 2005 nr. 102 om visse forhold vedrørende de politiske partiene (partiloven) kapittel 4 trer i kraft fra 1. juli 2005. Lov 22. mai 1998 nr. 30 om offentliggjøring av politiske partiers inntekter oppheves fra samme dato.

Øvrige deler av lov 17. juni 2005 nr. 102 om visse forhold vedrørende de politiske partiene (partiloven) trer i kraft fra 1. januar 2006. Kapittel 5 i lov 28. juni 2002 nr. 57 om valg til Stortinget, fylkesting og kommunestyre (valgloven) oppheves fra samme dato.

20. juni Nr. 636 2005**Forskrift om endring i forskrift til tolloven.**

Fastsatt av Toll- og avgiftsdirektoratet 20. juni 2005 med hjemmel i lov 10. juni 1966 nr. 5 om toll (tolloven) § 7, § 15 og § 57, jf. delegeringsvedtak 24. november 1967 nr. 1 og overføringsvedtak 24. november 1967 nr. 15. Kunngjort 22. juni 2005.

I

I forskrift 15. desember 1967 nr. 8962 til tolloven gjøres følgende endringer:

Punkt 7.5.1 og 7.5.2 skal lyde:

- 7.5.1. Tollager C kan kun opprettes der hvor Toll- og avgiftsdirektoratet har gitt tillatelse til opprettelse av «Tax-free shop» på lufthavn. Nærmere vilkår fastsettes i bevilling.
- 7.5.2. Fremvisning, demonstrasjon og salg av varer er tillatt på tollager C til passasjerer som skal reise til og som ankommer fra utlandet. Nærmere vilkår kan fastsettes i bevilling. Salg skal ikke skje til reisende på vei til eller fra Svalbard, og Jan Mayen eller oljeplattformer og andre flyttbare plattformer til bruk i petroleumsvirksomhet.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2005.

9. juni Nr. 654 2005**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2005.**

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 9. juni 2005 med hjemmel i forskrift 21. desember 2004 nr. 1822 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2005 § 30, gitt med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5, § 9, § 13 og § 45, og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 23. juni 2005.

I

I forskrift 21. desember 2004 nr. 1822 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2005 gjøres følgende endring:

§ 19 nye tredje og fjerde ledd skal lyde:

Fartøkvotene for hyse for fartøy mellom 15 og 21 meter som nevnt i første ledd, oppheves fra 9. juni. Det enkelte fartøy kan likevel fiske innenfor en garantert kvote på 70 tonn hyse.

Fartøy med hjemmelslengde på mellom 15 og 28 meter i fisket etter hyse og sei, men som likevel er regulert i henhold til samlekvoteordningen som nevnt i § 18, får sin samlekvote beregnet etter kvoten for hyse og sei som nevnt i første ledd.

II

Endringen trer i kraft straks.

17. juni Nr. 655 2005**Forskrift om kommunalt tilsyn med anlegg for sikring mot flom, erosjon og skred og anlegg for å bedre vassdragsmiljøet.**

Fastsatt ved kgl.res. 17. juni 2005 med hjemmel i lov 24. november 2000 nr. 82 om vassdrag og grunnvann (vannressursloven) § 53. Fremmet av Olje- og energidepartementet. Kunngjort 23. juni 2005.

§ 1. Formål

Denne forskrift skal sikre at det blir ført tilsyn med anlegg for sikring mot flom, erosjon og skred i vassdrag og anlegg for å bedre vassdragsmiljøet. Tilsynet skal gi grunnlag for å vurdere behovet for vedlikehold og utbedringer av anleggene.

§ 2. Virkeområde

Denne forskrift gjelder anlegg bygget for å sikre bebyggelse, kommunikasjon og andre verdier mot flom, erosjon, isgang og skred og anlegg som er bygget for å bedre vassdragsmiljøet. Forskriften gjelder kun anlegg som staten ved Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE) har gitt økonomisk bidrag til å bygge, og som kommunen har gjort forpliktende vedtak om å føre tilsyn med.

§ 3. Tilsynets oppgaver

Tilsynet omfatter befarung av anlegget med tilhørende rør, ventiler, pumpestasjoner og lignende, samt rapportering.

Befarung og rapportering skal foretas hvert femte år og etter store flommer og andre hendelser i vassdraget som kan gi skader på anlegget. NVE kan fastsette strengere tilsynsrutiner der det anses nødvendig, og enklere tilsynsrutiner for anlegg som krever mindre tilsyn. NVE kan også bestemme at det for bestemte anlegg ikke skal føres tilsyn.

Tilsynet skal befare anleggene, beskrive og ta bilder av utrasinger, setninger, skader på grøfter og rør, vegetasjonens tilstand og endringer i elveløpet m.m. Etter hver befarung skal kommunen utarbeide en rapport som sendes til NVE til nærmere fastsatt frist.

Ved skader som truer liv, helse og store verdier plikter kommunen straks å melde fra til politiet, samt underrette NVE.

§ 4. Organisering

Kommunen avgjør om tilsynet skal ivaretas av en eller flere politisk oppnevnte personer, eller om tilsynet skal legges til en etat eller stilling i kommunen. Kommunen kan for det enkelte anlegg også gjøre avtale med grunneier, grunneierlag eller andre om å føre tilsyn. Også i slike tilfeller er det kommunen som skal rapportere til NVE.

Kommunen skal informere NVE om hvordan tilsynet er organisert og hvem som er kommunens kontaktperson.

§ 5. Kontroll

NVE har myndighet til å kontrollere at tilsynet gjennomføres i overensstemmelse med denne forskrift.

§ 6. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks.

17. juni Nr. 656 2005**Ikraftsettning av lov 17. juni 2005 nr. 99 om endring i lov 12. juni 1987 nr. 56 om Sametinget og andre samiske rettsforhold.**

Fastsatt ved kgl.res. 17. juni 2005 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 99 om endring i lov 12. juni 1987 nr. 56 om Sametinget og andre samiske rettsforhold del II. Fremja av Kultur- og kyrkjedepartementet. Kunngjort 23. juni 2005.

Lov 17. juni 2005 nr. 99 om endring i lov 12. juni 1987 nr. 56 om Sametinget og andre samiske rettsforhold trer i kraft frå 1. januar 2006.

17. juni Nr. 657 2005**Forskrift til sameloven (lov 12. juni 1987 nr. 56) om forvaltningsområdet for samisk språk.**

Fastsatt ved kgl.res. 17. juni 2005 med hjemmel i lov 12. juni 1987 nr. 56 om Sametinget og andre samiske rettsforhold (sameloven) § 3–1 nr. 1. Fremmet av Kultur- og kirke departementet. Kunngjort 23. juni 2005.

§ 1. Med forvaltningsområdet for samisk språk menes kommunene Karasjok, Kautokeino, Nesseby, Porsanger, Tana, Kåfjord og Tysfjord.

17. juni Nr. 658 2005**Delvis ikrafttredelse av lov 10. desember 2004 nr. 77 om endringer i skatte- og avgiftslovgivningen mv.**

Fastsatt ved kgl.res. 17. juni 2005 med hjemmel i lov 10. desember 2004 nr. 77 om endringer i skatte- og avgiftslovgivningen mv. del XVIII. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 23. juni 2005.

Ikraftsetting fra 1. juli 2005 av følgende lovendringer som er del av lov 10. desember 2004 nr. 77 om endringer i skatte- og avgiftslovgivningen mv.:

1. lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter – endring av § 1 og § 2,
2. opphevelse av lov 4. juni 1954 nr. 2 om sprit, brennevin, vin og isopropanol til teknisk og vitenskapelig bruk mv.,
3. lov 2. juni 1989 nr. 27 om omsetning av alkoholholdig drikk m.v. – endring av § 8–5,
4. lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 16 første ledd – nytt nr. 15.

17. juni Nr. 659 2005**Forskrift om opphevelse av forskrift om overføring av eneretter fra A/S Vinmonopolet til Arcus Produkter AS.**

Fastsatt ved kgl.res. 17. juni 2005. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 23. juni 2005.

I

Forskrift 22. desember 1995 nr. 1042 om overføring av eneretter fra A/S Vinmonopolet til Arcus Produkter AS oppheves.

II

Forskriften trer i kraft 1. juli 2005.

17. juni Nr. 660 2005**Ikraftsetjing av lov 17. juni 2005 nr. 105 om endringer i opplæringslova og friskolelova.**

Fastsett ved kgl.res. 17. juni 2005 med heimel i lov 17. juni 2005 nr. 105 om endringer i opplæringslova og friskolelova del III. Fremja av Utdannings- og forskingsdepartementet. Kunngjort 23. juni 2005.

Lov 17. juni 2005 nr. 105 om endringer i opplæringslova og friskolelova trer i kraft frå og med 17. juni 2005.

Opplæringslova § 2–4 fjerde ledd trer ikkje i kraft.¹

¹ Se lov 17. juni 2005 nr. 106 om endringer i opplæringslova og friskolelova.

17. juni Nr. 661 2005**Ikraftsetjing av lov 17. juni 2005 nr. 106 om endringer i opplæringslova og friskolelova.**

Fastsett ved kgl.res. 17. juni 2005 med heimel i lov 17. juni 2005 nr. 106 om endringer i opplæringslova og friskolelova del III. Fremja av Utdannings- og forskingsdepartementet. Kunngjort 23. juni 2005.

Lov 17. juni 2005 nr. 106 om endringer i opplæringslova og friskolelova trer i kraft frå og med 17. juni 2005.

17. juni Nr. 662 2005**Vedtak om nedleggelse av Den sivile transportberedskapsorganisasjonen (TBO).**

Fastsatt ved kgl.res. 17. juni 2005. Fremmet av Samferdselsdepartementet. Kunngjort 23. juni 2005.

Den sivile transportberedskapsorganisasjonen (TBO) nedlegges fra 1. juli 2005. Samtidig oppheves kongelig resolusjon av 18. juli 1952.

20. juni Nr. 663 2005**Forskrift om tollnedsettelse for landbruksvarer som gjeninnføres etter bearbeiding i utlandet.**

Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 20. juni 2005 med hjemmel i tolltariffens innledende bestemmelser § 17 nr. 2 bokstav d. Kunngjort 23. juni 2005.

§ 1. Virkeområde

Denne forskriften kommer til anvendelse ved fastsetting av tollnedsettelse for landbruksvarer som gjeninnføres til Norge etter bearbeiding i utlandet. Med landbruksvarer menes varer som hører under tolltariffens kapittel 2–24, posisjon 35.01, 35.02, 35.05, samt varenummer 38.23.1110, 38.23.1210, 38.23.1310, 38.23.1910 og 38.23.7010.

Forskriften kommer ikke til anvendelse for varer som i tolltariffen har tollsats som er fastsatt til null.

Forskriften kommer ikke til anvendelse for varer som er innvilget tillatelse til nedsatt toll eller nedsatt tollsats innenfor fastsatt tollkvote etter forskrift 5. juli 2002 nr. 828 om individuelle tollnedsettelse og fordeling av tollkvoter til konserverindustrien.

§ 2. Vilkår for tollnedsettelse

Tollnedsettelse gis på de vilkår som følger av denne forskriften.

Tollnedsettelse skal ikke gis dersom det ved utførselen er eller vil bli tilbakebetalt toll for den utførte varen, med mindre refusjonsbeløpet innbetales til toll- og avgiftsetaten eller krav om refusjon frafalles.

Tollnedsettelse er betinget av at

- a) innførselen foretas av den samme som utførte varen,
- b) innførselen finner sted innen ett år etter utførselen,
- c) de utførte varene faktisk inngår i den innførte varen, og
- d) den innførte varen inneholder mer enn en ubetydelig andel utførte landbruksvarer.

Toll- og avgiftsetaten påser at vilkårene i annet ledd og tredje ledd bokstav a-c er oppfylt.

§ 3. Søknad om tollnedsettelse

Skriftlig søknad om tollnedsettelse sendes Statens landbruksforvaltning.

Søknaden skal inneholde opplysninger om forventet innført kvantum per år.

Råvaredeklarasjon for innført vare skal vedlegges søknaden. I deklarasjonen skal det oppgis mengden forbrukte innsatsvarer ved produksjon av ett kilo innført vare, om innsatsvarene er norske, tidligere fortollede eller utenlands tilførte. Det skal også opplyses om innsatsvarenes varenummer og hvilken bearbeiding varene skal gjennomgå.

For andre landbruksvarer enn industrielt bearbeidede landbruksvarer skal søknaden inneholde opplysninger om pris.

Statens landbruksforvaltning kan fastsette krav til søknadens form og innhold.

§ 4. Fastsettelse av tollsats for industrielt bearbeidede jordbruksvarer

Ved innførsel av varer som omfattes av forskrift 21. desember 2001 nr. 1647 om fastsettelse av nedsatte tollsatter ved import av industrielt bearbeidede jordbruksvarer (RÅK-forskriften), beregnes det ikke toll for andelen norske eller tidligere fortollede varer. For andel varer som er tilført utenlands, fastsettes tollsatsen i samsvar med RÅK-forskriften.

§ 5. Fastsettelse av tollsats for andre landbruksvarer

Ved innførsel av andre landbruksvarer enn de som er omfattet av § 4, beregnes det ikke toll for andelen norske eller tidligere fortollede varer.

For andel varer som er tilført utenlands, fastsettes tollsatsen i samsvar med tolltariffen med mindre varen kan gis tollnedsettelse etter forskrift 18. desember 2000 nr. 1315 om administrative tollnedsettelse for landbruksvarer § 6 t.o.m. § 9. For varer som har ulik tollsats i tolltariffen i ulike deler av året, skal den høyeste tollsatsen benyttes.

§ 6. Tillatelse til nedsatt toll

Tillatelse til nedsatt toll med angivelse av den innførte varens tollsats, varenummer og tillatt mengde, kan gis av Statens landbruksforvaltning for inntil ett år.

Tillatelse må foreligge før utførsel finner sted. Tillatelse kan i særlige tilfeller gis etter at utførsel har funnet sted.

Ved feil ved fortolling kan det gis tillatelse til nedsatt toll med tilbakevirkende kraft. Tollsatsen vil i slike tilfeller settes 20% høyere enn nedsatt tollsats ville vært dersom varen hadde vært korrekt fortollet. Dersom tollsatsen hadde vært null fastsettes den skjønsmessig i hvert enkelt tilfelle.

§ 7. Adgang til å avslå søknad

Statens landbruksforvaltning kan avslå søknad om tollnedsettelse i tilfeller der produksjonstilpasninger gjennom utenlands bearbeiding av landbruksvarer medfører vesentlige økonomiske skadevirkninger for norsk landbruk.

§ 8. Opplysningsplikt

Virksomheter som er innvilget tollnedsettelse plikter straks å opplyse om endringer i tidligere gitte opplysninger dersom de kan være av betydning for tollfastsettelsen.

§ 9. Kontroll

Statens landbruksforvaltning fører kontroll med at bestemmelsene i denne forskriften blir overholdt.

Myndighetene kan foreta stedlig kontroll av dokumenter, herunder regnskapsmateriale, forretningspapirer og lignende dokumenter, samt be om vareprøver. Virksomheten plikter å yte bistand ved slik kontroll.

§ 10. Bortfall av tillatelse mv.

Tillatelse til nedsatt tollsats faller bort dersom forutsetningene for tillatelsen ikke lenger er til stede. Ny tillatelse kan nektes for en periode på inntil ett år dersom virksomheten gjør seg skyldig i vesentlige eller gjentatte brudd på tillatelsens vilkår.

§ 11. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. juli 2005.

20. juni Nr. 664 2005

Forskrift om endring i forskrift om toll- og avgiftsfri innførsel og forenklet fortolling av reisegods.

Fastsatt av Finansdepartementet 20. juni 2005 med hjemmel i tolltariffens innledende bestemmelser § 2 nr. 6, § 11 nr. 10 og § 24 nr. 1 bokstav d, lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 62 femte ledd og Stortingets årlige avgiftsvedtak. Kunngjort 23. juni 2005.

I

I forskrift 10. januar 2003 nr. 32 om toll- og avgiftsfri innførsel og forenklet fortolling av reisegods gjøres følgende endringer:

§ 1 nytt annet ledd skal lyde:

Kjøp av varer i «tax-free shop» på lufthavn ved ankomst til tollområdet likestilles med innførsel av varer etter forskriften. Dette gjelder likevel kun for personer som ankommer fra utlandet.

§ 1 nåværende annet ledd blir § 1 nytt tredje ledd.

§ 4 overskriften og første ledd første punktum skal lyde:

§ 4. Opphold i utlandet i minst 24 timer

Reisende som har oppholdt seg i utlandet, Svalbard og Jan Mayen i minst 24 timer kan toll- og avgiftsfritt innføre varer til en verdi av inntil kr 6000,-.

§ 4 sjettede ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Det samme gjelder for ansatte om bord på oljeplattformer og andre flyttbare plattformer til bruk i petroleumsvirksomhet.

§ 5 overskriften og første ledd første punktum skal lyde:

§ 5. Opphold i utlandet i mindre enn 24 timer

Reisende som har oppholdt seg i utlandet, Svalbard og Jan Mayen i mindre enn 24 timer kan én gang innenfor et tidsrom av 24 timer, toll- og avgiftsfritt innføre varer av inntil kr 3000,-.

§ 7 første ledd første og nytt annet punktum skal lyde:

Personer som ankommer tollområdet fra utlandet, Svalbard og Jan Mayen kan i tillegg til de varer som kan innføres toll- og avgiftsfritt etter denne forskrift, innføre alkoholholdig drikk og tobakkvarer i de mengder og etter de satser som følger av tabellen nedenfor. Forenklet fortolling tillates likevel ikke for varer kjøpt på lufthavn ved ankomst.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2005.

21. juni Nr. 665 2005

Forskrift om endring i forskrift om omsetning av alkoholholdig drikk mv.

Fastsatt av Arbeids- og sosialdepartementet 21. juni 2005 med hjemmel i lov 2. juni 1989 nr. 27 om omsetning av alkoholholdig drikk m.v. § 1–5 og § 4–6. Kunngjort 23. juni 2005.

I

I forskrift 8. juni 2005 nr. 538 om omsetning av alkoholholdig drikk mv. gjøres følgende endringer:

§ 2–3 første ledd første punktum skal lyde:

Den som selger eller skjenker alkoholsvak drikk og alkoholholdig drikk i gruppe 1 og 2 må ha fylt 18 år, og den som selger eller skjenker alkoholholdig drikk i gruppe 3 må ha fylt 20 år.

§ 2–4 første ledd skal lyde:

Salg, utlevering og skjenking av alkoholsvak drikk og alkoholholdig drikk i gruppe 1 og 2 må ikke skje til personer under 18 år, og salg, utlevering og skjenking av alkoholholdig drikk i gruppe 3 må ikke skje til personer under 20 år, selv om vedkommende viser frem skriftlig fullmakt fra foreldre, foresatte eller andre.

§ 4–6 første ledd skal lyde:

Den som har bevilling til å skjenke alkoholholdig drikk, plikter også å føre et rimelig utvalg av alkoholfrie og/eller alkoholsvake drikker, og som må regnes som en naturlig erstatning for alkoholholdig drikk.

II

Endringene gjelder fra 1. juli 2005.

21. juni Nr. 666 2005

Forskrift om endring i forskrift om engrossalg og tilvirkning av alkoholholdig drikk mv.

Fastsatt av Arbeids- og sosialdepartementet 21. juni 2005 med hjemmel i lov 17. desember 2004 nr. 86 om endringer i lov 2. juni 1989 nr. 27 om omsetning av alkoholholdig drikk m.v. og enkelte andre lover del VI nr. 1, jf. delegeringsvedtak 17. juni 2005 nr. 600. Kunngjort 23. juni 2005.

I

I forskrift 8. juni 2005 nr. 539 om engrossalg og tilvirkning av alkoholholdig drikk mv. gjøres følgende endring:

Ny § 10–2 skal lyde:

Virksomheter som har engrosbevilling ved lovens ikrafttredelse, anses uten forutgående søknad for å være registrert hos toll- og avgiftsetaten til og med 30. september etter § 5–1 i forskrift 8. juni 2005 nr. 539 om engrossalg og tilvirkning av alkoholholdig drikk mv.

Engrosbevillingen er i samme periode å anse som slik særskilt tillatelse som nevnt i forskrift 11. desember 2001 nr. 1451 om særavgifter § 3–2–3, med adgang til innførsel av alkoholholdig drikk. Tillatelsen må i disse tilfellene dokumenteres på innførselstidspunktet.

Dersom virksomheten etter 30. september 2005 ønsker å drive engrossalg med varer som det er betalt særavgift for, må det gis melding til toll- og avgiftsetaten om dette innen 15. august 2005.

Dersom virksomheten etter 30. september 2005 ønsker å importere alkoholholdig drikk, må denne registreres som avgiftspliktig virksomhet hos toll- og avgiftsetaten. Søknad om slik registrering må sendes innen 15. august 2005.

Virksomheter uten tidligere engrosbevilling må søke toll- og avgiftsetaten om den nødvendige registrering.

II

Endringen gjelder fra 1. juli 2005.

21. juni Nr. 667 2005

Forskrift om endring i forskrift om fastlønnstilskudd til delvis dekning av kommunenes utgifter til fysioterapitjenesten.

Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 21. juni 2005 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–21 tredje ledd. Kunngjort 23. juni 2005.

I

I forskrift 25. mai 2001 nr. 542 om fastlønnstilskudd til delvis dekning av kommunenes utgifter til fysioterapitjenesten gjøres følgende endring:

§ 3 siste ledd skal lyde:

Fullt fastlønnstilskudd for perioden 1. januar 2005 til 31. desember 2005 er 134.300 kroner.

II

Endringen trer i kraft straks.

3. mai Nr. 668 2005

Forskrift om endring i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften).

Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet 3. mai 2005 med hjemmel i lov 24. juni 1988 nr. 64 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 5 og § 59, jf. delegeringsvedtak 29. april 2005 nr. 378. Kunngjort 24. juni 2005.

I

I forskrift 21. desember 1990 nr. 1028 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 4a annet ledd bokstav e skal lyde:

- e) på arbeidsferie, og omfattes av avtale om arbeidsferie inngått mellom Norge og Australia, Norge og Canada eller Norge og New Zealand, eller

§ 11 annet ledd skal lyde:

Når søkeren oppholder seg utenfor riket, skal søknaden fremmes gjennom norsk utenriksstasjon i det land søkeren er borger av, eller gjennom norsk utenriksstasjon i det land der søkeren har hatt arbeidstillatelse eller oppholdstillatelse de siste seks måneder. Utlendingsdirektoratet kan i enkelttilfeller og for grupper av søkere samtykke i at søknad fremmes på annen måte. Vilkåret om at søknad skal være fremmet fra hjemlandet eller det land der søker har hatt opphold de siste seks måneder, gjelder ikke for søknad om arbeidstillatelse etter § 4a annet ledd bokstav e. Det kan kreves at søknaden innleveres ved personlig fremmøte.

§ 20 fjerde ledd skal lyde:

Utlendingsdirektoratet kan gi retningslinjer om kravet om bolig der utlendingen skal være på arbeidsferie og omfattes av avtale om arbeidsferie inngått mellom Norge og Australia, Norge og Canada eller Norge og New Zealand, jf. § 4a annet ledd bokstav e.

II

Endringene trer i kraft 4. juli 2005.

15. juni Nr. 669 2005**Forskrift om endring i forskrift om sjømannspensjonering.**

Fastsatt av styret for Pensjonstrygden for sjømenn 15. juni 2005 med hjemmel i lov 3. desember 1948 nr. 7 om pensjonstrygd for sjømenn § 3 nr. 1 annet ledd annet punktum. Kunngjort 24. juni 2005.

I

I forskrift 15. november 2000 nr. 1274 om om sjømannspensjonering gjøres følgende endring:

§ 2–1 skal lyde:

Ved beregning av pensjonsgivende fartstid i utenriksfart før 1. oktober 1975 medregnes et tillegg på 20%. Tillegget forutsettes generelt å dekke tid som det er utbetalt feriegodtgjøring og fritidskompensasjon for, men som det ikke har vært plikt til å betale pensjonsavgift for.

Ved beregning av pensjonsgivende fartstid i innenriksfart før 1. oktober 1975 medregnes likeledes et tillegg på 20%, men begrenset for 6 måneders effektiv fartstid for det enkelte tjenesteforhold, dvs. maksimalt 33 dagers tillegg regnet fra den enkelte avmønstringsdato.

II

Endringen trer i kraft 1. juli 2005 og får virkning for pensjonskrav mv. som tas under første gangs behandling fra og med dette tidspunkt.

17. juni Nr. 670 2005**Forskrift om endring i forskrift om kjøre- og hviletid m.v. ved innenlandsk transport og transport innen EØS-området.**

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 17. juni 2005 med hjemmel i vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 § 13, § 14, § 20 og § 21. Jf. EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 20 (forordning (EØF) nr. 3820/85), nr. 21 (forordning (EØF) nr. 3821/85 endret ved forordning (EØF) nr. 3314/90, forordning (EØF) nr. 3572/90, forordning (EØF) nr. 3688/92, forordning (EF) nr. 2479/95, forordning (EF) nr. 1056/97, forordning (EF) nr. 2135/98, forordning (EF) nr. 1360/2002 og forordning (EF) nr. 432/2004) og nr. 23 (direktiv 88/599/EØF endret ved forordning (EF) nr. 2135/98). Kunngjort 24. juni 2005.

I

I forskrift 28. september 1993 nr. 910 om kjøre- og hviletid m.v. ved innenlandsk transport og transport innen EØS-området er det foretatt en rekke endringer og lyder i sin helhet etter dette:

*Kap. I. Bestemmelser i henhold til EØS-avtalen***§ 1–1. Bestemmelser om kjøre- og hviletid, farts skriver m.m.**

EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 20 (forordning (EØF) nr. 3820/85), nr. 21 (forordning (EØF) nr. 3821/85 endret

ved forordning (EØF) nr. 3314/90, forordning (EØF) nr. 3572/90, forordning (EØF) nr. 3688/92, forordning (EF) nr. 2479/95, forordning (EF) nr. 1056/97, forordning (EF) nr. 2135/98, forordning (EF) nr. 1360/2002 og forordning (EF) nr. 432/2004) og nr. 23 (direktiv 88/599/EØF endret ved forordning (EF) nr. 2135/98) gjelder som norsk forskrift med de endringer som følger av vedlegg XIII, protokoll 1 og avtalen ellers.

§ 1–2. Definisjoner

I denne forskriften menes følgende:

1. *Digital fartskriver*: Fartskriver som er i samsvar med forordning (EØF) nr. 3821/85 vedlegg 1B.
2. *Analog fartskriver*: Fartskriver som er i samsvar med forordning (EØF) nr. 3821/85 vedlegg 1.
3. *Fartskriverkort*:
 - a. *Sjåførkort*: Personlig kort utstedt til sjåfører (korteier) til bruk for registrering og lagring av kjøre- og hviletid.
 - b. *Bedriftkort*: Fartskriverkort som er utstedt til og identifiserer transportbedrifter. Kortet gjør det mulig å lese, overføre og skrive ut informasjon i kjøretøyenheten slik det er beskrevet i kapittel 3.
 - c. *Verkstedkort*: Fartskriverkort for verksteder som utfører arbeid på fartskrivere ved å aktivere, kalibrere eller justere kjøretøyenheten. Verkstedet er korteier og den som utfører arbeid på digital fartskriver er kortbruker.
 - d. *Kontrollkort*: Personlig kort for kontrollører ansatt hos kontrollmyndighet. Kortet gir adgang til data i fartskriveren. Kontrollmyndigheten er korteier, og kontrolløren er kortbruker.

Kap. II. Nasjonale unntak fra forordningene

§ 2–1. Unntak fra kjøre- og hviletidsbestemmelsene og fartskriverbestemmelsene

1. Kjøretøy nevnt i artikkel 13 nr. 1 a, c, d, e, f, g, h, j og k i forordning (EØF) nr. 3820/85, jf. artikkel 3 nr. 2 i forordning (EØF) nr. 3821/85, unntas fra bestemmelsene om kjøre- og hviletid og fartskriver for så vidt gjelder innenlandsk transport. Unntaket i nr. 1 a begrenses til kjøretøyer med høyst 12 sitteplasser inkludert førersete. Unntaket i nr. 1 j gjelder ikke når kjøretøyet brukes til ordinær transport av personer eller gods.
2. Vegdirektoratet kan gjøre unntak fra kjøre- og hviletidsbestemmelsene og fartskriverbestemmelsene i den utstrekning forordningene tillater det.

§ 2–2. Kjøretid før ukehvil ved innenlandsk persontransport

Artikkel 6 nr. 1 fjerde ledd i forordning (EØF) nr. 3820/85 skal også gjelde for innenlandsk persontransport, unntatt persontransport i rute, jf. artikkel 6 nr. 1 femte ledd.

§ 2–3. Eldre kjøretøy

Kjøretøy som er 30 år og eldre er, for så vidt gjelder innenlandsk transport, unntatt fra bestemmelsene om kjøre- og hviletid og fartskriver.

Kap. III. Bestemmelser om fartskriverkort

§ 3–1. Generelt

1. Regionvegkontoret utsteder fartskriverkort som definert i forordning (EØF) nr. 3821/85 vedlegg 1B kap. 1. Søknad om fartskriverkort skal skrives på fastsatt skjema. For sjåførkort skal i tillegg gyldig dokumentasjon som identifiserer søker vises frem.
2. Fartskriverkort er kun tillatt brukt når det er gyldig etter denne forskriften.
3. Eier og bruker av fartskriverkort er ansvarlig for at kortet brukes i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 3821/85.
4. Dersom fartskriverkort er utstedt på grunnlag av uriktige opplysninger eller forfalskede dokumenter, skal det tilbakekalles eller inndras umiddelbart. Tilsvarende gjelder ved bruk av en annens fartskriverkort, dersom fartskriverkort er forfalsket, eller ved annen urettmessig bruk.
5. Skadet eller på annen måte defekt kort skal av korteier returneres til regionvegkontoret uten ugrunnet opphold. Er kortet tapt eller stjålet, skal korteier uten ugrunnet opphold melde fra om dette på fastsatt skjema til regionvegkontoret, jf. forordning (EØF) nr. 3821/85 art. 16 nr. 3.
6. Fartskriverkort som er meldt tapt eller stjålet og som gjenfinnes skal ikke brukes. Unntak gjelder dersom det er registrert ved et regionvegkontor at kortet er kommet tilbake til rette korteier eller kortbruker, og det ikke er blitt utstedt et erstatningskort.
7. Statens vegvesen fører register over utstedte, stjålne, tapte og defekte fartskriverkort.

§ 3–2. Sjåførkort og plikter for sjåfør

1. Den som utfører transport omfattet av forordning (EØF) nr. 3820/85 og som fører et kjøretøy som er utstyrt med digital fartskriver, skal inneha og bruke gyldig sjåførkort.
2. Sjåførkort er personlig og skal ikke brukes av andre.
3. Sjåførkort utstedes til person som:
 - ikke allerede har søknad om sjåførkort til behandling, eller ikke allerede har gyldig sjåførkort, med mindre dette sjåførkortet leveres inn til regionvegkontoret,
 - har førerkort og oppfyller kravene til bosted i forordning (EØF) nr. 3821/85 art. 14 nr. 3.

4. Sjåfør som har søkt om eller fått innvilget søknad om sjåførkort, men ennå ikke fått kortet utstedt, og som fører kjøretøy utstyrt med digital farts skriver, skal skrive ut opplysninger fra farts skriveren i samsvar med forordning (EØF) nr. 3821/85 art. 2 nr. 4.
5. Eier av sjåførkort skal laste ned data lagret i sjåførkortet hver tredje uke og gi en kopi av disse data til transportbedriften som transporten er utført for. På tilsvarende måte skal kopi av opplysninger som er registrert i tråd med nr. 4, 6, 7, eller 8 gis til transportbedriften. Sjåfør som utfører transport for flere transportbedrifter, skal gi kopi av slike data til alle transportbedriftene.
6. Dersom sjåførkortet er skadet, defekt, tapt eller stjålet, skal innehaver anmode om nytt kort i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 3821/85 art. 15 nr. 1. I slike tilfeller kan fører fortsette å føre kjøretøyet uten sjåførkort i samsvar med forordning (EØF) nr. 3821/85 art. 16 nr. 2 annet ledd og nr. 3. Dersom sjåførkortet er skadet, defekt eller ikke i sjåførens besittelse skal sjåføren:
 - Ved reises start skrive ut opplysninger om kjøretøyet. På denne utskriften skal sjåføren påføre sitt navn, nummer på sjåførkort eller førerkort, periodene nevnt i forordning (EØF) nr. 3821/85 artikkel 15 nr. 3 bokstav b, c og d og sin signatur.
 - Ved reises slutt skrive ut opplysninger knyttet til tidsperiodene registrert av farts skriveren og registrere perioder med annen arbeidstid, eller tid til rådighet og hvile som er foretatt fra utskrift ble tatt ved reises start. På denne utskriften skal sjåføren påføre sitt navn, nummer på sjåførkort eller førerkort og sin signatur.
7. Dersom den digitale farts skriveren er i ustand eller fungerer galt, skal føreren notere opplysninger om de ulike tidsperiodene i samsvar med forordning (EØF) nr. 3821/85 art. 16 nr. 2.
8. Hvis sjåføren har vært borte fra kjøretøyet og derfor ikke har hatt tilgang til digital farts skriver for registrering av data, skal tidsperiodene angitt i forordning (EØF) nr. 3821/85 art. 15 nr. 3 bokstav b, c og d lagres av sjåføren i sjåførkortet ved manuell registrering. Slik registrering skal senest skje når sjåføren etter slike tidsperioder igjen tar kjøretøyet i bruk. Dette gjelder ikke eier av gyldig sjåførkort som ikke har utført transport omfattet av forordning (EØF) nr. 3821/85.
9. I tilfeller hvor sjåføren fraviker kjøre- og hviletidsreglene i tråd med forordning (EØF) nr. 3820/85 artikkel 12 skal sjåføren, dersom digital farts skriver benyttes i transporten, på en utskrift fra farts skriveren oppgi hva fraviket består i og begrunnelsen til den.
10. Anmodning om fornyelse av sjåførkort skal skje i samsvar med bestemmelsene i forordning (EØF) nr. 3821/85 art. 15 nr. 1.
11. På anmodning fra kontrollmyndigheten skal sjåføren fremlegge
 - sitt sjåførkort som også må medbringes ved føring av kjøretøy utstyrt med analog farts skriver,
 - eventuelle utskrifter fra farts skriver med påførte opplysninger i tråd med nr. 6 eller notater i tråd med nr. 7 fra inneværende uke eller foregående 15 dager,
 - eventuelle diagramskiver for samme periode.

§ 3–3. *Bedriftkort og plikter for transportbedrift*

1. Bedriftkort utstedes til transportbedrift eller person som utøver transport omfattet av forordning (EØF) nr. 3820/85 og som eier eller innehar bruksrett til kjøretøy utstyrt med digital farts skriver.
2. Transportbedrift som innehar bedriftkort skal med kortet låse de data som tilhører vedkommende transportbedrift til de digitale farts skrivere som bedriften har benyttet ved utførelse av transport. Transportbedrift som benytter kjøretøy utstyrt med digital farts skriver, hvor kjøretøyet også benyttes av annen transportbedrift, skal benytte bedriftkortet til å låse opp farts skriveren slik at lagring og tilgjengeliggjøring av data i farts skriveren er mulig også for annen transportbedrift.
3. Transportbedrift som innehar bedriftkort skal, så ofte som det er nødvendig for at kontrollmyndigheten skal kunne utføre bedriftskontroll, men minst hver måned, sikre at alle data knyttet til transportaktiviteter utført av eller for transportbedriften regelmessig blir lastet ned fra:
 - digital farts skriver som er benyttet ved transport utført for vedkommende transportbedrift og
 - sjåførkort som benyttes av sjåfører som utfører transport for vedkommende transportbedrift.
4. Transportbedriften skal oppbevare de nedlastede data og utskrifter kronologisk, lesbart og i god orden i ett år. Tilsvarende gjelder for opplysninger gitt til transportbedriften av sjåfør i samsvar med § 3–2.
5. På anmodning fra vedkommende sjåfør skal transportbedriften gi sjåføren en kopi av vedkommendes nedlastede data og utskrifter av disse.
6. På anmodning fra kontrollmyndigheten skal transportbedriften gjøre data, utskrifter og opplysninger nevnt i nr. 3 tilgjengelig for kontrollmyndigheten enten direkte eller ved fjerntilgang.

§ 3–4. *Kontrollkort*

1. Kontrollkort utstedes til person med kontrollmyndighet etter § 6–1 nr. 2 som har opplæring i samsvar med nr. 2 i denne paragrafen.
2. Vegdirektoratet kan stille krav til nødvendig opplæring av kontrollør i samsvar med nr. 1.

§ 3–5. *Gebyr for utstedelse av farts skriverkort*

For utstedelse av farts skriverkort betales kr 550,- i gebyr.

§ 3–6. Gyldighet og gyldighetstid for fartskriverkort

1. Sjøførkort, bedriftkort og kontrollkort er gyldig i fem år fra og med fire dager etter at bestillingen er registrert ved regionvegkontoret. Unntak fra tidspunktet kan gjøres dersom det er ønskelig fra søkers side.
2. Verkstedkort er gyldig i ett år fra og med fire dager etter at bestillingen er registrert ved regionvegkontoret. Unntak fra tidspunktet kan gjøres dersom det er ønskelig fra søkers side.
3. Når nytt fartskriverkort utstedes som erstatning for gammelt, blir det gamle kortet ugyldig.
4. Når fartskriverkort meldes skadet, defekt, tapt eller stjålet blir kortet registrert som ugyldig.
5. Fartskriverkort som er feilprodusert eller ikke fungerer som forutsatt er ugyldig.
6. Når fartskriverkort blir beslaglagt og/eller inndratt blir kortet ugyldig.

Kap. IV. Bestemmelser om typegodkjenning**§ 4–1. Typegodkjenning**

1. Statens vegvesen er typegodkjenningsinstans for fartskrivere og fartskriverkort i Norge. Søknad om typegodkjenning sendes Vegdirektoratet.
2. Den som ønsker typegodkjenning av fartskriver og fartskriverkort må selv bære omkostningene med tiltak i den forbindelse.

Kap. V. Bestemmelser om fartskriververksted**§ 5–1. Generelt**

Bare verksteder som er godkjent av regionvegkontoret kan utføre arbeid med fartskriver som er påbudt etter denne forskrift.

Regionvegkontoret kan trekke tilbake godkjenningen for kortere tid eller for alltid ved misbruk eller dersom vilkårene for godkjenning ikke lenger er tilstede.

Det gis godkjenning for følgende type verksted:

Monteringsverksted: Verksted som kan utføre reparasjoner på fartskriver, herunder montering og kontroll.

Plomberingsverksted: Verksted som kan plombere når plomber er brutt i forbindelse med reparasjoner av kjøretøy, der reparasjonen ikke kan ha hatt innvirkning på fartskriverens funksjon.

§ 5–2. Vilkår for godkjenning**1. Krav til personale**

Verkstedpersonale som foretar arbeid med fartskriver etter denne forskrift skal ha fått opplæring i arbeidet. Vegdirektoratet kan stille krav til opplæringen.

2. Krav til utstyr

Monteringsverksted skal ha følgende utstyr:

- Hastighetsmåler
- Tidsmåler
- Utvekslingsmåler
- Målebånd
- Dekktrykkmåler
- Toleransesjablong
- Prøvestrekning
- Plomberingstang.

Plomberingsverksted skal ha følgende utstyr:

- Plomberingstang.

Utstyret skal være innrettet slik at fartskriveren etter montering/reparasjon ligger innenfor de toleranser som er beskrevet i EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 21 (forordning (EØF) nr. 3821/85).

§ 5–3. Administrative bestemmelser

1. Søknad om godkjenning av fartskriververksted sendes regionvegkontoret. Søknaden skal vedlegges uttalelse fra uavhengig, kompetent laboratorium om at verkstedet oppfyller kravene til utstyr.
2. Godkjent verksted vil få tildelt godkjenningsbevis og plomberingstang med identifikasjonsnummer. For monteringsverksted fra N 001–999 og plomberingsverksted N 1000 og oppover.
3. Plomberingsverktøyet er offentlig eiendom som på forlangende skal tilbakeleveres til regionvegkontoret.
4. Ved tap av plomberingsverktøyet og ved eierskifte/navneskifte skal verkstedet tildeles nytt plomberingsverktøy og identifikasjonsnummer.
5. Ved opphør av verksted skal skriftlig melding sendes regionvegkontoret.
6. Utført arbeid på fartskriveren skal noteres på et særskilt kontrollkort, fastsatt av Vegdirektoratet.
7. Verkstedene skal oppbevare kontrollkortene samlet med fortløpende nummerering i minst 3 år.
8. Godkjent fartskriververksted skal hvert annet år innsende dokumentasjon til regionvegkontoret på at verkstedet fortsatt oppfyller kravene til utstyr.

*Kap. VI. Kontroll***§ 6-1.**

1. Kontroll skal skje i samsvar med EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 23 (direktiv 88/599/EØF som endret ved forordning (EØF) nr. 2135/98).
2. Kontrollmyndighet er regionvegkontoret og politiet.
3. Kontrollmyndigheten kan til enhver tid foreta kontroll hos den som skal kontrolleres i henhold til denne forskriften.
4. Kontrollen skal tilrettelegges slik at:
 - den hvert år dekker minst 1% av arbeidsdagene til førere av de kjøretøyer som omfattes av denne forskrift,
 - minst 15% av det totale antall kontrollerte arbeidsdager blir kontrollert på vegen og minst 25% på bedriftenes område eller i kontrollmyndighetens lokaler.
5. Kontrollmyndigheten skal føre register over antall førere som kontrolleres på vegen, antall kontroller som foretas på bedriftenes område eller i kontrollmyndighetens lokaler, antall kontrollerte arbeidsdager samt antall anmeldte overtredelser, straffetiltak og overtreders nasjonalitet.
6. Når Vegdirektoratet krever det, skal kontrollmyndigheten innsende oversikt over sine registreringer.

*Kap. VII. Diverse bestemmelser***§ 7-1. Straff**

Overtredelse av denne forskrift straffes etter vegtrafikkloven § 31.

§ 7-2. Ikrafttreden, overgangsbestemmelser og endringer i andre forskrifter

Denne forskrift trer i kraft fra det tidspunkt EØS-avtalen trer i kraft for Norge.

Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 17. desember 1971 nr. 9349 om kjøre- og hviletid for fører av lastebil, kombinert bil og vogntog.

Fra den dato Samferdselsdepartementet fastsetter skal alle kjøretøy som registreres første gang være utstyrt med digital farts skriver. Tilsvarende gjelder for følgende kjøretøy som er førstegangsregistrert 1. januar 1996 eller senere når farts skriveren som kjøretøyet er utstyrt med byttes ut, forutsatt at det utelukkende brukes elektrisk overføring av signaler til farts skriveren:

1. kjøretøy til persontransport som foruten førersete inneholder mer enn åtte sitteplasser og som har en totalvekt på over ti tonn, eller
2. kjøretøy til godstransport som har en totalvekt på over tolv tonn.

Farts skriververksted som har fått godkjenning til å utføre arbeid på analoge farts skrivere før 1. juli 2005, beholder sin godkjenning også etter ikrafttredelsen av denne forskrift.

II

Endringen trer i kraft straks.

17. juni Nr. 671 2005**Forskrift om endring i forskrift om forsøksordning med rettsmekling.**

Fastsatt ved kgl.res. 17. juni 2005 med hjemmel i lov 13. august 1915 nr. 6 om rettergangsmåten for tvistemål (tvistemålsloven) § 99a. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 24. juni 2005.

I

I forskrift 13. desember 1996 nr. 1144 om forsøksordning med rettsmekling gjøres følgende endring:

§ 1 skal lyde:

Forsøksordningen om rettsmekling i medhold av tvistemålsloven § 99a omfatter følgende domstoler: Agder lagmannsrett, Asker og Bærum tingrett, Nordmøre tingrett, Oslo skifterett og byskriverembete, Salten tingrett, og Tønsberg tingrett i saker innkommet etter 1. januar 1997. Oslo tingrett og Trondenes tingrett i saker innkommet etter 1. januar 1999. Trondheim tingrett og Indre Follo tingrett i saker innkommet etter 1. januar 2000. Eiker, Modum og Sigdal tingrett, Nedre Romerike tingrett, Skien og Porsgrunn tingrett og Stavanger tingrett i saker innkommet etter 1. januar 2002. Bergen tingrett, Hedemarken tingrett, Kristiansand tingrett, Midhordland tingrett, Sarpsborg tingrett og Sunnmøre tingrett i saker innkommet etter 1. januar 2003. Gulating lagmannsrett, Drammen tingrett, Fosen tingrett, Fredrikstad tingrett, Halden tingrett, Holmestrand tingrett, Horten tingrett, Larvik tingrett, Lofoten tingrett, Moss tingrett, Nordhordland tingrett, Nord-Troms tingrett, Ofoten tingrett, Rana tingrett, Sandefjord tingrett, Sør-Trøndelag tingrett, Ytre Follo tingrett og Vesterålen tingrett i saker innkommet etter 1. januar 2004. Alstahaug tingrett, Alta tingrett, Aust-Agder tingrett, Brønnøy tingrett, Dalane tingrett, Hammerfest tingrett, Haugesund tingrett, Indre Finnmark tingrett, Jæren tingrett, Karlsund tingrett, Romsdal tingrett, Senja tingrett, Søre Sunnmøre tingrett og Øst-Finnmark tingrett i saker innkommet etter 1. januar 2005. Frostating lagmannsrett og Hålogaland

lagmannsrett i saker innkommet etter 1. april 2005. Borgarting lagmannsrett i saker innkommet etter 1. januar 2005. Bergen byfogdembete, Eidsivating lagmannsrett, Fjordane tingrett, Glåmdal tingrett, Hadeland og Land tingrett, Hallingdal tingrett, Hardanger tingrett, Heggen og Frøland tingrett, Inderøy tingrett, Kongsberg tingrett, Kragerø tingrett, Lister tingrett, Namdal tingrett, Nedre Telemark tingrett, Nord-Gudbrandsdal tingrett, Nord-Østerdal tingrett, Oslo byfogdembete, Ringerike tingrett, Ryfylke tingrett, Sandnes tingrett, Sogn tingrett, Solør tingrett, Stavanger byfogdembete, Stjør- og Verdal tingrett, Sunnhordaland tingrett, Sør-Gudbrandsdal tingrett, Sør-Østerdal tingrett, Tinn og Heddal tingrett, Toten tingrett, Valdres tingrett, Vest-Telemark tingrett, Vinger og Odal tingrett, Voss tingrett og Øvre Romerike tingrett i saker innkommet etter 1. januar 2006.

For de utpekte domstolene omfatter forsøksordningen alle saker som er brakt inn for domstolen hvor partene helt eller delvis kan inngå rettsforlik om tvistegenstanden og som faller inn under virkeområdet til tvistemålsloven § 99a.

II

Endringen trer i kraft 1. juli 2005.

17. juni Nr. 672 2005

Forskrift om tiltak for å forebygge og begrense konsekvensene av storulykker i virksomheter der farlige kjemikalier forekommer (storulykeforskriften).

Fastsatt ved kgl.res. 17. juni 2005 med hjemmel i lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 43 bokstav c, lov 17. juli 1953 nr. 9 om sivilforsvaret § 61, lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 15, lov 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø m.v. § 11 nr. 5, § 14 tredje ledd og § 80 nr. 2 og lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven) § 9 nr. 3. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Jf. EØS-avtalen vedlegg XX nr. 23a (direktiv 96/82/EF endret ved direktiv 2003/105/EF). Kunngjort 24. juni 2005.

Forord

I enhver landbasert virksomhet hvor det arbeides med giftige eller på andre måter farlige kjemikalier, kan det skje uhell som kan medføre alvorlige konsekvenser for mennesker, miljø og materielle verdier. Uhell kan forekomme både ved produksjon, oppbevaring og under intern transport på virksomhetens område. Risiko for uhell med utslipp av farlige kjemikalier, og eventuell brann eller eksplosjon, kan reduseres ved at gode sikkerhetsforanstaltninger etableres.

Den første forskriften om tiltak for å avverge storulykker i virksomheter som håndterer farlige stoffer, 17. desember 1993 nr. 1155, trådte i kraft 10. januar 1994. Forskriften ble utarbeidet på bakgrunn av Sevesodirektivet 82/501/EØF, og senere endringer i direktiv 87/216/EØF og direktiv 88/610/EØF.

Et nytt og revidert direktiv, Seveso II direktiv 96/82/EF om kontroll med farene for storulykker med farlige kjemikalier, ble vedtatt 9. desember 1996. Dette direktivet førte til at det ble utarbeidet ny forskrift 8. oktober 1999 nr. 1082 om tiltak for å avverge og begrense skadevirkningene av storulykker i virksomheter der farlige kjemikalier forekommer.

Ved direktiv 2003/105/EF er det foretatt ytterligere endringer som er innarbeidet i foreliggende forskrift. Endringene består i hovedsak i at anvendelsesområdet er utvidet ved bl.a. at mengdekriteriene er endret og flere kjemikalier er omfattet. Direktivteksten i Seveso II-direktivet og i endringsdirektivet til Seveso II ligger i stor grad til grunn for den norske forskriftsteksten. Omarbeidelser i forskriftsteksten i forhold til direktivet er gjort for å få en klarere fremstilling av de enkelte bestemmelsene. Det er også foretatt noen redaksjonelle endringer i forhold til forskriften av 8. oktober 1999 nr. 1082.

Forskriften trer i kraft 1. juli 2005.

§ 1. Formål

Forskriften har som formål å forebygge storulykker der farlige kjemikalier inngår, samt begrense de konsekvenser storulykker kan få for mennesker, miljø og materielle verdier, og gjennom dette sikre høy grad av beskyttelse på en enhetlig og effektiv måte.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder for enhver landbasert virksomhet der farlige kjemikalier forekommer i mengder som er like store eller større enn mengdene angitt i vedlegg I, del 1 kolonne 2 og del 2 kolonne 2. Bestemmelsene i § 9, § 11 og § 12 gjelder bare for virksomheter der farlige kjemikalier forekommer i mengder som er like store eller større enn mengdene angitt i vedlegg I, del 1 kolonne 3 og del 2 kolonne 3. Vedleggene er integrerte deler av forskriften.

Forskriften gjelder også for virksomheter som ikke sysselsetter arbeidstaker.

Forskriften gjelder ikke for

- a) militær virksomhet
- b) farer i tilknytning til radioaktive stoffer og andre kilder til ioniserende stråling
- c) transport på vei, jernbane, innlands vannveier, sjøveier eller i luften samt midlertidig lagring av farlige kjemikalier, herunder lasting, lossing og transport til eller fra andre transportmidler i dokkanlegg, kaier eller skiftestasjoner, utenfor virksomheter omfattet av forskriften

- d) transport av farlige kjemikalier i rørledninger, herunder pumpestasjoner, utenfor virksomheter omfattet av forskriften
- e) leting etter, utvinning og bearbeiding av mineraler i gruver, steinbrudd eller ved boring, med unntak av kjemiske og termiske bearbeidingsoperasjoner og lagring i forbindelse med disse operasjonene der farlige kjemikalier, som definert i vedlegg I, inngår
- f) leting etter, utvinning, utnyttelse og bearbeiding av mineraler og hydrokarboner, til havs
- g) avfallsdeponi, med unntak av deponi for avfall fra produksjonsprosesser, herunder utfellingsbasseng, som inneholder farlige kjemikalier som definert i vedlegg I, særlig ved bruk i forbindelse med kjemisk og termisk bearbeiding av mineraler.

Forskriften gjelder ikke for Svalbard, Jan Mayen og bilandene.

§ 3. Definisjoner

I denne forskrift menes med

virksomhet: ethvert foretak hvor ett eller flere farlige kjemikalier forekommer, enten disse er spesifisert i eller faller inn under fareklasser for kjemikalier nevnt i vedlegg I

anlegg: en teknisk enhet innenfor en virksomhet der det fremstilles, brukes, håndteres eller lagres farlige kjemikalier. Anlegg omfatter alle typer utstyr, bygninger, rørledninger, maskiner, verktøy, private sidelinjer og sidespor, laste- og lossekaier som brukes ved anlegget, moloer, lagre, herunder flytende slike, og andre innretninger som er nødvendige for driften av anlegget

farlig kjemikalie: et kjemisk stoff eller en stoffblanding som er oppført i vedlegg I, del 1, eller som oppfyller kriteriene fastsatt i vedlegg I, del 2, og forekommer som råstoff, produkt, biprodukt, restprodukt eller mellomprodukt, herunder kjemikalier som det er rimelig å anta kan dannes ved en ulykke

storulykke: en hendelse som f.eks. et større utslipp, en brann eller eksplosjon i forbindelse med at en aktivitet i en virksomhet omfattet av denne forskrift får en ukontrollert utvikling som umiddelbart eller senere medfører alvorlig fare for mennesker, miljø eller materielle verdier innenfor eller utenfor virksomheten, og der det inngår farlige kjemikalier

risiko: et uttrykk for den fare som uønskede hendelser representerer for mennesker, miljø eller materielle verdier, og hvor risikoen uttrykkes ved sannsynligheten for og konsekvensene av de uønskede hendelsene

lagring: forekomsten av en mengde farlige kjemikalier med henblikk på oppbevaring, sikker deponering eller forvaring

forekomst av farlige kjemikalier: faktisk eller forventet forekomst av slike kjemikalier i virksomheten eller forekomsten av slike kjemikalier som antas å kunne dannes dersom en industriell kjemisk prosess kommer ut av kontroll, i mengder tilsvarende eller større enn terskelverdiene angitt i vedlegg I, del 1 og 2.

§ 4. Tilsynsmyndigheter

Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap, Direktoratet for arbeidstilsynet, Statens forurensningstilsyn, Petroleumstilsynet og Næringslivets sikkerhetsorganisasjon fører tilsyn med etterlevelsen av denne forskrift, og kan fatte nødvendige vedtak og fastsette vilkår for å gjennomføre forskriften innen sine respektive tilsynsområder. Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap forestår den praktiske koordineringen av tilsynet med forskriften.

§ 5. Virksomhetens plikter

Den som er ansvarlig for virksomheten, skal sørge for at virksomheten gjennom systematisk arbeid treffer alle nødvendige tiltak for å forebygge storulykker og begrense konsekvensene for mennesker, miljø og materielle verdier.

Virksomheten skal til enhver tid kunne godtgjøre overfor tilsynsmyndighetene at virksomheten har truffet alle nødvendige tiltak pålagt i denne forskrift.

§ 6. Melding

1. Virksomheten skal sende melding med følgende opplysninger til Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap, som vil forestå den nødvendige koordineringen overfor de andre tilsynsmyndighetene etter forskriften
 - a) navnet på virksomhetens hovedsete og fullstendig adresse
 - b) navnet på den lokale virksomheten og fullstendig adresse
 - c) navn og stilling til de personer som har ansvar for virksomhetene nevnt under bokstav a) og b)
 - d) tilstrekkelige opplysninger til å identifisere farlige kjemikalier eller fareklasser for farlige kjemikalier
 - e) de farlige kjemikaliers mengde og fysiske form
 - f) eksisterende eller planlagt aktivitet ved anlegget
 - g) beskrivelse av virksomhetens nærmeste omgivelser, herunder forhold som kan forårsake storulykke eller forverre konsekvensene av en slik ulykke.
2. Meldingen skal sendes innen følgende frister

- a) for nye virksomheter, i rimelig tid før byggingen eller driften påbegynnes i samsvar med tilsynsmyndighetenes krav
 - b) for eksisterende virksomheter som tidligere ikke har vært omfattet av storulykkeforskriften av 8. oktober 1999 nr. 1082, senest innen tre måneder etter den dato som forskriften får anvendelse på virksomheten.
3. Virksomheten skal straks underrette Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap når det foretas endringer som
- a) kan ha betydelig innvirkning på risikoen for storulykker, eller
 - b) medfører betydelig endring av mengden farlige kjemikalier, eller
 - c) medfører betydelig endring av tilstedeværende farlige kjemikaliers karakter, eller
 - d) medfører endring i fysisk form i forhold til det virksomheten har oppgitt tidligere, eller
 - e) medfører betydelig endring i den prosess kjemikallet inngår i, eller
 - f) medfører permanent nedlegging av anlegg.

§ 7. Systematisk arbeid for forebygging og begrensning av mulige konsekvenser av storulykker

1. Virksomheten skal i samråd med de ansatte og deres representanter, planlegge og iverksette virksomhetens systematiske arbeid for å forebygge og begrense konsekvensene av storulykker. Virksomheten skal sikre at arbeidet blir gjennomført og evaluert ved hjelp av funksjonelle styringssystem og tilstrekkelige ressurser. Det systematiske arbeidet skal dokumenteres og inngå i virksomhetens øvrige styringssystem for helse, miljø og sikkerhet.

For virksomheter som tidligere ikke har vært omfattet av storulykkeforskriften av 8. oktober 1999 nr. 1082, skal dokumentasjonen nevnt i første ledd utarbeides uten opphold, og senest innen tre måneder etter den dato som forskriften får anvendelse på virksomheten.

2. Virksomheten skal i sitt systematiske arbeid og dokumentasjonen av dette, ta hensyn til prinsippene angitt i vedlegg III og vise hvordan pliktene i § 5 ivaretas. Dokumentasjonen skal stilles til rådighet for tilsynsmyndighetene.

§ 8. Fare for dominoeffekt ved virksomheter som ligger nær hverandre

1. Virksomheten skal, i samsvar med opplysninger gitt i melding i henhold til § 6 og sikkerhetsrapport i henhold til § 9, beskrive sine omgivelser slik at tilsynsmyndighetene kan identifisere virksomheter i naboskap med hverandre, der sannsynligheten for eller konsekvensene av en storulykke kan være større på grunn av nærhet mellom virksomhetene og på grunn av deres beholdning av farlige kjemikalier.
2. Virksomheter som er identifisert med mulig dominoeffekt, skal
- a) utveksle relevante opplysninger mellom seg på en egnet måte. Dette skal sikre at virksomhetene sammen tar hensyn til den samlede risiko for storulykke i sitt systematiske arbeid for å forebygge og begrense konsekvensene av storulykke, i egne sikkerhetsrapporter og i egne interne beredskapsplaner
 - b) samarbeide om formidling av informasjon rettet mot personer som kan bli berørt av en storulykke, jf. § 12 nr. 1
 - c) i samarbeid sende tilstrekkelige opplysninger til relevante lokale myndigheter, slik at det også kan utarbeides eksterne beredskapsplaner.

§ 9. Sikkerhetsrapport

1. Virksomheten skal utarbeide en sikkerhetsrapport for å dokumentere at
- a) det er etablert og iverksatt et systematisk arbeid for å forebygge og begrense konsekvensene av storulykker i samsvar med vedlegg III
 - b) risikoen for en storulykke er identifisert, og at nødvendige tiltak er truffet for å redusere sannsynligheten for at slike ulykker inntreffer og begrense konsekvensene av storulykke for mennesker, miljø og materielle verdier
 - c) tilstrekkelig sikkerhet og pålitelighet er innarbeidet i planlegging, bygging, drift og vedlikehold av anlegg og infrastrukturer tilknyttet drift forbundet med risiko for storulykker innen virksomheten
 - d) det er utarbeidet interne beredskapsplaner og at det foreligger tilstrekkelige opplysninger som gir grunnlag for å utforme eksterne beredskapsplaner med henblikk på å treffe nødvendige tiltak ved en storulykke
 - e) relevante myndigheter er meddelt tilstrekkelige opplysninger for å kunne ta beslutninger om plasseringen av nye virksomheter eller utvikling av eksisterende virksomheter.
2. Sikkerhetsrapporten skal minst inneholde alle opplysningene angitt i vedlegg II og III. Den skal navngi de relevante organisasjonene som har vært med på å utarbeide rapporten. Den skal også inneholde en oppdatert liste over hvilke farlige kjemikalier som forekommer i virksomheten.

Sikkerhetsrapporter, deler av slike rapporter eller andre tilsvarende rapporter som er utarbeidet i samsvar med annen lovgivning, kan settes sammen til én rapport dersom en unødig gjentakelse av opplysninger på denne måten unngås.

3. Sikkerhetsrapporten fastsatt i nr. 1 skal sendes til Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap innen følgende frister
- a) for nye virksomheter, i rimelig tid før bygging eller drift påbegynnes
 - b) for eksisterende virksomheter som tidligere ikke har vært omfattet av storulykkeforskriften av 8. oktober

1999 nr. 1082, uten opphold, og senest innen ett år etter den dato som forskriften får anvendelse på virksomheten

- c) i forbindelse med de periodiske gjennomgåelsene fastsatt i nr. 5, umiddelbart.
4. Virksomheten skal avvente resultatet av tilsynsmyndighetenes behandling av sikkerhetsrapporten før start av ny aktivitet.
5. Sikkerhetsrapporten skal oppdateres jevnlig og om nødvendig revideres
 - a) minst hvert femte år
 - b) på virksomhetens initiativ eller etter krav fra tilsynsmyndighetene dersom det er fremkommet nye opplysninger eller ny kunnskap om sikkerhetsspørsmål.
6. Dersom virksomheten kan dokumentere at ett eller flere kjemikalier forekommer i en tilstand som ikke kan forårsake storulykke, kan tilsynsmyndighetene begrense kravet om opplysninger i sikkerhetsrapporten. I slike tilfeller er det tilstrekkelig at rapporten omfatter de øvrige forhold som er relevante for den resterende fare for storulykke med hensyn til
 - a) å forebygge fare for storulykke
 - b) å begrense storulykkers konsekvenser for mennesker, miljø og materielle verdier.

§ 10. *Endring av virksomhet*

Dersom virksomhet, anlegg, prosess eller farlige kjemikaliers egenskaper eller mengde endres slik at det kan ha betydelig innvirkning på risikoen for storulykke, skal virksomheten gjennomgå og oppdatere dokumentet som beskriver forebygging av storulykker og styringssystemene i henhold til § 7 og § 9. Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap skal underrettes om oppdateringen før endringene foretas.

§ 11. *Beredskapsplaner*

1. Virksomheter som er omfattet av bestemmelsene i § 9 skal utarbeide intern beredskapsplan med disse fristene
 - a) for nye virksomheter, før driften igangsettes
 - b) for virksomheter som tidligere ikke har vært omfattet av storulykeforskriften av 8. oktober 1999 nr. 1082, uten opphold, og senest innen ett år etter den dato som forskriften får anvendelse på virksomheten.
2. Intern beredskapsplan skal utarbeides med følgende målsettinger
 - a) begrense konsekvensene for mennesker, miljø og materielle verdier ved storulykker
 - b) gi nødvendig informasjon til allmennheten, berørte institusjoner og myndighetene om nødvendige tiltak ved storulykker
 - c) sanere og restaurere miljøet etter en storulykke.Intern beredskapsplan skal minst inneholde opplysningene angitt i vedlegg IV.
3. Den interne beredskapsplanen skal utarbeides i samråd med de ansatte i virksomheten og deres representanter, herunder relevant personell innleid for en lengre periode.
4. Interne beredskapsplaner skal utprøves, revideres og oppdateres av virksomhetene med ikke mer enn tre års mellomrom. Det skal tas hensyn til endringer i virksomheten, ny teknisk kunnskap og opplysninger eller kunnskap om risiko for mennesker, miljø og materielle verdier.
5. Virksomhetene skal iverksette den interne beredskapsplanen umiddelbart dersom det oppstår en storulykke eller en ukontrollert hendelse som med rimelighet kan forventes å føre til en storulykke.
6. Virksomhetene skal sende tilstrekkelige opplysninger til relevante offentlige myndigheter slik at det også kan utarbeides eksterne beredskapsplaner innen fristene i nr. 1.

§ 12. *Informasjon til allmennheten om sikkerhetstiltak*

1. Virksomhetene skal uoppfordret sørge for at personer, samt institusjoner som betjener offentligheten, og som kan bli berørt av en storulykke, får nødvendig informasjon regelmessig og uten å måtte be om det. Informasjonen må gis i mest hensiktsmessige form og omhandle sikkerhetstiltak og hensiktsmessig atferd dersom en storulykke inntreffer ved virksomhet omfattet av § 9.

Informasjonen skal gjennomgås hvert tredje år og om nødvendig ajourføres og formidles på nytt, og i alle tilfeller dersom det foretas endringer som nevnt i § 10.

Informasjonen skal til enhver tid være offentlig tilgjengelig, og formidlingen til allmennheten skal gjentas minst hvert femte år.

Informasjonen skal minst inneholde punktene oppført i vedlegg V.
2. Sikkerhetsrapporten skal være offentlig tilgjengelig. Virksomheten kan søke tilsynsmyndighetene om tillatelse til å unnta fra offentlighet deler av rapporten som vedrører industri- eller forretningshemmeligheter, personvern, offentlig sikkerhet eller nasjonalt forsvar. I slike tilfeller skal virksomheten levere en endret rapport der disse delene er utelatt, og gjøre denne offentlig tilgjengelig. Søknad og eventuelt ny rapport sendes til Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap, som vil forestå den nødvendige koordineringen overfor de andre tilsynsmyndighetene etter forskriften.

§ 13. *Opplysninger som virksomheten skal fremlegge etter storulykke*

Virksomheten skal så snart som praktisk mulig etter at en storulykke har inntruffet, underrette tilsynsmyndighetene etter forskriften. Underretningen skal skje i overensstemmelse med de varslingsrutiner som de enkelte tilsynsmyndigheter har etablert om storulykker og ved hjelp av de best egnede midler.

Virksomheten skal deretter snarest mulig gi melding til tilsynsmyndighetene om

- a) omstendighetene ved ulykken
- b) involverte farlige kjemikalier
- c) opplysninger som foreligger for vurdering av ulykkens konsekvenser på mennesker, miljø og materielle verdier
- d) nødtiltak som er truffet, m.m.

Virksomheten skal snarest mulig etter en storulykke utarbeide en rapport til tilsynsmyndighetene som beskriver hvilke tiltak som iverksettes for å redusere konsekvensene av ulykken på mellomlang og lang sikt, tiltak for å unngå at en slik ulykke oppstår igjen, og revurdering av sikkerhetstiltakene.

Virksomheten plikter videre å ajourføre opplysninger som er fremlagt, dersom videre undersøkelser avdekker tilleggs-elementer som endrer disse opplysningene eller konklusjonene som er trukket på grunnlag av dem.

§ 14. Dispensasjon

I særlige tilfeller, og forutsatt at det ikke strider mot internasjonale avtaler som Norge har inngått, kan Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap, Direktoratet for arbeidstilsynet, Statens forurensningstilsyn, Petroleurstilsynet og Næringslivets sikkerhetsorganisasjon innenfor sine respektive ansvarsområder gi dispensasjon fra bestemmelsene i denne forskrift.

Søknad om dispensasjon sendes Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap.

§ 15. Straff og øvrige reaksjonsmidler

Ved overtredelse av denne forskrift eller vedtak fattet i medhold av den, kommer bestemmelsene om straff og øvrige reaksjonsmidler i hjemmelslovene til anvendelse.

§ 16. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. juli 2005. Samme dato oppheves forskrift 8. oktober 1999 nr. 1082 om tiltak for å avverge og begrense skadevirkningene av storulykker i virksomheter der farlige kjemikalier forekommer, fastsatt ved kgl.res.

Vedlegg I. Forskriftens anvendelse

Innledning

1. Dette vedlegget omhandler forekomst av farlige kjemikalier i virksomheter som definert i § 3 i denne forskrift, og fastsetter anvendelsen av forskriften.
2. Stoffblandinger skal behandles på samme måte som rene stoffer, jf. del 2 merknad 1 i dette vedlegg. Dette gjelder ikke når den prosentvise sammensetning eller andre beskrivelser er særskilt oppgitt.
3. Mengdegrensene oppført nedenfor skal forstås som mengdegrenser pr. virksomhet.
4. Mengdene som skal tas i betraktning ved anvendelsen av de relevante bestemmelser, er de maksimumsmengder som forekommer eller kan forekomme på et hvilket som helst tidspunkt. Farlige kjemikalier som forekommer i en virksomhet bare i mengder tilsvarende eller mindre enn 2% av den relevante mengdegrense, skal ikke tas i betraktning ved beregningen av samlet tilstedeværende mengde dersom de er plassert på en slik måte innenfor virksomheten at de ikke kan forårsake en storulykke andre steder på virksomhetens område.
5. Reglene anført i del 2 merknad 4 om addisjon av mengdene av farlige kjemikalier eller grupper av farlige kjemikalier gjelder der de har relevans.
6. Med *gass* menes: stoff som har et absolutt damptrykk på 101,3 kPa eller høyere ved 20 °C.
7. Med *væske* menes: stoff som ikke defineres som en gass, og som ikke har fast form ved 20 °C ved et standardtrykk på 101,3 kPa.

Del 1. Spesifiserte kjemikalier

Dersom et kjemikalie eller en gruppe kjemikalier oppført i del 1 også faller innenfor en gruppe i del 2, skal mengdegrensen anført i del 1 brukes.

Kolonne 1	Kolonne 2	Kolonne 3
Farlige kjemikalier	Mengdegrense (tonn) for anvendelsen av	
	§ 6 og § 7	§ 9, § 11 og § 12
Ammoniumnitrat (jf. merknad 1)	5 000	10 000
Ammoniumnitrat (jf. merknad 2)	1 250	5 000
Ammoniumnitrat (jf. merknad 3)	350	2 500
Ammoniumnitrat (jf. merknad 4)	10	50
Kaliumnitrat (jf. merknad 5)	5 000	10 000
Kaliumnitrat (jf. merknad 6)	1 250	5 000
Arsenpentoksid, arsensyre (V) og/eller dens salter	1	2
Arsentrioksid, arsensyrling (III) og/eller dens salter		0,1
Brom	20	100

<i>Kolonne 1</i>	<i>Kolonne 2</i>	<i>Kolonne 3</i>
<i>Farlige kjemikalier</i>	<i>Mengdegrense (tonn) for anvendelsen av</i>	
	<i>§ 6 og § 7</i>	<i>§ 9, § 11 og § 12</i>
Klor	10	25
Nikkelforbindelser i pulverform som kan innåndes (nikkelmonoksid, nikkeldioksid, nikkelsulfid, trinikkeldisulfid, dinikkeltrioksid)		1
Etylenimin	10	20
Fluor	10	20
Formaldehyd (konsentrasjon $\geq 90\%$)	5	50
Hydrogen	5	50
Hydrogenklorid (flytende gass)	25	250
Blyalkyler	5	50
Ekstremt brannfarlige flytende gasser (herunder LPG) og naturgass	50	200
Acetylen	5	50
Etylenoksid	5	50
Propylenoksid	5	50
Metanol	500	5.000
4,4'-metylenbis (2-kloranilin) og/eller dets salter i pulverform		0,01
Metylisocyanat		0,15
Oksygen	200	2.000
Toluendiisocyanat	10	100
Karbonyldiklorid (fosgen)	0,3	0,75
Arsentrihydrid (arsin)	0,2	1
Fosfortrihydrid (fosfin)	0,2	1
Svoveldiklorid	1	1
Svoveltrioksid	15	75
Polyklordibenzofuran og polyklordibenzodioksin (herunder TCDD), beregnet i TCDD-ekvivalenter (jf. merknad 7)		0,001
Følgende KREFTFREMKALENDE KJEMIKALIER i konsentrasjoner over 5 vektprosent:	0,5	2
4-aminobifenyl og/eller dets salter, benzotriklorid, benzidin og/eller dets salter, bis(klormetyl)eter, klorometylmetyleter, 1,2-dibrometan, dietylsulfat, dimetylsulfat, dimetylkarbamoylklorid, 1,2-dibrom-3-klorpropan, 1,2-dimetylhydrazin, dimetylnitrosamin, heksametylfosforsyretreamid, hydrazin, 2-naftylamin og/eller dets salter, 4-nitrobifenyl og 1,3-propansulton		
Petroleumsprodukter:	2 500	25 000
a) bensiner og naftaer, b) parafiner, herunder jetdrivstoff c) gassoljer, herunder diesellojer, lette fyringsoljer og gassoljeblandinger		

Merknader

1. *Ammoniumnitrat (5000/10000)*: gjødsel som kan gå i eksoterm dekomponering

Dette gjelder ammoniumnitratblandinger/sammensatt gjødsel (blandinger/sammensatt gjødsel som inneholder ammoniumnitrat med fosfat og/eller kaliumkarbonat) der innholdet av nitrogen fra ammoniumnitrat er

- mellom 15,75¹ og 24,5² vektprosent, og enten inneholder høyst 0,4% brennbart/organisk materiale eller som oppfyller kravene i forskrift 4. juli 2003 nr. 1063 om handel med gjødsel og kalkingsmidler mv., vedlegg 7, med senere endringer.

– 15,75³ vektprosent eller mindre og brennbart materiale i ubegrenset omfang, og som kan undergå selvunderholdende dekomponering i henhold til FNs trau-test (jf. FNs rekommandasjoner om transport av farlig gods: Manual of Tests and Criteria del III nr. 38.2.)

- 1 Et innhold av nitrogen fra ammoniumnitrat på 15,75 vektprosent tilsvarer 45% ammoniumnitrat.
- 2 Et innhold av nitrogen fra ammoniumnitrat på 24,5 vektprosent tilsvarer 70% ammoniumnitrat.
- 3 Et innhold av nitrogen fra ammoniumnitrat på 15,75 vektprosent tilsvarer 45% ammoniumnitrat.

2. *Ammoniumnitrat (1250/5000)*: gjødselkvalitet

Dette gjelder ren ammoniumnitratgjødsel og ammoniumnitratblandinger/sammensatt gjødsel der innholdet av nitrogen fra ammoniumnitrat

- overstiger 24,5 vektprosent, med unntak av blandinger av ammoniumnitrat med dolomitt, kalkstein og/eller kalsiumkarbonat med en renhet på minst 90%,
- overstiger 15,75 vektprosent for blandinger av ammoniumnitrat og ammoniumsulfat,
- overstiger 28¹ vektprosent for blandinger av ammoniumnitrat med dolomitt, kalkstein og/eller kalsiumkarbonat med en renhet på minst 90%,

og som oppfyller kravene i forskrift 4. juli 2003 nr. 1063 om handel med gjødsel og kalkingsmidler mv., vedlegg 7, med senere endringer.

- 1 Et innhold av nitrogen fra ammoniumnitrat på 28 vektprosent tilsvarer 80% ammoniumnitrat.

3. *Ammoniumnitrat (350/2500)*: teknisk kvalitet

Dette gjelder

- ammoniumnitrat og ammoniumnitratpreparater der innholdet av nitrogen fra ammoniumnitrat
- er mellom 24,5 og 28 vektprosent, og som inneholder høyst 0,4% brennbare stoffer,
- overstiger 28 vektprosent, og som inneholder høyst 0,2% brennbare stoffer,
- vandige ammoniumnitratløsninger der konsentrasjonen av ammoniumnitrat overstiger 80 vektprosent.

4. *Ammoniumnitrat (10/50)*: «vrakvare» (ikke i henhold til spesifikasjonen) og gjødsel som ikke oppfyller kravene i detonerbarhetsprøven.

Dette gjelder

- materiale vraket under produksjonsprosessen og ammoniumnitrat og ammoniumnitratpreparater, ren ammoniumnitratgjødsel og ammoniumnitratblandinger/sammensatt gjødsel som er nevnt i merknad 2 og 3, som returneres eller er returnert fra sluttbrukeren til produsenten, til midlertidig lagring eller til et behandlingsanlegg til omarbeiding, gjenvinning eller behandling med sikte på sikker bruk fordi de ikke lenger er i samsvar med spesifikasjonene i merknad 2 og 3,
- gjødsel nevnt i merknad 1 første strekpunkt og merknad 2 som ikke oppfyller kravene i forskrift 4. juli 2003 nr. 1063 om handel med gjødsel og kalkingsmidler mv., vedlegg 7, med senere endringer.

5. *Kaliumnitrat (5000/10000)*: kompositt kaliumnitratbasert gjødsel bestående av kaliumnitrat i granulert/prillet form.

6. *Kaliumnitrat (1250/5000)*: kompositt kaliumnitratbasert gjødsel bestående av kaliumnitrat i krystallinsk form.

7. *Polyklordibenzofuraner og polyklordibenzodioksiner*

Mengdene av polyklordibenzofuraner og polyklordibenzodioksiner beregnes ved hjelp av følgende vekt faktorer:

<i>Toksiske ekvivalentfaktorer</i>			
<i>(International Toxic Equivalent Factors (ITEF) for the congeners of concern (NATO/CCMS))</i>			
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeDD	0,5	2,3,4,7,8-PeCDF	0,5
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,05
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1		
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
		1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
		2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01		
OCDD	0,001	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
		OCDF	0,001

(T=tetra, P=penta, Hx=hexa, Hp=hepta, O=octa)

Del 2. Fareklasser for kjemikalier som ikke er uttrykkelig oppført i del 1

<i>Kolonne 1</i>	<i>Kolonne 2</i>	<i>Kolonne 3</i>
<i>Fareklasser for farlige kjemikalier klassifisert som:</i>	<i>Mengdegrense (tonn) for farlige kjemikalier som definert i § 3, for anvendelsen av</i>	
<i>(Se forskrifter om klassifisering, merking mv. av farlige kjemikalier)</i>	<i>§ 6 og § 7</i>	<i>§ 9, § 11 og § 12</i>
1. MEGET GIFTIG (jf. merknad 1)	5	20
2. GIFTIG (jf. merknad 1)	50	200
3. OKSIDERENDE (jf. merknad 1)	50	200
4. EKSPLOSIVT (jf. merknad 2) dersom stoffet, stoffblandingen eller gjenstanden omfattes av FN/ADR/RID-faregruppe 1.4	50	200
5. EKSPLOSIVT (jf. merknad 2) dersom stoffet, stoffblandingen eller gjenstanden omfattes av FN/ADR/RID-faregruppe 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 eller 1.6 eller risikosegning R2 eller R3	10	50
6. BRANNFARLIG (dersom det kjemiske stoffet eller stoffblandingen omfattes av definisjonen i merknad 3 bokstav a)	5.000	50.000
7 a. MEGET BRANNFARLIG (dersom det kjemiske stoffet eller stoffblandingen omfattes av definisjonen i merknad 3 bokstav b) nr. 1)	50	200
7 b. MEGET BRANNFARLIG (dersom det kjemiske stoffet eller stoffblandingen omfattes av definisjonen i merknad 3 bokstav b) nr. 2)	5.000	50.000
8. EKSTREMT BRANNFARLIG (dersom det kjemiske stoffet eller stoffblandingen omfattes av definisjonen i merknad 3 bokstav c)	10	50
9. MILJØFARLIG-risikosegninger: (jf. merknad 1)		
i) R50: Meget giftig for vannlevende organismer (herunder R50/53)	100	200
ii) R51/53: Giftig for vannlevende organismer, kan forårsake uønskede langtidsvirkninger i vannmiljøet	200	500
10. ENHVER KLASSIFISERING som ikke dekkes av de ovennevnte, i kombinasjon med følgende risikosegninger:		
i) R14: Reagerer voldsomt med vann (herunder R14/15)	100	500
ii) R29: Ved kontakt med vann utvikles giftig gass	50	200

Merknader

- Kjemikalier er klassifisert i henhold til følgende forskrifter
 - Forskrift 16. juli 2002 nr. 1139 om klassifisering, merking m.v. av farlige kjemikalier med utfyllende forskrifter og senere endringer
 - Forskrift 26. juli 2004 nr. 1138 om plantevernmidler med senere endringer.

For kjemikalier som ikke er klassifisert som farlige i henhold til forskriftene nevnt ovenfor, f.eks. avfall, men som likevel forekommer eller kan forekomme i en virksomhet, og som ved de forhold som hersker ved virksomheten har eller kan ha tilsvarende egenskaper med hensyn til faren for å forårsake storulykker, skal framgangsmåtene for foreløpig klassifisering følges i samsvar med den relevante bestemmelse i den aktuelle forskrift.

For kjemikalier med egenskaper som innebærer klassifisering i mer enn en fareklasse, skal de laveste grensene gjelde for formålene i denne forskrift. Med hensyn til regelen i merknad 4 skal den anvendte mengdegrensen likevel alltid være den som tilsvarer vedkommende klassifisering.

- Med *eksplosiv* menes:
 - stoff eller stoffblanding som er eksplosjonsfarlig ved støt, gnidning, ild eller andre antennelseskilder (risikosegning R 2),
 - stoff eller stoffblanding som er meget eksplosjonsfarlig ved støt, gnidning, ild eller andre antennelseskilder (risikosegning R 3), eller
 - stoff, stoffblanding eller gjenstand som er omfattet av klasse 1 i De europeiske avtaler om internasjonal transport av farlig gods på veg og bane (ADR/RID) av 30. september 1957, med endringer, gjennomført ved rådsdirektiv 94/55/EF av 21. november 1994 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om veitransport av farlig gods.

Denne definisjonen omfatter pyrotekniske stoffer, som for formålene i denne forskrift defineres som

stoffer, eller blandinger av stoffer, som er beregnet på å avgi varme, lys, lyd, gass eller røyk eller en kombinasjon av disse virkningene gjennom selvberende eksoterme kjemiske reaksjoner. Dersom et stoff er klassifisert av både FN/ADR og risikosegning R2 eller R3, skal FN/ADR-klassifiseringen ha forrang framfor tildelingen av risikosegninger.

Stoffer og gjenstander i klasse 1 klassifiseres i faregruppe 1.1 til 1.6 i samsvar med FN/ADR-klassifiseringsordning. Faregruppene er:

Faregruppe 1.1: Stoffer og gjenstander som innebærer fare for masseeksplosjon (en masseeksplosjon er en eksplosjon som nærmest momentant omfatter nesten hele lasten).

Faregruppe 1.2: Stoffer og gjenstander uten masseeksplosjonsrisiko, men med fare for utkast.

Faregruppe 1.3: Stoffer og gjenstander uten masseeksplosjonsrisiko, men som innebærer brannrisiko samt en mindre sprengningsfare og/eller en mindre fare for utkast, og som

- a) i tilfelle brann kan gi betydelig strålevarme, eller
- b) når brannen skjer etappevis, gir mindre eksplosjoner og/eller utkast.

Faregruppe 1.4: Stoffer og gjenstander som bare innebærer ubetydelig eksplosjonsrisiko dersom de blir utsatt for tenning eller initiert under transporten. Virkningene er vesentlig begrenset til kolliet, og det kan ikke ventes utkast av fragmenter av nevneverdig størrelse eller i nevneverdig avstand. En utvendig brann må ikke kunne føre til at nesten hele innholdet i kolliet eksploderer nærmest momentant.

Faregruppe 1.5: Meget ufølsomme stoffer, som kan forårsake masseeksplosjon, men som er så ufølsomme at det er meget liten sannsynlighet for tenning eller overgang fra brann til detonasjon under normale transportforhold. Et minstekrav er at de ikke eksploderer under den utvendige brannprøven.

Faregruppe 1.6: Ekstremt ufølsomme gjenstander uten fare for massedetonasjon. Gjenstandene inneholder bare meget ufølsomme eksplosivstoffer og sannsynligheten for utilsiktet tenning eller detonasjonsoverføring er neglisjerbar. Risikoen er begrenset til eksplosjon av en enkelt gjenstand.

Denne definisjonen omfatter også eksplosive eller pyrotekniske stoffer og stoffblandinger i gjenstander. For gjenstander som inneholder eksplosive eller pyrotekniske stoffer eller stoffblandinger, gjelder det at dersom mengden av stoffet eller stoffblandingen i gjenstanden er kjent, er det denne mengden som skal tas i betraktning for formålene i denne forskrift. Dersom mengden ikke er kjent, skal, for formålene i denne forskrift, hele gjenstanden behandles som eksplosiv.

3. Med *brannfarlig*, *meget brannfarlig* og *ekstremt brannfarlig* menes:

- a) *brannfarlige væsker*: flytende kjemikalier med flammepunkt lik eller høyere enn 21 °C, men lik eller lavere enn 55 °C (risikosegning R10), og som bidrar til forbrenningen.
- b) *meget brannfarlige væsker*:

1.

- kjemikalier som ved normal temperatur, uten energitilførsel, i kontakt med luft kan utvikle varme og til slutt antennes (risikosegning R17),
- kjemikalier som har et flammepunkt på under 55 °C, og som forblir flytende under trykk, dersom det ved særskilte prosessforhold, f.eks. høyt trykk og høy temperatur, kan oppstå fare for storulykker,

2. flytende kjemikalier med flammepunkt lavere enn 21 °C som ikke er ekstremt brannfarlige (risikosegning R11, annet strekpunkt).

c) *ekstremt brannfarlige gasser og væsker*:

1. flytende kjemikalier med flammepunkt lavere enn 0 °C og kokepunkt (ved kokepunktområde gjelder startkokepunktet) som er lik eller lavere enn 35 °C (risikosegning R12, første strekpunkt),
2. kjemikalier i gassform som er brannfarlige i kontakt med luft ved normalt trykk og temperatur (risikosegning R 12 annet strekpunkt), og som opptrer i gassform eller superkritisk tilstand,
3. brannfarlige og meget brannfarlige kjemikalier i flytende form som oppbevares ved en temperatur over sitt kokepunkt.

4. Dersom det ved et anlegg ikke finnes noe individuelt stoff eller stoffblanding i en mengde større enn eller lik de relevante mengdegrensene angitt i vedlegg I del 1 eller 2, gjelder følgende beregningsmåte for å avgjøre om anlegget omfattes av de relevante kravene i denne forskrift.

Denne forskrift gjelder dersom summen

$$q_1 / Q_{U1} + q_2 / Q_{U2} + q_3 / Q_{U3} + q_4 / Q_{U4} + q_5 / Q_{U5} + \dots \text{ er større enn eller lik } 1,$$

der q_x = den tilstedeværende mengden av farlig stoff x (eller fareklasse av farlige kjemikalier) under del 1 eller 2 i dette vedlegg,

og Q_{UX} = den relevante mengdegrensen for stoff eller fareklasse x fra kolonne 3 i del 1 eller 2.

Denne forskrift gjelder, med unntak av § 9, § 11 og § 12, dersom summen

$$q_1 / Q_{L1} + q_2 / Q_{L2} + q_3 / Q_{L3} + q_4 / Q_{L4} + q_5 / Q_{L5} + \dots \text{ er større enn eller lik } 1,$$

der q_x = den tilstedeværende mengden av farlig stoff x (eller fareklasse av farlige kjemikalier) under del 1 eller 2 i dette vedlegg,

og Q_{LX} = den relevante mengdegrensen for stoff eller fareklasse x fra kolonne 2 i del 1 eller 2.

Formlene ovenfor skal brukes til å vurdere de samlede farene i forbindelse med giftighet, antennelighet og miljøfarlighet. Formlene skal derfor anvendes tre ganger:

- a) til addisjon av kjemikalier nevnt i del 1 og klassifisert som giftige eller meget giftige, sammen med kjemikalier i fareklasse 1 eller 2, i del 2
- b) til addisjon av kjemikalier nevnt i del 1 og klassifisert som oksiderende, eksplosive, brannfarlige, meget brannfarlige eller ekstremt brannfarlige, sammen med kjemikalier i fareklasse 3, 4, 5, 6, 7a, 7b eller 8, i del 2
- c) til addisjon av kjemikalier nevnt i del 1 og klassifisert som miljøfarlige (R50 (herunder R50/53) eller R51/53), sammen med kjemikalier i fareklasse 9 nr. i) eller 9 nr. ii) i del 2.

De relevante bestemmelsene i denne forskrift gjelder dersom en av summene oppnådd ved bokstav a), b) eller c) er større enn eller lik 1.

Vedlegg II. Minstekrav til opplysninger som skal tas i betraktning i sikkerhetsrapporten omhandlet i § 9

Virksomhetens sikkerhetsrapport skal minst inneholde opplysninger om følgende forhold:

- 1 *Virksomhetens systematiske arbeid for forebygging av storulykker og begrensning av mulige konsekvenser*
Opplysninger om virksomhetens systematiske arbeid for forebygging av storulykker og begrensning av mulige konsekvenser skal inneholde punktene oppført i vedlegg III.
- 2 *Virksomhetens miljø*
 - 2.1 Beskrivelse av virksomhetens beliggenhet og omgivelser, herunder geografisk beliggenhet, meteorologiske, geologiske og hydrografiske data og om nødvendig, virksomhetens forhistorie.
 - 2.2 Identifikasjon av anlegg og andre aktiviteter i virksomheten som kan utgjøre en fare for storulykker.
 - 2.3 Beskrivelse av de områder som antas å kunne bli berørt av en storulykke.
- 3 *Anlegget*
 - 3.1 Beskrivelse av de viktigste aktiviteter og produksjonsformer i de delene av virksomheten som sett ut fra et sikkerhetssynspunkt er viktige, av kilder til farer for storulykker samt av de forhold som en slik ulykke ville kunne oppstå under, fulgt av en beskrivelse av foreslåtte forebyggende tiltak.
 - 3.2 Beskrivelse av prosessene, særlig driftsmetodene.
 - 3.3. Beskrivelse av farlige kjemikalier:
 - 3.3.1 liste over farlige kjemikalier sammen med:
 - 3.3.1.1 identifikasjon av farlige kjemikalier: kjemisk navn, CAS-nummer, navn i IUPAC-nomenklaturen
 - 3.3.1.2 den største mengde av det kjemikalie eller de kjemikalier som forekommer eller kan forekomme
 - 3.3.2 fysiske, kjemiske og toksikologiske egenskaper samt angivelse av umiddelbare og senere virkninger for mennesker og miljø
 - 3.3.3 fysisk eller kjemisk atferd ved normale bruksforhold eller forutsigbare ulykkesforhold.
- 4 *Identifikasjon og analyse av risiko for storulykke og forebyggende tiltak*
 - 4.1 Detaljert beskrivelse av mulige scenarier ved storulykke, vurdering av sannsynligheten for at de kan oppstå, eller hvilke forhold de oppstår under, herunder en oversikt over de hendelser som kan bidra til å utløse slike scenarier, enten det skyldes interne eller eksterne forhold.
 - 4.2 Vurdering av mulige konsekvenser, herunder omfang og alvorlighetsgrad, av identifiserte storulykker. Virksomheten plikter å dokumentere dette med kart, bilder eller eventuelt tilsvarende beskrivelser, som viser områder som vil kunne bli berørt av slike ulykker.
 - 4.3 Beskrivelse av tekniske parametre og utstyr installert med henblikk på å forebygge ulykker.
- 5 *Beredskapstiltak for å begrense konsekvensene av en storulykke*
 - 5.1 Beskrivelse av utstyr som er plassert i anlegget for å begrense konsekvenser av storulykker.
 - 5.2 Organisering av alarmering og gjennomføring av beredskapstiltak.
 - 5.3 Beskrivelse av interne og eksterne ressurser som kan mobiliseres.
 - 5.4 Sammenfatning av de elementer beskrevet i punktene 5.1, 5.2 og 5.3 som er nødvendige for å utarbeide den interne beredskapsplanen fastsatt i § 11.

Vedlegg III. Retningslinjer for virksomhetens systematiske arbeid omhandlet i § 5, § 7 og § 9 for å forebygge og begrense konsekvensene av storulykker

Ved etablering og iverksetting av det systematiske arbeid for å forebygge og begrense konsekvensene av storulykker, skal det tas hensyn til etterfølgende elementer. Omfanget av dokumentasjonen, som beskrevet i § 7, skal stå i forhold til den risiko for storulykker som virksomheten har identifisert.

- 1 Virksomhetens overordnede mål og rutiner med hensyn til kontrollen med risikoen for storulykker.

- 2 Virksomhetens styringssystem skal omfatte: organisasjonsstruktur, ansvarsområder, rutiner og prosedyrer, aktiviteter og ressurser til etablering og gjennomføring av overordnede mål med hensyn til kontrollen med risiko for storulykker.
- 3 Styringssystemet skal videre omfatte:
 - 3.1 *Organisasjon og personale*: oppgaver og ansvarsområder for det personalet som skal forebygge og begrense konsekvensene av storulykker på alle nivåer i organisasjonen. Identifikasjon av dette personalets opplæringsbehov og gjennomføring av den nødvendige opplæring. Deltakelse fra arbeidstakerne og fra innleid personale som arbeider i virksomheten.
 - 3.2 *Identifikasjon og vurdering av risiko for storulykke*: prosedyrer og rutiner for systematisk identifikasjon av mulige storulykker ved normal eller unormal drift samt vurdering av deres sannsynlighet og mulige konsekvenser.
 - 3.3 *Driftskontroll*: prosedyrer og instruksjoner for sikker drift, herunder vedlikehold av anlegg, prosesser og utstyr samt sikkerhet ved midlertidig driftsstans.
 - 3.4 *Styring av endringer*: prosedyrer og instruksjoner for planlegging av endringer av eksisterende anlegg eller utforming av nye anlegg, prosesser eller lagringssteder.
 - 3.5 *Beredskapsplanlegging*: prosedyrer og instruksjoner for å identifisere mulige/sannsynlige nødsituasjoner gjennom systematisk analyse, utarbeide, teste og gjennomgå beredskapsplaner for å møte slike nødsituasjoner. Identifikasjon av personalets opplæringsbehov og gjennomføring av nødvendig opplæring for alle som arbeider i virksomheten, herunder relevant innleid personale.
 - 3.6 *Evaluering*: internt tilsyn med bruk og iverksettelse av styringssystemets krav, målsetninger og tilhørende prosedyrer og instruksjoner, samt iverksettelse av korrigerende tiltak ved avdekking av avvik. Prosedyrer og instruksjoner skal omfatte virksomhetens system for rapportering av storulykker eller nestenulykker, med særlig fokus på tilfeller hvor sikringstiltak har sviktet, samt gransking og oppfølging hendelser med bakgrunn i tidligere erfaringer.
 - 3.7 *Ledelsens gjennomgang*: overvåking og gjennomgang av styringssystemet for å sikre at dette fungerer som forutsatt, at det oppdateres jevnlig og at systemet er egnet for å sikre oppnåelse av de mål og krav som virksomheten har satt.

Vedlegg IV. Opplysninger som skal inngå i interne beredskapsplaner omhandlet i § 11

1. Navn og stillingsbetegnelse på de personer som har fullmakt til å iverksette beredskapsrutiner samt den person som har ansvaret for og samordner den ulykkesbegrensende innsatsen ved virksomheten.
2. Navn og stillingsbetegnelse på de personer som har ansvaret for kontakten med myndigheten med ansvaret for den eksterne beredskapsplanen.
3. For forutsigbare situasjoner eller hendelser som vil kunne være utslagsgivende for en storulykke: en beskrivelse av de tiltak som skal treffes for å få kontroll over de aktuelle situasjoner eller hendelser og begrense deres virkninger, herunder en beskrivelse av sikkerhetsutstyr og tilgjengelige ressurser.
4. Tiltak til begrensning av farene for personer som befinner seg på området, herunder hvordan varslinger gis, og angivelse av hvordan personer skal forholde seg i tilfelle varsling.
5. Ordninger for rask melding til den myndigheten som har ansvar for å igangsette den eksterne beredskapsplanen, angivelse av hvilke opplysninger som bør tas med i en første melding og ordninger for formidling av mer detaljerte opplysninger etter hvert som de foreligger.
6. Ordninger for opplæring av personalet i de oppgaver de forventes å utføre samt en eventuell samordning av dette med eksterne redningstjenester.
7. Ordninger til støtte for eksterne ulykkesbegrensning.

Vedlegg V. Informasjon som skal meddeles allmennheten i henhold til § 12 nr. 1

1. Virksomhetens navn og adresse.
2. Informasjonsansvarliges navn og stillingsbetegnelse.
3. Bekreftelse på at virksomheten er omfattet av storulykkeforskriften, og at informasjon nevnt i § 6 og sikkerhetsrapporten nevnt i § 9 er oversendt tilsynsmyndighetene.
4. En enkel redegjørelse for de aktiviteter som forekommer ved virksomheten.
5. De vanlige navn på, eller, for de farlige kjemikalierne omfattet av vedlegg I, del 2, fellesnavnene eller den allmenne fareklassifisering for de kjemikalier som forekommer i virksomheten og vil kunne føre til en storulykke, med angivelse av deres viktigste farlige egenskaper.
6. Generelle opplysninger om fare for storulykker, herunder deres mulige virkninger for mennesker og miljø.
7. Fyllestgjørende opplysninger om hvordan den berørte befolkning vil bli varslet og holdt underrettet i tilfelle av en storulykke.
8. Fyllestgjørende opplysninger om hvilke tiltak allmennheten bør treffe i tilfelle av en storulykke, og om hvordan man bør forholde seg.

9. Bekreftelse på at virksomheten har plikt til å treffe egnede tiltak på virksomhetens område, herunder stå i kontakt med redningstjenester, med sikte på å bekjempe storulykker og redusere virkningene av dem mest mulig.
10. En henvisning til den eksterne beredskapsplanen som er utarbeidet for å møte enhver virkning av ulykken utenfor området. Allmennheten bør i denne forbindelse oppfordres til å etterkomme alle instruksjoner og henstillinger fra redningstjenestene.
11. Nærmere angivelse av hvor ytterligere opplysninger kan innhentes, med unntak for taushetsbelagte opplysninger.

21. juni Nr. 673 2005

Forskrift om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling hos psykolog.

Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 21. juni 2005 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–7 femte ledd og § 22– 2 andre ledd. Kunngjort 24. juni 2005.

Kapittel I. Regler

§ 1.

1. Trygden yter stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling hos psykolog når undersøkelsen og behandlingen skjer i forbindelse med sykdom som trygden ellers er stønadspliktig for.

Stønadens ytes etter takstene i kapittel II. Ved behandling av barn og ungdom under 18 år og ved behandling av pasienter med HIV-infeksjon ytes det stønad etter honorartakstene.

2. Denne forskriften gjelder ikke når en psykolog foretar undersøkelse eller behandling i en helseinstitusjon hvor vedkommende er ansatt.

§ 2. Det er et vilkår for rett til stønad at undersøkelsen og behandlingen skjer hos psykolog som er godkjent spesialist i klinisk psykologi.

Det er videre et vilkår at medlemmet er henvist fra lege eller fra barnevernsadministrasjonens leder. Dette gjelder likevel ikke for opptil tre utredende undersøkelser eller samtaler, se merknad til takst 10 a–d.

§ 3. Det ytes bare stønad for undersøkelse og behandling hos én psykolog i forbindelse med den samme sykdommen. Det kan gjøres unntak hvis det foreligger spesielle forhold som tilsier det. Saken må i så fall forelegges trygdekontoret på forhånd.

§ 4. Ved krav om stønad skal medlemmet legge fram spesifisert regning med oppgave over antall undersøkelser eller behandlinger og dato for disse på blankett fastsatt av Rikstrygdeverket. Regningen skal være kvittert av psykologen.

§ 5. Psykologen plikter å føre journaler og kartotek for å kunne gi de opplysninger og oversikter som trygdens organer krever, og plikter for øvrig å følge gjeldende bestemmelser i folketrygdloven og i forskrifter som er gitt med hjemmel i denne loven.

§ 6. Med Rikstrygdeverkets samtykke kan trygdekontoret inngå avtale med en psykolog om direkte oppgjør med trygden. Stønadens utbetales da direkte til psykologen, som ikke kan kreve av medlemmet den delen av honoraret som trygden dekker.

§ 7. Hvis medlemmet på grunn av sin helsetilstand ikke kan møte fram på behandlingsstedet, dekker det regionale helseforetaket reiseutgiftene for psykologen etter lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. § 2–1a første ledd nr. 6.

Trygden yter reisetillegg i samsvar med reglene og takstene i kapittel II. Reisetillegg utbetales direkte til psykologen mot innsending av spesifisert regning.

Kapittel II. Takster

Takstene omfatter nødvendig for- og etterarbeid, journalføring etc. Når det gjelder takstene 10 og 21–25, omfatter tidsangivelsen bare den tiden som går med til selve utredningen/behandlingen.

Det godtgjøres bare for én behandling per dag. Ved kombinasjon av individuell behandling og enten gruppebehandling eller psykoterapeutisk familierarbeid på samme dag, kan to behandlinger godtas.

Takstene 21, 22, 25 og 26 kan ikke kombineres med takst 10 i samme behandlingsseanse.

Det godtgjøres ikke for behandlings-/rådgivningsseanser ut over 3 timer for hver av takstene 10, 21–25 og 31.

1. *Utredende samtaler hos psykolog*

		Honorar kroner	Refusjon kroner	Egenandel kroner
10 a	Utredende undersøkelse/samtale pr. gang, minst 1 time	411	146	265
10 b	Utredende undersøkelse/samtale pr. gang, minst ½ time	265	0	265

10 c	Utredende undersøkelse/samtale pr. gang, minst 2 timer	767	237	530
10 d	Utredende undersøkelse/samtale pr. gang, minst 3 timer	1072	277	795
10 e	Tillegg for krisepsykologisk behandling pr. gang	241	241	0

Merknad: Stønad ytes for inntil tre undersøkelser eller samtaler uten forutgående henvisning.

Takst 10 a–d kan også benyttes ved krisepsykologisk behandling. Taksten er da hovedsakelig ment for førstegangsbehandling i en særlig akutt situasjon som forårsaker store påkjenninger. Stønad ytes etter honorartakster for inntil tre behandlinger. Det ytes i tillegg stønad etter takst 10 e.

2. Undersøkelse hos psykolog

	<i>Honorar kroner</i>	<i>Refusjon kroner</i>	<i>Egenandel kroner</i>	
11	Intelligensvurdering/evnevurdering	650	650	0
12	Spesielle funksjonsundersøkelser	350	350	0
3	Miljøvurdering	500	500	0
18	Personlighetsvurdering	1050	1050	0
19	Nevropsykologisk undersøkelse	1200	1200	0

Merknad til takst 11–19: En av undersøkelsestakstene kan benyttes én gang ved utredende samtale uten henvisning fra lege.

Takstene kan ikke utløses ved utelukkende å bruke informasjon som er innhentet ved bruk av tester som inngår i andre undersøkelser.

Hjelpepersonell kan bare foreta testing og scoring på psykologens faste kontor, jf. driftstilskuddsavtalen, ved bruk av takstene. Psykologen må være tilgjengelig for råd og veiledning.

Merknad til takst 11, 13, 19: Taksten kan benyttes én gang i et behandlingsår. Dersom det i særskilte tilfeller er behov for ytterligere bruk av taksten, må dette begrunnes på regningskortet.

Merknad til takst 12: Taksten kan benyttes inntil fire ganger i et behandlingsår. Dersom det i særskilte tilfeller er behov for ytterligere bruk av taksten, må dette begrunnes på regningskortet.

Merknad til takst 18: Taksten kan benyttes inntil to ganger i et behandlingsår. Dersom det i særskilte tilfeller er behov for ytterligere bruk av taksten, må dette begrunnes på regningskortet.

Merknad til takst 19: For å kunne utløse taksten må det foreligge mistanke om nevropsykologisk/kortikal funksjonssvikt og/eller hjerneskade.

3. Behandling hos psykolog

	<i>Honorar kroner</i>	<i>Refusjon kroner</i>	<i>Egenandel kroner</i>	
21 a	Psykoterapi av barn, minst 1 time.	529	529	0
21 b	Psykoterapi av barn, minst ½ time	265	265	0
21 c	Psykoterapi av barn, minst 2 timer	1057	1057	0
21 d	Psykoterapi av barn, minst 3 timer	1586	1586	0
21 e	Psykoterapi av barn, minst 1 ½ time	793	793	0
21 f	Psykoterapi av barn, minst 2 ½ time	1322	1322	0
22 a	Psykoterapi, minst 1 time	374	109	265
22 b	Psykoterapi, minst ½ time	265	0	265
22 c	Psykoterapi, minst 2 timer	744	214	530
22 d	Psykoterapi, minst 3 timer	1117	322	795
22 e	Psykoterapi, minst 1 ½ time	559	162	397
22 f	Psykoterapi, minst 2 ½ time	931	269	662
23 a	Psykoterapeutisk familiearbeid, minst 1 time	526	261	265
23 b	Psykoterapeutisk familiearbeid, minst ½ time	295	30	265
23 c	Psykoterapeutisk familiearbeid, minst 2 timer	996	466	530
23 d	Psykoterapeutisk familiearbeid, minst 3 timer	1481	686	795
23 e	Psykoterapeutisk familiearbeid, minst 1 ½ time	755	358	397
23 f	Psykoterapeutisk familiearbeid, minst 2 ½ time	1238	576	662
24 a	Gruppeterapi, minst 2 timer, inntil 8 deltakere	90	90	0
24 b	Tillegg pr. deltaker	265	0	265
24 c	Gruppeterapi, minst 3 timer, inntil 8 deltakere	130	130	0
24 d	Tillegg pr. deltaker	397	0	397
25 a	Nevropsykologisk behandling, minst 1 time	426	161	265
25 b	Nevropsykologisk behandling, minst ½ time	275	10	265

25 c	Nevropsykologisk behandling, minst 2 timer	816	286	530
25 d	Nevropsykologisk behandling, minst 3 timer	1224	429	795
25 e	Nevropsykologisk behandling, minst 1 ½ time	611	214	397
25 f	Nevropsykologisk behandling, minst 2 ½ time	1019	357	662
26	Psykologisk rådgivning til pasient pr. telefon, minst 15 min	58	58	0

Merknad til takst 21 a–f: Taksten gjelder for behandling av barn under 18 år.

Merknad til takst 22 a–b: Taksten kan benyttes ved terapeutisk arbeid pr. telefon eller pr. brev ved pågående behandlingsopplegg. Regningskortet merkes «pr. tlf» eller «pr. brev».

Merknad til takst 23: For å kunne benytte taksten kreves minst 2 personers tilstedeværelse i tillegg til psykologen. Takst 23 a–f kan også benyttes ved krisepsykologisk behandling. Taksten er da hovedsakelig ment for førstegangsbehandling i en særlig akutt situasjon som forårsaker store påkjenninger. Stønad ytes etter honorartakster for inntil tre behandlinger. Det ytes i tillegg stønad etter takst 10 e.

Merknad til takst 25 a–f: For å kunne benytte taksten må det foreligge påvist nevropsykologisk/kortikal funksjonsavvik og/eller hjerneskade.

Merknad til takst 26: Det må foreligge henvisning fra lege. Taksten kan ikke repeteres, og kan ikke kombineres med andre takster, med unntak av ved krisepsykologisk behandling. Det ytes da i tillegg godtgjørelse etter takst 10 e.

Taksten omfatter ikke timebestillinger, avbestillinger og enkle forespørsler. Det forutsettes et psykologfaglig arbeid.

4. Øvrige takster

		Honorar kroner	Refusjon kroner	Egenandel kroner
31 a	Rådgivning overfor behandlende instans med henblikk på det videre behandlingsopplegg (minst 1 t)	383	383	0
31 b	Rådgivning overfor behandlende instans med henblikk på det videre behandlingsopplegg (minst ½ t)	209	209	0
31 c	Rådgivning overfor behandlende instans med henblikk på det videre behandlingsopplegg (minst 2 timer)	747	747	0
31 d	Rådgivning overfor behandlende instans med henblikk på det videre behandlingsopplegg (minst 3 timer)	1110	1110	0
31 e	Rådgivning overfor behandlende instans med henblikk på det videre behandlingsopplegg (minst 1 ½ time)	564	564	0
31 f	Rådgivning overfor behandlende instans med henblikk på det videre behandlingsopplegg (minst 2 ½ time)	929	929	0
32	Nødvendig samtale med pårørende eller foresatte ved psykologisk undersøkelse og behandling	330	65	265
33 a	Møtegodtgjørelse med reisetid når psykologen deltar i samarbeid med helse-, skole- og/eller sosialfaglig personell som ledd i et behandlingsopplegg for enkeltpasienter, herunder i basisteam. Beregnes for arbeid i inntil en halv time. Taksten dekker også praksisutgifter. Taksten kan ikke benyttes i forbindelse med samarbeid internt i tverrfaglige medisinske sentra og lignende.	300	300	0
33 b	Senere pr. påbegynt halvtime	300	300	0

Merknad til takst 31 a–f: Taksten utløses for hver enkelt rådgivning, og ikke for samlet rådgivning. Det må framgå av regningskortet hvilken instans/person som har mottatt rådgivning og tidspunktet for rådgivningen. Taksten kan også benyttes til annet arbeid i forbindelse med innleggelse i institusjon.

Merknad til takst 31 a–b: Taksten kan også benyttes ved rådgivning overfor behandlingsformidler, dvs. person som i sin stilling skal formidle et behandlingsopplegg fastsatt av psykologen, for eksempel ansatt i barnehage, skole eller sosial institusjon.

Merknad til takst 32: Taksten kan også benyttes ved krisepsykologisk behandling. Taksten er da hovedsakelig ment for nødvendig samtale med pårørende i en særlig akutt situasjon. Stønad ytes etter honorartakst for inntil tre samtaler.

Merknad til takst 33 a–b: Taksten kan ikke benyttes som godtgjørelse for fast oppsatte samarbeidsmøter, med mindre det gjelder samarbeid om konkrete pasienter. Taksten beregnes for den samlede møte-/reisetid, ikke pr. pasient. Hvilke instanser/personer som har deltatt på møtet og tidspunktet for møtet må framgå av regningskortet.

5. *Undersøkelse eller behandling i pasientens hjem – reisetillegg*

1. Ved undersøkelse eller behandling i pasientens hjem gis det et tillegg til takstene på 100 kroner.

2. I tillegg ytes det reisetillegg etter følgende satser:

2a	Reise pr. km med bil, motorsykel eller tog	kr 5,-
2b	Reise med annet transportmiddel (herunder til fots) pr. påbegynt halve time. Ved beregningen slås tiden for fram- og tilbakereisen sammen	kr 85,-

Merknad:

Beregningsgrunnlaget for reisetillegget er antall tilbakelagte kilometer. Ved beregning av veglengden avrundes samlet antall kilometer ved fram- og tilbakereisen til nærmeste antall hele kilometer.

Ved sykebesøk på landet i en avstand (tur) av mindre enn 1 kilometer fra psykologens kontor (bolig) ytes ikke reisetillegg selv om befordringsmiddel er benyttet. Det samme gjelder – med unntak av hjemmebehandlingstillegget – ved sykebesøk i byer og bymessig bebygde strøk, se § 5 i forskrift om dekning av utgifter til transport av helsepersonell m.m. i forbindelse med reise for å foreta undersøkelse eller behandling.

Kapittel III. Tilskudd til fellesformål for psykologer

Folketrygden yter i perioden 1. juli 2005 til 30. juni 2006 1. 271.000 kroner til fond for videre- og etterutdanning av psykologer i privat praksis.

Kapittel IV. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft den 1. juli 2005. Fra samme dato oppheves forskrift 21. juni 2004 nr. 926 om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling hos psykolog.

22. juni Nr. 674 2005

Forskrift om godkjenning av denaturering av teknisk etanol og etanolholdige preparater.

Fastsatt av Toll- og avgiftsdirektoratet 22. juni 2005 med hjemmel i forskrift 11. desember 2001 nr. 1451 om særavgifter § 3–3–5 bokstav b. Kunngjort 24. juni 2005.

I

§ 1. Godkjent denaturering

(1) Etanol med alkoholstyrke inntil 20 volumprosent er godkjent denaturert ved bruk av ett av denatureringsmidlene nevnt i § 2, i angitt mengde.

(2) Etanol med alkoholstyrke fra og med 20 volumprosent inntil 60 volumprosent er godkjent denaturert ved bruk av to av denatureringsmidlene nevnt i § 2. Hvert av de to stoffene må være tilsatt i en mengde på minst halvparten av det som er oppgitt.

(3) Etanol med alkoholstyrke fra og med 60 volumprosent er godkjent denaturert ved bruk av tre av denatureringsmidlene nevnt i § 2. Hvert av de tre stoffene må være tilsatt i en mengde på minst halvparten av det som er oppgitt.

§ 2. Denatureringsmidler

Følgende denatureringsmidler kan benyttes i angitt mengde pr. 100 volumprosent etanol (CAS-nr. i parentes):

Aceton (67–64–1)	5 volumprosent
t-butanol (75–65–0)	2 volumprosent
Dietylfthalat (84–66–2)	0,7 volumprosent
Etylacetat (141–78–6)	3 volumprosent
2-propanol (67–63–0)	15 volumprosent
n-propanol (71–23–8)	15 volumprosent
Metanol (67–56–1)	5 volumprosent
Metyletylketon (78–93–3)	2 volumprosent
Metylisobutylketon (108–10–1)	3 volumprosent

§ 3. Denaturering som krever særskilt godkjenning

Følgende denaturering kan ved dokumentert behov godkjennes av tollregionen (CAS-nr. i parentes):

<i>Bensyldietylammmoniumbenzoat (Bitrex)</i> (3734–33–6)	0,016 g/liter ren etanol
<i>Thymol</i> (89–83–8)	4 g/liter ren etanol
<i>Toluen</i> (108–88–3)	5 g/liter ren etanol
<i>Capsicumaroma konc (Pepperaroma)</i>	3 g/liter ren etanol

§ 4. Denaturering av parfyme-, kosmetikk- og toalettpreparater

Følgende denaturering er i tillegg godkjent for teknisk etanol og etanolholdige preparater som hører under tolltariffen kapittel 33 (CAS-nr. i parentes):

<i>Bensyldietylammmoniumbenzoat (Bitrex)</i> (3734–33–6)	0,016 g/liter ren etanol
<i>Sucroseoctaacetat (Denatin)</i> (126–14–7)	5 g/liter ren etanol
<i>Oljer eller parfymekomposisjoner</i>	20 g/liter ren etanol

II

Forskriften trer i kraft 1. juli 2005.

24. juni Nr. 675 2005

Forskrift om endring i forskrift om tomtefeste m.m.

Fastsett ved kgl.res. 24. juni 2005 med heimel i lov 20. desember 1996 nr. 106 om tomtefeste § 34 tredje ledd og § 36 andre ledd første punktum. Fremja av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 24. juni 2005.

I

I forskrift 8. juni 2001 nr. 570 om tomtefeste m.m. blir det gjort følgjande endringar:

Kapittel II overskrifta til skal lyde:

Kapittel II. Innløyising og lenging av festetomt

§ 4 skal lyde:

Ved krav om innløyising av tomt festa bort til fritidshus som høyrer til ein landbrukseigedom, kan bortfestaren (ein fysisk eller juridisk person) i staden tilby festaren lenging på same vilkår som før etter lov om tomtefeste § 33. Dette gjeld berre dersom bortfestaren dokumenterer at

- eigedomen har eit totalareal på over 100 dekar medrekna festetomtene, eller har fulldyrka jord på meir enn 20 dekar, og
- inntekta frå festetomtene etter tenkt lovleg regulering på innløyisingstida til saman utgjer meir enn eit årleg minstebeløp, som frå 1. januar 2006 er 15.000 kroner og deretter ved kvart årsskifte blir justert i samsvar med utviklinga i konsumprisindeksen frå Statistisk sentralbyrå, og
- inntekta frå festetomtene etter tenkt lovleg regulering på innløyisingstida til saman utgjer ein tidel eller meir i høve til det gjennomsnittlege årlege driftsresultatet ved drift av eigedomen som jord-, skog- eller hagebruk dei tre rekneskapsåra som fell før dagen etter at festaren seinast kan setje fram innløyisingkravet. Dersom grunneigaren og/eller ektefellen eller eit husstandsmedlem har fått lønn for arbeid med slik drift av eigedomen, eller har deltatt i eit føretak som har hatt inntekt frå slik drift av eigedomen, skal bruttolønna og part av verksemdas driftsresultat som kjem frå slik drift av eigedomen, reknast med i driftsresultatet. Dersom drift av eigedomen som jord-, skog- eller hagebruk, har inngått i verksemda til eit føretak der grunneigaren og/eller ektefellen eller eit husstandsmedlem har deltatt, skal eventuelle netto leigeinntekter for eigedomen frå føretaket til grunneigaren også reknast med i driftsresultatet.

Om næringsdrifta som jord-, skog- eller hagebruk er nedlagt, eller all jord og skog i drift er leigd bort til anna enn føretak der grunneigaren og/eller ektefellen eller eit husstandsmedlem deltek, gjeld første ledd berre dersom det må reknast med at eigedomen kan kome i drift att eller at bortleiga vil høyre opp seinast når det er gått fem år frå drifta blei nedlagt eller jorda og skogen blei leigt bort. I så fall skal driftsresultatet etter første ledd bokstav c reknast ut frå slik aktuell drift av eigedomen som den, ut frå dei tre seinaste åra i drift, gir pårekneleg grunnlag for.

Som jord-, skog- eller hagebruk reknar paragrafen her verksemd som ved bruk av jorda eller gjennom husdyrhald produserer mat eller fôr, skinn eller ull, eller som ved bruk av skogen produserer trevirke eller ved. Som husdyrhald reknast avl, oppdrett og hald av husdyr, blant dette tamrein. Som jord-, skog- eller hagebruk reknar paragrafen her også

- gartneridrift,
- dyrking av blomar og andre plantevekstar på friland eller under glas, plast og liknande, og dessutan tiltrekking av plantar,

- c) pelsdyrnæring,
- d) avl og oppdrett til to års alder av hest, og oppstalling av hest, når dette skjer ved utnyttning av landbrukseigedomens produksjonsmidlar og hovudsakeleg eige produsert fôr,
- e) bihald,
- f) sagbruk som drivast på eigen gardssag i samband med trevirkeproduksjon frå eiga skog, dersom sagbruksverksemda ikkje blir utøvd som sjølvstendig næring,
- g) utnyttning og bortleige av jakt- og fiskerettar i samband med jord-, skog- eller hagebruk etter første punktum og tredje punktum bokstav a til e,
- h) uttak av jord, sand, stein og torv i samband med jord-, skog- eller hagebruk etter første punktum og tredje punktum bokstav a til e,
- i) sanking av bær, konglar, mose, tang, tare og liknande i samband med jord-, skog- eller hagebruk etter første punktum og tredje punktum bokstav a til e, og
- j) utføring av tenester for andre med monalege driftsmiddel som hovudsakleg blir nytta i eige jord-, skog- eller hagebruk, eller utleige av slike driftsmiddel, dersom verksemda ikkje blir utøvd som sjølvstendig næring.

Paragrafen her gjeld ikkje for landbrukseigedom som er eigd av stat, kommune, fylkeskommune eller av føretak som stat, kommune eller fylkeskommune deltek i eller eig heilt eller delvis.

§ 7 skal lyde:

§ 7. (*Søknad om oppreising ved oversitjing av fristen for å krevje innløyising eller lenging*)

Høvet som Kongen har etter lov 20. desember 1996 nr. 106 om tomtefeste § 36 andre ledd til å gje oppreising ved orsakande oversitjing av fristen for å krevje innløyising eller lenging, blir lagt til fylkesmannen. Justisdepartementet er klageinstans for fylkesmannens vedtak om å gje eller avslå oppreising.

II

Endringane tar til å gjelde straks.

Endringane i § 4 og § 7 skal berre gjelde der krav om innløyising eller lenging er eller blir fremja på grunnlag av at innløyisingstida er inne eller festetida er ute 1. januar 2006 eller seinare. Ved krav om innløyising eller lenging når festetida er ute for ei tomt som er festa bort for festaren si livstid, gjeld likevel endringane der festaren døydde eller døyrt 1. november 2004 eller seinare.

I dei høva som fell under føregående ledd gjeld endringane i § 4 likevel ikkje hvis kravet før forskrifta her trer i kraft er endeleg avgjort ved avtale, skjønn eller rettsavgjerd, og endringane i § 7 gjeld ikkje for søknad som er avgjort av Kongen før forskrifta her trer i kraft.

24. juni Nr. 676 2005

Forskrift om overgangsbestemmelser til lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler

Fastsatt ved kgl.res. 24. juni 2005 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 13–2. Fremmet av Utdannings- og forskningsdepartementet. Kunngjort 24. juni 2005.

§ 1. *Virkeområde*

Forskriften gjelder for institusjoner med virksomhet regulert av lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler. Forskriften gir overgangsregler i forbindelse med lovens ikrafttredelse 1. august 2005.

§ 2. *Videreføring av forskrifter*

Forskrifter og annet regelverk fastsatt med hjemmel i lov 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler eller lov 11. juli 1986 nr. 53 om private høyskoler videreføres frem til 31. desember 2005 med mindre det i denne forskrift eller med hjemmel i loven fastsettes noe annet.

§ 3. *Overgangsordninger for statlige institusjoner*

(1) Funksjonsperioden for eksisterende styrer ved Universitetet i Oslo og Norges musikkhøgskole, herunder funksjonsperioden for rektor og prorektor, prolongeres til 31. desember 2005.

(2) Funksjonsperioden for nye styrer ved Universitetet i Oslo og Norges musikkhøgskole skal være fra 1. januar 2006 frem til 31. juli 2009.

(3) For statlige institusjoner hvor inneværende funksjonsperiode for styret utløper 31. juli 2007, skal styringsordningen være i samsvar med bestemmelsene i lovens kapittel 9 og 10 senest fra 1. august 2007.

§ 4. *Overgangsordninger for private institusjoner*

(1) Private institusjoner skal innen 1. januar 2006:

a.) ha etablert et læringsmiljøutvalg i samsvar med bestemmelsene i loven § 4–3 tredje ledd.

b.) ha en klagenemnd sammensatt i samsvar med bestemmelsene i loven § 5–1. Eksisterende klagenemnd, sammensatt i samsvar med bestemmelsene i lov 11. juli 1986 nr. 53 om private høyskoler § 14a, kan fungere som institusjonens klagenemnd frem til 31. desember 2005.

c.) ha et styre sammensatt i samsvar med bestemmelsene i loven § 8–1. Eksisterende styrer, sammensatt i samsvar

med bestemmelsene i lov 11. juli 1986 nr. 53 om private høyskoler § 3, jf. § 4, kan fungere som institusjonens styre frem til 31. desember 2005.

d.) ha studentrepresentasjon i kollegiale organ som tildeles beslutningsmyndighet, i samsvar med bestemmelsene i loven § 4-4.

e.) ha akkreditering av utdanningstilbud som institusjonen mottar statstilskudd for, jf. loven § 8-3 første ledd.

(2) For private institusjoner skal utdanningsplan mellom institusjon og studenter som tas opp til studier av 60 studiepoengs omfang eller mer, utarbeides senest ved studiestart høsten 2006, jf. loven § 4-2.

(3) Private institusjoner skal senest innen 1. august 2006 ha utviklet et tilfredsstillende internt system for kvalitetssikring, jf. loven § 1-6.

(4) Bestemmelsene i loven § 3-6 og § 3-7 skal gjelde for private institusjoner fra og med opptak til studieåret 2006/2007. Departementet kan fastsette nærmere bestemmelser i forskrift.

§ 5. *Endringer*

Departementet kan foreta endringer i denne forskriften.

§ 6. *Ikrafttredelse*

Denne forskriften trer i kraft 1. august 2005.

2. juni Nr. 677 2005

Forskrift om endring i forskrift om kontroll av maritim tjeneste.

Fastsatt av Sjøfartsdirektøren 2. juni 2005 med hjemmel i lov 18. juni 1971 nr. 90 mønstring av arbeidstakere på skip m.v. § 1 og § 3, jf. delegeringsvedtak 22. januar 2003 nr. 1936. Kunngjort 28. juni 2005.

I

I forskrift 25. november 1988 nr. 940 om kontroll av maritim tjeneste gjøres følgende endringer:

§ 2 nr. 2 første punktum skal lyde:

Bestemmelsene i lov 18. juni 1971 nr. 90 om mønstring av arbeidstakere på skip m.v. og denne forskrift gjelder ikke på utenlandsk fartøy, med unntak av § 8, 1. ledd.

§ 4 ny bokstav f skal lyde:

f) Arbeidstakerens identitet er tilstrekkelig dokumentert, kontrollert og verifisert før tiltredelse. Arbeidstakere som kommer fra land som har ratifisert ILO-konvensjon nr. 108 eller ILO-konvensjon nr. 185 om sjømenns nasjonale identitetskort, skal fremvise dette. Arbeidstakere fra land som ikke har ratifisert denne konvensjonen må enten fremvise identitetsbevis for sjømann hjemlet i sitt eget lands lovgivning eller dersom slikt ikke er tilgjengelig, fremvise sitt reisepass. Identitetsbevis utstedt av annen stat kan kun godtas dersom sjømannen er bosatt i den staten. Dersom kun pass foreligger, skal det i tillegg forvisses om at arbeidstakeren er sjømann ved annen dokumentasjon utstedt av myndighet i sjømannens hjemland, eller tidligere tjeneste som sjømannen har gjennomført. Arbeidstaker skal i tillegg ha med seg om bord nødvendig reisedokument og annen dokumentasjon for dennes identitet.

§ 5 nr. 1 tredje ledd nye siste punktum skal lyde:

Arbeidsgiver skal fremlegge for offentlig kontrollmyndighet en egenerklæring om at forkontroll av de krav som fremgår av § 4 er gjennomført. Egenerklæringen skal dokumentere at arbeidsgiver har kontrollert hvert enkelt punkt før tiltredelse.

§ 5 nr. 4 bokstav a skal lyde:

a) Arbeidstaker på fartøy under 250 bruttotonn.

§ 6 nr. 1 annet punktum oppheves.

§ 8 nr. 1 første ledd skal lyde:

Til norsk statsborger utstedes sjøfartsbok.

§ 8 nr. 1 tredje ledd oppheves.

§ 8 nr. 1 siste ledd oppheves.

§ 9 nytt siste punktum skal lyde:

Offentlig myndighet kan ved tilsyn kreve å få utlevert egenerklæring om forkontroll, jf. § 5.

II

Endringene trer i kraft straks.

15. juni Nr. 678 2005**Forskrift om endring i forskrift om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer.**

Fastsatt av Det sentrale Mattilsynet ved hovedkontoret 15. juni 2005 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9 og § 17, samt delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884. Jf. EØS-avtalen vedlegg I kap. II (forordning (EF) nr. 277/2004, forordning (EF) nr. 278/2004, forordning (EF) nr. 490/2004, forordning (EF) nr. 879/2004, forordning (EF) nr. 880/2004, forordning (EF) nr. 1259/2004, forordning (EF) nr. 1288/2004, forordning (EF) nr. 1332/2004, forordning (EF) nr. 1333/2004, forordning (EF) nr. 1356/2004, forordning (EF) nr. 1453/2004, forordning (EF) nr. 1455/2004, forordning (EF) nr. 1463/2004, forordning (EF) nr. 1464/2004, forordning (EF) nr. 1465/2004, direktiv 2003/104/EF). Kunngjort 28. juni 2005.

I

I forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen tilføyes følgende:

Forordning (EF) nr. 277/2004, forordning (EF) nr. 278/2004, forordning (EF) nr. 490/2004, forordning (EF) nr. 879/2004, forordning (EF) nr. 880/2004, forordning (EF) nr. 1259/2004, forordning (EF) nr. 1288/2004, forordning (EF) nr. 1332/2004, forordning (EF) nr. 1333/2004, forordning (EF) nr. 1356/2004, forordning (EF) nr. 1453/2004, forordning (EF) nr. 1455/2004, forordning (EF) nr. 1463/2004, forordning (EF) nr. 1464/2004, forordning (EF) nr. 1465/2004, direktiv 2003/104/EF.

§ 3 skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg I, kapittel II, med følgende forordninger

- forordning (EF) nr. 1436/98,
- forordning (EF) nr. 2316/98,
- forordning (EF) nr. 2374/98,
- forordning (EF) nr. 2785/98,
- forordning (EF) nr. 2786/98,
- forordning (EF) nr. 2821/98,
- forordning (EF) nr. 45/1999,
- forordning (EF) nr. 639/1999,
- forordning (EF) nr. 866/1999,
- forordning (EF) nr. 1245/1999,
- forordning (EF) nr. 1411/1999,
- forordning (EF) nr. 1594/1999,
- forordning (EF) nr. 1636/1999,
- forordning (EF) nr. 2293/1999,
- forordning (EF) nr. 2430/1999 (endret ved forordning (EF) nr. 1756/2002),
- forordning (EF) nr. 2562/1999,
- forordning (EF) nr. 2690/1999,
- forordning (EF) nr. 654/2000,
- forordning (EF) nr. 1353/2000,
- forordning (EF) nr. 1887/2000,
- forordning (EF) nr. 2437/2000,
- forordning (EF) nr. 418/2001,
- forordning (EF) nr. 937/2001,
- forordning (EF) nr. 1334/2001 (endret ved forordning (EF) nr. 676/2003),
- forordning (EF) nr. 2013/2001,
- forordning (EF) nr. 2200/2001,
- forordning (EF) nr. 2205/2001,
- forordning (EF) nr. 256/2002,
- forordning (EF) nr. 1041/2002,
- forordning (EF) nr. 1252/2002,
- forordning (EF) nr. 1756/2002,
- forordning (EF) nr. 1876/2002,
- forordning (EF) nr. 2188/2002,
- forordning (EF) nr. 162/2003,
- forordning (EF) nr. 261/2003,
- forordning (EF) nr. 316/2003,
- forordning (EF) nr. 666/2003,
- forordning (EF) nr. 668/2003,
- forordning (EF) nr. 676/2003,
- forordning (EF) nr. 871/2003,
- forordning (EF) nr. 877/2003,
- forordning (EF) nr. 1334/2000 (endret ved forordning (EF) nr. 2112/2003),

- forordning (EF) nr. 1801/2003,
- forordning (EF) nr. 1847/2003,
- forordning (EF) nr. 1852/2003,
- forordning (EF) nr. 2112/2003,
- forordning (EF) nr. 2154/2003,
- forordning (EF) nr. 277/2004,
- forordning (EF) nr. 278/2004,
- forordning (EF) nr. 490/2004,
- forordning (EF) nr. 879/2004,
- forordning (EF) nr. 880/2004,
- forordning (EF) nr. 1259/2004,
- forordning (EF) nr. 1288/2004,
- forordning (EF) nr. 1332/2004,
- forordning (EF) nr. 1333/2004,
- forordning (EF) nr. 1356/2004,
- forordning (EF) nr. 1453/2004,
- forordning (EF) nr. 1455/2004,
- forordning (EF) nr. 1463/2004,
- forordning (EF) nr. 1464/2004,
- forordning (EF) nr. 1465/2004

gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av EØS-avtalen vedlegg I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

Tabell over godkjente tilsetningsstoffer i henhold til forordningene i paragrafen her, samt direktiv 2003/7/EF, direktiv 2003/104/EF følger som vedlegg 1.

Vedlegg 1 pkt. 4.0 Koksidiostatika skal lyde:

Se her for å lese vedlegget: <http://www.lovdatab.no/ltavd1/lt2005/icons/pdf/sf-20050615-0678-01.pdf>

Vedlegg 1 pkt. 6.0 Fargestoffer inkludert pigmenter, pkt 6.1 Karotenoider og Xantofyller skal lyde:

Se her for å lese vedlegget: <http://www.lovdatab.no/ltavd1/lt2005/icons/pdf/sf-20050615-0678-02.pdf>

Vedlegg 1 pkt. 12.0 Enzymer E 1600 til E 1614 skal lyde:

Se her for å lese vedlegget: <http://www.lovdatab.no/ltavd1/lt2005/icons/pdf/sf-20050615-0678-03.pdf>

Vedlegg 1 pkt. 12.0 Enzymer punktene 4, 6, 7, 8, 11, 14, 23, 30 og 51 skal lyde:

Se her for å lese vedlegget: <http://www.lovdatab.no/ltavd1/lt2005/icons/pdf/sf-20050615-0678-04.pdf>

Vedlegg 1 pkt. 12.0 Enzymer punktene 1, 5, 34, 46 og 50 oppheves.

Vedlegg 1 pkt. 13.0 Mikroorganismer E 1700 til E 1708 skal lyde:

Se her for å lese vedlegget: <http://www.lovdatab.no/ltavd1/lt2005/icons/pdf/sf-20050615-0678-05.pdf>

Vedlegg 1 pkt. 13.0 Mikroorganismer pkt. 3, 5, 6, 10, 13, 14, 16 og 20 skal lyde:

Se her for å lese vedlegget: <http://www.lovdatab.no/ltavd1/lt2005/icons/pdf/sf-20050615-0678-06.pdf>

Vedlegg 1 pkt. 13.0 Mikroorganismer pkt. 15 oppheves.

Vedlegg 1 overskriften «Ikke proteinholdige nitrogenforbindelser, aminosyrer, aminosyresalter og aminosyreanaloger» pkt. 3.0 skal lyde:

Se her for å lese vedlegget: <http://www.lovdatab.no/ltavd1/lt2005/icons/pdf/sf-20050615-0678-07.pdf>

II

Endringene trer i kraft straks.

17. juni Nr. 679 2005

Delegering av myndighet til Landbruks- og matdepartementet etter lov om svensk reinbeiting i Norge og norsk reinbeiting i Sverige.

Fastsatt ved kgl.res. 17. juni 2005 med hjemmel i lov 9. juni 1972 nr. 31 om svensk reinbeiting i Norge og norsk reinbeiting i Sverige § 1 annet ledd, § 3, § 12 fjerde ledd, § 38 annet ledd, § 48 og § 60. Fremmet av Landbruks- og matdepartementet. Kunngjort 28. juni 2005.

Kongens myndighet til å fastsette forskrifter etter lov 9. juni 1972 nr. 31 om svensk reinbeiting i Norge og norsk reinbeiting i Sverige § 1 annet ledd, § 3, § 12 fjerde ledd, § 38 annet ledd, § 48 og § 60 delegeres til Landbruks- og matdepartementet.

21. juni Nr. 680 2005**Forskrift om stønad til dekning av utgifter til fysioterapi.**

Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 21. juni 2005 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–8 femte ledd og § 22– 2 andre ledd. Kunngjort 28. juni 2005.

Kapittel I. Regler

§ 1. Det ytes stønad til fysioterapi ved sykdom, skade eller lyte. Det må foreligge henvisning fra lege og behandlingen må være av vesentlig betydning for medlemmets sykdom og funksjonsevne.

Ved henvisning til fysioterapi må legen oppgi nøyaktig diagnose og resultatet av foretatte undersøkelser. Behandlingens hensikt bør angis klart i legens henvisning.

En henvisning gjelder for inntil 24 behandlinger. Dersom det er behov for ytterligere behandling, skal det foreligge ny henvisning fra lege.

Manuell terapi og psykomotorisk behandling kan bare iverksettes etter spesiell henvisning fra legen.

Behandlingen må påbegynnes innen 6 måneder etter at legen har skrevet henvisningen, og det kan ikke være opphold på mer enn 6 måneder i behandlingen. Hvis ikke fristene overholdes, må medlemmet ha ny henvisning fra lege.

Etter samtykke fra medlemmet skal fysioterapeuten oversende epikrise til henvisende lege etter avsluttet behandling.

§ 2. Utgifter til fysioterapi dekkes bare hvis den som gir behandlingen har autorisasjon som fysioterapeut etter lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell mv. § 48, eller godkjenning etter tidligere regelverk, jf. helsepersonelloven § 76 annet ledd.

Stønad til fysioterapi etter denne forskriften omfatter følgende behandlingsformer:

1. Øvelsesbehandling/bløtvevsbehandling/massasje
2. Pulsatorbehandling
3. Kortbølge/mikrobølge/laser
4. Elektroterapi
5. Ultralyd
6. Traksjonsbehandling
7. Manuell terapi
8. Psykomotorisk fysioterapi
9. Medisinske bad og pakninger
10. Aktiv oppvarming
11. Øvelsesbehandling i grupper
12. Gruppebehandling i basseng.

§ 3. Trygden yter stønad til fysioterapi etter takstene i kapittel II.

Det ytes stønad etter honorartakstene ved behandling for sykdommer som er nevnt i listen i fjerde ledd i denne paragrafen, ved skader og sykdom som går inn under folketrygdloven kapittel 13, se loven § 5–25, og ved behandling av barn under 7 år.

Dersom fysioterapeuten er i tvil om vilkårene for dekning etter honorartakst er oppfylt, kan trygdekontorets tilsagn innhentes før behandlingen starter. Ved yrkesskade må trygdekontorets tilsagn innhentes før behandlingen starter.

Ved følgende sykdommer ytes det stønad etter honorartakstene:

<i>Sykdomsgruppe</i>	<i>A. Indremedisin</i>	<i>Sykdom</i>	<i>Merknad</i>
1. Kroniske lungelidelser med nedsatt respirasjonskapasitet	a)	Astma	<i>Til punkt 1:</i> Nødvendig thoraxdrenasje hos pasient med sekretstagnasjon kommer i tillegg.
	b)	Cystisk fibrose	
	c)	Emfysem	
	d)	Kronisk obstruktiv bronkitt	
	e)	Alvorlig thoraxdeformitet	
	f)	Annen kronisk lungelidelse med nedsatt respirasjonskapasitet	
2. Nyrelidelse	a)	Uremi med langvarig dialyse	
	b)	Annen lidelse med langvarig dialyse	

3. Blødersykdom med leddaffeksjon	a) Hemofili
b) von Willebrands sykdom	
4. Hjertelidelse	a) Akutt hjerteinfarkt	<i>Til punkt 4:</i>
Opptrening etter henvisning fra spesialist i indremedisin begrenset til 6 måneder fra det tidspunkt behandlingen ble påbegynt.
5. Karlidelse i sentralnervesystemet med nevrologisk utfall	a) Hemiplegi og annen motorisk funksjonsforstyrrelse	
6. Lymfødem	a) Alvorlig primært lymfødem
b) Sekundært lymfødem	
<i>B. Kirurgi</i>		
<i>Sykdom</i>		
1. Etter skader	a) Ved brudd	<i>Merknad</i>
<i>Til punkt 1–3:</i>
Ved behov for behandling i mer enn en måned. Begrenset til 6 måneder fra det tidspunkt behandlingen ble påbegynt.
2. Inngrep på ledd	b) Ved betydelig skade på muskulatur, ligament eller sene
a) Operasjon på ekstremitetsledd
b) Rygghvirvelsøylen	
3. Større inngrep for feilfunksjon i bevegelsesapparatet	a) Operasjon på sene
b) Operasjon på muskulatur
c) Ligamentrekonstruksjon
d) Knokkelreseksjon	
4. Store operasjoner på indre organer	a) Hjerteoperasjon
b) Lungeoperasjon
c) Stor karoperasjon
d) Organtransplantasjon
e) Cancer-glandeltolett som har ført til funksjonssvikt	<i>Til punkt 4:</i>
Begrenset til 6 måneder fra det tidspunkt behandlingen ble påbegynt.
5. Operasjon på sentralnervesystemet	a) Alle tilstander med nevrologiske utfall	
6. Preoperativ behandling	a) Thoraxoperasjon
b) Stor karoperasjon
c) Organtransplantasjon
d) Ortopediske operasjoner	<i>Til punkt 6:</i>
Begrenset til 4 uker før operasjonen.
7. Belastningsplager på grunn av	a) Amputasjon høyere enn fingre og tær
b) Varige lammelser
c) Balanse- eller koordinasjonssvikt med varig bruk av krykke eller rullestol	<i>Til punkt 7:</i>
Behandling for arm/skulder/nakkeplager dekkes også fullt ut.

8. Urologi
- a) Alvorlige former for blæreekstrofi/epispati
- Til punkt 8:*
Etter henvisning fra spesialist i kirurgi, urologi eller fra tilsvarende spesialavdeling. Både opererte og ikke opererte gis fri behandling.
9. Brystrekonstruksjon
10. Immobilisering i sykehus utover 8 uker uten gangfunksjon
- a) Cancer mamma
- a) Betydelig muskelatrofi og kraftnedsettelse
- Til punkt 10:*
Etter henvisning fra spesialist i kirurgi, indremedisin, lungemedisin eller tilsvarende spesialavdeling. Begrenset til 3 måneder fra det tidspunkt behandlingen ble påbegynt.
- C. Neurologi*
Sykdom
1. Alvorlig organisk sykdom eller skade i sentralnervesystemet med spastiske eller slappe pareser, tremor eller koordinasjonssvikt
- a) Hemiplegi
- Merknad*
Til punkt 1:
Alle alvorlige øvre nevronlidelser med sentral affeksjon får fri behandling. Nedre nevronlesjoner med slappe pareser får fri fysioterapi bare ved multiple affeksjoner.
- b) Paraplegi
c) Kvadriplegi
d) Cerebral parese
e) Multippel sclerose
f) Parkinsonisme
g) Amyotrofisk lateralsclerose
h) Bulbær paralyse
i) Myelomeningo-cele
j) Poliomyelitt-seqvele
k) Annen lidelse med tilsvarende neurologisk utfall
2. Alvorlig organisk sykdom eller skade med affeksjon av flere spinalnerver
- a) Multiple lesjoner av røtter, plexus eller perifere nerver.
- Til punkt 2a:*
Rotaffeksjon ved nucleus-prolaps gir bare rett til stønad etter honorartakstene ved operasjon.
- b) Guillain-Barrè
3. Alvorlig generalisert polyneuropati
4. Alvorlig nevromuskulær sykdom med muskulær svikt
- a) Dystrophia myotonica
- b) Myotonia congenita
c) Myastenia gravis
d) Progressiv muskeldystrofi
e) Annen nevromuskulær lidelse med muskelsvikt

Til punkt 1–4:
Nødvendig thoraxdrenasje hos pasient med nedsatt respirasjonskapasitet og/eller sekretstagnasjon kommer i tillegg.

	<i>D. Onkologi</i>	
	<i>Sykdom</i>	<i>Merknad</i>
<i>Sykdomsgruppe</i> 1. Livstruende leukemi, stamcellebehandlet 2. Kreft i langt kommet, uhelbredelig fase	<p>Til punkt 1:
Etter henvisning fra spesialavdeling. Begrenset til 4 uker før og 6 måneder etter behandlingen. Behandlingen kan gis intensivt.   Til punkt 2:
Legen må attestere på henvisningen at pasienten er for syk til å gjennomføre effektiv egenaktivitet.</p>	
	<i>E. Pediatri</i>	
	<i>Sykdom</i>	<i>Merknad</i>
<i>Sykdomsgruppe</i> 1. Alle typer lidelser 2. Funksjonsforstyrrelse i bevegelsesapparatet	Medfødt eller ervervet: a) Aplasi b) Kontraktur/feilstilling i ledd c) Calve-Legg-Perthes sykdom d) Skade i sentralnervesystemet med motorisk funksjonsforstyrrelse e) Alvorlig bevegelsesforstyrrelse av annen årsak	<p><i>Til punkt 1:</i>
Barn under 7 år   <i>Til punkt 2:</i>
Barn under 18 år. Ved medfødt misdannelse av ekstremitet av en slik grad at protesebruk er nødvendig, også ut over 18 år</p>
3. Hørselsdefekt	a) Døvhhet b) Tunghørthet	<p><i>Til punkt 3:</i>
Barn under 18 år.   <i>Til punkt 3b:</i>
For første behandlingsserie må det foreligge henvisning fra spesialist i øre-nese-hals-sykdommer.</p>
	<i>F. Psykiatri</i>	
	<i>Sykdom</i>	<i>Merknad</i>
<i>Sykdomsgruppe</i> 1. Psykisk lidelse	a) Psykogen parese med bevegelsesforstyrrelse b) Etter opphold i psykiatrisk avdeling eller ved henvisning fra poliklinikk i psykisk helsevern	<p><i>Til punkt 1b:</i>
Begrenset til 6 måneder fra det tidspunktet behandlingen ble påbegynt.</p>

- c) Medikamentindusert
bevegelsesforstyrrelse

G. Psykisk utviklingshemming

<i>Sykdomsgruppe</i>	<i>Sykdom</i>
1. Psykisk utviklingshemming	a) Motorisk funksjonsforstyrrelse

H. Revmatiske og andre lidelser i ledd og knokler

<i>Sykdomsgruppe</i>	<i>Sykdom</i>	<i>Merknad</i>
1. Kronisk artritt i flere ledd	a) Rheumatoid artritt b) Bekhterews sykdom	<p><i>Til punkt 1b:</i>
Lidelsen må være påvist ved røntgen eller være entydig klinisk påvist av spesialist.</p>
2. Degenerative leddlidelser	c) Reiters sykdom d) Psoriasisartritt e) Yersinaartritt f) Annen kronisk inflammatorisk/infeksiøs eller immunologisk artritt a) Artrose i større vektbærende ledd (hofte, kne, ankel) b) Artrose i skulderledd	<p><i>Til punkt 2:</i>
Artrose skal være klinisk og røntgenologisk påvist.</p> <p><i>Til punkt 2b:</i> Omfatter bare artrose i humero-scapular-leddet, ikke i acromioclavicular-leddet.</p>
3. Leddplager i forbindelse med svangerskap	a) Bekkenløsning med gangvansker under svangerskap b) Bekkenløsning med gangvansker etter fødsel c) Kronisk bekkenleddsyndrom	<p><i>Til punkt 3b:</i>
Begrenset til 6 måneder fra behandlingen ble påbegynt etter fødsel.   <i>Til punkt 3c:</i>
Etter henvisning fra spesialist i fysikalsk medisin og rehabilitering, ortopedi eller revmatologi.</p>
4. Bindevevslidelser	a) LED (SLE) b) Sclerodermi c) Polymyositt/Dermatomyositt d) Polyarteritis nodosa og andre utbredte nekrotiserende vaskulitter e) Marfans syndrom f) Ehlers-Danlos syndrom g) Silver-Russells syndrom h) Klippel-Feil syndrom	
5. Kontraktur i hud eller bløtdeler med affeksjon av ledd	a) Følgetilstand etter brannskade/etseskade b) Følgetilstand etter stråleskade c) Følgetilstand etter infeksjon	<p><i>Til punkt 5:</i>
Også ved risiko for leddkontraktur.</p>
6. Ryggglidelse med korsettbruk	a) Scoliose	<p><i>Til punkt 6:</i>
Ved bruk av ramme- og kroppskorsett (ikke spilekorsett) og i 6 måneder etter avvikling.</p>

7. Blødersykdom med leddaffeksjon	a) Hemofili
	b) von Willebrands sykdom
8. Sykdommer i knokler	a) Osteogenesis imperfecta
	b) Osteitis deformans
	c) Hypofosfatemisk rakitt eller osteomalaci, vitamin D-resistent
	d) Osteomyelitt, sequele
9. Medfødte sjeldne tilstander med skjelettaffeksjon	

Til punkt 9:
Med sjeldne medisinske tilstander menes enkelttilstander som forekommer i antall opp til 1:10.000, dvs. ca. 500 personer i Norge. Ved tvilstilfeller skal rådgivende lege kontaktes.

<i>Sykdomsgruppe</i>	<i>I. Øyesykdommer</i>	<i>Merknad</i>
1. Øyenlidelse	<i>Sykdom</i> a) Blindhet b) Svaksynthet	<i>Til punkt 1b:</i> Omfatter tilfeller der visusfunksjonen er redusert til 6/18 eller mer med beste korreksjon, eventuelt tilfeller med meget sterkt innskrenket sidesyn (synsfelt).

§ 4. Hvis et medlem ikke kan møte fram på behandlingsstedet på grunn av sin helsetilstand, dekker kommunen reiseutgiftene for fysioterapeuten etter lov 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene § 5–1 tredje og fjerde ledd.

Trygden yter reisetillegg etter reglene og takstene i kapittel II, avsnitt F.

§ 5. Det vil i alminnelighet ikke bli ytt stønad til fysioterapi som foregår i henvisende leges eget institutt, eller i et institutt som legen har økonomiske interesser i.

§ 6. Trygden kan inngå avtale med en fysioterapeut om direkte oppgjør med trygden, jf. folketrygdloven § 22–2 andre ledd. Fysioterapeuten har da ikke rett til å kreve av medlemmet den delen av honoraret som trygden dekker. Rikstrygdeverket fastsetter nærmere regler for direkte oppgjør.

§ 7. Ved krav om stønad til fysioterapi skal medlemmet legge fram spesifisert og kvittert regning fra fysioterapeuten.

Fysioterapeuten skal utstede regning på blankett fastsatt av Rikstrygdeverket. Regningen må, foruten diagnose, takstkode og dato for utførte behandlinger, inneholde alle opplysninger som er nødvendige for å avgjøre stønadskravet.

Kapittel II. Takster

A. Undersøkelse, individuell øvelsesbehandling, elektroterapi m.m.

		<i>Honorartakst</i>	<i>Refusjonstakst</i>	<i>Egenandel</i>
		<i>Kr</i>	<i>Kr</i>	<i>Kr</i>
1a	Undersøkelse ved igangsetting av behandlingsopplegg, inntil 30 minutter	240,—	105,—	135,—
1b	Undersøkelse når legen ønsker å få pasienten vurdert/undersøkt av fysioterapeut, inntil 30 minutter	240,—	240,—	0,—
1c	Tillegg for varighet ut over 30 minutter, jf. takst 1a og 1b	80,—	80,—	0,—
1d	Undersøkelse ved igangsetting av behandlingsopplegg hos fysioterapeut med godkjent videreutdanning i manuell terapi eller psykomotorisk	320,—	185,—	135,—

	fysioterapi og ved undersøkelse av barn under 12 år, inntil 30 minutter			
1e	Undersøkelse når legen ønsker å få pasienten vurdert/undersøkt av fysioterapeut med godkjent videreutdanning i manuell terapi eller psykomotorisk fysioterapi og ved undersøkelse av barn under 12 år, inntil 30 minutter	320,-	320,-	0,-
1f	Tillegg for varighet ut over 30 minutter, jf. takst 1d og 1e	105,-	105,-	0,-
1g	Tillegg ved undersøkelse i samband med utforming av individuell plan eller tverrfaglig utredning av rehabiliteringspasient	30,-	30,-	0,-

Merknad:

Inkludert i undersøkelsestakstene ligger honorar for for- og etterarbeid, men tidsangivelsen angir den tiden pasienten er til stede ved undersøkelsen.

Takstene 1a og 1d inngår i det antall behandlinger henvisningen gjelder for. Taksten kan benyttes inntil én gang i løpet av behandlingsserien, og kan ikke benyttes ved henvisning til ytterligere behandlinger dersom pasienten allerede er tilstrekkelig utredet.

Takstene 1b og 1e kan benyttes når legen i særskilte tilfeller ber om en separat undersøkelse av en pasient eller når legen ber om en skriftlig tilbakemelding i løpet av behandlingsserien, og dette medfører at fysioterapeuten må foreta en nærmere undersøkelse av pasienten. Taksten kan utløses inntil én gang per behandlingsserie.

		<i>Honorartakst</i>	<i>Refusjonstakst</i>	<i>Egenandel</i>
		<i>Kr</i>	<i>Kr</i>	<i>Kr</i>
2.	Øvelsesbehandling/bløtvevsbehandling/massasje i			
a)	20 minutter	85,-	20,-	65,-
b)	30 minutter	126,-	26,-	100,-
c)	40 minutter	160,-	25,-	135,-
e)	60 minutter	280,-	100,-	180,-
f)	90 minutter	420,-	190,-	230,-
g)	Tillegg for bruk av spesialkonstruert utstyr for medisinsk treningsterapi eller slyngeterapi	13,-	13,-	0,-

Merknader:

Pasienten skal ha fysioterapeutens oppmerksomhet i hele behandlingstiden. Råd og praktisk veiledning i tilknytning til behandlingsopplegget er inkludert i taksten.

Takst 2 f kan benyttes ved behandling av

- barn med motoriske utviklings- eller funksjonsforstyrrelser når det i forbindelse med behandlingen skal gis veiledning til foreldre, barnehagepersonell eller skolepersonell,
- pasienter med lymfødem når det i forbindelse med lymfedrenasje er nødvendig med bandasjering eller tilpassing av strømpes.

For å utløse takst 2 g må treningsrommet inneha spesialkonstruert utstyr både for medisinsk treningsterapi og slyngeterapi.

		<i>Honorartakst</i>	<i>Refusjonstakst</i>	<i>Egenandel</i>
		<i>Kr</i>	<i>Kr</i>	<i>Kr</i>
3a	Pulsatorbehandling, en ekstremitet	55,-	15,-	40,-
3b	Tillegg for ytterligere ekstremitet	28,-	8,-	20,-
4.	Kortbølge, mikrobølge, laser	52,-	12,-	40,-
5a	Elektroterapi, ett område	48,-	8,-	40,-
5b	Tillegg for ytterligere område	24,-	4,-	20,-

Merknad:

Taksten kan benyttes ved behandling med strøm uavhengig av bølgelengde og svingetall: Galvanisk-, faradisk- og diadynamisk strøm, transcutan nervestimulering, interferensstrøm og iontoforese.

		<i>Honorartakst</i>	<i>Refusjonstakst</i>	<i>Egenandel</i>
		<i>Kr</i>	<i>Kr</i>	<i>Kr</i>
6a	Ultralyd, ett område	45,-	5,-	40,-
6b	Tillegg for ytterligere område	22,-	2,-	20,-

Merknad til takst 3b, 5b, 6b:

Takstene kan bare benyttes én gang, det vil si at de ikke kan repeteres på flere områder/ekstremiteter samme behandlingsdag.

		<i>Honorartakst</i>	<i>Refusjonstakst</i>	<i>Egenandel</i>
		<i>Kr</i>	<i>Kr</i>	<i>Kr</i>
7.	Traksjonsbehandling i benk eller slynge			
a)	for ryggen	62,-	7,-	55,-
b)	for nakken	62,-	7,-	55,-
8.	Manuell terapi	215,-	65,-	150,-

Merknad:

Manuell terapi kan bare kombineres med behandlingsformene under takstene 30–33 og med takst 2g. Eventuell øvelsesbehandling som gis i kombinasjon med manuell terapi er inkludert i taksten.

Det er et vilkår for rett til stønad at behandlingen utføres av en person med godkjent videreutdanning i manuell terapi.

		<i>Honorartakst</i>	<i>Refusjonstakst</i>	<i>Egenandel</i>
		<i>Kr</i>	<i>Kr</i>	<i>Kr</i>
9.	Psykomotorisk fysioterapi, inntil 60 minutter	415,-	235,-	180,-

Merknad:

Det er et vilkår for rett til stønad at behandlingen utføres av en person med godkjent videreutdanning i psykomotorisk fysioterapi.

		<i>Honorartakst</i>	<i>Refusjonstakst</i>	<i>Egenandel</i>
		<i>Kr</i>	<i>Kr</i>	<i>Kr</i>
10.	Veiledet trening, minst 1/2 time	33,-	33,-	0,-

Merknad:

Taksten kan benyttes når pasienten, mellom behandlingene og i løpet av behandlingsperioden, trener på instituttet etter et individuelt tilpasset treningsprogram. Det forutsettes at fysioterapeuten er tilgjengelig for råd og veiledning. Det er et vilkår for rett til stønad at pasienten har dekning etter honorartakst, jf. § 3. Treningen regnes ikke som en behandling og kommer i tillegg til de 24 behandlingene henvisningen gjelder for. Taksten kan benyttes inntil 5 ganger mellom to behandlinger.

B. Medisinske bad, pakninger, aktiv oppvarming

		<i>Honorartakst</i>	<i>Refusjonstakst</i>	<i>Egenandel</i>
		<i>Kr</i>	<i>Kr</i>	<i>Kr</i>
20.	Medisinske bad	48,-	8,-	40,-
21.	Varme-/kuldepakninger	12,-	2,-	10,-
22.	Aktiv oppvarming ved bruk av ergometersykkel, tredemølle mv.	20,-	0,-	20,-

C. Øvelsesbehandling i grupper

		<i>Honorartakst</i>	<i>Refusjonstakst</i>	<i>Egenandel</i>
		<i>Kr</i>	<i>Kr</i>	<i>Kr</i>
30.	Øvelsesbehandling i grupper på inntil 10 personer			
a)	For de første fem personer i 60 minutter, pr. pasient	97,-	22,-	75,-
b)	For de neste fem (6–10) personer, pr. pasient	75,-	0,-	75,-
c)	For de første fem personer i 90 minutter, pr. pasient	147,-	37,-	110,-
d)	For de neste fem (6–10) personer, pr. pasient	110,-	0,-	110,-
31.	Gruppebehandling i basseng med inntil 10 personer			
a)	For de første fem personer i 30 minutter, pr. pasient	55,-	10,-	45,-
b)	For de neste fem (6–10) personer, pr. pasient	45,-	0,-	45,-
c)	For de første fem personer i 60 minutter, pr. pasient	110,-	20,-	90,-
d)	For de neste fem (6–10) personer pr. pasient	90,-	0,-	90,-

32.	Medisinsk treningsterapi i grupper på inntil fem personer i minst 60 minutter, pr. pasient	104,-	29,-	75,-
33.	Øvelsesbehandling i gruppe på inntil 4 barn under 12 år i 60 minutter, pr. pasient	180,-	180,-	0,-

Merknad til punkt C:

Utgifter til øvelsesbehandling i grupper dekkes på følgende vilkår:

1. Medlemmet må ha vært til individuell undersøkelse og/eller behandling.
2. Pasientgruppen må ikke overstige ti personer.
3. Fysioterapeuten må være til stede i hele behandlingstiden.

Merknad til punkt A, B, C:

Det ytes ikke stønad for mer enn inntil tre individuelle behandlingsformer og en gruppebehandling samme dag, eventuelt for to gruppebehandlinger, herav en i basseng.

D. Behandling av pasient over 70 år/rullestolbruker

	<i>Honorartakst</i>	<i>Refusjonstakst</i>	<i>Egenandel</i>	
	<i>Kr</i>	<i>Kr</i>	<i>Kr</i>	
40.	Tillegg for undersøkelse og/eller behandling av pasient over 70 år/rullestolbruker	18,-	18,-	0,-

E. Samarbeidsmøte

	<i>Honorartakst</i>	<i>Refusjonstakst</i>	<i>Egenandel</i>	
	<i>Kr</i>	<i>Kr</i>	<i>Kr</i>	
50a	Møtegodtgjørelse med reisetid når fysioterapeuten deltar i samarbeid med annet helse- og sosialfaglig personell som ledd i et behandlings- eller rehabiliteringsopplegg for enkeltpasienter, herunder i basisteam. Beregnes for arbeid i inntil en halv time. Taksten dekker også praksisutgifter. Taksten kan ikke benyttes i forbindelse med samarbeid internt i tverrfaglige medisinske sentra og lignende	160,-	160,-	0,-
50b	Senere per påbegynt halvtime	160,-	160,-	0,-

Merknad:

Taksten kan ikke benyttes som godtgjørelse for fast oppsatte samarbeidsmøter, med mindre det gjelder samarbeid om konkrete pasienter. Samarbeidet kan omfatte diagnostisering, kartlegging av rehabiliteringsbehov, utarbeiding og oppfølging av rehabiliteringsplan, vurdering av funksjonsnivå, tilrettelegging av miljø mv. Taksten beregnes for den samlede møte-/reisetid, ikke per pasient. Skyssgodtgjørelse kan kreves i tillegg etter forskrift om dekning av utgifter til transport av helsepersonell m.m. i forbindelse med reise for å foreta undersøkelse eller behandling.

Taksten kan også brukes når møtet foregår over telefon. Møtet må være planlagt.

	<i>Honorartakst</i>	<i>Refusjonstakst</i>	<i>Egenandel</i>	
	<i>Kr</i>	<i>Kr</i>	<i>Kr</i>	
51	Telefonsamtale/skriftlig kommunikasjon om enkeltpasient med lege, fysioterapeut i andrelinjetjenesten, kommunal helse- og sosialtjeneste (pleie- og omsorgstjeneste, helsestasjon, skolehelsetjeneste og sosialkontor) og bedriftshelsetjeneste	40,-	40,-	0,-

Merknad:

Taksten kan ikke benyttes for kommunikasjon med henvisende lege ved oppstart av behandlingsserien.

F. Behandling i pasientens hjem m.m.

1. Ved behandling i pasientens hjem ytes det et tillegg til behandlingstakstene på 80 kroner.

Tillegget gis også ved behandling av barn, eldre, funksjonshemmede og kronisk syke i barnehage, skole og dagsenter. Det er et vilkår at pasienten ikke kan møte i fysioterapeutens institutt uten spesielt transportmiddel og/eller ledsager.

2. I tillegg til dette ytes det reisetillegg etter følgende satser:

1. Reise pr. kilometer med bil, motorsykkkel, tog	kr	7,-
2. Reise med annet transportmiddel (herunder til fots) for hver påbegynte halvtime	kr	60,-

3. I byer og bymessig bebygde strøk hvor det er innført fast skysstillegg, ytes det et fast reisetillegg i stedet for reisetillegg som nevnt i punkt 2.1, jf. § 5 i forskrift om dekning av utgifter til transport av helsepersonell m.m. i forbindelse med reise for å foreta undersøkelse eller behandling.

Merknad:

Beregningsgrunnlaget for reisetillegget er antall tilbakelagte kilometer. Ved beregning av veglengden avrundes samlet antall kilometer ved fram- og tilbakereisen til nærmeste hele antall kilometer.

Veglengden regnes fra fysioterapeutens kontor (bolig), men skjer utreisen fra et midlertidig oppholdssted, regnes fra dette hvis reisen derfra til pasienten er kortere.

Ved hjemmebehandling under fast kontordagsreise regnes reisetillegg bare for det antall kilometer som fysioterapeuten reiser ekstra i anledning av hjemmebehandlingen.

G. Tillegg for ubekvem arbeidstid

Ved behandling av cystisk fibrose, artogryfose, congenit, myopati, mrb duchenne og spinal muskelatrofi ytes det et tillegg til takstene når pasienten har behov for øyeblikkelig hjelp på ubekvem arbeidstid.

Tillegget kan også ytes når det foreligger en varig lidelse eller følgetilstand som anfallsmessig/periodevis kan medføre livstruende åndedrettsbesvær der fysioterapi anses å være adekvat behandlingstiltak.

Tillegget settes til 75 prosent av summen av behandlingstaksten og eventuelt reisetillegg og hjemmebehandlingstillegg.

Med ubekvem arbeidstid menes tidsrommet mellom klokken 1800 og klokken 0800, eller mellom klokken 0000 lørdag og klokken 2400 søndag og mellom klokken 0000 og 2400 på helge- og høytidsdager, samt mellom klokken 1200 og 2400 på jul- og nyttårsaften.

Dersom fysioterapeuten har henlagt sin vanlige arbeidstid til disse tidspunktene, ytes ikke tillegget.

Kapittel III. Tilskott til fellesformål for fysioterapeuter

Til fondet for videre- og etterutdanning av fysioterapeuter yter trygden et tilskott svarende til 1,5 prosent av de utgifter trygden har til fysioterapi.

Tilskottet betales av Rikstrygdeverket til Norsk Fysioterapeutforbund med et passende beløp hvert kvartal og med endelig avregning ved årets utgang.

Kapittel IV. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. juli 2005. Fra samme dato oppheves forskrift 21. juni 2004 nr. 961 om stønad til dekning av utgifter til fysioterapi, fastsatt med hjemmel i folketrygdloven § 5–8 femte ledd og § 22–2 andre ledd.

21. juni Nr. 681 2005**Forskrift om endring i forskrift om forvaltning av rovvilt.**

Fastsatt av Miljøverndepartementet 21. juni 2005 med hjemmel i forskrift 18. mars 2005 nr. 242 om forvaltning av rovvilt § 20, jf. lov 29. mai 1981 nr. 38 om viltet. Kunngjort 28. juni 2005.

I

I forskrift 18. mars 2005 nr. 242 om forvaltning av rovvilt gjøres følgende endring:

§ 18 annet ledd skal lyde:

Vedtak etter forskriften § 13 sjette ledd kan påklages til Miljøverndepartementet.

II

Endringen trer i kraft straks.

22. juni Nr. 682 2005**Forskrift om endring i forskrift om særavgifter.**

Fastsatt av Finansdepartementet 22. juni 2005 med hjemmel i lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter og Stortingets avgiftsvedtak. Kunngjort 28. juni 2005.

I

I forskrift 11. desember 2001 nr. 1451 om særavgifter gjøres følgende endringer:

§ 1–1 skal lyde:

Denne forskriften får anvendelse på avgifter som oppkreves etter lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter.

§ 2–1 fjerde ledd skal lyde:

(4) For avgift på teknisk etanol, forbruksavgift på elektrisk kraft og avgift på sluttbehandling av avfall, oppstår avgiftsplikten etter bestemmelsene i henholdsvis § 3–3–3, § 3–12–2, § 3–13–2 og § 3–13–6.

§ 3–2–1 første ledd annet punktum skal lyde:

Avgiftsplikten omfatter ikke tilvirkning til eget bruk av alkoholholdig drikk som ikke er brennevin.

§ 3–2–3 skal lyde:

§ 3–2–3. Særskilte vilkår for innførsel

Ved innførsel av alkoholholdig drikk med alkoholstyrke over 2,5 volumprosent, må virksomheten være registrert i henhold til § 5–1 eller fremlegge særskilt bevilling eller tillatelse.

Kapittel 3–3 skal lyde:

Kap. 3–3. Omsetning, bruk og avgift på teknisk etanol (etylalkohol) og etanolholdige preparater

§ 3–3–1. Saklig virkeområde

(1) Avgiftsplikten omfatter teknisk etanol (etylalkohol) og etanolholdige preparater.

(2) Med teknisk etanol menes i denne forskriften ren etanol eller etanolholdig vare med alkoholstyrke over 0,7 volumprosent, som skal benyttes til annet formål enn drikk (teknisk bruk), og som faller inn under tolltariffens posisjoner 22.03 til 22.08 (drikkevarer og teknisk etanol).

(3) Med etanolholdige preparater menes i denne forskriften etanolholdig vare med alkoholstyrke over 2,5 volumprosent, og som ikke faller inn under følgende posisjoner i tolltariffen:

- a) 22.03 til 22.08 (drikkevarer og teknisk etanol),
- b) 30.03 til 30.06 (legemidler),
- c) 17.04 (drops),
- d) 18.06 (sjokoladevarer),
- e) 20.08 (frukt og bær mv. nedlagt i alkohol).

(4) Følgende etanolholdige varer regnes ikke som etanolholdige preparater:

- a) etanolholdige preparater med godkjent denaturering,
- b) essenser og tinkturer i emballasje på maksimalt 50 ml,
- c) essenser som inngår i produksjon av nærings- og nytelsesmidler og i farmasøytisk produksjon,
- d) nærmere angitte varer fastsatt av Toll- og avgiftsdirektoratet i forskrift,
- e) varer godkjent av tollregionen etter enkeltvedtak.

§ 3–3–2. Avgiftsgrunnlag og -beregning

Avgiften beregnes på samme måte som for alkoholholdig drikk, jf. § 3–2–2.

§ 3–3–3. Når avgiftsplikten oppstår

(1) For registrert produsent og importør:

- a) ved uttak av teknisk etanol fra virksomhetens godkjente lokaler, herunder tyveri og manko. Driftsmessig svinn anses ikke som uttak,
- b) ved innførsel, når varen ikke legges inn på godkjent lokale,
- c) ved opphør av registrering,
- d) ved behandling av en vare i strid med bestemmelser eller vilkår, fastsatt i eller med hjemmel i denne forskriften,
- e) ved manko oppstått under transport til mottaker.

(2) For andre enn registrert produsent og importør:

- a) ved innførsel eller produksjon som ikke omfattes av første ledd,
- b) ved behandling av en vare i strid med bestemmelser eller vilkår, fastsatt i eller med hjemmel i denne forskriften,
- c) ved urettmessig fjerning av denatureringsmiddel,
- d) ved urettmessig uttrekk av etanol fra teknisk etanol eller fra etanolholdige preparater.

§ 3–3–4. Avgiftsfritak – teknisk etanol

(1) Teknisk etanol med godkjent denaturering er fritatt for avgift.

(2) Teknisk etanol uten godkjent denaturering og etanolholdige preparater, som leveres til brukere som nevnt § 3–3–8 annet ledd, er fritatt for avgift dersom mottaker er registrert for avgiftsfri bruk etter bestemmelsene i § 3–3–10.

§ 3-3-5. Godkjent denaturering

Med godkjent denaturering menes:

- a) denaturering i samsvar med forordning (EF) nr. 3199/93,
- b) denaturering fastsatt i forskrift av Toll- og avgiftsdirektoratet,
- c) denaturering fastsatt av tollregionen i enkeltvedtak, etter innhentet samtykke fra Toll- og avgiftsdirektoratet.

§ 3-3-6. Særskilte vilkår for innførsel og produksjon

Ved innførsel og produksjon av teknisk etanol må virksomheten være registrert i henhold til § 5-1.

§ 3-3-7. Avgiftsfri levering av udenaturert teknisk etanol

(1) Levering av udenaturert teknisk etanol kan kun skje fra produsenter eller importører som er registrert etter bestemmelsene i § 5-1.

(2) Levering uten avgift, kan skje til følgende brukere:

- a) brukere som benytter etanol som råstoff eller hjelpemiddel ved vareproduksjon,
- b) vitenskapelige og statlige høyskoler og universiteter til slik bruk som tollregionen har godkjent.

(2) Brukere som nevnt i første ledd må være registrert for bruk av avgiftsfri teknisk etanol etter bestemmelsene i § 3-3-10.

§ 3-3-8. Avgiftspliktig levering av udenaturert teknisk etanol

(1) Levering av udenaturert teknisk etanol kan kun skje fra produsenter eller importører som er registrert etter bestemmelsene i § 5-1.

(2) Levering av udenaturert teknisk etanol, med avgift, kan skje til følgende brukere:

- a) leger, tannleger og veterinærer,
- b) kommune/fylke,
- c) undervisning i ungdomsskole og videregående skole,
- d) laboratorier, sykehus og blodbanker,
- e) brukere som nevnt i § 3-3-7 annet ledd og
- f) andre mottakere som er registrert for bruk av udenaturert teknisk etanol med avgift etter bestemmelsene i § 3-3-10 annet ledd.

§ 3-3-9. Omsetning av denaturert teknisk etanol

Ved detaljhandel av denaturert teknisk etanol skal det ikke, uten særskilt tillatelse fra tollregionen, utleveres større partier enn 50 liter. Denaturert teknisk etanol skal heller ikke utleveres til personer som er under 15 år, eller som er påvirket av rusmidler, eller som det er grunn til å tro vil fortære eller på annen måte misbruke varen.

§ 3-3-10. Registrering for bruk av teknisk etanol

(1) Brukere som nevnt i § 3-3-7 annet ledd kan etter søknad registreres for bruk av avgiftsfri udenaturert teknisk etanol.

(2) Andre brukere enn de som er nevnt § 3-3-8 annet ledd bokstav a til d, kan etter søknad registreres for bruk av udenaturert teknisk etanol med avgift.

(3) Brukere av denaturert teknisk etanol og etanolholdige preparater trenger ikke særskilt registrering.

(4) Søknad om registrering for bruk av udenaturert teknisk etanol rettes til vedkommende tollregion. Tollregionen kan sette vilkår for retten til registrering, herunder krav om kontrolltiltak. Registrering forutsetter at behov for bruk av udenaturert teknisk etanol dokumenteres.

§ 3-3-11. Bruk mv. av teknisk etanol og etanolholdige preparater

(1) Det er ikke tillatt å fortære teknisk etanol eller etanolholdige preparater, med mindre produktet etter sin art er ment for konsum.

(2) Denatureringsmiddel i teknisk etanol eller etanolholdige preparater skal ikke fjernes, med mindre dette skjer etter tillatelse fra tollregionen.

(3) Det er ikke tillatt å overdra teknisk etanol eller etanolholdige preparater når det er fare for at mottaker vil anvende varen på ulovlig måte.

§ 3-3-12. Merking

(1) All emballasje for teknisk etanol skal være forsynt med etikett som angir varens art, inneholder advarsel mot å fortære etanolen og opplysning om at ulovlig bruk er straffbart.

(2) § 3-2-4 om merking og måling av alkoholholdige drikkevarer gjelder tilsvarende så langt de passer.

§ 3-3-13. Produksjon, lagring og transport

(1) Produksjonsutstyr for tilvirkning og lagring av udenaturert teknisk etanol skal være tidsmessig og velegnet for formålet. Det må være innrettet for plombering på en måte som gjør spriten utilgjengelig under tilvirkning og lagring («lukket system»).

(2) Utstyr for transport av udenaturert teknisk etanol skal være tidsmessig og betryggende. Utstyret skal være godkjent av tollregionen før det tas i bruk.

(3) Tilvirkningsbedrifter skal, ved egne oppnevnte ansvarshavende, være ansvarlig for utlevering av udenaturert etanol. Utleveringsforretningene avsluttes ved at vedkommende ansvarshavende plomberer lagerrom og uttaksarmatur med bedriftens eget plomberingsutstyr. Plomberingsutstyret skal holdes forsvarlig innelåst og være

utilgjengelig for uvedkommende. Tilvirkningsbedriften er ansvarlig for transporten til mottaker.

(4) Utskilling av sprit, brennevin eller annen etanol fra teknisk etanol eller etanolholdig preparat regnes som tilvirkning.

§ 3–5–1 første ledd bokstav b annet punktum skal lyde:

Avgiftsplikten omfatter engangsemballasje, med unntak av polyetylentereftalat (PET)-flasker.

§ 5–1 bokstav b skal lyde:

b) Virksomheter som produserer eller innfører teknisk etanol.

§ 5–1 ny bokstav f skal lyde:

f) importør av alkoholholdig drikk med alkoholstyrke over 2,5 volumprosent, når det ikke foreligger særskilt tillatelse eller bevilling.

§ 5–3 skal lyde:

§ 5–3. Særskilte vilkår for registrering av produsent eller importør av alkoholholdig drikk og teknisk etanol

(1) Virksomheter som produserer alkoholholdig drikk, må forevise bevilling gitt av Sosial- og helsedirektoratet før virksomheten kan registreres.

(2) Tollregionen kan gi tillatelse til registrering dersom søknad om bevilling er til behandling i Sosial- og helsedirektoratet. Registreringen gjelder fra det tidspunkt bevilling gis.

(3) Person som eier en vesentlig del av virksomhet eller selskap som driver virksomhet som importerer alkoholholdig drikk eller teknisk etanol, eller oppbeholder en vesentlig del av dens inntekter, eller i kraft av sin stilling som leder har vesentlig innflytelse på den, må ha utvist uklanderlig vandel i forhold til lovgivning av betydning for hvordan virksomheten skal utøves, herunder alkohollovgivningen, tolllovgivningen, skatte- og avgiftslovgivningen, regnskaps- og selskapslovgivningen og næringsmiddelovgivningen.

(4) Virksomhet som importerer alkoholholdig drikk eller teknisk etanol skal uopfordret fremlegge dokumentasjon på de opplysninger som er nødvendige for å kunne ta stilling til om vilkåret i tredje ledd er oppfylt. Ved endring av person som nevnt i tredje ledd skal ny dokumentasjon ettersendes Tollregionen.

(5) Politiet, skattemyndighetene og Mattilsynet plikter uten hinder av taushetsplikt å gi de opplysninger som er av betydning for Tollregionenes vurdering av vilkåret i tredje ledd.

§ 5–5 annet ledd bokstav l skal lyde:

l) eventuell bevilling, konsesjon eller uttalelser om vandel.

§ 5–6 annet og nytt tredje ledd skal lyde:

(2) Tollregionen skal tilbakekalle registreringen om vilkårene i § 5–3 ikke lenger er oppfylt, eller den registrerte ikke lenger oppfylder sine forpliktelser etter denne forskriften.

(3) Ved tilbakekalling av registrering for håndtering av teknisk etanol, eller dersom innehaveren dør, skal eieren eller boet sørge for at lageret med slike varer selges eller overlates til virksomhet som er registrert. Ellers skal varene inndras eller destrueres.

§ 5–9 første ledd skal lyde:

(1) Tollvesenet kan når som helst kontrollere om korrekt avgift er beregnet og betalt og om vilkårene i § 5–3 er oppfylt. I denne forbindelse kan tollvesenet kontrollere lokaler hvor avgiftspliktige varer produseres eller lagres, tilstøtende rom og transportmidler som frakter avgiftspliktige varer. Videre kan tollvesenet kontrollere hele regnskapet med tilhørende dokumentasjon, herunder elektroniske dokumenter og programvare.

Ny § 5–14 skal lyde:

§ 5–14. Teknisk etanol og etanolholdige preparater – kontroll

§ 5–9 gjelder tilsvarende for virksomheter som er eller skulle vært registrert for håndtering eller bruk av teknisk etanol, og for virksomheter som innfører, produserer, selger eller kjøper etanolholdige preparater.

§ 6–1 nytt fjerde ledd skal lyde:

(4) Virksomheter som er registrert etter § 5–1 bokstav b, og som utelukkende innfører eller produserer teknisk etanol med godkjent denaturering, er ikke oppgavepliktige.

§ 6–1 nåværende fjerde og femte ledd blir femte og sjette ledd.

§ 6–9 nytt tredje ledd skal lyde:

(3) Ved levering av avgiftsfri teknisk etanol, er mottaker ansvarlig for innbetaling av avgiften dersom vedkommende ikke oppfylder vilkårene for avgiftsfritak. I den utstrekning leverandøren visste eller burde visst at kravene for fritak ikke var oppfylt, kan krav rettes mot denne.

II

Følgende forskrifter oppheves:

- Forskrift 10. juni 1949 nr. 2 om kontroll med salg av sprit til tilvirkere av hårvann, andre spritholdige kosmetika og alkoholholdige essenser, og om kontroll med salg av alkoholholdige essenser.
- Forskrift 25. februar 1955 nr. 1 om omsetning og denaturering av sprit, brennevin, vin og isopropanol til teknisk og vitenskapelig bruk m.v.
- Forskrift 23. mai 1958 nr. 1 om kjøp av vin til teknisk og vitenskapelig bruk.
- Forskrift 17. juni 1965 nr. 8893 om tilvirkning, lagring, utlevering og transport av sprit.

III

Endringene trer i kraft 1. juli 2005.

23. juni Nr. 683 2005

Forskrift om stønad til dekning av utgifter til jordmorhjelp.

Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 23. juni 2005 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–12 tredje ledd og § 22–2 annet ledd. Kunngjort 28. juni 2005.

Kapittel I. Regler

§ 1. Trygden yter stønad til dekning av utgifter til jordmorhjelp ved kontrollundersøkelser under svangerskap, veiledning i familieplanlegging, fødsel utenfor institusjon og følgetjeneste.

Det er et vilkår for rett til stønad ved svangerskapskontroller og veiledning i familieplanlegging at jordmor har avtale om driftstilskudd med kommunen eller er ansatt i kommunen. Driftsavtalen må omfatte minst 1/5 av full arbeidstid.

§ 2. Det er et vilkår for rett til stønad etter denne forskriften at den som utfører svangerskapskontroller og yter bistand ved fødsel utenfor institusjon, har autorisasjon som jordmor.

§ 3. Stønad ved svangerskapskontroller ytes etter takstene i kapittel II. Stønad ved fødsel utenfor institusjon og følgetjeneste ytes etter takstene i kapittel III. Det er ikke anledning til å kreve honorar av medlemmet ut over de fastsatte takstene.

§ 4. Hvis medlemmet på grunn av sin helsetilstand ikke kan møte fram på behandlingsstedet til svangerskapskontroll, dekker kommunen reiseutgiftene for jordmoren etter lov 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene § 5–1 tredje og fjerde ledd.

§ 5. Ved krav om stønad skal medlemmet legge fram spesifisert og kvittert regning fra jordmor. Regningen må i tillegg til dato for utført kontrollundersøkelse, fødsel eller følgetjeneste, inneholde alle opplysninger som er nødvendige for å avgjøre kravet. Jordmoren plikter å utstede regning i henhold til krav fastsatt av Rikstrygdeverket.

§ 6. Med Rikstrygdeverkets samtykke kan trygdekontoret inngå avtale med en jordmor om direkte oppgjør med trygden, jf. folketrygdloven § 22–2. Stønaden utbetales da direkte til jordmoren, som ikke kan kreve honorar av medlemmet. Rikstrygdeverket fastsetter nærmere retningslinjer for direkte oppgjør.

Når jordmor er ansatt i kommunen, utbetales stønaden direkte til kommunen.

Kapittel II. Takster for kontrollundersøkelser under svangerskap og individuell prevensjonsveiledning

Takstene i kapittel II gjelder bare for jordmødre med avtale om kommunalt driftstilskudd eller i kommunal stilling.

Takst	Honorar/refusjon
1a Første gangs fullstendig undersøkelse og veiledning av gravide samt utfylling av godkjent svangerskapsjournal	225,–
1b Svangerskapskontroll	113,–
1c Tillegg for veiledning i prevensjon/familieplanlegging	72,–
	<i>Honorar/egenandel</i>
2 Individuell prevensjonsveiledning	72,–

Merknad til takstene 1b og 1c:

Takst 1b kan benyttes ved kontrollundersøkelser under svangerskapet og ved én kontroll etter fødselen. Taksten omfatter nødvendig kontakt per telefon mv. Takst 1c kan benyttes inntil én gang per svangerskap.

Merknad til takst 2:

Takst 2 er en egenandel, og kan benyttes ved individuell prevensjonsveiledning som skjer uavhengig av svangerskapsomsorg.

Kapittel III. Takster for jordmorhjelp ved fødsel utenfor institusjon og ved følgetjeneste

<i>Takst</i>	<i>Hon./ref.</i>
3a Svangerskapsomsorg i forbindelse med planlagt hjemmefødsel når arbeidet avsluttes mellom 24. og 36. uke	515,-
3b Svangerskapsomsorg i forbindelse med hjemmefødsel og med planlagt hjemmefødsel når arbeidet avsluttes senere enn 36. uke	820,-
4a Fødselshjelp inntil 24 timer når jordmor forløser den fødende	5.000,-
4b Tillegg per påbegynt time ut over 24 timer	235,-
5a Følge av pasient til sykehus eller fødestue når jordmor ikke forløser den fødende, inntil 3 timer	670,-
5b Tillegg per påbegynt time ut over 3 timer	235,-
6a Vendereis ved «blindalarm» inntil 3 timer	670,-
6b Tillegg per påbegynt time ut over 3 timer	235,-

Merknad til takstene 3a og 3b:

Takstene kan benyttes når jordmor forut for planlagt hjemmefødsel har utført hovedtyngden av svangerskapskontrollene, enten hjemmefødselen faktisk finner sted eller ikke. Takstene inkluderer eventuelt annet forarbeid i forbindelse med den planlagte fødselen. Jordmor med driftsavtale eller kommunal stilling benytter i stedet takst 1a for hver kontroll.

Merknad til takstene 4a og 4b:

Takstene inkluderer hjemmebesøk før og etter fødselen, telefonkonsultasjoner og vaktberedskap.

Merknad til takst 5a:

Taksten inkluderer den tid jordmor oppholder seg i pasientens hjem før reisen tar til.

Merknad til takstene 4 og 5:

Jordmor som følger pasient til sykehus eller fødestue og forløser den fødende under transporten, har krav på honorar både etter takst 4 og 5. Ved tvillingfødsel ytes 50 prosent tillegg og ved trillingfødsel 100 prosent tillegg til takst 4.

Merknad til takstene 4a, 5a og 6a:

Til takstene ytes følgende tillegg:

- Nattillegg (i tidsrommet kl. 17.00 til kl. 06.00) kr 650,-
- Lørdags- og søndagstillegg (fra lørdag kl. 00.00 til søndag kl. 24.00) kr 650,-
- Helge- og høytidstillegg (gjelder 1. nyttårsdag, skjærtorsdag, langfredag, påskeaften, 1. og 2. påskedag, Kristi Himmelfartsdag, 1. og 17. mai, 1. og 2. pinsedag, 1. og 2. juledag fra kl. 00.00 til kl. 24.00, samt pinse-, jul- og nyttårsaften fra kl. 12.00 til 24.00) kr 790,-

Nattillegg utbetales i tillegg til lørdags- og søndagstillegg eller helgedagstillegg når tidspunktene faller sammen.

Kapittel IV. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. juli 2005.

Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 16. april 2004 nr. 644 om stønad til dekning av utgifter til jordmorhjelp.

23. juni Nr. 684 2005**Forskrift om endring i forskrift om stønad til dekning av utgifter til behandling hos ortoptist.**

Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 23. juni 2005 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–10a og § 22–2. Kunngjort 28. juni 2005.

I

I forskrift 28. juni 2001 nr. 795 om stønad til dekning av utgifter til behandling hos ortoptist gjøres følgende endring:

§ 4 første og annet ledd skal lyde:

Stønad er 150 kroner pr. behandling.

For behandling av barn under 7 år ytes en stønad med 255 kroner pr. behandling.

II

Endringen trer i kraft 1. juli 2005.

24. juni Nr. 685 2005**Forskrift om endring i forskrift om innkreving av gebyrer til statskassen for offentlige oppgaver i forbindelse med oppdretts- og havbeitevirksomhet**

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 24. juni 2005 med hjemmel i lov 14. juni 1985 nr. 68 om oppdrett av fisk, skalldyr m.v. § 14. Kunngjort 28. juni 2005.

I

I forskrift 21. desember 2001 nr. 1597 om innkreving av gebyrer til statskassen for offentlige oppgaver i forbindelse med oppdretts- og havbeitevirksomhet gjøres følgende endringer:

§ 2 fjerde ledd skal lyde:

Ved behandling av søknader fra søkere nevnt som i § 6 fjerde ledd i forskrift 22. desember 2004 nr. 1799 om tildeling, endring og bortfall av konsesjoner for oppdrett av andre arter enn laks, ørret og regnbueørret, skal søker betale gebyr til statskassen på kr 3.000,-.

§ 3 og ny § 3a skal lyde:

§ 3. Årsgebyr for tilsyn og kontroll

For hver lokalitet til produksjon av matfisk, stamfisk eller matfisk til forsøks-, forsknings- og undervisningsformål skal konsesjonsinnehaver betale ett årlig gebyr på kr 3.500,- for tilsyn og kontroll.

Unntatt fra plikten til årlig gebyr er lokaliteter til matfisk, stamfisk eller matfisk til forsøks-, forsknings- og undervisningsformål i ferskvann og lokaliteter til manntallskonsesjoner.

§ 3a. Gebyr for rapportering

Konsesjonsinnehaver som på annen måte enn elektronisk sender rapportering i henhold til forskrift 22. desember 2004 nr. 1785 om drift av akvakulturanlegg § 40, skal betale et gebyr på kr 250,- per månedlig rapporteringsskjema. Med elektronisk menes her slik rapporteringsmåte som ikke krever manuell behandling av opplysningene etter innsending.

§ 5 annet ledd skal lyde:

Årsgebyr for kontroll og tilsyn skal være innbetalt innen 1. november hvert år, og gjelde for hele angjeldende år.

II

Endringene trer i kraft 24. juni 2005.

24. juni Nr. 686 2005**Midlertidig forskrift om arbeidstid i institusjoner som har medleverordninger.**

Fastsatt av Arbeids- og sosialdepartementet 24. juni 2005 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 10–12 sjettede ledd. Kunngjort 28. juni 2005.

§ 1. Virkeområde

(1) Denne forskriften gjelder arbeid ved institusjoner hvor det er nødvendig at arbeidstaker oppholder seg i lengre sammenhengende perioder, for å ivareta institusjonens særlige omsorgs- eller behandlingsoppgaver (medleverordninger) for personer med rus eller adferdsproblemer.

(2) Arbeidsmiljølovens bestemmelser om arbeidstid gjelder med de presiseringer og unntak som følger av denne forskrift.

§ 2. Samlet ukentlig arbeidstid

(1) Den samlede ukentlige arbeidstiden må ikke overstige 48 timer i løpet av en periode på 7 dager. Grensen på 48 timer kan gjennomsnittsberegnes over en periode på 6 uker.

(2) Den enkelte arbeidstaker kan gi sitt skriftlige samtykke til en samlet ukentlig arbeidstid utover 48 timer, likevel ikke mer enn 60 timer i uken. Den avtalte ukentlige arbeidstiden kan gjennomsnittsberegnes over en periode på 6 uker. Arbeidstakere som har sin bolig på eller i tilknytning til institusjonen, kan gi sitt skriftlige samtykke til å være tilgjengelig utover 60 timer i uken.

(3) Arbeidstaker som ikke har sin bolig på eller i tilknytning til institusjonen, kan trekke tilbake tidligere gitt samtykke til en arbeidstid utover 48 timer. Arbeidsgiver plikter da, innen en periode på 3 måneder, å tilby arbeidstaker en annen arbeidstidsordning innenfor rammene i første ledd.

§ 3. Daglige hvileperioder

(1) Arbeidstaker skal i løpet av en periode på 24 timer, ha minst to sammenhengende hvileperioder, der arbeidstaker bortsett fra tilfeldige eller kortvarige avbrytelser, er fritatt fra arbeid. Hvileperiodene skal være på henholdsvis to og åtte timer hvorav den lengste skal plasseres mellom kl. 2200–0800.

(2) Arbeidstaker skal gis mulighet for tilsvarende kompenserende hvile der det har vært vesentlige forstyrrelser

i hvileperioden. Er nattevilen blitt vesentlig forstyrret, skal det i tillegg til kompenserende hvile, sørges for at arbeidstaker den påfølgende natten kan sove uforstyrret.

(3) Første og andre ledd kan fravikes ved skriftlig avtale mellom arbeidsgiveren og arbeidstakerens tillitsvalgte i institusjoner som er bundet av tariffavtale. Unntak fra første ledd må ikke medføre at de daglige hvileperiodene til sammen blir mindre enn 10 timer.

§ 4. Unntak i særlige tilfeller

Det kan gjøres unntak fra § 2 og § 3 i inntil ett døgn dersom det på grunn av sykdom eller andre ekstraordinære forhold, er nødvendig for å sikre en forsvarlig drift ved institusjonen. Unntak forutsetter at arbeidstakerne sikres tilsvarende kompenserende hvile.

§ 5. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. juli 2005.

Kommentarer til forskriften

Til § 1

Første ledd

Forskriften omfatter arbeid ved de institusjoner som i dag benytter seg av medleverordninger. Det vil typisk gjelde ulike barnevernsinstitusjoner som gir omsorg eller behandling til barn/unge med rus eller adferdsproblemer og institusjoner for voksne med rusproblemer. Adferdsproblemer er ikke direkte knyttet opp mot barne- og helsevernslovgivningens definisjoner av begrepet. En ungdom kan derfor falle inn under forskriftens adferdsbegrep selv om adferdsproblemet ikke er av en slik karakter at de gir grunnlag for plassering etter barnevernslovgivningen. Det er således ikke avgjørende hvilket hjemmelsgrunnlag som har gitt grunnlag for plasseringen så lenge vedkommende også må sies å ha rus-/adferdsproblemer. Forskriften omfatter ikke andre institusjoner enn de som gir omsorg eller behandling til personer med rus-/adferdsproblemer, for eksempel vil arbeid med psykisk utviklingshemmede falle utenfor forskriftens virkeområde.

Forskriften omfatter arbeid som nødvendigvis lenger opphold for å ivareta institusjonens særlige omsorgs- eller behandlingsoppgaver. Forskriften er ikke til hinder for at arbeidstakeren, i den perioden som vedkommende oppholder seg på institusjonen, også utfører annet arbeid som ikke direkte er knyttet til omsorg eller behandling. Andre arbeidstakere som arbeider på institusjonen i kortere perioder, f.eks. terapeuter på dagtid, administrasjon, renhold og lignende vil falle utenfor forskriftens anvendelsesområde. Her vil de alminnelige arbeidstidsregler i arbeidsmiljøloven komme til anvendelse. «Lengre sammenhengende perioder» vil som hovedregel være minimum ett døgn. Det avgjørende vil være om lengden på arbeidsperioden er nødvendig ut fra et omsorgs- eller behandlingsperspektiv. Medleverordninger vil dekke både medleverskap og medleverturnus/langturnus.

Andre ledd

Inntil ny lov trer i kraft vil det i praksis si dagens arbeidstidsbestemmelser i gjeldende arbeidsmiljølov. Praktisk viktig er det at § 41 femte ledd kommer til anvendelse slik at fagforening med innstillingsrett kan inngå tariffavtale som tillater arbeidstidsordninger som går utover de rammer som fastsettes i forskriften. Videre kan for eksempel arbeidsmiljøloven § 46A gi rett til redusert arbeidstid for de arbeidstakerne som omfattes av denne forskriften. Nevnte bestemmelser er vedtatt videreført i ny arbeidsmiljølov § 10–12 (4) og § 10–2 (4). Forskriften fastsetter bare unntak fra enkelte av lovens bestemmelser om *arbeidstid*. De øvrige bestemmelsene i arbeidsmiljøloven kommer fullt ut til anvendelse. Blant annet kravet til forsvarlig arbeidstidsordninger i arbeidsmiljøloven § 12 (vedtatt videreført i ny arbeidsmiljølov § 10–2 (1)).

I tillegg vil det ved ikrafttredelsen av den nye loven også være andre bestemmelser som gjelder. For eksempel § 10–2 (2) som etter en interesseavveining, kan gi arbeidstakerne rett til fritak fra praktiserende arbeidstidsordning.

Til § 2

Første ledd

6 ukers gjennomsnittsberegningsperiode gir anledning til å arbeide 12 dager sammenhengende, men det skal da være helt fri i litt over 4 uker i etterkant. Videre gir det mulighet for å arbeide for eksempel gjentagende 4 dager på, 7 dager fri, 2 dager på, 8 dager fri.

Andre ledd

60 timer som kan gjennomsnittsberegnes over 6 uker, gir anledning til å arbeide 15 dager sammenhengende, men da med etterfølgende fri i nesten 4 uker. Andre ledd gir videre mulighet for å praktisere langturnus med for eksempel gjentagende arbeid i 3 dager, 7 dager fri, 4 dager på, 7 dager fri.

For arbeidstakere som har sin bolig på eller i tilknytning til kollektivet, vil mye av tiden arbeidstakeren oppholder seg på institusjonen bestå av fritid uten at det fullt ut er mulig å skille mellom arbeidstid og fritid. Tredje punktum gir derfor i disse tilfellene anledning til å samtykke til å være tilgjengelig utover 60 timer. Hva som kan avtales av tilgjengelighet utover 60 timer vil bero på hva som anses å være forsvarlig ut fra en helhetsvurdering av hvordan arbeidstidsordningene er lagt opp (pauser, hvileperioder, uforstyrret søvn, perioder med fritid), hvordan kollektivets klienter fungerer etc.

Samtykket til å være tilgjengelig utover 60 timer gjelder bare for de arbeidstakere som bor på eller i tilknytning til kollektivet. «Bor på eller i tilknytning til institusjonen» må som et minimum være at arbeidstaker disponerer egen boenhet som vedkommende har en eksklusiv bruksrett til i den tiden vedkommende arbeider ved institusjonen. Det vil si at ingen andre benytter boenheten i de perioder arbeidstaker ikke oppholder seg på institusjonen, og at arbeidstaker står fritt til å være på institusjonen og benytte boenheten også i de perioder vedkommende ikke er i arbeid. Videre må arbeidstaker ha mulighet til å ha egen familie boende hos seg.

Tredje ledd

Retten til å trekke tilbake tidligere gitt samtykke til en arbeidstid utover 48 timer gjelder bare for de arbeidstakere som ikke har sin bolig på eller i tilknytning til institusjonen. Benytter arbeidstaker seg av denne retten plikter arbeidsgiver å tilby en annen arbeidstidsordning som ligger innenfor grensene i første ledd, dvs. en arbeidstidsordning som ikke går utover 48 timer i gjennomsnitt over en periode på 6 uker. Det er ingenting i veien for at arbeidstaker delvis kan trekke tilbake samtykke til å arbeide utover 48 timer for eksempel en reduksjon fra 60 til 55 timer.

Til § 3

Første ledd

Arbeidstid vil være den tid arbeidstaker står til disposisjon/er tilgjengelig for arbeidsgiver. Hvileperiodene vil være å anse som arbeidstid dersom arbeidstaker skal være tilgjengelig for arbeidsgiver og skal derfor fullt ut tas med ved beregningen av samlet ukentlig arbeidstid. Dersom arbeidstaker ikke skal være tilgjengelig (ikke risikere å bli tilkalt) og fritt kan forlate institusjonen i hvileperioden, vil det normalt anses som fritid og dermed ikke telle med ved beregningen av den samlede ukentlige arbeidstid. Forutsetningen må imidlertid være at det er tale om faste friperioder som gir en viss forutsigbarhet og derfor oppleves som reell fritid. Kortere perioder enn to timer vil normalt ikke anses som fritid og skal derfor ikke trekkes i fra ved beregning av arbeidstiden.

Andre ledd

Det er bare krav om kompenserende hvile i de tilfeller der det har vært vesentlige forstyrrelser i hvileperioden. Det aksepteres således at det i hvileperioden kan forekomme mindre forstyrrelser og avbrudd uten noe krav om kompenserende hvile. Hva som vil være vesentlige forstyrrelser må vurderes konkret. Også kortvarige forstyrrelser kan være vesentlige dersom det er mange av dem. Det avgjørende vil være om hvileperioden totalt sett gir arbeidstakeren den nødvendige hvile og avkobling. Forstyrrelser om natten vil gi arbeidstakeren avbrutt søvn og det skal her mindre til for å karakterisere avbrytelsene for vesentlige.

Kompenserende hvile vil si at arbeidstakeren skal ha tilsvarende hvile i erstatning for den hvilen vedkommende har tapt på grunn av forstyrrelsene. Utgangspunktet for vurderingen må her være den tid arbeidstakeren faktisk er blitt forstyrret. Ved mange hyppige, men mindre forstyrrelser vil normalt den kompenserende hvilen beregnes ut fra den tidsperioden som forstyrrelsene opptrer i. Har for eksempel arbeidstakeren sin hvileperiode om natten mellom kl. 23–07 og har blitt forstyrret to ganger mellom klokken 05–07, vil arbeidstakeren normalt ha krav på en kompenserende hvileperiode på to timer dagen etter. I tillegg må arbeidsgiver sørge for at vedkommende den påfølgende natt får sove uforstyrret. Har forstyrrelsene vært så mange at de totalt sett fratår arbeidstakeren den nødvendige hvile og avkobling, må hele perioden kompenseres. Hvis for eksempel arbeidstakeren blir forstyrret tre ganger jevnt fordelt over hele natten, kan det, etter en konkret vurdering, tilsi at hele hvileperioden på åtte timer skal kompenseres.

Dersom det er vanskelig å oppfylle kravet om kompenserende hvile der det har vært vesentlige forstyrrelser i hvileperioden med den bemanningen som er, må arbeidsgiver etablere et system som gjør det mulig å tilkalle ekstrabemanning på kort tid. Bestemmelsen kan imidlertid fravikes i inntil ett døgn i ekstraordinære situasjoner, jf. forslaget § 4.

Tredje ledd

Det åpnes for at det lokalt kan avtales unntak fra kravene om daglige hvileperioder. De ordninger som avtales må imidlertid være forsvarlige slik at arbeidstakerne ikke utsettes for uheldige fysiske eller psykiske belastninger, jf. arbeidsmiljøloven § 12. Muligheten til å gjøre unntak fra første ledd er underlagt begrensninger som innebærer at avtaleadgangen i praksis er begrenset til å fastsette en annen plassering og fordeling av hvileperioden enn hva første ledd gir anvisning på. Det vil ikke være anledning til å fravike timetallet. Det vil imidlertid være mulig å avtale at det bare skal være en hvileperiode, men den må da være på minst 10 timer. Adgangen til å avtale en annen fordeling av hvileperiodene må ikke resultere i at hvileperiodene blir så korte at de i realiteten ikke gir rom for hvile. Som et utgangspunkt kan en hvileperiode på under to timer sies å ha mer karakter av pause enn av hvileperiode, men det vil igjen bero på en konkret vurdering av hvordan hele arbeidstidsordningen er lagt opp.

Til § 4

Bestemmelsen er ment å være en sikkerhetsventil i de tilfeller der det tar noe tid før arbeidsgiver klarer å få på plass vikarer som kan benyttes ved for eksempel sykdom eller der det skjer uforutsette ting som gjør det nødvendig med forsterket bemanning og det derfor ikke er mulig å oppfylle forskriftens krav til hvileperioder.

24. juni Nr. 687 2005**Forskrift om ferdselsbegrensning i Nyrøysaområdet på Bouvetøya.**

Fastsatt av Miljøverndepartementet 24. juni 2005 med hjemmel i lov 27. februar 1930 nr. 3 om Bouvetøya, Peter I's øy og Dronning Maud Land m.m. § 2 og forskrift 17. desember 1971 nr. 9 om fredning av Bouvetøya og tiliggende territorialfarvann som naturreservat del III nr. 4. Kunngjort 28. juni 2005.

§ 1. Formål

Forskriftens formål er å sikre at utviklingen av sel- og sjøfuglbestandene i Nyrøysaområdet på Bouvetøyas nordvestkyst til en så liten grad som mulig påvirkes av menneskelig aktivitet.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder for Nyrøysaområdet på Bouvetøyas nordvestkyst. Området omfatter Westwindstranda og Nyrøysaplataet (avgrenset ved WGS84 54° 24' 13" S i nord og 54° 25' 8" S i sør.) Nyrøysaområdet er vist på kart som inngår som vedlegg til forskriften.

§ 3. Ferdselsbegrensninger

I perioden 1. november til 15. mars skal ferdsel og opphold i Nyrøysaområdet kun skje i forbindelse med miljøovervåkingsvirksomhet godkjent av Norsk Polarinstitutt.

I perioden 1. november til 1. mai skal luftfartøy holde en vertikal og horisontal avstand på 500 meter til Nyrøysaområdet dersom det ikke er gitt spesiell tillatelse til overflygning/landing. Dersom det gis tillatelse til overflygning/landing skal overflygningshøyde, innflygningsrute og landingssted spesifiseres i tillatelsen for å hindre unødig forstyrrelse på sel- og sjøfuglkoloniene.

§ 4. Dispensasjon

Norsk Polarinstitutt kan gi dispensasjon i forbindelse med forskningsaktivitet som ikke kan gjennomføres andre steder, og som ikke kommer i konflikt med slik virksomhet som nevnt i § 3 første ledd.

Dersom det ikke strider mot forskriftens formål, kan Norsk Polarinstitutt gi dispensasjon for generelt opphold i den sørlige delen av Nyrøysaområdet (avgrenset i nord av linjen trukket mellom WGS84 54° 24' 43" S, 3° 17' 13" Ø, 54° 24' 35" S, 3° 17' 16" Ø og 54° 24' 28" S, 3° 17' 31" Ø).

§ 5. Unntak

Bestemmelsene i § 3 er ikke til hinder for ferdsel som er nødvendig i forbindelse med ambulans-, politi-, rednings- eller oppsynsvirksomhet.

§ 6. Sanksjoner

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift, straffes med bøter.

§ 7. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks.

Vedlegg

Kart til forskrift om ferdselsbegrensning i Nyrøysaområdet på Bouvetøya

	Grense for område med ferdselsbegrensning: Nyrøysaområdet Boundary for area with access limitations: Nyrøysa-area
	Nordlig grense for område hvor det kan gis dispensasjon etter § 4, andre ledd Northern limit for area where dispensation may be granted according to § 4, second paragraph
	Forskningsstasjon/Research Station

24. juni Nr. 688 2005**Instruks for Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskaps koordinerende roller.**

Fastsatt ved kgl.res. 24. juni 2005, jf. St.meld.nr.17 (2001–2002) og St.meld.nr.17 (2002–2003). Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunnngjort 28. juni 2005.

I.

Formålet med instruksen er å gi nærmere retningslinjer for hvordan Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB) i praksis skal utøve sin koordinerende rolle i forhold til arbeid med samfunnssikkerhet og beredskap på sivil side, i forhold til aktiviteter, objekter og virksomhet med potensial for store ulykker, og i forhold til virksomheter som omfattes av storulykkeforskriften.

II.

Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap understøtter Justis- og politidepartementets koordineringsrolle innenfor samfunnssikkerhet og beredskap.

Direktoratets koordinering skal legge grunnlaget for et godt og helhetlig forebyggende arbeid og gode beredskapsforberedelser innenfor offentlig forvaltning og samfunnskritisk virksomhet. Koordineringsrollen ivaretas gjennom dialog og avklaringer med berørte parter, hvor det tas utgangspunkt i det ansvar øvrige departementer og sektorer har. Ved å skaffe seg et oversiktsbilde over det sivile samfunns forebyggende sikkerhets- og beredskapsarbeid på tvers av sektorer, vil direktoratet være premissleverandør for Justis- og politidepartementets koordineringsrolle.

Direktoratet skal herunder:

- Ha oversikt over sårbarhets- og beredskapsutviklingen i samfunnet og ta initiativ for å forebygge hendelser med sikte på å hindre tap av liv, helse, miljø, viktige samfunnsfunksjoner og store materielle verdier.
- Ha et sektorovergripende perspektiv med vekt på store ulykker og ekstraordinære situasjoner.
- Ta opp til diskusjon og avklaring eventuell ugunstig utvikling innenfor samfunnsviktige sektorer overfor den myndighet som har ansvar.
- Bistå Justis- og politidepartementet i dets systemrettede tilsyn med det sivile beredskapsarbeidet i departementene.
- Bistå Justis- og politidepartementet og øvrige departementer ved koordinering av håndtering av større kriser og katastrofer i fredstid på sivil side, herunder sikkerhetspolitiske kriser og i krig.
- Ta initiativ og bidra til en økt koordinering av utrednings- og forskningsarbeid innen samfunnssikkerhet og beredskap.
- Koordinere mellom nasjonal planlegging og planlegging i de enkelte etater på sivil side, herunder revisjon av Nasjonalt beredskapssystem.
- Initiere, planlegge og gjennomføre nasjonale beredskapsøvelser på sivil side i tråd med fastsatte øvelsesplaner, samt koordinere departementenes deltakelse i internasjonale øvelser knyttet til EU- og NATO-samarbeidet.
- Ta initiativ, koordinere og bidra til sivil deltakelse i sivil-militære øvelser.
- Kunne bistå departementene og deres sektorer med øvelses- og kompetansetiltak.
- Bistå Justis- og politidepartementet i dialogen med Forsvarsdepartementet om sivil-militært samarbeid.
- Utarbeide en nasjonal sårbarhets- og beredskapsrapport som grunnlag for videre oppfølging av sikkerhets- og beredskapsarbeidet på tvers av sektorer og etatsgrenser.
- Bistå Justis- og politidepartementet og øvrige departementer i samordningen av arbeidet med sivil beredskap i NATO og EU.
- Bidra til å koordinere nasjonal sivil assistanse til EU, NATO, FN og ved bilaterale henvendelser ved krisesituasjoner.

III.

Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap er i henhold til kgl.res. 8. oktober 1999 nr. 1082 og St.meld.nr.17 (2002–2003) om statlige tilsyn tillagt et hovedansvar som koordinerende organ for myndighetenes oppfølging av sikkerhetsrapporter og tilsyn med virksomheter som omfattes av forskrift 8. oktober 1999 nr. 1082 (storulykkeforskriften).

Formålet med koordineringen er at landbaserte virksomheter som omfattes av storulykkeforskriften skal behandles på en helhetlig måte, og at de opplever et koordinert og mest mulig samordnet tilsyn fra myndighetenes side.

I forhold til tilsyn med og oppfølging av sikkerhetsrapporter fra virksomheter som faller inn under storulykkeforskriften skal Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap, i samsvar med etablerte rutiner, ha en sterk koordinerende rolle gjennom ledelsen av en egen koordineringsgruppe. Gruppen består for øvrig av Arbeidstilsynet, Statens forensningstilsyn, Næringslivets sikkerhetsorganisasjon, og Petroleumstilsynet.

Direktoratet skal sørge for at myndighetene på storulykkesområdet har mest mulig like rutiner og praksis når det gjelder gjennomføring, rapportering og oppfølging av tilsyn, og at de samlet etablerer en god kommunikasjon med virksomhetene.

Direktoratets koordinering i forhold til storulykkeforskriften innebærer:

- Videreføring og styrking av DSBs ledelse av koordineringsgruppen for storulykkeforskriften.
- Kvalitetssikring av tilsynet, herunder opplæring av tilsynspersonell og vedlikehold av styrende dokumenter for storulykkesilsyn.
- Sikre enhetlig og koordinert behandling av landbaserte virksomheter og deres innsendte sikkerhetsrapporter.
- Fastsettelse av felles tema for tilsyn og videreutvikling av samlet tilsynsplan på storulykkeområdet.
- Sørge for at kampanjer rettet mot samme målgruppe eller tilgrensende spørsmål blir koordinert.
- Krav om rapportering til DSB fra de andre etatene om tilsynsresultatene.
- Sikre enhetlig rapportering og reaksjonsoppfølging etter tilsyn.
- Oppfølging av Norges internasjonale forpliktelser i forholdet til EU i henhold til storulykkedirektivet (Seveso II).

IV.

Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap er i St.meld.nr.17 (2002–2003) om statlige tilsyn tillagt ansvaret som koordinerende organ for tilsynet med andre aktiviteter, objekter og virksomheter med potensial for store ulykker.

Hovedformålet med koordineringen av tilsynet med aktiviteter, objekter og virksomheter med potensial for store ulykker er å legge til rette for sammenhengende beredskapsarbeid innenfor ulike deler av offentlig sektor og samfunnskritisk virksomhet, samt å bidra til en kontinuerlig læringsprosess mellom de forskjellige sikkerhetstilsynene innen ulike sektorer. Et annet formål er å gi Justis- og politidepartementet en overordnet oversikt som vil være grunnlag for departementet i dets arbeid med samfunnssikkerhet.

Koordineringen innebærer at:

- Direktoratet mottar årsrapporter fra de øvrige sikkerhetstilsynene.
- Direktoratet utarbeider en samlet oversikt over sikkerhets- og beredskapsarbeidet på tvers av sektorer og etatsgrenser.
- Direktoratet skal legge til rette for at det etableres fora eller rutiner for jevnlig og metodisk informasjons- og erfaringsutveksling om etatenes systematiske forebyggende og beredskapsrettede arbeid.
- Direktoratet skal i samarbeid med berørte myndigheter identifisere uheldig utvikling og eventuelle mangler i det forebyggende beredskapsarbeidet, og i samarbeid med disse vurdere nødvendige korrigerende tiltak.

Direktoratet skal informere Justis- og politidepartementet dersom avtalte korrigerende tiltak ikke følges opp på en tilfredsstillende måte av ansvarlig etat eller sektormyndighet.

Den samlede oversikten vil inngå som en del av grunnlaget for departementets vurdering av tilstanden for sikkerhets- og beredskapsarbeidet.

V.

Instruksen trer i kraft straks.

24. juni Nr. 689 2005

Forskrift om endring i forskrift om omsetningsavgift på jordbruksvarer, og om overproduksjonsavgift på mjølk.

Fastsett av Landbruks- og matdepartementet 24. juni 2005 med heimel i lov 10. juli 1936 nr. 6 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror § 5 og § 5a og delegeringsvedtak 7. mai 1999 nr. 435. Kunngjort 28. juni 2005.

I

I forskrift 29. juni 1999 nr. 763 om omsetningsavgift på jordbruksvarer, og om overproduksjonsavgift på mjølk blir det gjort følgjande endring:

§ 1 skal lyde:

Produsentar som omsetter jordbruksvarer, skal svara avgift etter desse satsane:

a) Mjølk:	7 øre pr. liter
b) Kjøtt av storfe og kalv:	maks. 150 øre pr. kg
c) Kjøtt av sau og lam:	maks. 300 øre pr. kg
d) Svinekjøtt:	maks. 250 øre pr. kg
e) Egg:	115 øre pr. kg
f) Kjøtt av kylling:	45 øre pr. kg
g) Kjøtt av kalkun:	30 øre pr. kg
h) Korn og oljefrø:	maks. 7 øre pr. kg

Omsetningsrådet sitt arbeidsutval fastsett omsetningsavgifta innafor maksimalsatsane i første ledd bokstav b, c, d og h.

II

Endringa trer i kraft 1. juli 2005.

24. juni Nr. 690 2005**Forskrift om endring i forskrift om likeverdig behandling av barnehager i forhold til offentlige tilskudd.**

Fastsatt ved kgl.res. 24. juni 2005 med hjemmel i lov 5. mai 1995 nr. 19 om barnehager (barnehageloven) § 7b. Fremmet av Barne- og familiedepartementet. Kunngjort 28. juni 2005.

I

I forskrift 19. mars 2004 nr. 539 om likeverdig behandling av barnehager i forhold til offentlige tilskudd gjøres følgende endring:

§ 3 skal lyde:

Det er kommunen som skal sørge for at alle godkjente barnehager i kommunen mottar offentlig tilskudd på en samlet sett likeverdig måte.

Kommunen skal dekke kostnader til ordinær drift i barnehagene som ikke dekkes av andre offentlig tilskudd og foreldrebetaling. Settes foreldrebetalingen i ikke-kommunale barnehager lavere enn foreldrebetalingen i kommunens egne barnehager, har kommunen ikke plikt til å dekke differansen.

Kommunen har plikt til å gi tilskudd slik at det samlede offentlige tilskuddet utgjør minst 85 prosent av det tilsvarende barnehager eid av kommunen i gjennomsnitt mottar i offentlige tilskudd.

Kommunen har ikke plikt til å dekke kostnadsvekst som overstiger normal pris- og kostnadsvekst for kommunesektoren, dersom betingelsene i denne paragrafs tredje ledd er oppfylt.

Kommunen har ikke plikt til å gi tilskudd slik at den samlede offentlige finansieringen av barnehagen overstiger det tilsvarende barnehager eid av kommunen i gjennomsnitt mottar i offentlige tilskudd.

II

Endringen trer i kraft 1. august 2005.

24. juni Nr. 691 2005**Delegering av myndighet til Finansdepartementet etter lov 4. mars 2005 nr. 11 om endringer i verdipapirhandelloven og enkelte andre lover (gjennomføring av markedsmissbruksdirektivet mv.).**

Fastsatt ved kgl.res. 24. juni 2005 med hjemmel i lov 4. mars 2005 nr. 11 om endringer i verdipapirhandelloven og enkelte andre lover (gjennomføring av markedsmissbruksdirektivet mv.). Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 28. juni 2005.

Kongens myndighet etter lov 4. mars 2005 nr. 11 om endringer i verdipapirhandelloven og enkelte andre lover (gjennomføring av markedsmissbruksdirektivet mv.) del VI til å bestemme ikrafttredelse, til å sette i kraft de enkelte bestemmelsene til forskjellig tid og til å gi overgangsregler, delegeres til Finansdepartementet, for så vidt gjelder loven del I, II og IV.

24. juni Nr. 692 2005**Vedtak om endring i instruks om utredning av konsekvenser, foreleggelse og høring ved arbeidet med offentlige utredninger, forskrifter, proposisjoner og meldinger til Stortinget.**

Fastsatt ved kgl.res. 24. juni 2005. Fremmet av Moderniseringsdepartementet. Kunngjort 28. juni 2005.

I

I instruks 18. februar 2000 nr. 108 om utredning av konsekvenser, foreleggelse og høring ved arbeidet med offentlige utredninger, forskrifter, proposisjoner og meldinger til Stortinget gjøres følgende endringer:

Punkt 1.4 første ledd første punktum skal lyde:

Moderniseringsdepartementet har ansvaret for å tolke og gi informasjon om instruksen samt det overordnede ansvaret for generell veiledning og opplæring.

Punkt 2.1 andre ledd nye siste punktum skal lyde:

Antatt usikkerhet med hensyn til framtidig utvikling innenfor saksområdet og konsekvensenes art og styrke skal angis. Det skal vurderes særskilt når og med hvilken innretning en evaluering av foreslåtte tiltak bør foretas.

Punkt 2.1 nytt fjerde ledd skal lyde:

Ved lov- og forskriftsarbeid skal det vurderes hvorvidt regelverket bør ha begrenset varighet eller evalueres etter en bestemt tid.

Punkt 2.1 nåværende fjerde ledd blir nytt femte ledd.

Punkt 4.2.1 bokstav b skal lyde:

- b) Moderniseringsdepartementet, dersom forhåndsvurderingen viser at saken kan medføre vesentlige administrative og/eller organisatoriske endringer i statsforvaltningen;

Punkt 4.2.1 bokstav c og ny bokstav d skal lyde:

- c) Kommunal- og regionaldepartementet, dersom forhåndsvurderingen viser at saken kan medføre vesentlige økonomiske og/eller administrative konsekvenser eller nye rapporteringskrav for fylkeskommunene eller kommunene eller vesentlige distriktmessige konsekvenser;
- d) Nærings- og handelsdepartementet, dersom forhåndsvurderingen viser at saken berører næringslivet i vesentlig grad.

Punkt 4.2.1 nåværende bokstav d blir ny bokstav e.

Punkt 4.3 siste punktum skal lyde:

Saker som har vesentlige økonomiske eller administrative konsekvenser eller som omfatter forslag til nye rapporteringsordninger for kommunene eller fylkeskommunene, skal alltid forelegges Kommunal- og regionaldepartementet.

Fotnotene i instruksen tas ut da innholdet nå dekkes av en veileder til Utredningsinstruksen.

II

Endringene trer i kraft straks.

25. juni Nr. 693 2005

Forskrift om soneinndeling i forbindelse med nedføring pga. radioaktivitet.

Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 25. juni 2005 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9. Kunngjort 28. juni 2005.

§ 1. Soner

A. Observasjonssoner

Det etableres observasjonssoner for småfe som gjelder fra 1. juli hvert år. Observasjonssonene er de områdene som var tiltakssoner for småfe i 1988. Observasjonssonene er foreløpige. Nødvendige lokale tilpasninger foretas av Mattilsynet i samarbeid med landbruksavdelingen hos fylkesmannen etter hvert som nye opplysninger skulle tilsi dette.

Det er ikke tillatt å levere dyr fra observasjonssoner til slakt før de er målt og erklært enten i tiltakssone eller frisone. Dersom dyrene er i tiltakssone, skal pålagt tiltak (nedføring etc.) være gjennomført før dyrene kan leveres til slakt. Unntak gjelder kun for nødslakt.

Ved hjelp av levende-dyr-målinger i løpet av august/september skal landet deles inn i følgende soner:

- Frisoner:* De områdene som ikke er observasjonsområder pr. 1. juli og de deler av observasjonssonene som blir frigitt etter hvert som måleresultatene foreligger.
- Tiltakssoner:* Områder hvor dyr ikke kan slaktes før etter nærmere angitte mottiltak er gjennomført.

B. Frisoner

I frisoner er radioaktiviteten i storfe- og/eller småfekjøtt i gjennomsnitt (medianverdien) mindre enn 600 Bq pr. kg kjøtt (^{137}Cs + ^{134}Cs). I disse områdene kan husdyr føres normalt og slaktes på vanlig måte.

I de tilfeller det blir slaktet dyr i frisoner med høyere innhold av radioaktive stoffer enn 600 Bq pr. kg skal det straks gis melding om dette til Mattilsynet som avgjør om området skal plasseres i tiltakssone eller sikringssone.

C. Tiltakssoner

I tiltakssoner er det gjennomsnittlige innhold (medianverdien) av radioaktivt cesium i storfe- og/eller småfekjøtt høyere enn 600 Bq pr. kg, og det er slakteforbud inntil nedføringstiltak er gjennomført.

For at kjøtt fra disse sonene skal kunne nyttes til menneskemat, er det nødvendig med en kortere eller lengre nedføringsperiode med fôrmidler som er fri for eller som har lavt innhold av radioaktive stoffer (jf. fôringsveiledningen).

For å kunne få kompensasjon for nedføring og erstatning for kjøtt med for høyt radioaktivt innhold, må storfe- og

småfeholdere i tiltakssoner føre slaktedyr med kraftfôr med cesium-bindere i de mengder som er anbefalt av vedkommende myndigheter.

Det forutsettes at sanketid planlegges i forhold til pålagt nedfôringstid, slik at man unngår å strekke nedfôringen inn i vintersesongen. Det forutsettes videre at nedfôringstiltak settes i verk tidligst mulig og i alle fall umiddelbart etter at dyra er kommet hjem fra utmarksbeite.

D. Sikringssoner

En sonetype som i hovedsak er brukt i forbindelse med storfe. I sikringssoner er innholdet av radioaktivt cesium i kjøttet i gjennomsnitt lavere enn 600 Bq pr. kg. Det er likevel nødvendig med spesielle fôringstiltak for å forhindre at nivåene stiger til over tiltaksgrensen.

I sikringssoner er det radioaktive innhold i storfe- og/eller småfekjøtt i gjennomsnitt lavere enn 600 Bq pr. kg. Skifting av beiteparseller, eller overgang til heimavla fôrslag med høyt radioaktivt innhold, vil imidlertid kunne føre til høyere radioaktivt innhold i dyra over tid. Det er derfor nødvendig med fôringstiltak (sikringsfôring) i sikringssonene for å hindre at radioaktiviteten i dyra overstiger tiltaksgrensen.

Landbruksforvaltningen i kommunene skal der det er nødvendig hjelpe til med å utarbeide nedfôringsplanene, og de skal godkjenne planene. Produsenten er selv ansvarlig for at fôringsopplegget er i samsvar med den anbefalte fôringsplan og at nedfôring gjennomføres i tråd med angitt nedfôringstid.

§ 2. Nedfôring

Landbruksforvaltningen i kommunen skal ha melding om og skal også godkjenne startdato for nedfôring for ulike beitelag, grupper av produsenter eller enkeltprodusenter.

Landbruksforvaltningen i kommunen gir veiledning om fôring, setter opp planer og kontrollerer at fôrplanene blir fulgt.

Fastsetting av sonegrensene må senest skje så raskt som mulig etter at dyra er sanket inn fra utmarksbeite. Spesielt er dette viktig i de områder hvor det er en viss mulighet for at sonen blir omgjort fra tiltakssone året før til frisone, eller hvor nedfôringstiden blir sterkt redusert.

§ 3. Omklassifisering

For dyr som er i sikringssone, men som blir omklassifisert til tiltakssone, vil de bestemmelser som gjelder for tiltakssoner bli gjort gjeldende.

§ 4. Administrasjon

Mattilsynet har ansvaret for å:

- foreta soneinndeling for storfe og småfe.
- foreta eventuelle endringer i soneinndelingen.
- fastsette lengden på nedfôringsperioden i tiltakssonene.

Landbruksavdelingen hos fylkesmannen og kommunen har ansvaret for å:

- gi produsentene aktiv veiledning om fôring.
- utføre prøvekontroll for å påse at tiltaksplanen blir etterkommet hos den enkelte produsent.
- godkjenne startdato for nedfôring for ulike beitelag, grupper av produsenter eller enkeltprodusenter.
- medvirke til å planlegge, organisere og koordinere transport, leieavtaler mv. når flytting av dyr eller andre tiltak blir vurdert nødvendig.
- behandle alle søknader om dispensasjon fra nedfôring før disse sendes Mattilsynet.

Slakteriene har ansvaret for å holde slakt fra ulike produsenter atskilt inntil kjøttkontrollen har foretatt kontroll.

§ 5. Utfyllende bestemmelser

Landbruks- og matdepartementet kan gi utfyllende bestemmelser til disse regler og retningslinjer.

§ 6. Iverksetting

Denne forskrift gjelder fra 25. juni 2005. Fra samme tid blir forskrift 21. juni 2004 nr. 1089 om soneinndeling i forbindelse med nedfôring pga. radioaktivitet i 2004/2005 opphevet.

27. juni Nr. 694 2005

Forskrift om endring i forskrift om grader og yrkesutdanninger, beskyttet tittel og normert studietid ved universiteter og høyskoler.

Fastsatt av Utdannings- og forskningsdepartementet 27. juni 2005 med hjemmel i forskrift 11. oktober 2002 nr. 1124 om grader og yrkesutdanninger, beskyttet tittel og normert studietid ved universiteter og høyskoler § 45. Kunngjort 28. juni 2005.

I

I forskrift 11. oktober 2002 nr. 1124 om grader og yrkesutdanninger, beskyttet tittel og normert studietid ved universiteter og høyskoler gjøres følgende endringer:

Nåværende § 6 blir § 8 der overskriften skal lyde:

§ 8. Arkitektur- og designhøgskolen i Oslo

I første linje endres «Arkitekthøgskolen i Oslo» til «Arkitektur- og designhøgskolen i Oslo».

Nåværende § 10 blir § 6 der overskriften skal lyde:

§ 6. Universitetet for miljø- og biovitenskap

I første linje endres «Norges landbrukshøgskole» til «Universitetet for miljø- og biovitenskap»

Nåværende § 7 – § 9 blir § 9 – § 11.

§ 18 punkt 3 skal lyde:

3. Master, normert studietid 1 1/2 – 2 år.

§ 19 nytt punkt 3 skal lyde:

3. Master, normert studietid 2 år.

§ 21 nytt punkt 3 skal lyde:

3. Master, normert studietid 2 år.

§ 27 nytt punkt 4 skal lyde:

4. Philosophiae doctor (ph.d.), normert studietid 3 år.

Nåværende § 29 blir § 7 der overskriften skal lyde:

§ 7. Universitetet i Stavanger

I første linje endres «Høgskolen i Stavanger» til «Universitetet i Stavanger».

§ 7 punkt 3 skal lyde:

3. Master, normert studietid 1 1/2 – 2 år.

Nåværende § 11 – § 28 blir § 12 – § 29.

§ 34 nytt punkt 3 skal lyde:

3. Master, normert studietid 2 år.

§ 39 nytt punkt 2 skal lyde:

2. Master, normert studietid 2 år.

II

Endringene trer i kraft straks.

3. juni Nr. 710 2005

Forskrift om autorisasjon av kantorer i henhold til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde (EØS-avtalen).

Fastsatt av Kirkerådet 3. juni 2005 med hjemmel i Kirkemøtets vedtak sak KM 07/04 punkt 5 og lov 7. juni 1996 nr. 31 om Den norske kirke (kirkeloven) § 24 tredje ledd bokstav c. Jf. EØS-avtalen vedlegg VII (direktiv 89/48/EØF). Kunngjort 1. juli 2005.

§ 1. Virkeområde

Denne forskrift gjelder for autorisasjon i Norge av kantorer som omfattes av EØS-avtalens bestemmelser om gjensidig godkjenning av kvalifikasjoner for yrkesutøvelse.

§ 2. Ordforklaring

I denne forskrift skal forstås med følgende uttrykk:

1. *EØS*: Det europeiske økonomiske samarbeidsområde.
2. *EØS-avtalen*: Avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde.
3. *EØS-land*: Stat tilsluttet EØS-avtalen.
4. *EØS-statsborger*: Statsborger i stat tilsluttet EØS-avtalen.

§ 3. Autorisasjon som kantor i Den norske kirke

Kirkerådet gir autorisasjon som kantor i Den norske kirke for EØS-statsborger fra annet EØS-land som oppfyller vilkårene for autorisasjon.

For autorisasjon som kantor i Den norske kirke kreves:

1. at søkeren fremlegger dokumentasjon for at vedkommende er vigslet til kantortjeneste i en evangelisk-luthersk kirke, og
2. at det ikke foreligger slike omstendigheter som ville gitt grunnlag for tilbakekall av vigslingsrettighetene.

§ 4. Informasjon

EØS-statsborgere som ønsker autorisasjon i medhold av denne forskrift, skal henvende seg til Kirkerådet, som sørger for at vedkommende får opplysninger om norsk lovgivning som har betydning for utøvelse av kantortjenesten i Den norske kirke.

§ 5. Behandling av søknad om godkjenning m.m.

Søknad om autorisasjon skal avgjøres så snart som mulig, og senest fire måneder etter at alle nødvendige dokumenter er fremlagt.

Kirkerådet skal underrette departementet og den kirken som har vigslet vedkommende til kantortjeneste, om autorisasjon som gis i medhold av denne forskrift.

§ 6. Tap av autorisasjon m.m.

Departementet/Kirkerådet skal så vidt mulig underrette vedkommende kirkelige myndigheter i annet EØS-land hvor EØS-statsborger er vigslet eller har tjenestegjort, dersom kantoren her i landet

1. dømmes for lovovertrødelse i tilknytning til sin yrkesutøvelse,
2. ilegges disiplinærforføyning på grunn av grov forsømmelse i tilknytning til yrkesutøvelsen,
3. får sin autorisasjon tilbakekalt, eller
4. frasier seg sin autorisasjon.

Om vedkommende kirkelige myndigheter i et annet EØS-land har bedt om opplysninger som nevnt i første ledd, skal opplysningene gis innen tre måneder etter at forespørselen ble mottatt.

§ 7. Tilsetting av kontor i Den norske kirke

Før tilsettingsorganet treffer vedtak om tilsetting av person som har blitt autorisert etter denne forskrift, må tilsettingsorganet forsikre seg om at vedkommende behersker norsk i forhold til stillingens art. Tilsetting skjer ellers under forutsetning om at biskopen gir tjenestebrev jf. Tjenesteordning og kvalifikasjonskrav for kantorer § 5.

§ 8. Utfyllende regler

Kirkerådet kan gi nærmere forskrifter til utfylling og gjennomføring av de direktiver som ligger til grunn for denne forskrift. Kirkerådet kan også gi utfyllende forskrifter eller gjøre endring i denne forskrift til gjennomføring av endringer eller tillegg i de direktiver som ligger til grunn for forskriften.

Kirkerådet kan utferdige nærmere retningslinjer for utformingen av og innholdet i de meddelelser og bevis som skal utferdiges etter denne forskrift.

§ 9. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. juli 2005.

3. juni Nr. 711 2005

Forskrift om autorisasjon av kateketer i henhold til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde (EØS-avtalen).

Fastsatt av Kirkerådet 3. juni 2005 med hjemmel i Kirkemøtets vedtak sak KM 07/04 punkt 5 og lov 7. juni 1996 nr. 31 om Den norske kirke (kirke-loven) § 24 tredje ledd bokstav c. Jf. EØS-avtalen vedlegg VII (direktiv 89/48/EØF). Kunngjort 1. juli 2005.

§ 1. Virkeområde

Denne forskrift gjelder for autorisasjon i Norge av kateketer som omfattes av EØS-avtalens bestemmelser om gjensidig godkjenning av kvalifikasjoner for yrkesutøvelse.

§ 2. Ordforklaring

I denne forskrift skal forstås med følgende uttrykk:

1. *EØS*: Det europeiske økonomiske samarbeidsområde.
2. *EØS-avtalen*: Avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde.
3. *EØS-land*: Stat tilsluttet EØS-avtalen.
4. *EØS-statsborger*: Statsborger i stat tilsluttet EØS-avtalen.

§ 3. Autorisasjon som kateket i Den norske kirke

Kirkerådet gir autorisasjon som kateket i Den norske kirke for EØS-statsborger fra annet EØS-land som oppfyller vilkårene for autorisasjon.

For autorisasjon som kateket i Den norske kirke kreves:

1. at søkeren fremlegger dokumentasjon for at vedkommende er vigslet til katekettjeneste i en evangelisk-luthersk kirke, og
2. at det ikke foreligger slike omstendigheter som ville gitt grunnlag for tilbakekall av vigslingsrettighetene.

§ 4. Informasjon

EØS-statsborgere som ønsker autorisasjon i medhold av denne forskrift, skal henvende seg til Kirkerådet, som sørger for at vedkommende får opplysninger om norsk lovgivning som har betydning for utøvelse av katekettjeneste i Den norske kirke.

§ 5. Behandling av søknad om godkjenning m.m.

Søknad om autorisasjon skal avgjøres så snart som mulig, og senest fire måneder etter at alle nødvendige dokumenter er fremlagt.

Kirkerådet skal underrette departementet og den kirken som har vigslet vedkommende til katekettjeneste, om autorisasjon som gis i medhold av denne forskrift.

§ 6. Tap av autorisasjon m.m.

Departementet/Kirkerådet skal så vidt mulig underrette vedkommende kirkelige myndigheter i annet EØS-land hvor EØS-statsborger er vigslet eller har tjenestegjort, dersom kateketen her i landet

1. dømmes for lovovertrødelse i tilknytning til sin yrkesutøvelse,
2. illegges disiplinærforføyning på grunn av grov forsømmelse i tilknytning til yrkesutøvelsen,
3. får sin autorisasjon tilbakekalt, eller
4. frasier seg sin autorisasjon.

Om vedkommende kirkelige myndigheter i et annet EØS-land har bedt om opplysninger som nevnt i første ledd, skal opplysningene gis innen tre måneder etter at forespørselen ble mottatt.

§ 7. Tilsetting av kateket i Den norske kirke

Før tilsettingsorganet treffer vedtak om tilsetting av person som har blitt autorisert etter denne forskrift, må tilsettingsorganet forsikre seg om at vedkommende behersker norsk i forhold til stillingens art. Tilsetting skjer ellers under forutsetning om at biskopen gir tjenestebrev jf. Tjenesteordning og kvalifikasjonskrav for kateketer § 5.

§ 8. Utfyllende regler

Kirkerådet kan gi nærmere forskrifter til utfylling og gjennomføring av de direktiver som ligger til grunn for denne forskrift. Kirkerådet kan også gi utfyllende forskrifter eller gjøre endring i denne forskrift til gjennomføring av endringer eller tillegg i de direktiver som ligger til grunn for forskriften.

Kirkerådet kan utferdige nærmere retningslinjer for utformingen av og innholdet i de meddelelser og bevis som skal utferdiges etter denne forskrift.

§ 9. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. juli 2005.

3. juni Nr. 712 2005**Forskrift om autorisasjon av diakoner i henhold til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde (EØS-avtalen).**

Fastsatt av Kirkerådet 3. juni 2005 med hjemmel i Kirkemøtets vedtak sak KM 07/04 punkt 5 og lov 7. juni 1996 nr. 31 om Den norske kirke (kirkeoven) § 24 tredje ledd bokstav c. Jf. EØS-avtalen vedlegg VII (direktiv 89/48/EØF). Kunngjort 1. juli 2005.

§ 1. Virkeområde

Denne forskrift gjelder for autorisasjon i Norge av diakoner som omfattes av EØS-avtalens bestemmelser om gjensidig godkjenning av kvalifikasjoner for yrkesutøvelse.

§ 2. Ordforklaring

I denne forskrift skal forstås med følgende uttrykk:

1. *EØS*: Det europeiske økonomiske samarbeidsområde.
2. *EØS-avtalen*: Avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde.
3. *EØS-land*: Stat tilsluttet EØS-avtalen.
4. *EØS-statsborger*: Statsborger i stat tilsluttet EØS-avtalen.

§ 3. Autorisasjon som diakon i Den norske kirke

Kirkerådet gir autorisasjon som diakon i Den norske kirke for EØS-statsborger fra annet EØS-land som oppfyller vilkårene for autorisasjon.

For autorisasjon som diakon i Den norske kirke kreves:

1. at søkeren fremlegger dokumentasjon for at vedkommende er vigslet til diakontjeneste i en evangelisk-luthersk kirke, og
2. at det ikke foreligger slike omstendigheter som ville gitt grunnlag for tilbakekall av vigslingsrettighetene.

§ 4. Informasjon

EØS-statsborgere som ønsker autorisasjon i medhold av denne forskrift, skal henvende seg til Kirkerådet, som sørger for at vedkommende får opplysninger om norsk lovgivning som har betydning for utøvelse av diakontjeneste i Den norske kirke.

§ 5. Behandling av søknad om godkjenning m.m.

Søknad om autorisasjon skal avgjøres så snart som mulig, og senest fire måneder etter at alle nødvendige dokumenter er fremlagt.

Kirkerådet skal underrette departementet og den kirken som har vigslet vedkommende til diakontjeneste, om autorisasjon som gis i medhold av denne forskrift.

§ 6. Tap av autorisasjon m.m.

Departementet/Kirkerådet skal så vidt mulig underrette vedkommende kirkelige myndigheter i annet EØS-land hvor EØS-statsborger er vigslet eller har tjenestegjort, dersom diakonen her i landet

1. dømmes for lovovertrødelse i tilknytning til sin yrkesutøvelse,
2. ilegges disiplinærforføyning på grunn av grov forsømmelse i tilknytning til yrkesutøvelsen,
3. får sin autorisasjon tilbakekalt, eller
4. frasier seg sin autorisasjon.

Om vedkommende kirkelige myndigheter i et annet EØS-land har bedt om opplysninger som nevnt i første ledd, skal opplysningene gis innen tre måneder etter at forespørselen ble mottatt.

§ 7. Tilsetning av diakon i Den norske kirke

Før tilsettingsorganet treffer vedtak om tilsetning av person som har blitt autorisert etter denne forskrift, må tilsettingsorganet forsikre seg om at vedkommende behersker norsk i forhold til stillingens art. Tilsetning skjer ellers under forutsetning om at biskopen gir tjenestebrev jf. Tjenesteordning og kvalifikasjonskrav for diakoner § 5.

§ 8. Utfyllende regler

Kirkerådet kan gi nærmere forskrifter til utfylling og gjennomføring av de direktiver som ligger til grunn for denne forskrift. Kirkerådet kan også gi utfyllende forskrifter eller gjøre endring i denne forskrift til gjennomføring av endringer eller tillegg i de direktiver som ligger til grunn for forskriften.

Kirkerådet kan utferdige nærmere retningslinjer for utformingen av og innholdet i de meddelelser og bevis som skal utferdiges etter denne forskrift.

§ 9. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. juli 2005.

16. juni Nr. 713 2005**Forskrift om eksamen ved Høgskolen i Ålesund.**

Fastsatt av styret for Høgskolen i Ålesund 16. juni 2005 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 3–9 og lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven). Kunngjort 1. juli 2005.

§ 1. Virkeområde

1. Denne forskriften omfatter alle eksamener der resultatet inngår på vitnemålet eller blir tatt med i karakteren for et godkjent studium ved Høgskolen i Ålesund.
2. For studier som er regulert av nasjonale rammeplaner og internasjonale konvensjoner, har rammeplan eller konvensjon forrang for denne forskriften i tilfeller der det ikke er samsvar mellom bestemmelsene. Det forutsettes at disse ikke strider mot bestemmelser eksplisitt presisert i loven.

§ 2. Definisjoner

1. Med *loven* menes lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler.
2. Med *student* menes en person som er tatt opp til et studium eller et fag ved Høgskolen i Ålesund i samsvar med lovens § 3–6 og § 3–7.
3. Med *privatist* menes en person som ikke er tatt opp til et fag eller studium ved Høgskolen i Ålesund, men er gitt adgang til å melde seg til eksamen etter bestemmelsene i lovens § 3–10.
4. Med *studium* menes en selvstendig enhet godkjent av høgskolestyret eller Utdannings- og forskningsdepartementet, som studenter kan få opptak til og studierett på. Et studium har et definert innhold og fører fram til avsluttende eksamen eller grad jf. pkt. 9.
5. *Rammeplan* er en nasjonal plan som beskriver mål, omfang, innhold og organisering av studier. Rammeplaner fastsettes av departementet.
6. *Fagplan* er en konkretisering av innhold i studier basert på nasjonale rammeplaner. Fagplan beskriver faglig innhold med pensumlitteratur, vurderingsformer, krav for å gå opp til eksamen, studiets organisering og progresjon, eventuelle praksisformer, samt forholdet mellom teori og praksis. Fagplaner skal være godkjent i høgskolens studieutvalg.
7. *Studieplan* er en plan som beskriver innhold og organisering av studier som ikke omfattes av nasjonale rammeplaner. Studieplaner beskriver mål, studiets varighet, omfang og nivå, arbeids- og undervisningsformer, forhold mellom teori og praksis, vurderingsformer og pensumlitteratur. Studieplaner skal være godkjent i høgskolens studieutvalg.
8. *Studiepoeng* er et mål på omfang av et studium/studieenheter. 60 studiepoeng tilsvarer ett års normert arbeidsinnsats på heltid for en student.

9. *Eksamen* er prøving der resultatet inngår på vitnemålet eller innregnes i en karakter på vitnemålet eller endelig karakterutskrift. En eksamen kan omfatte ett eller flere emner. Deleksamen er prøving der karakteren inngår i beregningen av endelig karakter for et fag. Deleksamener innenfor samme fag kan ha forskjellig form og foregå til forskjellig tid.
10. *Ordinær eksamen* er den første eksamen som holdes hver gang et fag eller del av fag er avsluttet.
11. *Utsatt eksamen* er eksamen for studenter som har dokumentert gyldig fravær ved siste ordinære eksamen. Som gyldig fravær regnes sykdom eller annen dokumentert, tvingende fraværsgrunn.
12. *Ny eksamen* blir arrangert for studenter som ikke har bestått siste ordinære eksamen.
13. *Praksisstudier* er obligatorisk praksisperiode utenfor høgskolen som studenten, i henhold til rammeplan/studieplan, må bestå for å få vitnemål.
14. Med *arbeidskrav* menes alle former for arbeider og prøving som settes som vilkår for å framstille seg til eksamen og/eller starte praksisstudier, men der resultatet ikke blir innregnet i karakteren eller inngår på vitnemålet.
15. *Mappevurdering* er vurdering av en samling tekster eller andre produkter som er produsert gjennom en viss periode. Samlingen dokumenterer prosess og produkt, og viser studentens faglige utvikling.
16. *Diploma supplement* er et vitnemålstillegg som skal informere om og legge til rette for internasjonal forståelse av høgskolesystemet og den enkelte students utdanning. Diploma supplement skal følge det originale vitnemålet og er bare gyldig sammen med dette.
17. *Fag* er beslektede emner som er samlet under én felles fagbetegnelse. Emner er den minste studiepoenggivende enhet som kan inngå i et fag, emnegruppe, et studieprogram eller en grad.

§ 3. *Generelt om eksamen*

1. Ved høgskolen kan det avlegges eksamener i fag eller deler av fag. En fageksamen kan bestå av flere deleksamener. Deleksamener kan ha forskjellig vurderingsform og blir normalt avviklet til forskjellig tidspunkt.
2. Det skal gå fram av fag- eller studieplan hvordan ulike eksamener skal vektes i forhold til hverandre ved sammenslåing av karakterer.
3. Det skal gå klart fram av fag- eller studieplan hvilke eksamener og vurderinger underveis i studieløpet som skal inngå på vitnemålet eller regnes inn i karakteren for endelig studium.
4. Et arbeid kan normalt ikke benyttes som eksamenssvar ved mer enn én eksamen uten at dette er eksplisitt tillatt i fag- eller studieplan.
5. Hvilke eksamener som gir grunnlag for tittel er fastsatt i egne rammeplaner og studieplaner.

§ 4. *Utsatt og ny eksamen*

1. Eksamensformen ved utsatt eksamen skal normalt være lik ordinær eksamen.
2. Eksamensformen ved ny eksamen kan være annerledes enn ved ordinær eksamen.
3. I de tilfeller ny og utsatt eksamen ikke kan avvikles på samme måte som ordinær eksamen, skal vurderingsformen som hovedregel være skriftlig eller muntlig skoleeksamen.
4. Studenter som ønsker å forbedre karakterer, får anledning til dette ved den ordinære eksamen. Disse har ikke anledning til å melde seg opp til utsatt eller ny eksamen med mindre det blir arrangert ny eller utsatt eksamen for studenter som har rett til dette.
5. En student som ikke møter til eksamen til fastsatt tid uten gyldig forfallsgrunn, og som ikke har trukket seg fra eksamen i samsvar med § 9 pkt. 8, får registrert «ikke møtt». «Ikke møtt» teller som ett forsøk, og studenten har ikke krav på å framstille seg på nytt før ved neste ordinære eksamen med mindre det blir arrangert ny eller utsatt eksamen for studenter som har rett til dette jf. § 2 pkt. 11 og 12.

§ 5. *Adgang til eksamen*

1. Retten til å gå opp til eksamen er fastsatt i lovens § 3–10. For å kunne gå opp til eksamen må en student være registrert og ha betalt semesteravgift i henhold til lov 28. juni 1996 nr. 54 om studentsamskipnader.
2. Studenter har rett til å ta tilleggsfag ved annet studium enn det de har fått opptak til, forutsatt at opptakskrav for faget er oppfylt. Øverste faglige styringsorgan under høgskolestyret avgjør om tilbud om tilleggsfag kan gis, og i tilfelle hvor mange plasser i det enkelte studietilbud.
3. For å kunne ta eksamen i et fag/emne, kan det være krav om at bestemte eksamener eller forkurs skal være fullført eller det kan være krav om å ha deltatt i obligatorisk undervisning og/eller praksis. Bestemmelsene om obligatoriske arbeidskrav skal framgå av fag- eller studieplaner, og det skal eksplisitt framgå hvilke krav som er vilkår for å få framstille seg til eksamen. Bare de studenter som fyller disse kravene har rett til å gå opp til eksamen i det aktuelle fag/emne, jf. lovens § 3–10 pkt. 2 og § 3–3 pkt. 3.
4. En student har rett til å fremstille seg til eksamen i samme fag/emne 3 ganger. For studenter som ikke har oppnådd ståkarakter, kan det i særlige tilfeller, etter søknad til studieadministrasjonen og uttalelse fra øverste faglige styringsorgan under høgskolestyret, gjøres unntak fra disse reglene og gis anledning til et fjerde forsøk. For rettledd praksisstudium er det bare anledning til å fremstille seg 2 ganger. Når det foreligger særskilte grunner, kan studenten søke høgskolestyret om å få tilrettelagt en 3. praksisperiode.
5. Retten til å fortsette på et studium kan reguleres ved særskilte krav for hvert enkelt studium. Slike krav blir fastsatt av øverste faglige styringsorgan under høgskolestyret, og skal gå fram av studie- og fagplan.

6. En kandidat som har gjennomført et studium, har rett til å forbedre karakteren sin i inntil 1 år uten å betale eksamensavgift som privatist. Dersom studieplan eller fagplan i mellomtida er endret, kan ikke kandidaten i dette tilfelle kreve å få gå opp til eksamen etter samme regler og pensum som han hadde tidligere. Når en student har tatt en eksamen på nytt, gjelder beste karakter.
7. Når det gjelder ny eksamen i studium/fag/emne som høgskolen har slutta å tilby, kan det gis tilbud om ny eksamen i det tidligere pensum i inntil 1 år.
8. En student kan være registrert ved et studium avgrenset oppover til 2 år utover den studietiden som er normert for studiet. Etter denne tid mister studenten de rettigheter som følger med opptaket. Studieretten kan også gå tapt på grunn av forhold omtalt under pkt. 5. For studenter med avvikende studieprogresjon i henhold til individuell utdanningsplan, gjelder denne retten 2 år utover tiden som er avtalt i den individuelle utdanningsplanen. Studenter kan etter søknad få innvilget permisjon fra utdanningen. Styret fastsetter permisjonsreglement.

§ 6. *Fritak fra eksamen*

1. En student kan få fritak for eksamen eller prøve når det kan bekreftes at tilsvarende eksamen eller prøve er tatt ved samme eller annen institusjon. Øverste faglige styringsorgan under høgskolestyret avgjør saker om fritak etter uttalelse fra faglærer.
2. Søknad om fritak for eksamen i gjeldende semester må være fremsatt senest 3 uker etter semesterstart. Fritak for eksamen eller prøve skal gå frem av vitnemål og karakterutskrift, med merknad om på hvilke grunnlag fritaket er gitt.

§ 7. *Vurderingsformer*

1. Studieutvalget ved Høgskolen i Ålesund godkjenner vurderingsformer for det enkelte studium jf. lovens § 3–3 pkt. 3.
2. Vurderingsformer skal være nedfelt i fag- eller studieplaner for det enkelte studium. Det skal gå fram av fag-/studieplaner hvilke prøvinger som har status som eksamen og hvilke som har status som forprøver. Det skal eksplisitt framgå hvilke arbeidskrav som er vilkår for å framstille seg til eksamen.
3. Ved mappevurdering skal prosess for utvelgelse av hvilke elementer i mappen som skal telle med i sluttvurderingen, gå fram av fag- og studieplan. Studieutvalget kan fastsette utfyllende regler for mappevurdering.
4. Gruppeeksamen kan bare gjennomføres for mindre deler av et studium i samsvar med godkjent rammeplan eller studieplan.
5. Muntlig eksamen er offentlig med mindre hensynet til gjennomføringen av eksamen tilsier noe annet. Det kan gjøres unntak fra regelen om offentlig eksamen etter ønske fra den enkelte eksamenskandidaten, dersom tungtveiende grunner tilsier det, jf. lovens § 3–9 pkt. 3.
6. Fag eller emne kan ha egen eksamensordning for privatister og studenter som ikke følger normal studieprogresjon.

§ 8. *Vurderingsskala*

1. Vurderingsuttrykket ved eksamener skal være enten
 - a) bestått/ikke bestått, eller
 - b) en gradert skala fra A til F, der A er beste og E dårligste ståkarakter, F gis ved stryk, jf. lovens § 3–9 pkt. 6.
2. Karakterbenevnelsen «Bestått/Ikke bestått» kan benyttes på eksamener, men bare i et omfang som til sammen ikke overstiger 50% av de eksamener som gir grunnlaget for grad. Karakteren «Bestått» må tilsvare karakteren E eller bedre.
3. Forholdet mellom de enkelte delene i en fageksamen som inneholder mer enn én deleksamen, blir fastsatt av øverste faglige styringsorgan under høgskolestyret og blir tatt inn i fagplan/studieplan.
4. Når en student har tatt eksamen på nytt, gjelder den beste karakteren.
5. Når en karakter i et fag eller emne blir fastsatt på grunnlag av flere eksamener, skal alle være bestått før endelig karakter blir gitt.

§ 9. *Oppmelding til eksamen*

1. Studenter som følger godkjente studieløp ved Høgskolen i Ålesund og har progresjon i samsvar med fag- eller studieplan, blir automatisk oppmeldt til alle obligatoriske fag.
2. Studenter må selv melde seg opp til eksamen i valgfag senest 3 uker etter studiestart/semesterstart.
3. Studenter som følger godkjente studieløp, men har studieprogresjon som avviker fra fag- eller studieplan, er selv ansvarlig for å gi avmelding i obligatoriske fag.
4. Studenter som ikke har samlet oppmelding (for eksempel studenter med endret studieprogresjon ifølge individuell utdanningsplan, studenter som har strøket osv.), må selv melde seg opp til eksamen. Fristen for oppmelding er 3 uker etter semesterstart.
5. Den enkelte student er selv ansvarlig for at han/hun er oppmeldt til eksamen, og må selv kontrollere at eksamenspåmeldingen er korrekt registrert.

6. En student som på grunn av sykdom eller annet gyldig fravær ikke kan gå opp til ordinær eksamen, eller må avbryte ordinær eksamen av samme grunner, må selv sørge for å melde seg opp til utsatt eksamen i faget.
7. Dersom en student som er oppmeldt til eksamen unnlater å møte, regnes dette som et eksamensforsøk med mindre studenten kan dokumentere gyldig fravær.
8. En student kan trekke seg fra en eksamen slik at det ikke blir registrert som et forsøk. Studenten må melde seg av senest 1 uke fra eksamensdato.

§ 10. Eksamen under spesielle vilkår

1. Studenter som av medisinsk eller andre grunner har behov for spesielle ordninger i forbindelse med eksamen, må søke om dette senest 3 uker etter semesterstart. I spesielle tilfeller kan det dispenseres fra denne fristen. Behovet må dokumenteres med legeattest eller attest fra andre sakkyndige. Attestasjonen må inneholde en spesifisering av behovet for spesielle ordninger i en eksamenssituasjon. Det skal normalt søkes for hver eksamensperiode. I spesielle tilfeller kan det dispenseres fra søknadsordningen.
2. Studenter med kroniske lidelser/varige funksjonshemninger som har fått innvilget søknad, trenger ikke søke hvert semester.
3. Spesielle ordninger kan gis i form av spesiell fysisk tilrettelegging, spesielle hjelpemidler og/eller utvidet tid til eksamen.
4. Det kan gis inntil 25% utvidet eksamenstid, begrenset oppover til 2 timer. Ved hjemmeeksamen kan det gis inntil 24 timers utvidet tid dersom det er individuell oppgave. Ved sterk funksjonshemming og alvorlig sykdom kan det gis ytterligere utvidelse av eksamenstiden.
5. Studenter som ikke har norsk som morsmål, skal normalt gis anledning til å bruke 2-språklige ordbøker. Disse kan få anledning til å legge ved sine eksamensbesvarelser en attest som bekrefter at de har et annet morsmål enn norsk. I spesielle tilfeller kan en student etter søknad få utvidet tid, oppgavetekst på engelsk og anledning til å svare på oppgaven på engelsk.
6. Studenter med dysleksi kan gis anledning til å bruke rettskrivingsordbøker. Etter eget ønske kan disse også få legge ved eksamensbesvarelsen en attest som bekrefter funksjonshemmingen.
7. Alternative vurderingsformer kan i særlige tilfeller benyttes for kandidater som ikke kan gjennomføre eksamen med ordinær eksamensform på grunn av kroniske lidelser, sterke funksjonshemninger eller sterke velferdsgrunner.
8. Ved spesielle omstendigheter (sykdom eller sterke velferdsgrunner) kan studenter få anledning til å avlegge eksamen andre steder. Studenter ved andre høyskoler/universiteter må som hovedregel ha sterke velferdsgrunner for å få avholdt sin eksamen ved Høgskolen i Ålesund.

§ 11. Bruk av hjelpemidler

1. Oversikt over tillatte hjelpemidler ved eksamener skal være oppført for hvert enkelte fag og emne i vedkommende fag- eller studieplan. Det skal tydelig gå frem av eksamensoppgaven hvilke hjelpemidler som er tillatt.
2. Studenter har ikke anledning til å ta med seg mobiltelefon eller annet kommunikasjonsutstyr i eksamenslokalet.
3. Bruk av ulovlige hjelpemidler blir ansett som fusk. Har studenten ulovlige hjelpemidler til disposisjon etter at eksamen er satt i gang, blir det sett på som forsøk på fusk.

§ 12. Fusk – annullering av eksamen eller prøve

1. Lovlige hjelpemiddel ved skoleeksamen er omtalt under § 11. Dersom det under eksamen oppstår mistanke om fusk eller forsøk på fusk, skal studenten straks gjøres oppmerksom på at dette vil bli rapportert. Det gjelder også studenter som yter hjelp. Studenten velger selv om han/hun vil fortsette eller avbryte eksamen.
2. Ved hjemmeeksamen og skriftlige arbeider som inngår i mappevurdering kan kopiering eller avskrivning av litteratur uten henvisning bli vurdert som fusk.
3. Fusk eller forsøk på fusk ved eksamen medfører at eksamen for vedkommende student kan bli annullert. Fusk eller forsøk på fusk ved eksamen kan medføre bortvisning fra den aktuelle eksamen, jf. lovens § 4–7 og § 4–8.
4. Studenter som blir tatt i fusk eller forsøk på fusk ved eksamen, kan utestenges fra institusjonen og fratras retten til å gå opp til eksamen ved institusjoner under loven inntil ett år. Retten til å annullere eksamen foreldes ikke. Styret selv avgjør slike saker.

§ 13. Sensur

1. Regler om sensur går fram av lovens § 3–9.
2. Øverste faglige styringsorgan under høgskolestyret oppnevner eksterne sensorer. Eksterne sensorer oppnevnes for tre år.
3. Det oppnevnes to sensorer hvorav minst én ekstern ved bedømmelse av kandidatens arbeider i høgste grad, jf. lovens § 3–9 pkt. 2.
4. Ved sensur på lavere grad kan følgende benyttes:
 - a) Det oppnevnes som hovedregel to interne sensorer der den ene er faglærer i faget. Øverste faglige styringsorgan under høgskolestyret kan gi dispensasjon fra regelen om to interne sensorer.

Ved muntlig eksamen og andre vurderingsformer der det ikke er klagerett, skal det alltid være to sensorer.

- b) Det oppnevnes to sensorer hvorav en ekstern som leser alle besvarelsene som inngår i en eksamen. Intern sensor er normalt faglærer i faget. Denne ordningen skal årlig benyttes på ¼ av alle eksamener i lavere grad.
- c) For eksamener der det er minimum 60 kandidater, kan det oppnevnes to sensorer hvorav en ekstern. Ekstern sensor gjennomgår da et utvalg av eksamensbesvarelsene. Utvalget skal være på minst 25% av totalt antall besvarelser, og utvalget skal være ukjent for intern sensor.

Øverste faglige styringsorgan under høgskolestyret bestemmer hvert år hvilke eksamener som skal ha ekstern sensur etter pkt. 4 b og pkt. 4 c.

5. Det skal være ekstern evaluering av vurderingsordningene der det ikke er ekstern sensur, jf. lovens § 3–9 pkt. 1. Høgskolens studieutvalg kan vedta retningslinjer for denne evalueringen.
6. Dersom det ikke blir enighet mellom sensorene om en karakter, tar ekstern sensor eller intern sensor som ikke er faglærer avgjørelsen.
7. Ved ny sensurering etter lovens § 5–2 og § 5–3 skal det oppnevnes to sensorer hvorav minimum én ekstern.
8. Sensuren skal foreligge innen 3 uker, jf. lovens § 3–9 pkt. 4.

§ 14. *Begrunnelse og klage over karakterfastsettelsen*

1. En student har rett til å be om å få begrunnelse for karakterfastsetting. Begrunnelse skal normalt være gitt innen 2 uker etter at kandidaten har bedt om det. Begrunnelsen kan gis muntlig eller skriftlig etter sensors valg, jf. lovens § 5–3.
2. En student kan klage skriftlig over resultatet for egne prestasjoner innen 3 uker etter at eksamensresultatet er kunngjort. Klagen skal alltid være skriftlig og stiles til høgskolen, jf. lovens § 5–3 pkt. 4.
3. Hvis endelig karakter er fastsatt på grunnlag av både skriftlig og muntlig prøve, og klager får medhold i klage på sensuren for den skriftlige del av eksamen, holdes ny muntlig prøve til fastsetting av endelig karakter.
4. Det kan ikke klages på karakter ved muntlig prestasjon og vurdering av praksisopplæring og lignende som ikke kan etterprøves, jf. lovens § 5–3 pkt. 5. Det kan kun klages på formelle feil etter lovens § 5–2.
5. Ved klage på karakterfastsettelsen på gruppeoppgaver/-eksamen, må alle de som har vært vurdert samlet være enige i – og skrive under på klagen.
6. Klage på karakterfastsettelsen ved løpende vurdering, skal framsettes etter vurdering av separat prøve, oppgave eller vurdering. Det kan ikke klages på endelig resultat, jf. lovens § 5–3 pkt. 4 siste ledd.
7. En student kan klage skriftlig på formelle feil innen 3 uker etter at studenten burde være kjent med de forhold som begrunner klagen. Klage over formelle feil avgjøres av styrets klagemnd, jf. lovens § 5–2.

§ 15. *Privatister*

1. Privatister har rett til å gå opp til eksamen etter § 3–10 i fag eller emner som ikke har krav til obligatorisk undervisning eller praksis. Øverste faglige styringsorgan under høgskolestyret kan dessuten godta privatister på fag/kurs der det er ledig kapasitet.
2. For å kunne gjennomføre eksamen, skal privatister være registrert og ha betalt vederlag for eksamen etter styrets fastsatte satser og i tillegg semesteravgift til studentsamskipnaden i henhold til gjeldende lov og forskrift.
3. Privatister må selv levere inn individuell, skriftlig oppmelding i alle fag. Styret fastsetter egne frister for privatister.

§ 16. *Vitnemål – karakterutskrift*

1. Studenter som oppfyller de samlede utdanningskrav som er gitt i ramme-, fag- og studieplaner og kravene i loven, har rett til å få dokumentert utdanningen slik:
 - a) Studenter som fullfører en profesjonsutdanning eller oppnår en grad, skal ha vitnemål
 - b) Studenter som fullfører et studium som ikke gir vitnemål, skal ha endelig karakterutskrift
 - c) Studenter som fullfører enheter som ikke er dekket av a) og b) kan få karakterutskrift som omfatter alle eksamener bestått ved høgskolen.
2. Studenter som har fått fritak etter § 3–5 i loven, og som tilfredsstiller kravene til fullført studium, kan få vitnemål dersom minst 60 studiepoeng er gjennomført ved høgskolen. Dersom en mindre del av studiet er tatt ved høgskolen, blir det vurdert i hvert enkelt tilfelle hvilken institusjon som skal skrive ut vitnemålet.
3. For studenter som går opp til eksamen etter lovens § 3–10 pkt. 1 siste ledd, skal det angis på vitnemål eller karakterutskrift dersom kandidatens kunnskaper og ferdigheter er prøvet på en annen måte enn for studenter som er opptatt ved studiet, jf. lovens § 3–11 pkt. 3.
4. Normalt blir det skrevet ut bare ett vitnemål/en endelig karakterutskrift pr. student. Dersom en student forbedrer karakterer som inngår i vitnemålet, kan studenter kreve å få utskrevet nytt vitnemål. Tidligere utskrevet dokumentasjon må da innleveres.
5. Dersom en student tar eksamen i et fag eller emne med innhold som delvis overlapper hverandre, skal det foretas reduksjon av studiepoeng. Dette blir avgjort av studieadministrasjonen etter uttalelse fra vedkommende fagmiljø og studieleder. Reduksjonen av studiepoeng blir foretatt slik at det gir det gunstigste resultatet for studenten.

6. Studenter som har avlagt eksamen i enkelte studiepoengsgivende fag eller emne, har rett til å få karakterutskrift for dette.
7. Vitnemål – eventuelt sammen med grunnlaget for vitnemål (endelig karakterutskrift) – skal som et minimum gi opplysninger om:
 - navn og fødselsnummer
 - hvilken utdanning som er gjennomført
 - tidspunkt for fullført utdanning
 - hvilken grad eller tittel som eventuelt er oppnådd
 - navn, studiepoeng, tidspunkt for avlagt eksamen og karakter for fag/emne som er gitt avsluttende vurdering og som inngår i studiet
 - hvilke fag/emner kandidaten eventuelt har fått fritak/godkjenning for og hvilken utdanning som gir grunnlag for fritak/godkjenning
 - karaktersystem som er blitt benyttet.
 Tittel på større skriftlige oppgaver kan inngå.
 Deleksamener som inngår i en større sammensatt vurdering i et fag/emne skal normalt ikke spesifiseres på vitnemålet.
8. Endelig karakterutskrift skal som et minimum gi opplysninger om:
 - navn og fødselsnummer
 - navn på studiet, studiepoeng, tidspunkt for avlagt eksamen og karakter for fag/kurs som er gitt avsluttende vurdering og som inngår i studiet og hvor mange studiepoeng eksamenene omfatter
 - hvilke fag/emner kandidaten eventuelt har fått fritak/godkjenning for og hvilken utdanning som gir grunnlag for fritak/godkjenning.
 Tittel på større skriftlige oppgaver kan inngå.
 Deleksamener som inngår i en større sammensatt vurdering i et fag/emne skal normalt ikke spesifiseres på endelig karakterutskrift.
9. Diploma Supplement skal tildeles sammen med vitnemål eller endelig karakterutskrift for studier over 60 studiepoeng.

§ 17. Retningslinjer for gjennomføring av eksamen

Høgskolestyret vedtar retningslinjer for gjennomføring av eksamen for eksamensansvarlig, eksamenskandidater, eksamensvakter, ansvarlige faglærere og sensorer.

§ 18. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft fra 1. august 2005. Fra samme dato opphører forskrift 17. september 2002 nr. 1030 om eksamen ved Høgskolen i Ålesund.

16. juni Nr. 714 2005

Forskrift om krav til bachelorgraden ved Høgskolen i Ålesund.

Fastsatt av styret for Høgskolen i Ålesund 16. juni 2005 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 3–3 pkt. 2. Kunngjort 1. juli 2005.

§ 1. Virkeområde

Forskriften omfatter krav og myndighet knyttet til bestemmelser om bachelorgraden ved Høgskolen i Ålesund.

§ 2. Definisjoner

I forskriften gjelder følgende definisjoner som er i tråd med forslag fra Universitets- og høgskolerådets studieutvalg:

<i>Studiepoeng:</i>	Mål på omfang av et studium, der fullt studieår er normert til 60 studiepoeng, jf. lovens § 3–8.
<i>Emne:</i>	Den minste studiepoenggivende enhet som kan inngå i et fag, en emnegruppe, et studieprogram eller en grad.
<i>Fag:</i>	Beslektede emner som er samlet under én felles fagbetegnelse.
<i>Emnegruppe:</i>	Kombinasjon av emner fra ett eller flere fag/fagområder som gjennom fag- eller studieplan er definert til å utgjøre en samlet enhet.
<i>Studieprogram:</i>	Ett- eller flerårig studieløp med et definert innhold i henhold til fag- eller studieplan, som fører fram til en avsluttende eksamen eller grad.

§ 3. Krav til bachelorgraden

Graden bachelor oppnås på grunnlag av eksamen i fag, emner, emnegrupper eller studieprogram av minimum 180 studiepoengs omfang.

Grunnlaget for graden skal omfatte ett av følgende:

- a) Fullført 3-årig integrert yrkesrettet utdanning av 180 studiepoengs omfang.

- b) Fullført 2-årig integrert yrkesrettet utdanning eller annet studieprogram av 120 poengs omfang kombinert med godkjent påbygging eller spesialisering innenfor samme eller andre fag/fagområder av minimum 60 studiepoengs omfang.
- c) Tre års normert studium/180 studiepoeng med faglig fordypning på minimum 80 studiepoeng kombinert med fordypning i ytterligere ett fag, emner eller emnegrupper på minimum 30 studiepoengs omfang. Frittstående emner (70 studiepoeng) som skal inngå i grunnlaget for graden, må være godkjente og hvert ha et omfang på minimum 10 studiepoeng.

For a) og b) stilles det krav om at grader

- uten nasjonal rammeplan eller forskrift må omfatte ett fag/studium eller et fordypningsemne på minimum 80 studiepoeng.

For a), b) og c) stilles det krav om at

- graden kan omfatte 10 studiepoeng tilsvarende examen philosophicum og 10 studiepoeng tilsvarende examen facultatum
- minimum 60 studiepoeng skal være avlagt ved Høgskolen i Ålesund.

§ 4. *Krav til minste studieenhet*

Studieenheter som kan inngå i grunnlaget for graden under § 3 c) er:

Fullførte enheter på minimum 10 studiepoeng. Mindre enheter kan godkjennes dersom de samlet utgjør minimum 10 studiepoeng innenfor samme fag/fagområde. Med enhet menes emne eller emnegruppe.

§ 5. *Reduksjon i studiepoeng*

Lovens § 3–4 pkt. 1 fastslår at institusjonene skal påse at det ikke gis dobbel uttelling for samme faginnhold. Overlapping i faginnhold mellom fag/emner/emnegrupper/studieprogram som inngår i grunnlaget for bachelorgraden kan ikke utgjøre mer enn 15 studiepoeng totalt. Overlapping ut over 15 studiepoeng må kompenseres.

§ 6. *Overgangsordninger mellom gammel og ny gradsstruktur*

Studenter som oppfyller kravene til bachelorgraden den dato forskriften trer i kraft eller senere, tildeles graden bachelor.

En student kan ikke tildeles både graden bachelor og graden kandidata/candidatus magisterii (cand.mag.-graden) på grunnlag av samme utdanning/studium, selv om grunnlaget for tildeling av cand.mag.-graden i omfang går ut over tildeling av bachelorgraden.

Cand.mag.-graden ved Høgskolen i Ålesund oppheves med virkning fra og med 1. august 2005.

§ 7. *Vitnemål for oppnådd bachelorgrad*

Vitnemål for oppnådd bachelorgrad etter forskriftens § 3 a) eller b) utstedes automatisk til de kandidater som oppfyller kravene.

Vitnemål for oppnådd bachelorgrad etter forskriftens § 3 c) utstedes etter søknad. Søkeren må selv dokumentere at kravene er oppfylt.

§ 8. *Klagebehandling*

Styrets klagenemnd er klageinstans for eventuell klage på avslag om bekreftelse på oppnådd bachelorgrad (vitnemål).

§ 9. *Utfyllende regler*

Styret for Høgskolen i Ålesund kan vedta utfyllende regler til denne forskriften.

§ 10. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft fra 1. august 2005. Fra samme dato opphører forskrift 13. juni 2002 nr. 1219 om krav til bachelorgraden ved Høgskolen i Ålesund.

20. juni Nr. 715 2005

Forskrift som gir generelle tillatelser til bruk av frekvenser.

Fastsatt av Post- og teletilsynet 20. juni 2005 med hjemmel i lov 4. juli 2003 nr. 83 om elektronisk kommunikasjon (ekomloven) § 6–2, jf. forskrift 4. juli 2003 nr. 881 funksjonsfordeling innen myndigheten etter lov om elektronisk kommunikasjon del I nr. 3. Kunngjort 1. juli 2005.

Kap. I Innledende bestemmelser

§ 1. *Stedlig virkeområde*

Forskriften gjelder ikke for Jan Mayen, bilandene og Antarktis.

§ 2. *Definisjoner*

Sendetid: den tiden en radiosender er aktiv, uttrykt i prosent av en time.

Kanalseparasjon: avstand mellom senterfrekvensene i to kanaler. I frekvensbånd der kanalseparasjon er definert ligger senterfrekvensen i den første kanalen en halv kanalseparasjon ovenfor frekvensen som avgrenser frekvensbåndet nedover. Senterfrekvensen for den siste kanalen ligger en halv kanalseparasjon nedenfor frekvensen som avgrenser frekvensbåndet oppover.

§ 3. Forstyrrelser

Frekvensbruk etter forskriften her er ikke beskyttet mot forstyrrelser fra annen lovlig bruk av frekvenser.

Kap. II Frekvensbruk som må registreres

§ 4. 64–66 GHz

Frekvensbåndet 64–66 GHz kan tas i bruk til punkt-til-punkt radiolinje og punkt-til-multipunkt radioaksess etter at registrering av radiosambandet er gjennomført. Alle samband skal registreres hos PT på registrerings skjema publisert på PTs hjemmeside på Internett før de settes i drift. Sambandet skal ikke forstyrre eksisterende samband som både er registrerte og satt i drift. Det skal betales årlig gebyr etter forskrift om gebyr til Post- og teletilsynet.

Kap. III Frekvensbruk som ikke krever registrering

§ 5. Differensiell GPS

Frekvensene 419,4375 MHz, 419,4625 MHz, 419,5375 MHz og 419,5625 MHz kan tas i bruk til differensiell GPS. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 25 W. Feltstyrken ved riksgrensen mellom Norge og naboland skal ikke overstige 20 dB μ V/m.

§ 6. Frekvensbruk under 9 kHz og over 400 GHz

Frekvenser under 9 kHz og over 400 GHz tillates brukt.

§ 7. Snorløse telefoner og datanettverk

Frekvensbåndet 959–960 MHz tillates brukt til basestasjoner og frekvensbåndet 914–915 MHz tillates brukt til håndsett slik frekvensbruken er definert i standarden EN 301.796. Kanalseparasjon er 25 kHz. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 10 mW e.i.r.p.

Frekvensbåndet 1880–1900 MHz tillates brukt slik frekvensbruken er definert i standarden EN 301.406. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 250 mW e.i.r.p.

Frekvensbåndet 2400–2483,5 MHz tillates brukt slik frekvensbruken er definert i standarden EN 300.328. For direktsekvens spredt spektrum er maksimal tillatt effekttetthet -20 dBW e.i.r.p. per MHz. For frekvenshopping er maksimal tillatt effekttetthet -10 dBW e.i.r.p. per 100 kHz. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 100 mW e.i.r.p. Dette leddet gjelder ikke for det geografiske området innenfor en radius av 20 km fra Ny-Ålesund sentrum.

Frekvensbåndet 5150–5250 MHz tillates brukt med utstrålt effekt på maksimalt 200 mW e.i.r.p. Maksimal gjennomsnittlig e.i.r.p. tetthet skal ikke overskride 0,25 mW/25kHz i noe 25 kHz bånd.

Frekvensbåndet 5250–5350 MHz tillates brukt med utstrålt effekt på maksimalt 200 mW e.i.r.p. Maksimal gjennomsnittlig e.i.r.p. tetthet skal ikke overskride 10 mW/MHz i noe 1 MHz bånd. Radioutstyret skal ha Transmitter Power Control (TPC) som gir en gjennomsnittlig dempning på minst 3 dB. Dersom TPC ikke er i bruk er maksimal tillatt utstrålt effekt og utstrålt effekttetthet 3dB lavere enn det som følger av første og annet punktum. Radioutstyret skal implementere Dynamic Frequency Selection (DFS) som angitt i Annex 1 i ITU-R Recommendation M.1652/EN 301.893.

Frekvensbåndet 5470–5725 MHz tillates brukt med utstrålt effekt på maksimalt 1 W e.i.r.p. Maksimal gjennomsnittlig e.i.r.p. tetthet skal ikke overskride 50 mW/MHz i noe 1 MHz bånd. Radioutstyret skal ha Transmitter Power Control (TPC) som gir en gjennomsnittlig dempning på minst 3 dB. Dersom TPC ikke er i bruk er maksimal tillatt utstrålt effekt og effekttetthet 3 dB lavere enn det som følger av annet og tredje punktum. Radioutstyret skal implementere Dynamic Frequency Selection (DFS) som angitt i Annex 1 i ITU-R Recommendation M.1652/EN 301.893.

Frekvensbåndene 5725–5795/5815–5850 MHz tillates brukt med utstrålt effekt på maksimalt 4 W e.i.r.p. Maksimal gjennomsnittlig e.i.r.p. tetthet skal ikke overskride 200 mW/MHz i noe 1 MHz bånd. Radioutstyret skal implementere Dynamic Frequency Selection (DFS) som angitt i Annex 1 i ITU-R Recommendation M.1652/EN 301.893. Radioutstyret skal ha Transmitter Power Control (TPC) som gir en gjennomsnittlig dempning på minst 3 dB. Dersom TPC ikke er i bruk er maksimal tillatt utstrålt effekt og effekttetthet 3 dB lavere enn det som følger av første og annet punktum. På grensen mellom Norge og naboland skal effekttettheten ikke overstige -122.5 dBW/m² målt med en referansebåndbredde på 1 MHz inntil noe annet følger av koordineringsavtale.

For punkt-til-punkt radiolinje i frekvensbåndene 5725–5795/5815–5850 MHz brukt med inntil 1 W sendeeffekt, tillates inntil 200 W e.i.r.p. Maksimal gjennomsnittlig e.i.r.p. tetthet skal ikke overskride 10 W/MHz i noe 1 MHz bånd. Begrepet punkt-til-punkt radiolinje ekskluderer alle former for punkt-til-multipunkt, rundstrålende systemer og sendere som sender samme informasjon plassert på samme sted (sektorering). Radioutstyret skal implementere Dynamic Frequency Selection (DFS) som angitt i Annex 1 i ITU-R Recommendation M.1652/EN 301.893. På grensen mellom Norge og naboland skal effekttettheten ikke overstige -122.5 dBW/m² målt med en referansebåndbredde på 1 MHz inntil noe annet følger av koordineringsavtale.

§ 8. Mobil videolink

Senterfrekvens 2327 MHz og 2390 MHz med maksimalt okkupert båndbredde 8 MHz tillates brukt til mobil videolink. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 2 W e.i.r.p.

Senterfrekvens 2305 MHz og 2313 MHz kan brukes som i første ledd frem til og med 31. desember 2005.

§ 9. Trådløse mikrofoner

Følgende frekvensbånd tillates brukt:

- a) 41,000–43,600 MHz. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 10 mW e.r.p.
- b) 800–820 MHz. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 20 mW e.r.p.
- c) 863–865 MHz. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 10 mW e.r.p. For analogt utstyr er maksimal okkupert båndbredde 300 kHz.
- d) 1785–1800 MHz. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 50 mW e.i.r.p.

Kanalseparasjon skal ikke overstige 200 kHz. Amplitudemodulasjon tillates ikke.

Frekvensene 173,8125 MHz, 173,8375 MHz, 173,8625 MHz, 173,8875 MHz, 173,9125 MHz, 173,9375 MHz, 173,9625 MHz og 173,9875 MHz kan brukes til hjelpeutstyr for hørselshemmede. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 10 mW e.r.p. for fast montert utstyr og 2 mW e.r.p. for bærbart utstyr.

§ 10. Trådløst lydutstyr

Frekvensbåndet 863–865 MHz tillates brukt. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 10 mW e.r.p. For analogt utstyr er maksimalt okkupert båndbredde 300 kHz.

§ 11. Satellittermineraler og satellittjordstasjoner

Terminaler for Advanced Research and Global Observation Satellite (ARGOS) tillates å bruke frekvensbåndet 401,645–401,655 MHz med 401,650 MHz som senterfrekvens.

Terminaler for Globalstar tillates å bruke frekvensbåndet 1610,0–1626,5 MHz til opplink. Frekvensbåndet 2483,5–2500 MHz er nedlink for Globalstar terminaler.

Terminaler for Iridium tillates å bruke frekvensbåndet 1616,0–1626,5 MHz.

Terminaler for Thuraya tillates å bruke frekvensbåndene 1626,5–1660,5 MHz til opplink. Frekvensbåndet 1525–1559 MHz er nedlink for Thuraya terminaler.

Terminaler for Space Checker S-SMS tillates å bruke frekvensbåndet 1626,5–1660,5 MHz til opplink. Frekvensbåndet 1525–1559 MHz er nedlink for Space Checker S-SMS terminaler.

Terminaler for EMS-MSSAT tillates å bruke frekvensbåndene 1626,5– 645,5 MHz og 1646,5–1660,5 MHz for opplink. Frekvensbåndene 1525– 544 MHz og 1545–1559 MHz er nedlink for EMS-MSSAT terminaler.

Terminaler for EMS-PRODAT tillates å bruke frekvensbåndene 1626,5–1645,5 MHz og 1646,5–1660,5 MHz til opplink. Frekvensbåndene 1525–1544 MHz og 1545–1559 MHz er nedlink for EMS-PRODAT terminaler.

Landmobile Inmarsat-terminaler av typen B, C, D, M, M4 og Mini-M (Inmarsat phone) samt Satellite User Terminals (SUTs) tillates å bruke frekvensbåndene 1626,5– 1645,5 MHz og 1646,5–1660,5 MHz til opplink. Frekvensbåndene 1525–1544 MHz og 1545–1559 MHz er nedlink for landmobile Inmarsat-terminaler av typen B, C, D, M, M4 og Mini-M (Inmarsat phone) samt Satellite User Terminals (SUTs). Bruk av frekvenser for maritime og aeromobile Inmarsat terminaler krever individuell tillatelse.

Satellite Interactive Terminals (SITs) tillates å bruke frekvensbåndet 29,50–30,00 GHz til opplink. Maksimal tillatt sendereffekt er 2 W og maksimal tillatt utstrålt effekt 50 dBW e.i.r.p. Tillatelsen gjelder ikke på Svalbard eller nærmere flyplasser enn 500 meter. Frekvensbåndet 10,70–12,75 GHz er nedlink for Satellite Interactive Terminals (SITs).

Satellite User Terminals (SUTs) tillates å bruke frekvensbåndet 29,50–30,00 GHz til opplink. Maksimal tillatt sendereffekt er 2 W og maksimal tillatt utstrålt effekt 50 dBW e.i.r.p. Tillatelsen gjelder ikke på Svalbard eller nærmere flyplasser enn 500 meter. Frekvensbåndet 19,70–20,20 GHz er nedlink for Satellite User Terminals (SUTs).

Very Small Aperture Terminals (VSAT) tillates å bruke frekvensbåndet 14,0–14,5 GHz til opplink slik frekvensbruken er definert i standarden EN301 428 v1.2.1. Maksimal tillatt utstrålt effekt 80 dBW e.i.r.p. Tillatelsen gjelder ikke på Svalbard eller nærmere flyplasser enn 500 meter. Frekvensbåndet 10,7–12,75 GHz er nedlink for Very Small Aperture Terminals (VSAT).

Jordstasjoner for Satellite News Gathering (SNG) tillates å bruke frekvensbåndet 14,0–14,5 GHz til opplink slik frekvensbruken er definert i standarden EN301 430 v1.1.1. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 80 dBW e.i.r.p. Bestemmelsen gjelder ikke på Svalbard eller nærmere flyplasser enn 500 meter. Frekvensbåndet 10,7–12,75 GHz er nedlink for Satellite News Gathering (SNG).

Omnitracs terminaler for Euteltracssystemet tillates å bruke frekvensbåndet 14,00–14,25 GHz til opplink. Frekvensbåndene 10,7–11,7 GHz og 12,5– 12,75 GHz er nedlink for Omnitracssystemet.

Terminaler for ARCANET Suitcase tillates å bruke frekvensbåndet 14,00–14,25 GHz til opplink. Frekvensbåndene 11,45–11,70 GHz og 12,50–12,75 GHz er nedlink for ARCANET Suitcase terminaler.

§ 12. Medisinsk telemetri

Frekvensene i tabellen tillates brukt til medisinsk telemetri. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 10 mW e.r.p.

441,750 MHz	441,775 MHz	441,800 MHz	441,825 MHz	441,850 MHz
441,875 MHz	441,900 MHz	441,925 MHz	441,950 MHz	441,975 MHz

§ 13. Medisinsk implantat

Frekvensbåndet 402–405 MHz tillates brukt. Kanalseparasjon er inntil 300 kHz. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 25 μ W e.r.p.

Frekvensbåndet 9–315 kHz tillates brukt slik frekvensbruken er definert i ERC/REC 70–03 vedlegg 12.

§ 14. Kjøretøyradar

Frekvensbåndet 76–77 GHz tillates brukt slik frekvensbruken er definert i standarden EN 301.091. Maksimal tillatt spisseffekt er 55 dBm e.i.r.p. Maksimal tillatt gjennomsnittseffekt er 50 dBm e.i.r.p. Maksimal tillatt gjennomsnittseffekt er 23,5 dBm e.i.r.p. for pulsradarer.

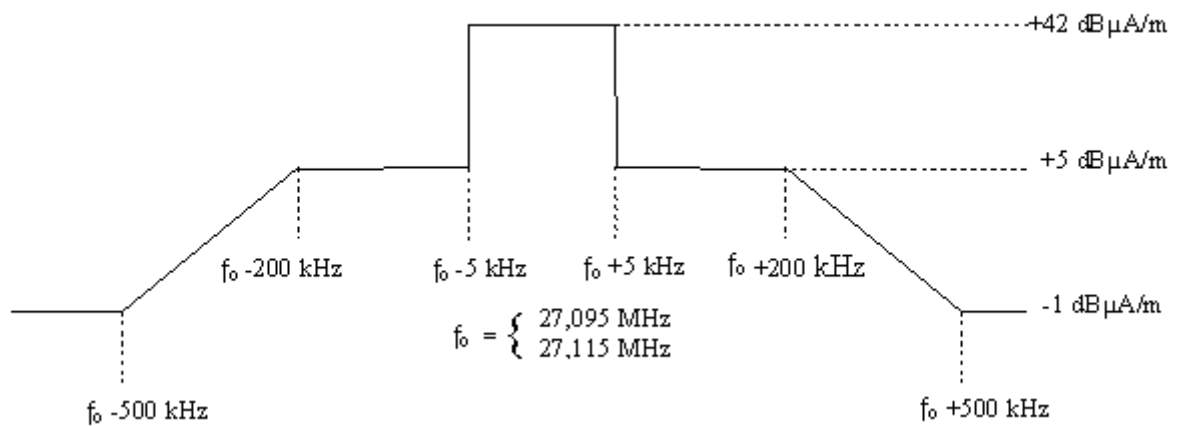
Frekvensbåndet 79–81 GHz tillates brukt til automotive short-range radar equipment. Maksimal gjennomsnittlig spektral tetthet er –3 dBm/MHz e.i.r.p. tilknyttet en spisseffekt på 55 dBm e.i.r.p. Den maksimale resulterende effektspektraltettheten utenfor kjøretøyet skal ikke overstige –9 dBm/MHz e.i.r.p.

Frekvensbåndet 21,65–26,65 GHz tillates brukt til automotive short-range radar equipment på vilkår i henhold til EU kommisjonens vedtak 2005/50/EC om harmonisering av bruk av frekvenser i 24 GHz båndet til Automotive Short-Range Radar Equipment.

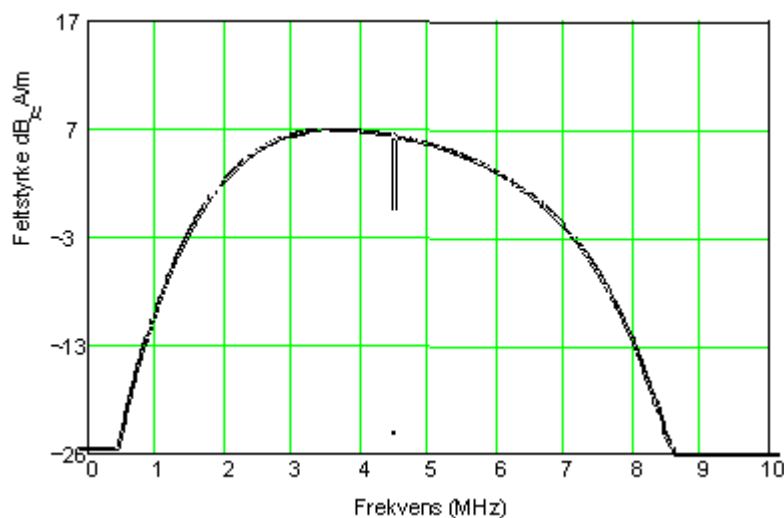
§ 15. Jernbanesignaling og vognidentifikasjon

Frekvensene 2447,0 MHz, 2448,5 MHz, 2450,0 MHz, 2451,5 MHz og 2453,0 MHz tillates brukt til automatisk vognidentifikasjon slik frekvensbruken er definert i standarden EN 300.761. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 500 mW e.i.r.p. Radioutstyret skal kun aktiviseres når tog passerer.

Frekvensene 27,095 MHz og 27,115 MHz tillates brukt til Eurobalise. Maksimal tillatt feltstyrke angis i figuren som illustrerer grenser for magnetisk feltstyrke målt i avstand på 10 meter.

Frekvensen 4515 kHz tillates brukt til Euroloop. Maksimal tillatt feltstyrke og båndbredde angis i figuren som illustrerer grenser for magnetisk feltstyrke målt i en avstand på 10 meter.

§ 16. Peileutstyr

Frekvensen 457 kHz tillates brukt slik frekvensbruken er definert i standarden EN 300.718. Maksimal tillatt feltstyrke er 7 dBµA/m ved 10 meters avstand.

Frekvensene 142,050 MHz, 142,275 MHz og 142,325 MHz tillates brukt. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 500 mW e.r.p.

§ 17. Alarmer

Frekvensbåndet 869,200–869,250 MHz tillates brukt til sosialalarm og trygghetsalarm. Kanalseparasjon er 25 kHz. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 10 mW e.r.p. Sendetid er mindre enn 0,1 prosent.

Frekvensbåndet 868,6–868,7 MHz og 869,250–869,300 MHz tillates brukt. Kanalseparasjon er 25 kHz. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 10 mW e.r.p. Sendetid er mindre enn 0,1 prosent. Frekvensbåndet 868,6–868,7 MHz tillates også brukt som en kanal til høyhastighets datatransmisjon.

Frekvensbåndet 869,650–869,700 MHz tillates brukt. Kanalseparasjon er 25 kHz. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 25 mW e.r.p. Sendetid er mindre enn 10 prosent.

§ 18. Diverse kortholdskommunikasjon

Frekvensene 26,995 MHz, 27,045 MHz, 27,095 MHz, 27,145 MHz, 27,195 MHz, 27,255 MHz og 40,660–40,700 MHz tillates brukt. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 10 mW e.r.p.

Frekvensene 40,710 MHz, 40,720 MHz, 40,730 MHz og 40,740 MHz tillates brukt til babyalarm. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 25 mW e.r.p.

Frekvensbåndet 83,2125–83,3125 MHz tillates brukt til babyalarm. Maksimalt utstrålt effekt er 10 mW e.r.p. Maksimal kanalseparasjon er 25 kHz.

Frekvensbåndet 433,050–434,040 MHz tillates brukt. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 10 mW e.r.p. Sendetid er mindre enn 10 prosent. Maksimal tillatt kanalseparasjon er 25 kHz.

Frekvensbåndet 434,040–434,790 MHz kan brukes med maksimalt utstrålt effekt 10 mW e.r.p. Maksimal tillatt kanalseparasjon er 25 kHz.

Frekvensbåndet 868,000–868,600 MHz tillates brukt. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 25 mW e.r.p. Sendetid er mindre enn 1,0 prosent.

Frekvensbåndet 869,400–869,650 MHz tillates brukt. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 500 mW e.r.p. Sendetid er mindre enn 10 prosent. Frekvensbåndet kan også brukes som en kanal for høyhastighets datakommunikasjon.

Frekvensbåndet 869,700–870,000 MHz tillates brukt. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 5 mW e.r.p.

Frekvensbåndet 2400–2483,5 MHz tillates brukt. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 10 mW e.i.r.p. Dette leddet gjelder ikke for det geografiske området innenfor en radius av 20 km fra Ny-Ålesund sentrum.

Frekvensbåndet 5725–5875 MHz tillates brukt. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 25 mW e.i.r.p.

Frekvensbåndene 24,00–24,25 GHz, 61,0–61,5 GHz, 122–123 GHz og 244–246 GHz tillates brukt. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 100 mW e.i.r.p.

Frekvensbåndet 138,2–138,45 MHz tillates brukt. Maksimalt tillatt utstrålt effekt er 10 mW e.r.p. Sendetid er mindre enn 0,1 prosent.

Frekvensbåndet 868,700–869,200 MHz tillates brukt. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 25 mW e.r.p. Sendetid er mindre enn 1,0 prosent.

Frekvensbåndet 869,300–869,400 MHz tillates bruk. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 10 mW e.r.p. Kanalseparasjon er 25 kHz.

Frekvensene 444,600 MHz, 444,650 MHz, 444,800 MHz, 444,825 MHz, 444,850 MHz og 444,975 MHz tillates brukt til håndholdt mobilradio (KDR 444) slik frekvensbruken er definert i standarden EN 300.296. Maksimalt tillatt utstrålt effekt er 0,5 W e.r.p.

Frekvensbåndet 6765–6795 kHz og 13553–13567 kHz tillates brukt. Maksimal tillatt feltstyrke er 42 dB μ A/m ved 10 meters avstand.

Frekvensbåndet 445,2–445,3 MHz tillates brukt slik frekvensbruken er definert i ERC/DEC(0121). Maksimal tillatt utstrålt effekt er 1 W e.r.p.

Frekvensbåndet 446,000–446,100 MHz tillates brukt slik frekvensbruken er definert i ERC/DEC/(9825). Maksimal tillatt utstrålt effekt er 500 mW e.r.p., og radioustyret skal ha integrert antenne. Kanalseparasjon er 12,5 kHz. Den laveste kanalen er 446,00625 MHz.

§ 19. Induktive systemer

Frekvensbåndene 9–59,750 kHz, 60,250–70 kHz og 119–135 kHz tillates brukt slik frekvensbruken er definert i standarden EN 300.330. Maksimal tillatt feltstyrke er 72 dB μ A/m i en avstand på 10 m, avtagende 3 dB per oktav fra 30 kHz.

Frekvensbåndene 59,750–60,250 kHz, 70–119 kHz, 6,765–6,795 MHz, 13,553–13,567 MHz og 26,957–27,283 MHz tillates brukt. Maksimal tillatt feltstyrke er 42 dB μ A/m i en avstand på 10 m.

Frekvensbåndet 7,4–8,8 MHz tillates brukt. Maksimal tillatt feltstyrke er 9 dB μ A/m i en avstand på 10 m.

§ 20. Bevegelsesregistrerende radioustyr

Frekvensbåndet 2400–2483,5 MHz tillates brukt til bevegelsesregistrerende radioustyr. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 25 mW e.i.r.p. For radioustyr med kanalseparasjon på maksimalt 10 MHz er maksimal tillatt utstrålt effekt 500 mW e.i.r.p. Dette leddet gjelder ikke for det geografiske området innenfor en radius av 20 km fra Ny-Ålesund sentrum.

Frekvensbåndene 10,5–10,6 GHz og 24,05–24,25 GHz tillates brukt til bevegelsesregistrerende radioustyr. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 500 mW e.i.r.p.

Frekvensbåndene 9200–9500 MHz, 9500–9975 MHz og 13,4–14,0 GHz tillates brukt til bevegelsesregistrerende radioustyr. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 25 mW e.i.r.p.

§ 21. Fjernstyring

Frekvensene i tabellen tillates brukt til alle typer fjernstyring. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 100 mW e.r.p.

26,995 MHz	27,045 MHz	27,095 MHz	27,145 MHz	27,195 MHz
27,255 MHz	40,665 MHz	40,675 MHz	40,685 MHz	40,695 MHz

Frekvensene i tabellen tillates brukt til fjernstyring av modellfly. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 100 mW e.r.p.

35,000 MHz	35,010 MHz	35,020 MHz	35,030 MHz	35,040 MHz	35,050 MHz
35,060 MHz	35,070 MHz	35,080 MHz	35,090 MHz	35,100 MHz	35,110 MHz
35,120 MHz	35,130 MHz	35,140 MHz	35,150 MHz	35,160 MHz	35,170 MHz
35,180 MHz	35,190 MHz	35,200 MHz	35,210 MHz	35,220 MHz	35,230 MHz
35,240 MHz	35,250 MHz	35,260 MHz	35,270 MHz	35,280 MHz	35,290 MHz
35,300 MHz					

Frekvensene i tabellen tillates brukt til fjernstyring av modellbiler og modellbåter. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 100 mW e.r.p.

35,310 MHz	35,320 MHz	35,330 MHz	35,340 MHz	35,350 MHz	35,360 MHz
35,370 MHz	35,380 MHz	35,390 MHz	40,705 MHz	40,715 MHz	40,725 MHz
40,735 MHz	40,745 MHz	40,755 MHz	40,765 MHz	40,775 MHz	40,785 MHz
40,795 MHz					

Frekvensene i tabellen tillates brukt til fjernstyring av kraner. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 100 mW e.r.p.

440,725 MHz	440,750 MHz	441,325 MHz	441,550 MHz
441,575 MHz	441,600 MHz	441,625 MHz	441,725 MHz

§ 22. Privatradio (PR 27)

Frekvensene i tabellen tillates brukt. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 4,0 W e.r.p. Frekvensbruken skal være som definert i standarden EN 300.135.

Kanal	Frekvens (MHz)	Kanal	Frekvens (MHz)	Kanal	Frekvens (MHz)
1	26,965	14	27,125	27	27,275
2	26,975	15	27,135	28	27,285
3	26,985	16	27,155	29	27,295
4	27,005	17	27,165	30	27,305
5	27,015	18	27,175	31	27,315
6	27,025	19	27,185	32	27,325
7	27,035	20	27,205	33	27,335
8	27,055	21	27,215	34	27,345
9	27,065	22	27,225	35	27,355
10	27,075	23	27,235	36	27,365
11	27,085	24	27,245	37	27,375
12	27,105	25	27,255	38	27,385
13	27,115	26	27,265	39	27,395
				40	27,405

§ 23. Aktiv radarreflektor

Frekvensbåndene 2900–3100 MHz og 9300–9500 MHz tillates brukt slik frekvensbruken med tekniske parametere er definert i Rec. ITU-R M.1176. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 10 W e.i.r.p.

§ 24. Radiobasert identifikasjonsutstyr (RFID)

Frekvensbåndet 2446–2454 MHz tillates brukt slik frekvensbruken er definert i ERC/REC 70–03, vedlegg 11.

§ 25. Bruk av GSM på skip

Fartøy i fart i norsk territorialfarvann og indre farvann kan ta i bruk frekvenser i tabellen. Signalnivået utenfor fartøyet skal ikke overstige 80 dB μ V/m/200 kHz på en avstand av 30 meter eller mer fra fartøyet skrog. Dersom signalnivået fra abonnentens hjemmenett tilsier at oppkobling kan skje, skal oppkoblingen skje mot hjemmenettet.

Frekvensbruken etter første ledd skal være i samsvar med de relevante deler av standarden EN 301.087.

Kanal nummer.	Rx (MHz)	Tx (MHz)
872	1782,2	1877,2
873	1782,4	1877,4
874	1782,6	1877,6
875	1782,8	1877,8

876	1783	1878
877	1783,2	1878,2
878	1783,4	1878,4
879	1783,6	1878,6

§ 26. *Ikrafttreden*

Forskriften trer i kraft 1. juli 2005.

Fra samme dato oppheves forskrift 20. desember 2000 nr. 1399 om tillatt bruk av frekvenser.

21. juni Nr. 716 2005

Forskrift om satser for beiteavgift.

Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 21. juni 2005 med hjemmel i lov 9. juni 1972 nr. 31 om svensk reinbeiting i Norge og norsk reinbeiting i Sverige § 38 annet ledd, jf. delegeringsvedtak 17. juni 2005 nr. 679. Kunngjort 1. juli 2005.

§ 1. *Satser for beiteavgift*

Beiteavgiften er nkr 5,65 pr. rein uten hensyn til varigheten av oppholdet i Norge, samt nkr 2,20 for hver dag reinen har oppholdt seg i Norge. Er oppholdet ikke brakt til opphør innen 14 dager etter at melding etter § 37 annet ledd i lov 9. juni 1972 nr. 31 om svensk reinbeiting i Norge og norsk reinbeiting i Sverige er mottatt, er avgiften fra og med den femtende dag etter mottakelsen av meldingen nkr 4,25 pr. dag.

§ 2. *Indeksregulering*

Avgiftssatsene kan indeksreguleres i samsvar med det som var bestemt i § 52 fjerde ledd i konvensjon av 9. februar 1972 nr. 1 mellom Norge og Sverige om reinbeite.

§ 3. *Ikrafttreden*

Forskriften trer i kraft 15. juli 2005.

21. juni Nr. 717 2005

Forskrift om beiteområder for svensk rein i Norge.

Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 21. juni 2005 med hjemmel i lov 9. juni 1972 nr. 31 om svensk reinbeiting i Norge og norsk reinbeiting i Sverige § 1 annet ledd, jf. delegeringsvedtak 17. juni 2005 nr. 679. Kunngjort 1. juli 2005.

§ 1. *Områder for svensk reinbeiting i Troms fylke*

I Troms fylke kan følgende områder brukes som beite for svensk rein: Tamok-Rosta, Devdisfjellet, Havgavuobmi, Anjavassdalen, Sarevuobmi og Salvasskardet.

Områdene har følgende grenser:

1. *Tamok-Rosta:*

Fra riksøys 294 (Treriksrøysa) ved Gåldajavri, dette vatn og Breiddalen til Gåvdajavri, østbredden av Gåvdajavri til vatnets nordligste bukt, derfra en rett linje til Langvatnets vestligste bukt, derfra en rett linje i vestlig retning til Midterdalen, denne dal og Kitdalen til Storfjorden, denne fjord til utløpet av Signaldalselva, denne elv til samløpet med Balsfjordelva, denne elv til Øvergård, derfra en rett linje i sørlig retning til Nordkjoselva, denne elv til Tamok-vatnet, dette vatn til sørenden, derfra en rett linje i sørlig retning til Tamokelva, denne elv til samløpet med Rostaelva, denne elv med Lille Rostavatn til riksøys 287 i Stuorra Råstajavri, derfra riksgrensen tilbake til riksøys 294.

2. *Devdisfjellet:*

Fra riksøys 287 i Stuorra Råstajavri langs sørgrensen for området Tamok-Rosta til samløpet mellom Rostaelva og Tamokelva, derfra Målselva til samløpet med Divielva, denne elv til samløpet med Skaktarjåkka, denne elv og Ravdujåkka til Ravdujavri, dette vatn til sørenden, derfra en rett linje til riksøys 285, derfra riksgrensen tilbake til riksøys 287.

3. *Havgavuobmi:*

Fra riksøys 285 langs sørgrensen for området Devdisfjellet til Skaktarjåkkas samløp med Divielva, denne elv til Moarsejavri, dette vatn til sørenden, derfra en rett linje til riksøys 283, derfra riksgrensen tilbake til riksøys 285.

4. *Anjavassdalen:*

Fra Moarsejavris sørende langs vestgrensene for områdene Havgavuobmi og Devdisfjellet til Divielvas samløp med Målselva, denne elv til samløpet med Kirkeselva, denne elv og Kirkesdalen til Kirkestiden, derfra en rett linje til sørenden av vatn med høyde 922, derfra langs Gaskasvage til Altevatn, dette vatn til Avzzejokkas vestligste utløp, denne elv til i høyde med høyde 1012, derfra en rett linje til sørenden av vatn med høyde 786, derfra en rett linje til Moarsejavris sørende.

5. *Sarevuobmi:*

Fra riksøys 283 en rett linje til riksøys 280, derfra riksgrensen tilbake til riksøys 283.

6. *Salvasskardet:*

Fra riksgrensen ved Leinavatn, dette vatn, Astuædno og Altevatn til dammen i vestenden av vatnet, derfra Barduelva til samløpet med Sjørdalselva, denne elv og Sjørdalen til riksrøys 272, derfra riksgrensen tilbake til Leinavatn.

§ 2. *Områder for svensk reinbeiting i Nordland og Nord-Trøndelag fylker*

I Nordland og Nord-Trøndelag fylker kan som beite for svensk rein brukes de områder som ligger mellom riksgrensen og de nedenfor beskrevne grenselinjer:

1. *I Ankenes, Ballangen og Tysfjord kommuner:*

- a. Fra riksgrensen ved nordbredden av Katteratvatn, dette vatn til vestenden, derfra en rett linje til jernbanebrua over Hundalselva, denne elv til samløpet med Oallajokka, denne elv og Oallavagge til østenden av Sælkajavrre, dette vatn og Sælkajokka til Cunojavrrer, dette vatn og Cunoajokka til samløpet med Sandelva, derfra en rett linje til bekksamløpet med høyde 716 i Kaliksdalen, derfra en rett linje over høyde 1314 til vatn med høyde 1111, dette vatn og Coarvvejokka til Nordre Coarvvejavrrer, dette vatn og bekken til Søndre Coarvvejavrrer, dette vatn til dets sørvestlige bukt, derfra en rett linje i sørvestlig retning til nærmeste bukt i Vannaksvatn, dette vatn, Gautelisvatn, bekken til Båtsvatn, dette vatn, Nuorjujokka, Kobbvatn, Kobbelva og Sørelva til samløpet med Tverelva, denne elv til Iptovatn, dette vatn til sørenden, derfra en rett linje til riksgrensen like nord for Rarkajaure.
- b. Fra riksrøys 255 til nordenden av Kjårdavatn, derfra en rett linje til sørenden av Middagsvatn, dette vatn til bekken som renner ut i vatnet nord for høyde 1262, fra bekkmunningen en rett linje til Vabakkvatn, dette vatn og bekken til Forsvatn, dette vatn og bekken til Sidasjavrrer, fra bekkmunningen en rett linje i sørvestlig retning over Baugefjell, Baugevatn og høyde 1156 på Paurofjell til Paurovatn, dette vatn til utløpet fra Naidivatnet, dette vatn til dets sørvestligste bukt, derfra en rett linje i sørvestlig retning over høyde 1150 til Bjørnvatn, dette vatn og bekken til Røysvatn, dette vatn til østenden, derfra en rett linje til riksrøys 251.

2. *I Sørfold og Fauske kommuner:*

Fra riksgrensen ved sørbredden av Leirvatn, dette vatn til Blåmandsisen, langs østkanten av Blåmandsisen til Småsorjusvatn med høyde 958, dette vatn til sørenden, derfra en rett linje til Nedre Duoldagopjavrrer, dette vatn til sørenden, derfra en rett linje over høyde 859 til Låmielva, denne elv, Låmivatn og Eidevatn til riksgrensen ved Låmitjern.

3. *I Saltdal og Rana kommuner:*

- a. Fra riksgrensen ved sørbredden av Mellomvatn, dette vatn til vestenden, derfra en rett linje til østenden av Dorrovatn, dette vatn til dets sørvestlige ende, derfra en rett linje til bukten Kvebilok i Balvatn, dette vatn til Skaitidalen, denne dal med Skaitielva til samløpet med Graddiselva, denne elv til riksgrensen.
- b. Fra riksgrensen hvor denne krysser Dypenåga, denne elv til samløpet med Lønselva, denne elv sørover til Stødi jernbanestasjon, derfra sørover etter jernbanelinjen til det sted denne krysser bekken fra Svangstjern, derfra Randalselva til samløpet med Virvasselva, denne elv til samløpet med Blerekkelva, derfra en rett linje i sørvestlig retning til høyde 834, derfra en rett linje til østenden av Kvefsendalstjern, dette tjern og Kvefsendalselva til Kalvatnmagasinet, dette magasin til bekken fra Melkfjellet og Sandtjern, derfra en rett linje til et punkt på riksgrensen 1 km øst for riksrøys 220A.

4. *I Hemnes kommune:*

Fra riksgrensen ved sørbredden av Grasvatn, dette vatn til utløpet av Oksfjellelva, denne elv til Okstindbreen, derfra en rett linje i sørvestlig retning til høyde 1435, derfra en rett linje i sørøstlig retning til Hulbekktjern, derfra en rett linje til Storfossen i Storelva, denne elv til riksrøys 215.

5. *I Hattfjelldal kommune:*

- a. Fra riksgrensen ved sørbredden av Østre Krutvatn en rett linje til nordenden av Måsvatn, dette vatn til sørenden, derfra en rett linje til Øvre Elgsvatn ved utløpet av bekken fra Krokfjellet og Risfjellet, derfra en rett linje til riksrøys 210.
- b. Fra et punkt på riksgrensen 500 m sør for riksrøys 209 langs skogsgrensen til Finskarbekken 1 km ovenfor dennes utløp i Skarmodalselva, derfra Finskarbekken til tjernet sør for Ritterfjellet, derfra en rett linje til Rotvatn, dette vatn og Rotvaselva til samløpet med Grensebekken, derfra en rett linje til riksrøys 208.

6. *I Hattfjelldal kommune (Nordland) og Røyrvik kommune (Nord-Trøndelag):*

Fra riksgrensen ved Valdanjaure en rett linje til samløpet mellom Drakonelva og Tiplingelva, denne elv til Østre Tiplingen, dette vatn og Tiplingelva til samløpet med Simleelva, denne elv til samløpet med bekken fra tjern nord for Rotnan, denne bekk til tjernet, derfra en rett linje til nordenden av Rotnan, dette vatn og bekken til samløpet med Ranserelva, denne elv til vatn med høyde 977, dette vatn til vestenden, derfra en rett linje til vatn med høyde 960, dette vatn til sørenden, derfra en rett linje til tjern med høyde 966, dette tjern og bekken til Vestre Sipmeksjøen, dette vatn og elva til Østre Sipmeksjøen, dette vatn til riksgrensen.

§ 3. *Svensk reinbeiting i andre områder*

I tillegg til de områdene nevnt i § 1 og § 2 kan beiting skje innenfor de justeringer av områdegrensene som er

godkjent av Det faste utvalg i henhold til den tidligere konvensjonen 9. februar 1972 nr. 1 mellom Norge og Sverige om reinbeiting.

Beiting kan også fortsatt skje i de områder hvor norske reindriftsmyndigheter etter fast praksis har tillatt beiting ut over grensene angitt i konvensjonen.

§ 4. *Beitetider*

I følgende områder kan svensk rein oppholde seg også til annen tid enn nevnt i lovens § 2 når reindrift foregår i tilstøtende grensetrakter i Sverige:

1. Den del av det område i Ballangen og Tysfjord kommuner som er beskrevet over i § 2, 3b) og som ligger sør for Ardekfjellet.
2. Den del av det området i Rana kommune som er beskrevet i over i § 2, 3b) og som ligger sør for Ardekfjellet.
3. Det område i Hattfjelldal kommune som er beskrevet over i § 2, 5a).
4. Det område i Hattfjelldal kommune som er beskrevet over i § 2, 5b).

§ 5. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft straks.

24. juni Nr. 718 2005

Forskrift om registrering av ansvarsmerker.

Fastsatt av Barne- og familiedepartementet 24. juni 2005 med hjemmel i lov 6. juni 1891 nr. 2 om Guld-, Sølv- og Platinavarers Finhed og Stempling m.v. § 4 annet ledd og delegeringsvedtak 10. juni 2005 nr. 530. Kunngjort 1. juli 2005.

§ 1. *Ansvarsmerkeregister*

Styret for det industrielle rettsvern (Patentstyret) fører et særskilt register for ansvarsmerker.

En ansvarsmerkeregistrering gjelder gull-, sølv- og platinavarer.

§ 2. *Skriflig innlevering*

Søknad om registrering av ansvarsmerke inngis skriftlig til Patentstyret på særskilt søknadsskjema.

Krav i forskriften her om skriftlighet kan oppfylles ved elektronisk innlevering som skjer i samsvar med § 1 femte ledd i forskrift 11. april 2003 nr. 456 om avgifter mv. til Patentstyret.

Ved elektronisk innlevering på telefaks eller på annen måte som ikke er i samsvar med § 1 femte ledd i nevnte forskrift, kan Patentstyret kreve at originalen skal innleveres innen én måned etter den elektroniske innleveringen. Ellers anses ikke dokumentet som innlevert.

§ 3. *Språk*

Søknaden skal være på norsk. Etterfølgende korrespondanse kan også være på dansk eller svensk.

Patentstyret kan alltid kreve at innsendte dokumenter som ikke er på norsk skal oversettes. Patentstyret kan kreve at oversettelsen er bekreftet av en statsautorisert oversetter eller på annen måte.

Patentstyret kan i det enkelte tilfellet godta annet språk enn nevnt i første ledd.

§ 4. *Søknadens innhold*

Søknaden skal være signert av søkeren eller dennes fullmektig, og inneholde:

1. Søkerens navn eller foretaksnavn og adresse. Særskilt adresse for korrespondanse må oppgis såfremt denne er en annen enn den som er oppgitt for søker og/eller dennes fullmektig.
2. Hvis søker representeres av fullmektig skal dennes navn eller foretaksnavn og adresse angis. For bestemmelser om fullmektig og fullmakt, se § 15.
3. En gjengivelse av ansvarsmerket. Det kan kun søkes om registrering av ett ansvarsmerke i en og samme søknad. Hvis det søkes registrert flere merker i samme søknad, skal Patentstyret gi søker en passende frist til å angi hvilket ansvarsmerke som skal videreføres i søknaden.

§ 5. *Avgift*

For søknad om registrering av ansvarsmerke skal det ved påkrav betales kr 1000. Hvis fastsatt avgift ikke betales innen den frist Patentstyret setter, anses søknaden som ikke innkommet.

For gjenopptagelse av henlagt søknad i henhold til § 7 tredje ledd skal det ved påkrav betales kr 500. Hvis fastsatt avgift ikke betales innen den frist Patentstyret setter, anses kravet om gjenopptagelse som ikke innkommet.

For krav om fornyelse av en ansvarsmerkeregistrering i henhold til § 10 skal det betales kr 700. For krav om fornyelse som skjer innen seks måneder etter utløpet av registreringsperioden skal det betales en tilleggsavgift (respittavgift) på kr 300. Hvis fastsatt avgift ikke betales innen den frist Patentstyret setter, anses vernet som opphørt.

For behandling av klage i Patentstyrets annen avdeling i henhold til § 11 skal det ved påkrav betales kr 2500. Hvis fastsatt avgift ikke betales innen den frist Patentstyret setter, anses klagen som ikke innkommet.

For behandling av administrativ overprøving i henhold til § 12 skal det ved påkrav betales kr 2500. Hvis fastsatt avgift ikke betales innen den frist Patentstyret setter, anses kravet om administrativ overprøving som ikke innkommet.

§ 6. Registreringshindre

Ansvarsmerke må ikke registreres hvis det:

1. er egnet til å villede,
 2. er egnet til å forveksles med en annens firma eller med stemplings-, ansvars- eller varemerke som er registrert for en annen etter tidligere inngitt søknad eller med varemerke som var innarbeidet av en annen da søknad om registrering ble inngitt, eller
 3. det er mindre enn fem år siden registreringen utløp for samme ansvarsmerke registrert på en annen.
- Ansvarsmerke er bare egnet til å forveksles hvis de gjelder varer av samme eller lignende slag.

§ 7. Behandlingen av søknaden

Søknaden regnes som innlevert selv om den ikke oppfyller vilkårene i § 2 annet ledd, § 3 og § 4 nr. 1–2, hvis den senere rettes eller innleveres på korrekt måte.

Hvis søknaden ikke er i foreskrevet stand, eller det er noe til hinder for registrering, skal Patentstyret gi søkeren melding om dette. Søkeren skal gis en passende frist til å svare og i tilfelle rette mangelen.

Mangler ved søknaden skal ikke være til hinder for at søknaden anses som inngitt den dagen den kom inn til Patentstyret, forutsatt at mangelen blir rettet innen den frist som Patentstyret setter. Før en gjengivelse av det søkte merket er kommet inn til Patentstyret, har søknaden likevel ingen rettsvirkning til fordel for søkeren.

Hvis søkeren ikke svarer eller retter mangelen innen fristens utløp, skal søknaden henlegges. Behandlingen av søknaden gjenopptas hvis søkeren innen to måneder etter utløpet av fristen uttaler seg eller retter mangelen. Det skal betales fastsatt avgift. Gjenopptagelse kan gis bare én gang under behandlingen av søknaden.

Har søkeren svart på Patentstyrets melding innen den fastsatte fristen, men det fremdeles er mangler ved søknaden eller foreligger annen registreringshindring, skal søknaden avslås hvis ikke Patentstyret finner at søkeren bør få ny melding med ny frist. Reglene i forvaltningsloven gjelder som utfyllende bestemmelser til denne forskriften, med unntak av kapittel VI.

§ 8. Registrering

Er søknaden i foreskrevet stand, og det ikke er funnet noe til hinder for registrering, skal merket føres inn i registret og registreringsbrev sendes søkeren. Registreringen kunngjøres.

§ 9. Registreringens varighet

Registreringen gjelder fra den dag søknad og gjengivelse av ansvarsmerket er inngitt til Patentstyret, jf. § 4, og i ti år fra registreringsdagen, jf. § 8.

Registreringen kan fornyes etter bestemmelsene i § 10.

§ 10. Fornyelse

Registreringen kan, etter krav fra innehaveren, fornyes for ti år om gangen, regnet fra utløpet av forrige registreringsperiode.

Krav om fornyelse inngis skriftlig til Patentstyret tidligst ett år før og senest seks måneder etter registreringsperiodens utløp. Det skal betales fastsatt avgift. Inngis krav innen seks måneder etter utløpet av registreringsperioden, må det dessuten betales en tilleggsavgift (respittavgift).

Innbetaling av fornyelsesavgift med angivelse av ansvarsmerkets registreringsnummer, som skjer innenfor fristene etter annet ledd, skal anses som et skriftlig krav om fornyelse.

Bestemmelsene i § 7 gjelder tilsvarende så langt de passer ved behandling av krav om fornyelse.

§ 11. Klage og domstolsprøving

Den endelige avgjørelse i Patentstyrets første avdeling av en registreringssøknad, kan påklages til Patentstyrets annen avdeling hvis avgjørelsen har gått søkeren imot.

Klage må være innkommet til Patentstyret innen to måneder fra den dag melding om avgjørelsen ble sendt til søkeren. I motsatt fall skal klagen avvises. Det samme gjelder hvis fastsatt avgift ikke betales innen fastsatt frist, jf. § 5, fjerde ledd.

Klage over endelig avgjørelse i Patentstyrets annen avdeling kan påklages til domstolene hvis avgjørelsen har gått søkeren imot. Klage må være innkommet til domstolen innen to måneder fra den dag melding om avgjørelsen ble sendt til søkeren. Underretning om søksmålsfristen skal inntas i meddelelsen. I motsatt fall skal klagen avvises.

Søksmål som nevnt i tredje ledd må reises ved Oslo tingrett. Den som reiser søksmål skal samtidig gi melding om det til Patentstyret.

§ 12. Administrativ overprøving

Et krav om administrativ overprøving skal innleveres skriftlig til Patentstyret og

- oppgi navnet og adressen til den som har innlevert kravet,
- oppgi registreringen som kreves overprøvd,
- oppgi hvilke grunner kravet bygger på, og
- inneholde nødvendig dokumentasjon av forhold som påberopes til støtte for kravet.

Hvis kravet ikke oppfyller de vilkårene fastsatt i første ledd, skal Patentstyret gi en rimelig frist for uttalelse og mulig retting av manglene. Blir manglene ikke rettet innen utløpet av fristen, skal kravet avvises hvis ikke Patentstyret finner at det bør gis en ny frist.

Det skal betales fastsatt avgift.

Krav om administrativ overprøving kan fremmes av enhver så lenge registreringen består.

Krav om administrativ overprøving og eventuelle senere innlegg skal innleveres i to eksemplarer.

Er det innlevert to eller flere krav om overprøving av samme registrering, kan Patentstyret slå de sammen til én sak hvis det ikke fremsettes en saklig begrunnet innvending mot dette.

Patentstyret kan ta hensyn til forhold som ikke er berørt i kravet om overprøving.

Bestemmelsene i § 11 gjelder tilsvarende så langt de passer.

§ 13. *Slettelse*

Krav fra innehaver om slettelse av et ansvarsmerke fra registret, skal inngis skriftlig til Patentstyret og skal angi registreringsnummeret til den registreringen som ønskes slettet. Kravet skal være undertegnet av innehaveren selv eller av en fullmektig som innehaveren har gitt spesiell fullmakt til å kreve slettelse.

§ 14. *Overdragelse*

Retten til ansvarsmerke kan overdras i eller uten forbindelse med den virksomhet som det er knyttet til.

Ved overdragelse av virksomhet går retten til ansvarsmerke over til erververen, hvis det er knyttet til virksomheten og ikke annet er avtalt.

Krav om anmerkning i registret om overdragelse av et ansvarsmerke skal inngis skriftlig til Patentstyret. Kravet skal være undertegnet av innehaveren selv eller dennes fullmektig.

§ 15. *Bruk av fullmektig*

Søker som ikke har bopel i Norge, skal ha en fullmektig bosatt her til å representere seg i alt som angår søknaden.

Innehaver som ikke har bopel i Norge, skal ha fullmektig bosatt her i landet til å motta meldinger fra Patentstyret og forkynnelser og andre prosessuelle meldinger på dennes vegne. Fullmektigens navn eller foretaksnavn og adresse skal innføres i registeret. Under behandlingen av krav om administrativ overprøving gjelder første ledd tilsvarende for den som krever slik overprøving.

Hvis en fullmektig skal trekke søknaden tilbake eller kreve registreringen slettet, må det innleveres en skriftlig søknad.

Fullmakten skal være undertegnet av søkeren eller innehaveren og angi søknadsnummer eller registreringsnummer samt hva fullmektigen har myndighet til overfor Patentstyret.

§ 16. *Ikrafttredelse*

Denne forskriften trer i kraft 1. juli 2005. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 23. november 1983 nr. 1775 om registrering av ansvarsmerker.

Søknad om registrering av ansvarsmerke som er under behandling på tidspunktet for ikrafttredelse av denne forskriften, behandles i henhold til denne forskriften.

Bestemmelsene i forskriften her kommer til anvendelse så langt de passer på ansvarsmerkeregistreringer ved ikrafttredelse av denne forskriften.

For ansvarsmerkeregistreringer betyr dette at registreringene må fornyes innen ti år fra ikrafttredelse av denne forskriften.

24. juni Nr. 719 2005

Forskrift om endring i forskrift om utbetaling av engangserstatning ved dødsfall og invaliditet blant personell som avtjener verneplikt mv.

Fastsatt ved kgl.res. 24. juni 2005 med hjemmel i Kongens instruksjonsmyndighet. Fremmet av Forsvarsdepartementet. Kunngjort 1. juli 2005.

I

I forskrift 22. juni 2000 nr. 634 om utbetaling av engangserstatning ved dødsfall og invaliditet blant personell som avtjener verneplikt mv. gjøres følgende endringer:

§ 2 nytt fjerde ledd skal lyde:

Denne forskriften gjelder også behandling av krav om erstatning for skader og sykdommer som er konstatert før denne forskriftens ikrafttredelse. Dette gjelder likevel ikke krav som er fremmet før denne forskrifts ikrafttredelse.

§ 4 tredje ledd skal lyde:

Hvor trygdekontoret har lagt til grunn at den varige medisinske invaliditeten er under 15%, skal saken oversendes Forsvarets Sanitet for fastsettelse av invaliditetsgrad. Dette gjelder selv om trygdens vedtak bygger på en spesialisterklæring som har fastsatt invaliditetsgrad. Forsvarets Sanitet skal vurdere invaliditet ut i fra sakens dokumenter og Sosialdepartementets invaliditetstabell.

§ 4 femte ledd annet punktum skal lyde:

Den samme regel gjelder i de tilfelle Forsvarets Sanitet har fastsatt invaliditetsgraden, jf. tredje ledd.

§ 6 bokstav a skal lyde:

a. *Invaliditet som følge av tjeneste og lignende*

Ved varig medisinsk invaliditet på grunn av sykdom påført eller oppstått under tjenesten og som har sammenheng med denne, og varig medisinsk invaliditet som følge av skade påført eller oppstått

- under all aktivitet innenfor forlegning og leirområde eller tilsvarende,
- under selve reisen i forbindelse med frie permisjonsreiser og alternativt fri permisjonsreise, velferdspermisjon klasse A, tjenestereiser, samt innkallings- og dimisjonsreiser,
- i forbindelse med gjennomføring av frivillige kurs, opplæring og aktiviteter slik som voksenopplæringstilbud og velferdsturer, som arrangeres i regi av, eller betales av Forsvaret, utbetales engangserstatning begrenset oppad til 15 ganger grunnbeløpet i folketrygden (15 G). Erstatning ytes ned til 2% varig medisinsk invaliditet.

I § 6 bokstav b skal ny overskrift lyde:

b. *Invaliditet oppstått i andre tilfeller*

I § 7 bokstav a skal ny overskrift lyde:

a. *Erstatning til ektefelle mv.*

§ 7 bokstav b og c og nye bokstav d og e skal lyde:

b. *Erstatning til barn*

Erstatning fastsettes for hvert av barna som avdøde hadde forsørgeransvar for. Erstatningen utmåles i forhold til barnets alder da forsørgeren døde.

<i>Barnets alder</i>	<i>Erstatning</i>
Under 1 år	6,5 G
1–2 år	6,0 G
3 år	5,5 G
4–5 år	5,0 G
6 år	4,5 G
7–8 år	4,0 G
9–10 år	3,5 G
11 år	3,0 G
12–13 år	2,5 G
14–15 år	2,0 G
16–17 år	1,5 G
18–19 år	1,0 G

Var avdøde eneforsørger, får barnet dobbelt så stor erstatning.

Erstatning til umyndige som ble forsørget av avdøde utbetales til overformyndieriet i hjemstedskommunen, ref vergemålsloven § 62.

c. *Ytelse ved dødsfall for vernepliktige uten forsørgerbyrde*

Hvor avdøde ikke hadde forsørgerbyrde utbetales 4 G til foreldre eller personer som har stått i foreldrenes sted. Dersom avdøde ikke har foreldre eller personer som har stått i foreldrenes sted utbetales 2 G til dødsboet.

d. *Samordning av reglene om erstatning*

Hvor skadelidte dør under sykeleie skal engangserstatningen beregnes etter reglene i § 7. Dette gjelder likevel ikke hvor det er konstatert varig medisinsk invaliditet før dødsfallet, og en utbetaling etter § 6 samlet sett vil gi en høyere erstatning enn etter § 7. I slike tilfeller skal beregning av erstatning skje i henhold til § 6.

e. *Utgifter knyttet til begravelse*

Hvor dødsfall skjer i sammenheng med pålagt tjeneste skal Forsvaret dekke rimelige utgifter i forbindelse med begravelsen. Dette omfatter ikke utgifter til gravmonument og bevertning.

§ 8 skal lyde:

Krav om erstatning fremmes til Statens pensjonskasse som treffer vedtak om engangserstatning.

Utgifter til juridisk bistand i forbindelse med behandling av krav etter denne forskriften dekkes ikke. Ved klagebehandling kan utgifter til juridisk bistand likevel bli dekket etter forvaltningsloven § 36.

§ 9 første ledd skal lyde:

Det kan utbetales forskudd med inntil 50% av antatt engangserstatning på grunnlag av midlertidig fastsatt invaliditetsgrad. Forsvarets Sanitet fastsetter midlertidig invaliditetsgrad på grunnlag av Sosialdepartementets invaliditetstabell og/eller spesialisterklæring. Dersom det innen 5 år etter utbetalt forskudd ikke er truffet avgjørelse om varig medisinsk invaliditet, fastsetter Forsvarets Sanitet en sannsynlig varig invaliditetsgrad som legges til grunn for et endelig oppgjør.

§ 10 annet ledd skal lyde:

Dersom Forsvarets Sanitet skal fastsette varig medisinsk invaliditetsgrad kan skadelidte kreve etterskuddsrenter fra fire uker etter at vedtaket er fattet og krav om erstatning er fremmet.

§ 11 skal lyde:

Krav etter disse bestemmelsene foreldes på dagen tre år etter dimittering fra tjeneste i Forsvaret.

For skade eller sykdom som har oppstått eller er blitt pådratt før denne forskrifts ikrafttredelse, løper foreldelsesfristen fra forskriftens ikrafttredelse. Dette gjelder likevel ikke de krav som allerede er å anse som foreldet etter de tidligere gjeldende regler.

Foreldelsesfristen avbrytes når krav fremmes Statens pensjonskasse. Det samme gjelder hvor krav om menerstatning etter ftrl er fremmet for trygden. Hvor krav er fremmet for trygden, men ikke for Statens pensjonskasse, fortsetter fristen å løpe fire uker etter at skadelidte har fått melding om trygdens vedtak.

§ 12 første ledd nytt annet punktum skal lyde:

Klageinstans etter denne forskrift er Forsvarsdepartementet.

§ 13 første ledd annet punktum skal lyde:

Statens pensjonskasse gis myndighet til å gi utfyllende saksbehandlingsregler.

II

Endringene gjelder fra 1. juli 2005.

27. juni Nr. 720 2005

Forskrift om overgangsregler i forbindelse med endringer i folketrygdloven kapittel 4 fra 1. juli 2005.

Fastsatt av Arbeids- og sosialdepartementet 27. juni 2005 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 57 om endringer i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (dagpenger under arbeidsløse m.m.). Kunngjort 1. juli 2005.

§ 1. Forskriften gjelder for dagpengesaker hvor krav om dagpenger er fremsatt og vilkårene for rett til dagpenger oppfylt før 1. juli 2005.

§ 2. Endringene i folketrygdloven § 4–11 annet ledd tredje punktum og tredje og fjerde ledd får bare virkning for dagpengesaker som nevnt i § 1, dersom dagpengegrunnlaget fastsettes på nytt.

§ 3. Endringene i folketrygdloven § 4–24, § 4–25 og § 4–26 får bare virkning for dagpengesaker som nevnt i § 1, når retten til samordningspliktige ytelser oppstår 1. juli 2005 eller senere.

§ 4. Denne forskriften trer i kraft 1. juli 2005.

27. juni Nr. 721 2005

Forskrift om endring i forskrift til opplæringslova.

Fastsatt av Utdannings- og forskningsdepartementet 27. juni 2005 med heimel i lov 17. juli 1998 nr. 61 om grunnskolen og den videregående opplæringa (opplæringslova). Kunngjort 1. juli 2005.

I

I forskrift 28. juni 1999 nr. 722 til opplæringslova blir det gjort følgende endringer:

I hjemmelshenvisningene satt i parentes under kapitteloverskriftene i kapitlene 1, 3, 5 og 8 skal henvisningen til opplæringsloven § 2–3 andre ledd erstattes med § 2–3 tredje ledd.

§ 1–4 skal lyde:

Følgjande unntak frå og tillegg til fag- og timefordelinga i Læreplanverket for den 10-årige grunnskolen og Det samiske læreplanverket for den 10-årige grunnskolen gjeld:

- Det kan overførast inntil 114 undervisningstimar mellom 1.–4. årstrinn og 5.–7. årstrinn når det er grunnlagt med at skoleskyssen er særleg lang eller særleg vanskeleg å organisere, eller at skolen er fådelt.
- Elevar som skifter skole på grunn av flytting, er omfatta av den vedtekte timefordelinga for den skolen dei til kvar tid går ved.
- Det samla undervisningstimetallet i faget norsk på 1.–4. årstrinn skal aukast til 1140. For elevar som har samisk som førstespråk, skal denne timetalsauken leggjast til faget samisk. Det samla undervisningstimetallet i faget samisk som førstespråk på 1.–4. årstrinn skal aukast til 800. Det samla undervisningstimetallet i faget matematikk på 1.–4. årstrinn skal aukast til 646 (tilsvarande etter L97S). Det samla undervisningstimetallet i faget samfunnsfag på 1.–4. årstrinn skal aukast til 228 (tilsvarande etter L97S). Det samla undervisningstimetallet i faget natur- og miljøfag på 1.–4. årstrinn skal aukast til 190 (204 etter L97S). Det

samla undervisningstimetalet i faget engelsk på 1.–4. årstrinn skal aukast til 133 (tilsvarande etter L97S). Det samla timetalet på 1.–4. årstrinn er etter dette 3496 (3585 etter L97S).

Overgangsordning

Frå og med skoleåret 2005–2006 skal skolane fordele det nye timetalet på barnetrinnet, 6574 timar (6726 etter L97S) på fag og årstrinn i samsvar med reglane ovanfor. Den nye fordelinga må ikkje føre til at dei elevane som gjekk på skolen skoleåret 2004–2005, får eit lågare timetal enn 6422 (6574 etter L97S) i løpet av barnetrinnet. Fylkesmannen kan gi dispensasjon frå den nemnde regelen om minstetimetallet 6422 (6574 etter L97S) dersom fordelinga er grunnleggjande med skyssordninga, og timetalsreduksjonen for dei elevane det gjeld, er minimal.

II

Endringane i hjemmelshenvisningene under kapitteloverskriftene trer i kraft straks. Endringene i § 1–4 trer i kraft fra og med 1. august 2005.

27. juni Nr. 722 2005

Forskrift om endring i forskrift om produksjonstilskudd i jordbruket.

Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 27. juni 2005 med hjemmel i lov 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 3 og § 18, og etter samråd med Norges Bondelag og Norsk Bonde- og Småbrukarlag. Kunngjort 1. juli 2005.

I

I forskrift 22. mars 2002 nr. 283 om produksjonstilskudd i jordbruket gjøres følgende endringer:

§ 5, § 6 og 7 skal lyde:

§ 5. Tilskudd til jordbruksareal

Det kan gis tilskudd til drift og beiting av jordbruksareal. Tilskuddet kan gis til det areal foretaket disponerer på det tidspunkt som er fastsatt i eller i medhold av jordbruksoppgjøret.

Ut over det som følger av første ledd kan det gis særlige tilskudd til foretak som disponerer og høster et areal som drives økologisk.¹

Det kan gis et særlig tilskudd til foretak som legger om arealer til økologisk drift, og driver dette arealet økologisk i minst 5 år etter omleggingen. Dersom det tidligere er utbetalt omleggingstilskudd for et areal, kan det ikke gis nytt tilskudd til det samme arealet før det er gått 10 år siden sist det ble utbetalt slikt tilskudd.

¹ Jf. forskrift 5. mai 1998 nr. 402 om produksjon og merking av økologiske landbruksvarer.

§ 6. Tilskudd til grønt- og potetproduksjon

Det kan gis distrikts- og kvalitetstilskudd til grøntproduksjon for norskprodusert frukt, bær og veksthusgrønnsaker samt salat på friland av kl. 1 eller bedre sortering, som omsettes gjennom godkjent omsetningsledd. For å motta distrikts- og kvalitetstilskudd må foretaket disponere arealet produksjonen har foregått på.

Det kan gis distriktstilskudd for potetproduksjon av matpotet¹ dyrket i Nord-Norge som omsettes gjennom godkjent omsetningsledd. For å motta distriktstilskuddet må foretaket disponere arealet produksjonen har foregått på.

¹ Jf. forskrift 30. april 1999 nr. 634 om matpoteter.

§ 7. Tilskudd til husdyr

Det kan gis tilskudd til foretak med husdyrhold. Tilskuddet beregnes ut fra totalt antall husdyr som disponeres av foretaket på det tidspunkt eller i den periode som er fastsatt i eller i medhold av jordbruksoppgjøret.

Ut over det som følger av første ledd, kan det gis særlige tilskudd til foretak som:

1. disponerer husdyr som årlig beiter minst 8 uker i utmark.
2. disponerer husdyr av storferaser som defineres som bevaringsverdige. Tilskuddet kan gis dersom husdyret er registrert i husdyrkontrollen eller Nordisk Genbank Husdyr (kuregisteret ved Norsk landbruksmuseum). Kyr må ha kalvet minst en gang, og okser må være 12 måneder eller eldre på registreringstidspunktet.
3. driver melkeproduksjon innenfor kvote,¹ eller i henhold til gjeldende forskrift om fritak fra overproduksjonsavgift ved lokal foredling av melk.²
4. driver økologisk husdyrproduksjon eller har startet omlegging til slik produksjon.³
5. driver spesialisert kjøttfeproduksjon og ikke oppfyller vilkårene for å kunne motta driftstilskudd i melkeproduksjon.

¹ Jf. forskrift 7. januar 2003 nr. 14 om kvoteordningen for melk § 2.

² Jf. forskrift 24. juni 2003 nr. 777 om fritak fra overproduksjonsavgift ved lokal foredling av melk.

³ Jf. forskrift 5. mai 1998 nr. 402 om produksjon og merking av økologiske landbruksvarer.

§ 9 skal lyde:

Søknad skal fremsettes på søknadsskjema fastsatt av Statens landbruksforvaltning. Søknadsfristene er 20. august og 20. januar. Foretak som søker produksjonstilskudd må oppgi organisasjonsnummer.

Innvilget tilskudd utbetales til det foretaket som fremsatte søknaden. Tilskuddet kan ikke overdras til eie eller pant.

§ 14 skal lyde:

Differansen mellom utbetalt beløp og redusert tilskudd som følge av vedtak om avkorting etter § 12 og § 13, kan kreves tilbakebetalt fra mottakeren eller motregnes i senere tilskuddsutbetalinger. Tilsvarende gjelder der foretaket som følge av manglende oppfyllelse av vilkår i denne forskriften eller av andre grunner har mottatt en utbetaling som ikke er berettiget.

Der mottakeren ikke var i aktsom god tro om utbetalingen, kan renter kreves fra det tidspunkt tilbakebetalingskravet er kommet fram til foretaket. Ved grov uaktsomhet eller forsett kan renter kreves fra tidspunktet for utbetalingen av det urettmessige tilskuddet. For renter gjelder ellers lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m.

Krav fra offentlig myndighet som utspringer av foretakets jordbruksvirksomhet kan motregnes i senere produksjonstilskuddsutbetalinger til foretaket.

II

Endringene trer i kraft straks og gjelder for behandling av søknader om produksjonstilskudd i jordbruket fra og med 1. juli 2005.

28. juni Nr. 723 2005

Forskrift om endring i forskrift om underretning og kunngjøring ved reorganisering og avvikling av forsikringsselskaper.

Fastsatt av Finansdepartementet 28. juni 2005 med hjemmel i lov 6. desember 1996 nr. 75 om sikringsordninger for banker og offentlig administrasjon m.v. av finansinstitusjoner § 4–1 tredje ledd og delegeringsvedtak 6. desember 1996 nr. 1138. Jf. EØS-avtalen vedlegg IX nr. 16c (direktiv 2001/24/EF). Kunngjort 1. juli 2005.

I

I forskrift 23. april 2003 nr. 459 om underretning og kunngjøring ved reorganisering og avvikling av forsikringsselskaper gjøres følgende endring:

§ 3 skal lyde:

Kredittilsynet skal underrette tilsynsmyndighetene i de øvrige medlemsstatene i EØS så snart som mulig før, og senest straks det er fattet vedtak om reorganiseringstiltak eller avviklingstiltak for et forsikringsselskap. Underretningen skal også gjøre rede for vedtakets eventuelle konsekvenser.

II

Endringen trer i kraft straks.

28. juni Nr. 724 2005

Delegering av myndighet til Skattedirektoratet etter skatteloven § 10–70.

Fastsatt av Finansdepartementet 28. juni 2005 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 10–70. Kunngjort 1. juli 2005.

Finansdepartementets myndighet etter lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 10–70 og forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven 26. mars 1999 nr. 14 § 10–63, til å fastsette og ajourføre listene over land som skal anses som lavskattland og land som ikke skal anses som lavskattland delegeres til Skattedirektoratet. Delegeringen gjelder forskrift som skal ha virkning fra inntektsåret 2006.

28. juni Nr. 725 2005

Forskrift om endringer i forskrift til friskolelova.

Fastsett av Utdannings- og forskningsdepartementet 28. juni 2005 med heimel i lov 4. juli 2003 nr. 84 om frittstående skolar (friskolelova). Kunngjort 1. juli 2005.

I

I forskrift 26. september 2003 nr. 1194 til friskolelova blir det gjort følgende endringer:

Ny § 6 skal lyde:

§ 6. I tillegg til dei ordinære skolepengane kan skolane ta inntil 3000 kr per år for elevar i grunnskolen og inntil 4000 kr per år for elevar i den vidaregåande skolen for dekning av utgifter til husleige eller kapitalkostnader, jf. friskolelova § 6–2 tredje ledd, § 6–4 tredje ledd og § 6A–8 tredje ledd.

Noverande § 6 blir ny § 7.

II

Endringane trer i kraft frå og med 1. juli 2005.

29. juni Nr. 726 2005

Forskrift om endring i forskrift om samordning av prospektkrav ved offentlig tilbud om tegning eller kjøp av omsettelige verdipapirer i flere EØS-stater.

Fastsatt av Finansdepartementet 29. juni 2005 med hjemmel i lov 19. juni 1997 nr. 79 om verdipapirhandel § 5–12. Kunngjort 1. juli 2005.

I

I forskrift 7. november 1997 nr. 1150 om samordning av prospektkrav ved offentlig tilbud om tegning eller kjøp av omsettelige verdipapirer i flere EØS-stater gjøres følgende endring:

§ 2 nr. 1 skal lyde:

1. Når de samme omsettelige verdipapirer samtidig eller med korte mellomrom er gjenstand for offentlig tilbud om tegning eller kjøp i flere EØS-stater og prospektet som utgis i forbindelse med det offentlige tilbudet er utformet i samsvar med direktiv 89/298/EØF artikkel 7, 8 eller 12, eller i samsvar med direktiv 2003/71/EF og forordning (EF) nr. 809/2004, skal vedkommende myndighet i forbindelse med godkjenningen av prospektet, være myndigheten i den EØS-stat der selskapet har sitt forretningskontor, dersom det offentlige tilbudet eller en eventuell søknad om opptak til offisiell notering på en fondsbørs finner sted i denne EØS-stat.

II

Endringen trer i kraft 1. juli 2005.

29. juni Nr. 727 2005

Forskrift om endring i forskrift om redningsredskaper m.m. på passasjer- og lasteskip (redningsredskaper).

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 29. juni 2005 med hjemmel i lov 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1, § 41, § 41a, § 42, § 47, § 48, § 97 og § 100, jf. delegeringsvedtak 5. april 1963 nr. 9 og delegeringsvedtak 1. desember 1978 nr. 1. Kunngjort 1. juli 2005.

I

I forskrift 15. september 1992 nr. 700 om redningsredskapet m.m. på passasjer- og lasteskip (redningsredskaper) gjøres følgende endring:

§ 1 skal lyde:

- (1) Denne forskrift gjelder for passasjerskip og hurtiggående passasjerfartøy.
- (2) For passasjerskip med lengde (L) 24 meter eller mer, bygget før 1. mai 2000, gjelder denne forskrift inntil datoene for oppgradering som er fastsatt i § 8 tredje ledd bokstav d i forskrift 28. mars 2000 nr. 305 om besiktelse, bygging og utrustning av passasjerskip i innenriks fart.
- (3) Ved utskifting, forandring mv. av redningsutstyr på eksisterende skip skal bestemmelsene i Sjøsikkerhetskonsvensjonens regel III/1.4.2 følges.
- (4) Denne forskrift gjelder ikke for:
 - a) Hurtiggående passasjerfartøy som omfattes av forskrift 5. januar 1998 nr. 6 om bygging, utrustning og drift av hurtiggående fartøy som anvendes som passasjerskip eller lasteskip.
 - b) Passasjerskip bygget etter 1. mai 2000 og som kan føre inntil 12 passasjerer.
 - c) Fiske- og fangstfartøyer eller fritidsbåter.

II

Endringen trer i kraft 1. juli 2005.

30. juni Nr. 728 2005**Forskrift om renter ved forsinket betaling.**

Fastsatt av Finansdepartementet 30. juni 2005 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m. § 3 første ledd og delegeringsvedtak 12. desember 2003 nr. 1509. Kunngjort 1. juli 2005.

I

Med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m. § 3 første ledd fastsettes forsinkelsesrenten til 9,00 prosent p.a.

II

Forskriften trer i kraft 1. juli 2005. Fra sammen tidspunkt oppheves forskrift 15. desember 2004 nr. 1626 om renter ved forsinket betaling.

1. juli Nr. 729 2005**Ikrafttredelse av lov 17. desember 2004 nr. 100 om endringer i EØS-konkurranseloven og konkurranseloven.**

Fastsatt av Moderniseringsdepartementet 1. juli 2005 med hjemmel i lov 17. desember 2004 nr. 100 om endringer i EØS-konkurranseloven og konkurranseloven del III, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2005 nr. 128. Kunngjort 1. juli 2005.

Lov 17. desember 2004 nr. 100 om endringer i EØS-konkurranseloven og konkurranseloven del I trer i kraft straks.

1. juli Nr. 730 2005**Vedtak om ikrafttredelse av forskrift om prosessuelle konkurranseregler i EØS-avtalen m.v. kapittel XIII artikkel 13 og 22.**

Fastsatt av Moderniseringsdepartementet 1. juli 2005 med hjemmel i lov 5. mars 2004 nr. 11 om gjennomføring og kontroll av EØS-avtalens konkurranseregler mv. (EØS-konkurranseloven) § 5, jf. delegeringsvedtak 16. april 2004 nr. 630. Kunngjort 1. juli 2005.

Forskrift 4. desember 1992 nr. 966 om prosessuelle konkurranseregler i EØS-avtalen m.v. kapittel XIII artikkel 13 og 22 trer i kraft straks.

16. juni Nr. 731 2005**Forskrift om krav til bachelorgraden ved Høgskolen Stord/Haugesund.**

Fastsatt av styret for Høgskolen Stord/Haugesund 16. juni 2005 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 3–3 nummer 2. Kunngjort 5. juli 2005.

§ 1. Virkeområde

Forskriften omfatter krav til bachelorgraden ved Høgskolen Stord/Haugesund.

§ 2. Definisjoner

I forskriften gjelder følgende definisjoner:

<i>emne</i>	Den minste studiepoengberegnete lærings-/undervisningsenhet som inngår i et fag, bachelorprogram eller en emnegruppe, og som fører til en endelig karakter, og som er gitt et omfang målt i studiepoeng.
<i>emnesamling</i>	Samling av emner fra ett eller flere fag/fagområder, og som gjennom en fag- eller studieplan er definert til å utgjøre en samlet enhet.
<i>fag</i>	Samling av nært beslektete emner og/eller emnesamling under en felles fagbetegnelse.
<i>hovedkarakter</i>	Karakter for hovedemne utregnet på bakgrunn av karakterer i delemner (delkarakterer) etter vekting gitt i emnebeskrivelse, og beregnet etter karakterverdier som gitt i § 5.
<i>evaluering</i>	Formell prøving av studentenes kunnskaper og ferdigheter, underveis og/eller ved slutten av de enkelte undervisnings- eller læringsenheter, jf. § 4.
<i>grad</i>	Utdanning med et bestemt omfang og en bestemt sammensetning som gir rett til å bruke en bestemt tittel. Tittelen dokumenteres i et vitnemål, jf. § 7.
<i>studiepoeng</i>	Mål på studiebelastning normert til at 60 studiepoeng tilsvarer ett studieårs arbeidsinnsats. I arbeidsinnsatsen inngår undervisningstimer, øvinger, prosjekter, oppgaver, andre obligatoriske aktiviteter og forventet eget selvstudium.

<i>profesjonsstudium/ integreert yrkesrettet utdanning bredde</i>	Et studieløp som primært er laget for og definert som utdanning til en profesjon, et spesielt yrke eller gruppe av yrker. Integreert sammensetning av emner, emnegrupper eller fag med normert studietid på minst ett år (60 studiepoeng), jf. § 3 annet ledd bokstav c. Breddekravet defineres og godkjennes i studieplanen, og i den enkelte students utdanningsplan. I de utdanningene der departementet fastsetter rammeplaner, anses kravet til bredde for oppfylt ved fullført bachelorprogram.
<i>dybde</i>	Fordypning i et fag med normert studietid på minst ett og et halvt år (90 studiepoeng), jf. § 3 annet ledd bokstav c. Dybdekravet defineres og godkjennes i studieplanen, og den individuelle utdanningsplan. I de utdanningene der departementet fastsetter rammeplaner, anses kravet til dybde for oppfylt ved fullført bachelorprogram.
<i>studieprogram</i>	I denne forskrift menes bachelorprogram, som er en samling av godkjente selvvalgte eller organiserte fag, emner og/eller emnegrupper på minst 180 studiepoeng som tilfredsstillende fastsatte krav til bredde og dybde, og som fører frem til bachelorgrad.
<i>studieretning</i>	En faglig spesialisering innenfor et studieprogram som forutsettes å dekke forskriftens krav til dybde, og som er beskrevet i studieprogrammets studieplan.
<i>studieplan</i>	En beskrivelse av form og innhold i et bachelorprogram. Styret kan fastsette utfyllende bestemmelser om innhold i studieplaner.
<i>fagplan utdanningsplan</i>	En lokal tilpasning av en rammeplan fastsatt av departementet. En gjensidig forpliktende avtale mellom institusjon og student som viser innhold og progresjon i planlagt utdanning fram til en grad for den individuelle student, underskrevet av studenten og en representant for utdanningsinstitusjonen.

§ 3. *Krav til bachelorgradens omfang og innhold*

Graden bachelor oppnås på grunnlag av eksamen i fag, emner, emnegrupper eller studieprogram av minimum 180 studiepoengs omfang.

Grunnlaget for graden skal omfatte ett av følgende:

- integreert yrkesrettet utdanning av minimum 180 studiepoengs omfang,
- integreert yrkesrettet utdanning eller annet studieprogram av minimum 120 studiepoengs omfang kombinert med godkjent påbygging/spesialisering innenfor samme eller annet fag/fagområde av minimum 60 studiepoengs omfang, eller ev. minimum 30 + 30 studiepoengs omfang,
- integreert yrkesrettet utdanning eller fordypning i fag, emner eller emnegrupper av minimum 90 studiepoengs omfang kombinert med fordypning i ytterligere fag, emner eller emnegrupper av minimum 30 studiepoengs omfang. Studenten må i tillegg fylle opp gradsstudiene med fag, emner og emnegrupper av minimum 60 studiepoengs omfang.

Minste selvstendige enhet (emnesamling) som skal inngå i grunnlaget for bachelorgraden må ha et omfang på minimum 10 studiepoeng. Med unntak av enkelte rammeplanstyrte bachelorprogram, skal utdanning som nevnt under bokstav a–c inneholde et selvstendig arbeid på minst 10 studiepoeng.

§ 4. *Evaluering*

Studentenes kunnskaper og ferdigheter skal prøves i alle emner, og på en faglig betryggende måte. Evalueringsmåten skal fremgå av emnebeskrivelse og studieplan, og kan gjøres ved avsluttende prøve, praktisk øvelse, løpende vurdering, en kombinasjon av disse, eller på annen måte som hjemlet i studieplanen. Dersom en student innen fastsatt tidsfrist ikke har oppfylt ev. særskilte vilkår for å kunne bli evaluert slik disse er beskrevet i studieplanen, jf. lov om universiteter og høyskoler § 40, har studenten ikke rett til evaluering.

Det kan etter søknad gis fritak for evaluering av emner, emnegrupper eller fag som inngår i grunnlaget for bachelorgraden dersom tilsvarende krav er oppfylt gjennom tidligere avlagt eksamen eller prøve ved høyskolen, annen utdanningsinstitusjon, eller ved dokumentert realkompetanse. Godkjent grunnlag for fritak for evaluering skal fremgå i gjeldende studieplan. Student som ønsker å ta emner, emnegrupper eller fag ved andre institusjoner, og som ønsker å innpasse dette i et bachelorprogram ved Høgskolen Stord/Haugesund, er selv ansvarlig for å søke om ev. forhåndsgodkjenning av dette. Grunnlaget gjør vedtak om fritak for evaluering.

§ 5. *Karakterskala*

Ved karakterfastsetting benyttes enten bokstavkarakterer eller betegnelsene «bestått»/«ikke bestått». Bokstavkarakterer gis fra A – F. A gis som beste ståkarakter og E som dårligste ståkarakter. Karakteren F gis for «ikke bestått». Se ellers Høgskolen Stord/Haugesunds eksamensforskrift § 7 nr. 4.

§ 6. *Emner som helt eller delvis dekker hverandre*

Studenter som har avlagt eksamen i emner som faglig helt eller delvis dekker hverandre, vil etter søknad kunne få sin samlede poengsum for disse emnene redusert. Overlapping i faginnhold mellom fag, emner eller emnegrupper som inngår i grunnlaget for bachelorgraden kan ikke utgjøre mer enn 10 studiepoeng totalt. Overlapping utover 10 studiepoeng må kompenseres.

Dokumentert realkompetanse kan etter søknad også gi grunnlag for slik reduksjon. Ved krav til veiledet praksis presisert i gjeldende studieplaner kan slikt fritak til vanlig ikke imøtekommes. Grunnheten gjør vedtak om reduksjon.

§ 7. *Vitnemål og vitnemålstillegg*

For oppnådd bachelorgrad angis gradens faglige innhold på vitnemålet som «bachelor i < betegnelse på studieprogram i henhold til rammeplan eller studieplan >», eventuelt med tillegget «med spesialisering i < faglig tyngdepunkt/spesialisering >», for studieprogram etter rammeplan fastsatt av departementet eller studieplan godkjent av styret for Høgskolen Stord/Haugesund.

Bachelorvitnemål skrives ut på norsk. Et eget vitnemålstillegg (Diploma Supplement) gir en nærmere beskrivelse på engelsk av kandidatens utdanning og av det norske høgere utdanningssystemet. For å kunne tildeles en bachelorgrad med vitnemål fra Høgskolen Stord/Haugesund, må eksamen i fag/emner/emnegruppe/studieprogram av et samlet omfang på minimum 60 studiepoeng være avlagt ved institusjonen.

§ 8. *Overgangsordninger mellom gammel og ny gradsstruktur*

Studenter som 1. januar 2003 eller senere oppfyller kravene til bachelorgraden, tildeles denne. En student kan ikke tildeles både graden bachelor og graden kandidata/candidatus magisterii (cand.mag.-graden) på grunnlag av samme utdanning/studium, heller ikke når grunnlaget for tildeling av cand.mag.-graden i omfang går ut over grunnlaget for tildeling av bachelorgraden. Studenter som på tidspunktet for innføringen av bachelorgraden ved Høgskolen Stord/Haugesund har gjennomført studier og avlagt eksamen i fag/emner/emnegrupper av omfang minst 3 års normert studietid/180 studiepoeng uten å oppfylle kravene til bachelorgraden, gis anledning til å fullføre studiet som cand.mag. i løpet av en overgangsperiode på 2 år, dvs. senest 1. januar 2005.

Studenter som er i studieløp, og som har tallkarakterer og vektallsbenevnelser på avlagte eksamener til og med 1. januar 2003, vil fra og med første ordinære eksamen etter 1. januar 2003 få bokstavkarakterer og studiepoeng. Unntak gis for fag og emner der delkarakter allerede før innføringstidspunkt var gitt som tallkarakter. Tallkarakterer vil ikke bli omregnet til bokstavkarakterer. Både tallkarakterer og bokstavkarakterer vil bli beskrevet på vitnemålet.

§ 9. *Utfyllende bestemmelser*

Styret for Høgskolen Stord/Haugesund kan fastsette utfyllende bestemmelser til denne forskriften.

§ 10. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft 1. august 2005. Forskrift 20. juni 2002 nr. 1339 om krav til bachelorgraden ved Høgskolen Stord/Haugesund faller bort.

22. juni Nr. 732 2005

Forskrift om krav til bachelorgrad ved Høgskolen i Vestfold.

Fastsatt av styret for Høgskolen i Vestfold 22. juni 2005 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 3–3. Kunngjort 5. juli 2005.

§ 1. *Virkeområde*

Denne forskrift omhandler krav til bachelorgrad ved Høgskolen i Vestfold.

§ 2. *Definisjoner*

I forskriften gjelder følgende definisjoner:

Studiepoeng: måleenhet for studieomfang, der et fullt studieår er normert til 60 studiepoeng.

Emne: den minste enhet som gir studiepoeng, og som kan inngå i et fag, en emnegruppe, et studieprogram eller en grad.

Fag: samling av beslektede emner som er samlet under én felles fagbetegnelse.

Emnegruppe: kombinasjon av emner fra ett eller flere fag som i fag- eller studieplan er definert til å utgjøre en samlet enhet.

Studieprogram: ett- eller flerårig studieløp med et definert innhold i henhold til fag- eller studieplan, som fører fram til en avsluttet eksamen eller grad.

Bachelorprogram: studieprogram som kvalifiserer for bachelorgrad etter vedtak i høgskolens styre.

§ 3. *Krav til bachelorgradens omfang og innhold*

Graden bachelor oppnås på grunnlag av eksamen i fag, emner, emnegrupper eller studieprogram av minst 180 studiepoengs omfang.

Grunnlaget for graden skal omfatte ett av følgende:

- rammeplanstyrt, integrert yrkesrettet utdanning av minst 180 studiepoengs omfang,
- treårige studieprogram (180 studiepoeng) som i henhold til vedtak i styret for Høgskolen i Vestfold gir bachelorgrad,

- c) selvkomponerte/individuelle studieløp med en integrert yrkesrettet utdanning eller fordypning i fag, emner eller emnegrupper av minst 90 studiepoengs omfang kombinert med fordypning i ytterligere fag, emner eller emnegrupper av minst 30 studiepoengs omfang. Frittstående emner som skal inngå i grunnlaget for graden, må ha et omfang på minst 10 studiepoeng.

§ 4. Fritak for eksamen eller prøve

Øverste faglige instans ved den enhet som tilbyr studiet som gir grunnlag for en bachelorgrad, avgjør spørsmål om fritak etter § 3–5 i lov om universiteter og høyskoler.

§ 5. Reduksjon i studiepoeng

Overlapping i faginnhold mellom fag/emner/emnegrupper/studieprogram som inngår i grunnlaget for bachelorgraden, kan ikke utgjøre mer enn 10 studiepoeng totalt. Overlapping ut over 10 studiepoeng må kompenseres.

§ 6. Gradstildeling, vitnemål og vitnemålstillegg

For høyskolens egne bachelorprogram skal faglig innhold fremgå av studieprogrammets navn. Styret fastsetter betegnelsen ved godkjenning av bachelorprogrammet. Styret fastsetter, i utfyllende bestemmelser til denne forskrift, hvordan faglig innhold skal angis på vitnemål som utstedes på grunnlag av annet utdanningsprogram.

Bachelorvitnemål skal skrives ut på norsk. Et eget vitnemålstillegg (Diploma Supplement) gir en nærmere beskrivelse på engelsk av kandidatens utdanning og av det norske høgre utdanningssystemet.

For å kunne tildeles en bachelorgrad med vitnemål fra Høgskolen i Vestfold må eksamen i fag/emner/emnegrupper/studieprogram av et samlet omfang på minst 60 studiepoeng være avlagt ved institusjonen.

Gradstildeling ved vitnemål for oppnådd bachelorgrad etter høyskolens egne bachelorprogram utstedes automatisk til de kandidater som oppfyller kravene. Vitnemål for oppnådd bachelorgrad på annen måte utstedes etter søknad. Søkeren må selv dokumentere at kravene er oppfylt.

Kandidater som har vitnemål for utdanning med et omfang av 180 studiepoeng eller mer kan ikke få tildelt bachelorgrad på i hovedsak samme fagområde.

§ 7. Utfyllende bestemmelser

Styret for Høgskolen i Vestfold kan fastsette utfyllende bestemmelser til denne forskrift.

Dispensasjon fra denne forskrift kan bare gis av styret selv.

§ 8. Klagebehandling

Eventuell klage på avslag på søknad om vitnemål for oppnådd bachelorgrad fremmes overfor høyskolens klagenemnd. Klagenemndas avgjørelse er endelig.

§ 9. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft fra 1. august 2005. Forskrift 18. desember 2002 nr. 1712 om krav til bachelorgrad ved Høgskolen i Vestfold oppheves fra samme tidspunkt.

22. juni Nr. 733 2005

Forskrift om eksamen og studierett ved Høgskolen i Vestfold.

Fastsatt av styret for Høgskolen i Vestfold 22. juni 2005 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 3–9 (7). Kunngjort 5. juli 2005.

§ 1. Virkeområde

1. Bestemmelsene i denne forskriften gjelder studierett og eksamen ved HVE.
2. Dersom bestemmelsene i denne forskrift ikke er i samsvar med bestemmelser fastsatt av departementet i nasjonal rammeplan for et studium, gjelder bestemmelsene i rammeplanen foran denne forskriften.

§ 2. Definisjoner

I forskriften brukes følgende definisjoner:

Loven

Med loven forstås lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler.

Student

Som student regnes den som er tatt opp til et studium eller fag ved høyskolen, og som dermed har studierett i samsvar med § 3–6 og § 3–7 i loven.

Privatist

Som privatist regnes en person som går opp til eksamen etter lov om universiteter og høyskoler § 3–10, men som ikke har studierett i et studium.

Rammeplan

Rammeplan er betegnelsen for en nasjonal plan som beskriver mål, omfang, innhold, organisering og

vurderingsordning i et studium eller fag. Rammeplaner fastsettes av departementet.

Fagplan

Fagplan er en konkretisering av emne, fag eller emnegruppe i studier som er regulert av nasjonale rammeplaner.

Studieplan

Studieplan er betegnelsen på en plan som beskriver mål, omfang, innhold, organisering, studiepoeng og vurderingsordning i et studium eller fag som ikke er regulert av nasjonale rammeplaner. Studieplaner fastsettes av høgskolens styre.

Fag- og emnebeskrivelse

Fag- eller emnebeskrivelser er en nærmere beskrivelse av det faglige innholdet i en studie- og fagplan og gir en nærmere beskrivelse av studiets innhold, læringsmål, studieform, organisering og vurderingsordning.

Studieprogram

Studieprogram er betegnelsen på et studieforløp med et definert innhold i henhold til fag- eller studieplan, og som fører frem til en avsluttet vurdering eller grad.

Studiepoeng

Studiepoeng er måleenhet for studieomfang, der et fullt studieår er normert til 60 studiepoeng.

Obligatoriske arbeider

Obligatoriske arbeider er teoretiske eller praktiske tester og arbeider hvor resultatet ikke kommer på vitnemålet, men som må være godkjent for at studenten skal få gå ut i praksisstudier, fortsette normal studieprogresjon eller gjennomføre en eksamen.

Vurderingsgrunnlag

Vurderingsgrunnlag er det arbeid studenten fremlegger i forbindelse med eksamen og som skal karaktersettes.

Ordinær eksamen

Ordinær eksamen er første gang en student blir vurdert i et emne, fag eller emnegruppe og er betegnelsen på eksamen i henhold til normert studieprogresjon.

Ny eksamen

Ny eksamen er den eksamen som gjennomføres for studenter som ikke har gjennomført eller bestått ordinær eksamen, eller som vil forbedre vurderingsgrunnlaget for en karakter.

§ 3. Ordinær eksamen

1. Ordinær eksamen gjennomføres i henhold til det som er fastsatt i den enkelte rammeplan, fagplan, studieplan, emne, fag eller emnegruppe. Ved ordinær eksamen gjelder det pensum og den eksamensform som var fastsatt i de planer som lå til grunn for siste gangs undervisning i faget.
2. For å avlegge eksamen må studenten ha betalt semesteravgift i henhold til lov og forskrift om studentsamskipnader og meldt seg opp til eksamen innen fastsatt frist, jf. § 5 nr. 1 i denne forskriften.
3. Retten til å fortsette et studium kan være regulert ved særskilte krav for hvert enkelt studium. Slike krav skal fremgå av fag- eller studieplan.

§ 4. Ny eksamen

1. Ny eksamen gjennomføres normalt 1. semester etter ordinær eksamen dersom det foreligger oppmelding fra minst en student som ikke har bestått ordinær eksamen. Samme pensum som ved siste ordinære eksamen i faget gjelder ved ny eksamen i påfølgende semester. Det er deretter studentenes eget ansvar å kontrollere hvilket pensum som gjelder ved senere oppmelding til ny eksamen i et emne, fag eller emnegruppe. Det kan i enkelte studie- eller fagplaner være satt krav for å gå opp til ny eksamen.
2. Når et fag eller emne utgår fra høgskolens undervisningstilbud, plikter høgskolen å gjennomføre ny eksamen i det påfølgende semesteret. Dersom det fremdeles gjenstår oppmeldte kandidater som har «ikke bestått» i et emne, fag eller emnegruppe som er utgått, gjennomføres ny eksamen en siste gang i derpå følgende semester.
3. En student kan fremstille seg til eksamen inntil 3 ganger i samme fag, uansett om eksamen er bestått eller ikke. Ved «ikke bestått» praksisperiode kan studenten normalt ta denne opp igjen bare en gang. Er praksis fortsatt ikke bestått, gjelder spesielle regler eller prosedyrer fastsatt i planen for vedkommende studium. Større prosjektarbeider som forutsetter individuell eller gruppebasert veiledning, kan gjentas bare en gang. Etter skriftlig søknad kan det i spesielle tilfeller gis dispensasjon fra bestemmelsene i dette punktet.
4. Dersom det i fag- eller studieplan er stilt krav om at visse eksamener skal være gjennomført før andre eksamener, skal ny eksamen så langt det er rimelig ut i fra eksamensformens art, gjennomføres så tidlig i påfølgende semester at studentene ikke hindres unødige i sin studieprogresjon.
5. Studenter som skal gjennomføre deler av studiet i utlandet, og som ønsker å forbedre en karakter, må som hovedregel gjøre dette mens de oppholder seg i Norge.

§ 5. Oppmelding og avmelding

1. Oppmelding til ordinær eksamen gjøres på bakgrunn av god tatt utdanningsplan. Ved oppmelding til ny eksamen, er det studentens eget ansvar å melde seg opp. Studenter uten utdanningsplan melder seg opp til eksamen innen 1. oktober i høstsemesteret og 1. mars i vårsemesteret. Det kan i enkelte fag eller emner være andre oppmeldingsfrister. Disse vil være offentliggjort ved oppslag.
2. Studentene melder seg selv av eksamen senest 2 uker før eksamensdato, dersom ikke annen frist er kunngjort.
3. Den som fyller kravene i lovens § 3–10, men som ikke er opptatt som student, kan søke om å fremstille seg til eksamen som privatist. Ved tvil avgjør høgskolen om vilkårene for å gå opp til eksamen er oppfylt. Privatister skal betale eksamensavgift etter satser fastsatt av styret for Høgskolen i Vestfold.
4. En student som ønsker å avlegge eksamen i fag hvor studenten ikke er innvilget studierett, vurderes etter reglene i, jf. § 5 nr. 3, denne forskrift. Det kan ikke kreves eksamensavgift av kandidat som er registrert som student ved institusjonen.
5. Denne paragrafs punkt 3 og 4 kan også gjelde andre eksamensformer dersom vurderingsgrunnlag kan fremlegges.

§ 6. Vurderingsgrunnlag

1. Vurderingsgrunnlaget skal være angitt i fag- eller studieplan. Lovens krav til upartisk og faglig betryggende prøving av studentenes kunnskaper og ferdigheter skal tilfredsstilles. Studentens kunnskaper og ferdigheter skal vurderes i samsvar med beskrivelsen av mål og metode i fag- eller studieplan (lovens § 3–9 (1) og § 3–9 (7))
2. Det skal fremgå av fag- eller studieplan hvilket vurderingsgrunnlag som skal inngå i den endelige karakteren.
3. Muntlig eksamen skal være offentlig med mindre hensynet til gjennomføring tilsier noe annet. Det kan gjøres unntak fra regelen om offentlighet i det enkelte tilfelle, etter skriftlig søknad fra vedkommende kandidat, når særlig tungtveiende grunner tilsier det.
4. Prosjektarbeid som gjennomføres i samarbeid med ekstern partner, kan være underlagt fortrolighetsbestemmelser. Dersom muntlig eksaminasjon i slike tilfeller inngår i vurderingen, kan det fattes vedtak om at eksamenssituasjonen ikke skal være offentlig.
5. Varigheten av den enkelte eksamen skal være angitt i fag- eller studieplan. Søknad om utsatt innleveringsfrist skal være skriftlig og vedlagt dokumentasjon samt at det må søkes om utsettelse før innleveringsfrist.

§ 7. Målform og språk

1. Eksamensoppgave som gis på norsk, skal som hovedregel foreligge i begge målformer. Dersom alle studenter har ønsket samme målform, gis oppgaven bare i denne målformen.
2. Dersom undervisningen gis på et ikke-skandinavisk språk, skal oppgaven gis på undervisningsspråket.
3. Det kan søkes om å få levere eksamen eller andre skriftlige arbeider som inngår i vurderingsgrunnlaget, på et annet språk enn norsk eller undervisningsspråket.

§ 8. Hjelpemidler ved eksamen

Tillatte hjelpemidler skal fremgå av fag- eller studieplan. De skal være ført opp på forsiden av eksamensoppgaven. Kandidaten har selv ansvar for å gjøre seg kjent med og medbringe tillatte hjelpemidler.

§ 9. Særordninger

Studenter som har behov for særordninger i forbindelse med eksamen, må søke om dette innen 1. oktober og 1. mars. Behovet skal dokumenteres. Særordninger kan innvilges for en enkelt eksamen, for en gitt periode, eller for hele studietiden dersom det fremgår av dokumentasjonen at behovet er varig. Det kan dispenseres fra søknadsfristen når det fremgår av attest at behovet har oppstått etter fristens utløp.

§ 10. Karakterfastsettelse

1. Ved eksamen benyttes normalt karakterene A – E som uttrykk for bestått, mens F betyr ikke bestått. Karaktertrinnene gis følgende betegnelse og generell, kvalitativ beskrivelse:

<i>Symbol</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>Generell, kvalitativ beskrivelse</i>
A	Fremragende	Fremragende prestasjon som klart utmerker seg og viser stor grad av selvstendighet.
B	Meget god	Meget god prestasjon som ligger over gjennomsnittet og viser evne til selvstendighet.
C	God	Gjennomsnittlig prestasjon som er tilfredsstillende på de fleste områder.
D	Nokså god	Prestasjon under gjennomsnittet, med en del vesentlige mangler.
E	Tilstrekkelig	Prestasjon som tilfredsstillende minimumskravene, men heller ikke mer.
F	Ikke bestått	Prestasjon som ikke tilfredsstillende minimumskravene.

2. Karakterbetegnelsene «bestått» og «ikke bestått» kan benyttes i fag, emner og emnegrupper hvor annen karakterfastsettelse er vanskelig eller uhensiktsmessig, og når dette er fastsatt i fag- eller studieplan.
3. Fremgangsmåten ved fastsettelse av karakter, herunder innbyrdes vektning av del- eksamener osv, skal være fastsatt i fag- og studieplan. Ved fastsettelse av endelig karakter på bakgrunn av flere eksamener, kreves det at

alle deksamener er bestått før det gis endelig karakter. Emner/fag opp til og med 15 studiepoengs omfang, kan ha inntil 3 deksamener, og emner/fag med mer enn 16 studiepoeng, kan ha inntil 4 deksamener.

Det skal fremgå av fag- eller studieplan dersom slike eksamener kreves bestått i en bestemt rekkefølge.

4. Ved utregning av gjennomsnittskarakter eller sammensatt karakter på bakgrunn av flere eksamener, må det være benyttet bokstavkarakter på alle deksamener som inngår i beregningen. Følgende omregningsmetode skal legges til grunn:
 - a) Hver bokstavkarakter erstattes av en tallekvivalent, A=5, B=4, C=3, D=2, E=1.
 - b) Tallekvivalenten multipliseres med emnets studiepoeng, og produktene summeres for de emner som inngår.
 - c) Produktsummen divideres med totalt antall studiepoeng som inngår i samlingen av aktuelle emner.
 - d) Kvotienten regnes ut med én desimal.
 - e) Gjennomsnittskarakteren blir den karakter som fremkommer etter bruk av vanlig avrundingsregel.
5. Det kan ikke regnes gjennomsnittskarakter i studieprogram eller sammenslått karakter for emner som inneholder både tallkarakter og bokstavkarakter.
6. Karakterfastsettelsen er i utgangspunktet individuell, også ved gruppebesvarelser både muntlig og skriftlig. Dersom det dokumenteres eller sannsynliggjøres at en eller flere av gruppedeltakerne ikke har bidratt til besvarelsen i henhold til forutsetningene, er det tilstrekkelig at en student ber om individuell karakterfastsetting. Dette må gjøres senest ved innlevering. Sensor kan i tillegg kreve at det settes individuell karakter når det fremkommer at forutsetningen for gruppedeltagelse ikke er oppfylt. I slike tilfelle skal det i samråd med aktuell faglærer bestemmes at karakter fra gruppeoppgaver justeres individuelt etter muntlig eksaminasjon, selv om dette ikke er forutsatt i fag- eller studieplan. Slik eksaminasjon regnes som eksamen i relasjon til bestemmelsene om sensur og offentlighet. Sensor for aktuell kandidat tilbakeholdes i så fall til saken er avklart.
7. Dersom en kandidat har bestått samme eksamen flere ganger, gjelder beste karakter, og bare denne skal fremgå av karakterutskrift og vitnemål.
8. For vurdering av obligatorisk praksis og skikkethet gjelder spesielle regler for hvert av de studier som omfatter slike elementer. Slike regler er dels nedfelt i § 4–10 (6) i loven og dels i rammeplaner eller andre bestemmelser. Høgskolen kan gi utfyllende bestemmelser.

§ 11. *Sensur*

1. Det skal være ekstern evaluering av vurderingen eller vurderingsordningen jf. loven § 3–9 (1).
2. For alle studieprogram av 60 studiepoengs omfang eller mer, skal ekstern sensor sensurere vurderingsgrunnlaget i minst et fag eller emne per studieår.
3. Ekstern sensor:
 - a) Skal oppnevnes av dekan
 - b) kan ikke være tilsatt ved høgskolen, eller ha hatt ansvar for emner, fag eller emnegrupper ved høgskolen i samme studieår som vurdering finner sted
 - c) må være ansatt på minst høgskolelektor- eller amanuensisnivå ved universitet, høgskole eller annen forskningsinstitusjon, på annen måte ha dokumentert vitenskapelig kompetanse på tilsvarende nivå innen aktuelt fagområde, eller gjennom yrkespraksis være særlig kvalifisert innen aktuelt fagområde.
4. Intern sensor vil normalt være fagansvarlig(e) lærer(e). Dekan kan i spesielle tilfeller oppnevne annen kvalifisert sensor.
5. Den som påtar seg et sensoroppdrag, har plikt til å overholde lovens hovedregel om 3 ukers sensurfrist. Med 3 uker forstås 15 arbeidsdager. Sensurfrist ved masteroppgaver og andre større skriftlige arbeider er 6 uker, (30 arbeidsdager) fra innlevering jf. loven § 3–9 (2) og § 3–9 (4).
Styret kan gjøre vedtak om å utvide sensurfristen med inntil 2 uker i enkelte emner, fag eller emnegrupper. Ved ny sensur som følge av klage, bytte av sensor som følge av uforutsett forfall eller som følge av pkt. 7 i denne paragraf, regnes sensurfristen fra det tidspunkt ny(e) sensor(er) er oppnevnt.
6. Det skal være minst to sensorer, hvorav minst en ekstern, ved bedømmelse av kandidaters selvstendige arbeid i høyere grad.
7. Når to sensorer i fellesskap skal fastsette karakteren, og det ikke er mulig å oppnå enighet om et felles sensurvedtak, avgjøres karakteren av en tredje, ekstern sensor. Denne skal gjøres kjent med de første sensorenes karakterforslag med begrunnelse.
8. Sensor skal alltid kunngjøres ved oppslag, selv om andre kunngjøringsformer benyttes i tillegg. Høgskolen har ingen plikt til å informere om sensur på annen måte enn ved oppslag. Tidspunkt for offentliggjøring av sensur for den enkelte eksamen skal kunngjøres i forkant av eksamen.
9. Obligatoriske arbeider som inngår i fag, emner eller emnegruppe må være godkjent før endelig karakter kan gis og sensuren for vedkommende student kan kunngjøres.
10. Ved bedømmelse av muntlig eksamen og vurdering av praktiske prøver eller lignende som inngår i vurderingsgrunnlaget, og som etter sin art ikke lar seg etterprøve, skal det benyttes to sensorer, enten to interne eller en intern og en ekstern.

§ 12. Begrunnelse for og klage over karakterfastsetting

1. Regler for begrunnelse og klage fremgår av lovens § 5–3. I forhold som ikke er spesielt omtalt i loven eller i denne forskrift, legges forvaltningslovens prinsipper til grunn.
2. Ved muntlig eksamen eller ved bedømmelse av praktiske ferdigheter må krav om begrunnelse fremsettes umiddelbart etter at karakter er meddelt. Ved annen eksamen er tidsfristen 1 uke fra karakteren er kunngjort.
3. Begrunnelse kan gis muntlig eller skriftlig av sensor(ene). Sensor(ene) bestemmer formen. Ved muntlig begrunnelse skal studenten gis skriftlig dokumentasjon for tidspunktet når begrunnelsen ble gitt. Begrunnelse skal være gitt innen to uker etter at krav ble satt frem, jf. § 5–3 (2) i loven.
4. Krav om begrunnelse skal normalt ikke kunne føre til endring av karakter som følge av ny vurdering. Slik endring kan likevel foretas til gunst for kandidaten, dersom det er åpenbart at det har vært gjort formell(e) feil ved første gangs karakterfastsettelse, og de opprinnelige sensorene er enige om det.
5. Klage på karakter må fremsettes skriftlig innen 3 uker etter at karakter er kunngjort. Dersom kandidaten har fremsatt krav om begrunnelse, løper 3-ukersfristen fra begrunnelse ble meddelt. Ved klage på karakter foretas ny sensur av minst to nye sensorer, hvorav minst en ekstern. Ved ny sensur kan endring gjøres til gunst eller til ugunst for klageren.
6. Bedømmelse av muntlig eksamen eller ved bedømmelse av praktiske ferdigheter eller lignende som etter sin art ikke lar seg etterprøve, kan ikke påklages jf. loven § 5–3 (5).
7. Ved gruppebesvarelse må klage på karakter være underskrevet av alle gruppens medlemmer. Krav om individuell karakterfastsettelse, må fremmes før innlevering, jf. § 10 nr. 6 i denne forskriften.
8. Karakterfastsetting ved ny sensurering etter denne paragraf kan ikke påklages, jf. § 5–3 nr. 6.

§ 13. Klage over formelle feil ved vurdering

1. Den som har vært oppe til eksamen kan klage over formelle feil som kan ha hatt betydning for bedømmelsen av en eller flere av kandidatenes prestasjoner. Begrunnet klage må fremsettes innen 3 uker etter at kandidaten blir kjent med, eller burde være kjent med det forhold som begrunner klagen.
2. Ved gruppearbeider må klage på formelle feil ved vurdering være underskrevet av alle gruppens medlemmer.
3. Høgskoledirektøren kan bestemme at det skal foretas ny sensur dersom det er åpenbart at klagen er berettiget, og at det påklagede forhold bare kan ha virket inn på klagerens egen karakter. Dersom høgskoledirektøren ikke gir klageren medhold, eller det er grunn til å tro at feilen kan ha hatt betydning for andre enn klageren, skal saken forelegges styrets klagenemnd.
Finner klagenemnda at det er begått formelle feil som kan ha hatt betydning for en eller flere av kandidatenes prestasjon eller bedømmelsen av denne, kan det bestemmes at det skal foretas ny sensur enten bare for klageren eller for alle kandidater som har vært gjennom vedkommende eksamen eller at eksamen annulleres og at det holdes ny eksamen.
4. Karakterfastsetting ved ny sensurering etter denne paragraf kan påklages etter reglene i lovens § 5–3.

§ 14. Gyldig-/Ugyldig fravær

1. Studenter som uteblir fra en eksamen eller ikke gjennomfører annen vurdering innen en gitt frist og som påberoper seg gyldig grunn, må snarest mulig, og senest innen en uke, underrette høgskolen skriftlig om dette vedlagt dokumentasjon. Ved egen sykdom, eller sykdom i nærmeste familie, skal det foreligge legeerklæring. Fravær som skyldes studentens egne disposisjoner, skal normalt ikke godkjennes.
2. Godkjent fravær teller ikke som vurderingsforsøk i relasjon til bestemmelsen i § 4 nr. 3 i denne forskrift. Fravær som blir godkjent registreres som «gyldig fravær».
3. Kandidater som trekker seg etter fastsatt frist, som møter men som trekker seg under eksamen, eller ikke innleverer hjemmeeksamen eller andre skriftlige eksamensbesvarelser innen innleveringsfristen og som ikke har gyldig grunn til det, regnes som fremstilt til eksamen og gis karakteren «ikke bestått».
Kandidater som ikke møter til eksamen, regnes som fremstilt til eksamen og registreres med «ugyldig fravær».

§ 15. Fritak og innpasning

1. Søknad om innpasninger i henhold til lovens § 3–4 og § 3–5 om fritak for eksamen avgjøres av aktuelt fagmiljø.
2. Fritak skal fremgå av vitnemålet med angivelse av fritaksgrunnlaget. Studiepoeng skal angis.

§ 16. Reduksjon i studiepoeng

Dersom en student har avlagt eksamen i forskjellige fag hvis innhold helt eller delvis dekker hverandre, og disse skal inngå i ett og samme studium, skal det foretas reduksjon i antall studiepoeng. Aktuelt fagmiljø avgjør fag og omfang som skal reduseres, etter følgende retningslinjer:

- a) ikke obligatoriske emner, fag eller emnegrupper fremfor obligatoriske
- b) innpasnings- eller fritaksfag fremfor høgskolens egne emner, fag eller emnegrupper
- c) utgåtte emner, fag eller emnegrupper fremfor aktive.

I tilfeller som ikke dekkes av disse retningslinjer, gis det reduksjon i det fag som har dårligst karakter.

§ 17. Vitnemål og karakterutskrift

1. Vitnemål kan utstedes etter avsluttet grad eller studieprogram som høgskolen har rett til å gi i henhold til kgl. resolusjon, jf. lovens § 3–2. Som dokumentasjon for beståtte eksamener som utgjør del av et studieprogram, gis karakterutskrift.
2. Vitnemålet skal minimum angi
 - a) kandidatens navn og fullt personnummer (11 siffer)
 - b) hvilket studieprogram som er gjennomført
 - c) tidspunkt for fullført utdanning (gyldighetsdato)
 - d) oppnådd grad eller tittel.Videre skal følgende opplysninger enten angis på selve vitnemålet, eller i vedlegg som betegnes «Grunnlag for vitnemål»:
 - a) navn, studiepoeng, eksamenstidspunkt og karakter for alle emner, fag eller emneområder som er gitt avsluttende vurdering, og som inngår i studieprogrammet
 - b) angivelse av eventuelle fritak og innpasninger (jf. § 15 i denne forskrift)
 - c) tittel på eventuelle større skriftlige prosjektarbeider
 - d) angivelse av karaktersystem.
3. Det utstedes normalt kun ett vitnemål per kandidat. En kandidat kan kreve nytt vitnemål eller grunnlag for vitnemål ved forbedring av karakter som inngår på vitnemålet, når denne forbedring har skjedd ved avlagt vurdering ved Høgskolen i Vestfold. Ved utstedelse av nytt vitnemål etter dette punkt, skal tidligere vitnemål tilbakeleveres.
4. Dersom det er dokumentert eller sannsynliggjort at vitnemål er forsvunnet eller ødelagt, kan det utstedes nytt vitnemål. Slike vitnemål skal ha påskriften «DUPLIKAT», og både opprinnelig gyldighetsdato og dato for utstedelse av duplikatet skal fremgå. Styret kan fastsette gebyr for duplikatvitnemål.
5. Overskytende valgfag vil normalt bli påført vitnemålet, med mindre studenten innen en uke etter kunngjøring av siste sensur ber om å få utelatt fag. Deleksamener som inngår i en sammensatt karakter spesifiseres ikke på vitnemålet, jf. § 10 i denne forskrift. I de tilfeller hvor delemner inneholder både tall- og bokstavkarakter kan det gjøres unntak fra dette, jf. § 10.
6. Karakterutskrift vil normalt omfatte alle eksamener som vedkommende student har gjennomført og bestått ved høgskolen. Delkarakterer angis dersom ikke alle delene i det samlede vurderingsgrunnlaget er bestått, ellers ikke. Studenten kan på anmodning få dokumentert grunnlaget for gjennomførte, men ikke beståtte eksamener. For øvrig skal karakterutskrift omfatte de opplysninger som er nevnt i § 17 nr. 2 i denne forskrift, så langt de passer.
7. Diploma Supplement er et internasjonalt vitnemålstillegg. Det gir utfyllende beskrivelse av kvalifikasjonene som studenten har oppnådd. Engelsk versjon av Diploma Supplement utstedes til alle studenter som får vitnemål ved Høgskolen i Vestfold.
8. Ved klage på karakter etter § 12 eller formelle feil ved eksamen etter § 13, kan vitnemål eller dokumentasjon av karakter i vedkommende fag eller emne tilbakeholdes til klagen er avgjort. Dersom slik dokumentasjon allerede er utsendt, kan denne kreves tilbake før klagen tas opp til behandling.

§ 18. Fusk og annullering

1. Bruk av andre hjelpemidler ved eksamen enn de som er oppført på eksamensoppgavens forside, betraktes som fusk. Det samme gjelder dersom studenten besitter slike hjelpemidler etter at eksamen er startet, selv om det ikke er påvist at hjelpemidlet har vært i bruk.
2. Ved skriftlige arbeider som inngår i vurderingsgrunnlaget vil kopiering, sitering, avskrift av faglitteratur og andres arbeider, uten kildehenvisning bli vurdert som fusk.
3. Dersom det oppstår mistanke om fusk eller forsøk på fusk i forbindelse med en eksamen, skal kandidaten straks gjøres oppmerksom på at forholdet vil bli rapportert. Kandidaten velger selv om vedkommende vil fullføre eller avbryte eksamen.
4. Kandidater som blir tatt i fusk eller forsøk på fusk i forbindelse med en eksamen, kan utestenges fra høgskolen og fratras retten til å gå opp til eksamen ved høgre utdanningsinstitusjoner i inntil ett år regnet etter vedtak i høgskolens styre (jf. lovens § 4–7 og § 4–8.).
5. Adgang til annullering av eksamen foreldes ikke, jf. loven § 4–7 (4).

§ 19. Tap av studierett og permisjon

1. Studieretten til det studieprogram studenten er tatt opp til, termineres:
 - dersom det i løpet av ett år ikke har funnet sted aktivitet i form av studieprogresjon eller innvilget permisjon. Sykemelding og «Ikke bestått» ansees som studieprogresjon
 - når studenten selv skriftlig bekrefter at han/hun trekker seg fra studieprogrammet før det er fullført.
2. Det må søkes skriftlig om permisjon fra studie, med begrunnelse vedlagt evt. dokumentasjon. Gjenopptak av studiet betinger at det er ledig studieplass i aktuelt semester/kull. Dersom det ikke er kapasitet, vil det bli satt opp prioritert venteliste. Studenter som har hatt fødselspermisjon har fortrinnsrett ved gjenopptak. Ved gjenopptak av studiet grunnet annen permisjon vil de som har fulgt normal studieprogresjon gis fortrinnsrett, jf. loven § 4–5 (2).

§ 20. Utfyllende bestemmelser og instruksjer

1. Høgskoledirektøren eller den han gir myndighet kan gi utfyllende bestemmelser og instruksjer til denne forskrift. Slike bestemmelser kan ikke tilsidesette bestemmelser i forskriften.
2. I saker der vedtaksmyndighet ikke spesifikt er tillagt annet organ, treffes avgjørelser i henhold til denne forskrift av høgskoledirektøren eller den han bemyndiger.
3. Dispensasjon fra denne forskrift kan bare gis av styret selv.

§ 21. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. august 2005. Forskrift 18. juni 2003 nr. 746 om vurdering ved Høgskolen i Vestfold, oppheves fra samme tidspunkt.

23. juni Nr. 734 2005**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2005.**

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 23. juni 2005 med hjemmel i forskrift 16. desember 2004 nr. 1659 om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2005 § 9. Kunngjort 5. juli 2005.

I

I forskrift 16. desember 2004 nr. 1659 om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2005 gjøres følgende endring:

§ 7 nr. 3 første punktum skal lyde:

3. Fartøy med seitrållatelse kan maksimalt fiske og lande inntil 2.500 tonn rund vekt.

II

Endringen trer i kraft straks.

24. juni Nr. 735 2005**Forskrift om endring i forskrift om redningsredskaper på passasjerskip.**

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 24. juni 2005 med hjemmel i lov 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1, § 41a, § 42, § 47, § 48, § 97 og § 100, jf. delegeringsvedtak 5. april 1963 nr. 9, delegeringsvedtak 1. desember 1978 nr. 1 og lov 17. desember 2004 nr. 101 om europeisk meldeplikt for tekniske regler (EØS-høringsloven). Kunngjort 5. juli 2005.

I

I forskrift 11. oktober 2004 nr. 1341 om redningsredskaper på passasjerskip fastsettes følgende endringer:

Forskriftens hjemmelfelt skal lyde:

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 11. oktober 2004 med hjemmel i lov 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1, § 41a, § 42, § 47, § 48, § 97 og § 100, jf. delegeringsvedtak 5. april 1963 nr. 9, delegeringsvedtak 1. desember 1978 nr. 1 og lov 17. desember 2004 nr. 101 om europeisk meldeplikt for tekniske regler (EØS-høringsloven).

§ 1 og § 2 skal lyde:

§ 1. Virkeområde

(1) Denne forskrift gjelder for skip som ikke er omfattet av forskrift 28. mars 2000 nr. 305 om besiktelse, bygging og utrustning av passasjerskip i innenriks fart, som implementerer direktiv 98/18/EF med senere endringer, og som etter sitt sertifikat kan føre mer enn 12 passasjerer.

(2) Passasjerskip i internasjonal fart, og passasjerskip med internasjonale sertifikater i nasjonal fart, som etter sitt sertifikat kan føre mer enn 12 passasjerer, skal i sin helhet oppfylle de til enhver tid gjeldende krav til redningsutstyr i SOLAS 1974 kap. III. I tillegg kommer denne forskrifts § 1–6, § 20, § 35 og § 36 til anvendelse.

(3) For passasjerskip som etter sitt sertifikat kan føre 12 passasjerer eller færre gjelder denne forskrifts § 1–6, § 8, § 9 første ledd, § 10, § 20, § 34, § 35 og § 36.

(4) Forskriften gjelder ikke for hurtiggående passasjerfartøy.

§ 2. Definisjoner

(1) I denne forskrift betyr:

- a) *Anerkjent klasseinstitusjon*: Klasseinstitusjoner som departementet har inngått overenskomst med i medhold av sjødyktighetslovens § 9:
 1. Det Norske Veritas (DNV)
 2. Lloyd's Register of Shipping (LRS)
 3. Bureau Veritas (BV)

4. Germanischer Lloyd (GL)
 5. American Bureau of Shipping (ABS).
 - b) *Akseptert*: Utstyr akseptert av Sjøfartsdirektoratet basert på godkjenning eller typegodkjenning av anerkjent klasseinstitusjon, annen offentlig eller privat institusjon, eller av administrasjon i et land som har ratifisert Sjøsikkerhetskonvensjonen.
 - c) *Beskyttelsesdrakt (Anti-exposure suit)*: Beskyttende drakt som er designet for bruk av mannskaper i MOB båter og mannskaper som betjener MES.
 - d) *Bruttotonnasje*: Den tallverdi som er oppgitt som bruttotonnasje i målebrevet. Dersom det i målebrevet er oppgitt sikkerhetstonnasje i anmerkningsrubrikken, gjelder tallverdien for denne som bruttotonnasje.
 - e) *Bygget*: Med dette menes:
 1. At skipet er på et byggetrinn hvor kjølen er strukket, eller
 2. bygging av et bestemt skip kan fastslås å være påbegynt, eller
 3. det som er satt sammen av skipet består av minst 50 tonn eller utgjør 1% av den beregnede vekt av alt byggematerialet, dersom dette er mindre.
 - f) *Hurtiggående passasjerfartøy*: Betyr et fartøy, uansett lengde, som er sertifisert for føring av mer enn 12 passasjerer og som kan oppnå en hastighet målt i meter pr. sekund (m/s) større eller lik $3,7\sqrt{\nabla}^{0,1667}$ der ∇ = deplasement tilsvarende konstruksjonsvannlinjen (m^3).
 Fartøy i nasjonal fart regnes ikke som hurtiggående passasjerfartøy med mindre det kan oppnå en hastighet større eller lik 20 knop.
 Fartøy med passasjersertifikat for føring av 12 passasjerer eller færre regnes ikke som hurtiggående passasjerfartøy med mindre det kan oppnå en hastighet større eller lik 20 knop.
 - g) *IMO (International Maritime Organisation)*: Den internasjonale sjøfartsorganisasjon.
 - h) *Lengde (L)*: Med mindre noe annet uttrykkelig fremgår av bestemmelsene i de enkelte paragrafer i forskriften her: 96 prosent av den hele lengde på en vannlinje ved en dybde svarende til 85 prosent av den minste dybde i risset målt fra overkanten av kjølen, eller lengden fra forkant av forstevnen til rorstammens akse på samme vannlinje, hvis denne lengde er større. På fartøy konstruert med styrlast skal vannlinjen som denne lengde er målt på være parallell med konstruksjonsvannlinjen.
 - i) *LSA-koden; («International Life-Saving Appliance Code»)*: Den internasjonale koden for redningsredskaper vedtatt av IMOs Sjøsikkerhetskomité ved resolusjon MSC.48(66), med senere endringer vedtatt av IMO.
 - j) *Passasjerskip*: Et skip som skal ha passasjersertifikat eller sikkerhetssertifikat for passasjerskip i henhold til bestemmelsene i åttende kapittel i lov 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v.
 - k) *Redningsdrakt*: Beskyttende drakt som reduserer kroppens varmetap til en person som befinner seg i kaldt vann. Kan være isolert eller uisolert.
 - l) *Redningsfarkost*: Livbåt, mann-over-bord-båt og redningsflåte.
 - m) *Sesongfartøy*: Passasjerskip som ikke er hurtiggående fartøy, er under 300 bruttotonn med fartsområde 1 og mindre, og som opererer i tidsrommet 1. mai til 30. september.
 - n) *Sjøsikkerhetskonvensjonen (SOLAS)*: Den internasjonale konvensjon av 1974 om sikkerhet for menneskeliv til sjøs med senere endringer vedtatt av IMO.
 - o) *Termisk drakt*: Drakt som gir termisk beskyttelse og som reduserer kroppens varmetap til en person i kaldt vann. Skal brukes sammen med redningsvest.
 - p) *Termisk redningsvest*: Redningsvest som gir termisk beskyttelse og som reduserer kroppens varmetap til en person i kaldt vann.
 - q) *Verneverdig skip*: Skip/fartøy som har fått slik status etter godkjenning av Riksantikvaren eller den han bemyndiger. Denne status opprettholdes så lenge Riksantikvaren gjennom egen avtale med eieren finner at de antikvariske betingelser er opprettholdt.
- (2) For øvrig gjelder definisjonene i SOLAS regel III/3.

§ 6, § 7, § 8 og § 9 skal lyde:

§ 6. Krav til godkjenning av utstyr

- (1) Utstyr, herunder radioutstyr, som kreves i henhold til denne forskrift som er tatt om bord etter denne forskrifts ikrafttredelse og som er omfattet av forskrift 29. desember 1998 nr. 1455 om skipsutstyr (skipsutstyrsforskriften), skal være godkjent av teknisk kontrollorgan i henhold til skipsutstyrsforskriften og være rattmerket.
- (2) Utstyr som ikke er omfattet av skipsutstyrsforskriften skal være akseptert.
- (3) De termiske egenskapene til redningsvester og termiske drakter skal tilleggstestes og godkjennes av Sjøfartsdirektoratet i henhold til gjeldende veiledning.
- (4) Hovedalarmsystem skal godkjennes av Sjøfartsdirektoratet.
- (5) Personvarslingsanlegg (PA) skal godkjennes av Sjøfartsdirektoratet.
- (6) Tidligere godkjent eller akseptert utstyr, som ble tatt om bord før ikrafttredelse av denne forskrift, kan fortsatt benyttes inntil utstyret skiftes ut.

(7) Dersom Sjøfartsdirektoratet etter en demonstrasjon av redningsarrangementet finner at dette ikke fungerer etter sin hensikt, eller kan sette de ombordværendes liv og helse i fare ut fra skipets operasjon og bemanning, kan Sjøfartsdirektoratet forlange utstyret skiftet eller arrangementet forandret.

(8) LSA-kodens krav til om bord prøving av utstyr skal følges. Sjøfartsdirektoratet kan kreve ytterligere om bord prøving.

(9) Utstyr som ikke kreves etter denne forskrift men som frivillig installeres om bord, skal tilfredsstillende bestemmelser i denne paragraf.

§ 7. Redningsredskaper

Ethvert skip skal alt etter byggedato, fartsområde og antall personer om bord føre minst de redningsredskaper med tilhørende radioutstyr som spesifisert i nedenstående tabell.

Fartsområde/Utstyr	Skip i fartsområde 2 og mindre		Skip i fartsområde 3, 4 og liten kystfart		§
	<250	≥250	<250	≥250	
Redningsfarkoster	1.1N		1.1N		§ 9
Mann-over-bord-båt (MOB)	1		1		§ 13
Marine evakueringssystem	Jf. § 15		Jf. § 15		§ 15
Livbøyer: skip med største lengde:					
≥15 m	4	8	4	8	§ 18
<15 m	2		2		§ 18
Redningsvest/termisk redningsvest/ termisk drakt i kombinasjon med redningsvest	1.05N		1.05N		§ 20
Redningsvest/termisk redningsvest for barn	0.1N		0.1N		§ 20
Redningsdrakter/ beskyttelsesdrakt	Jf. § 21		Jf. § 21		§ 21
Fallskjermlys	3		12		§ 19
Linekastende- apparat*	0		ja		§ 19
Radartransponder**	1		1		§ 19
Toveis, bærbare VHF- radiotelefonapparater***	2	3	2	3	§ 19

* Kravet til linekastende apparat gjelder i fartsområde 4 og liten kystfart.

** Kravet til radartransponder gjelder i fartsområde 2 og større.

*** Kravet til bærbare VHF gjelder i fartsområde 1 og større.

§ 8. Redningsredskaper om bord i skip som etter sitt sertifikat kan føre inntil 12 passasjerer

Skip som etter sitt sertifikat kan føre inntil 12 passasjerer skal minst ha følgende redningsredskaper om bord:

- redningsflåte(r) med kapasitet til alle om bord, jmf. § 9 første ledd,
- redningsvester/termiske redningsvester/termiske drakter i kombinasjon med redningsvest, i henhold til § 20 til alle om bord,
- en livbøye med lys og flytende redningsline,
- 3 fallskjermlys,
- innretning som gjør det mulig å plukke opp en person fra vannet,
- for åpne båter i fart på innsjøer og elver tillates det å føre termiske redningsvester/termiske drakter i kombinasjon med redningsvest for alle samt en livbøye med lys og flytende redningsline som eneste redningsredskaper. Dette forutsetter at det skal være en innretning om bord som gjør det mulig å plukke opp en person fra vannet.
- ett toveis, bærbart VHF-radiotelefonapparat i fartsområde 1 og større.

§ 9. Redningsfarkoster

(1) I fartsområde 3 og mindre kan Sjøfartsdirektoratet akseptere oppblåsbare, åpne, vendbare redningsflåter som tilfredsstillende kravene i vedlegg 11 i koden for hurtiggående fartøyer, 2000 (HSC-koden).

(2) Redningsfarkoster skal, så langt det er praktisk mulig, være jevnt fordelt på begge sider av skipet. For skip bygget før 1. januar 1993 får kravet om økning fra 100% til 110% (1.1N) anvendelse senest 1. januar 2008. For skip bygget på eller etter 1. januar 1993 får kravet om økning fra 100% til 110% (1.1N) anvendelse senest 1. januar 2010.

(3) Det skal føres et tilstrekkelig antall redningsfarkoster for å sikre at i tilfelle en redningsfarkost havarerer eller blir ubrukelig, har de gjenværende redningsfarkostene plass til det samlede antall personer som skipet er sertifisert for å føre. Den ekstra redningsfarkosten skal kunne tilknyttes skipets MES. For skip bygget før 1. januar

1993 får kravet anvendelse senest 1. januar 2008. For skip bygget på eller etter 1. januar 1993 får kravet anvendelse senest 1. januar 2010.

§ 13, § 14 og § 15 skal lyde:

§ 13. Mann-over-bord-båter (MOB)

(1) MOB-båter skal betjenes av egne utsettingsarrangement som kan sørge for både utsetting og ombordtaking. For skip bygget før 1. januar 1993 får kravet anvendelse senest 1. januar 2008. For skip bygget på eller etter 1. januar 1993 får kravet anvendelse senest 1. januar 2010.

(2) MOB-båten kan regnes med i kapasiteten av redningsfarkoster.

(3) MOB-båten skal være utstyrt med redningsgrind for ombordtaking av personer fra sjøen.

(4) Det kan gis fravik fra krav om MOB-båt, forutsatt at følgende krav er oppfylt:

a) skipet er utstyrt med innretninger som gjør det mulig å plukke opp en hjelpeløs person fra vannet,

b) ombordtaking av en hjelpeløs person kan observeres fra broen, og

c) skipet har manøvreringsegenskaper til å gå nær opp til, og ta om bord personer under alle forhold.

(5) Skip i fartsområde 1 og mindre kan som alternativ til utsettingsarrangement ha MOB-båt på slep, forutsatt at skipet er utstyrt med arrangement for ombordstiging i MOB-båt.

(6) Verneverdige skip kan, etter vurdering i det enkelte tilfelle, unntas fra krav om MOB-båt for å få opprettholde sitt opprinnelige arrangement og utførelse mest mulig, mot at sikkerheten blir ivaretatt med driftsbegrensninger som reduksjon i fartsområde, anvendelse kun i sommerhalvåret osv.

§ 14. Innskipnings- og utsettingsarrangement for MOB-båt

(1) Innskipnings- og utsettingsarrangement for MOB-båter skal være slik at båten kan bordes og settes ut på kortest mulig tid. Maksimalt tidsforbruk skal ikke overstige fem minutter.

(2) MOB-båten skal kunne bordes og settes ut direkte fra stuet posisjon med det antall personer som er utpekt til å være mannskap i MOB-båten.

(3) MOB-båter skal kunne settes ut mens skipet beveger seg forover med en fart på inntil fem knop.¹

(4) En MOB-båt skal kunne tas om bord på ikke mer enn fem minutter når den er fullt lastet med personer og utstyr.

(5) Utsetting og ombordtaking skal kunne observeres fra bro.

¹ For pendelferger kreves det at MOB-båt skal kunne settes ut i en fart på inntil fem knop i en av fartsretningene.

§ 15. Evakueringsystemer

(1) Skip som har en avstand fra vannlinjen til innskipningsdekk lik eller større enn 1,5 meter i en hvilken som helst intakt eller skadet tilstand i henhold til godkjente stabilitetsberegninger, skal være utstyrt med typegodkjent marine evakueringsystem (MES) eller et annet likeverdig arrangement, som gjør at passasjerene kan borde redningsmidlene på en sikker måte. For skip som ikke har krav til stabilitetsberegninger måles avstanden fra vannlinjen i lettskipstilstand til innskipningsdekk.

(2) Evakueringsystemene eller arrangementene skal, så langt det er praktisk mulig, være likt fordelt på begge sider av skipet. For skip bygget før 1. januar 1993 får kravet anvendelse senest 1. januar 2008. For skip bygget på eller etter 1. januar 1993 får kravet anvendelse senest 1. januar 2010.

(3) For skip hvor avstand fra vannlinjene nevnt i første ledd til innskipningsdekk er mindre enn 1,5 meter, kan Sjøfartsdirektoratet akseptere at passasjerene border redningsflåtene direkte. Redningsflåtene skal kunne fortøyes til innskipningsstasjonen på forsvarlig måte.

(4) Verneverdige skip kan, etter vurdering i det enkelte tilfelle, unntas fra krav om marine evakueringsystem for å få opprettholde sitt opprinnelige arrangement og utførelse mest mulig, mot at sikkerheten blir ivaretatt med driftsbegrensninger som reduksjon i fartsområde, anvendelse kun i sommerhalvåret osv.

(5) Bestemmelsene i LSA-kodens kapittel 6 skal følges.

§ 17, § 18 og § 19 skal lyde:

§ 17. Innskipningsstasjoner og -arrangement

Innskipningsstasjoner og -arrangement skal være installert slik at disse er operasjonelle ved en krenning på inntil 10 til hvilken som helst side. Alternativt skal skipet minst ha en innskipningsstasjon med tilhørende arrangement på hver side, med en kapasitet på minst 100% av passasjerantallet.

§ 18. Livbøyer

(1) Minst en av livbøyene på hver side skal være utstyrt med en flytende redningsline med en lengde på minst 30 meter.

(2) Minst en av livbøyene på hver side skal være utstyrt med selvtennende røyksignal og selvtennende lys og skal være uten flytende redningsline. De skal kunne utløses raskt fra broen.

(3) Øvrige livbøyer skal være utstyrt med selvtennende lys og skal være uten flytende redningsline.

(4) For skip som kun skal ha 2 livbøyer, skal en av livbøyene være utstyrt med flytende redningsline med lengde på minst 30 meter, og den andre med selvtennende lys og skal være uten flytende redningsline.

§ 19. Fallskjermlys/Linekastende apparat/Radartransponder/Toveis, bærbare VHF-radiotelefonapparater

- (1) Fallskjermlys, linekastende apparat, radartransponder og toveis, bærbare VHF-radiotelefonapparater skal plasseres lett tilgjengelig på bro.
- (2) Antall toveis, bærbare VHF-radiotelefonapparater trenger ikke overstige det antall redningsfarkoster som er nødvendig for å evakuere det samlede antall personer som skipet er sertifisert for å føre.

§ 21 og § 22 skal lyde:

§ 21. Redningsdrakter og beskyttelsesdrakter

- (1) Alle besetningsmedlemmer, herunder restaurasjonspersonell, som skal bemanne redningsfarkost eller marine evakueringsystemer, skal ha redningsdrakt eller beskyttelsesdrakt. For skip bygget før 1. juli 2005 får kravet anvendelse senest på datoen for første sertifikatbesiktelse etter 1. januar 2006.
- (2) Drakten skal være av en type som har avtagbare hansker eller hansker som ikke er til hinder for å utføre nødvendig arbeid og betjene nødvendig utstyr i en nødsituasjon.

§ 22. Rømningsveier, mønstringsstasjoner og belysning

- (1) Rømningsveier, mønstrings- og innskipningsstasjoner, skal være belyst med lyskilder som er forsynt fra hovedkraftkilde og nødkraftkilde.
- (2) For skip bygget på eller etter 1. juli 2005, skal mønstringsstasjoner og tilhørende innskipningsstasjoner, samt rømningsveier mellom disse, være brannmessig atskilt fra åpent bildekk med et klasse A-30 skille.
 - a) Dersom skipet har mønstringskapasitet og redningsfarkoster til minst 100% av passasjerantallet på hver side, skal minst halvparten av kapasiteten være brannmessig atskilt fra åpent bildekk med et klasse A-30 skille.
- (3) For skip bygget på eller etter 1. juli 2005 skal rømningsveier ha en kapasitet som gir sikker rømning. Mønstringsstasjonene skal ha en fri dekkplass på minimum 0,35 m² pr. person om bord, fri dekkplass kan inkludere areal benyttet til sitteplasser. Mønstringsstasjonene skal være utformet slik at en effektiv kontroll med passasjerene er mulig og være plassert i tilknytning til steder hvor passasjerene går om bord i redningsfarkostene. Dersom mønstringsstasjon ikke kan legges i umiddelbar nærheten av innskipningsstasjon, skal rømningsvei mellom disse ha en kapasitet som gir sikker rømning.

§ 25, § 26 og § 27 skal lyde:

§ 25. Hovedalarmsystem

- (1) Alle skip skal være utstyrt med hovedalarmsystem.
- (2) Hovedalarmsystemet skal oppfylle kravene i LSA-koden kapittel 7.
- (3) For skip bygget før 1. juli 2005 får kravene i første og annet ledd anvendelse senest på datoen for første sertifikatbesiktelse etter 1. januar 2006.
- (4) For skip i nasjonal fart med lengde (L) <24 m kan et alarmsignal som gis med skipets fløyte eller sirene aksepteres som et alternativ til hovedalarmsystem.
- (5) Hovedalarmsystemet skal kunne sammenkalle passasjerer og besetning til mønstringsstasjonene, samt iverksette de operasjoner som er angitt i alarminstruksen.
- (6) For sesongfartøy kan kravet om hovedalarmsystem fravikes dersom besetning og passasjerer kan alarmes direkte fra bro.

§ 26. Personvarslingsanlegg (PA-anlegg)

- (1) Alle skip som etter sitt sertifikat kan føre mer enn 36 passasjerer skal være utstyrt med PA-anlegg.
- (2) PA-anlegget skal tilfredsstillere kravene i LSA-kodens kapittel 7.
- (3) For skip bygget før 1. juli 2005 får kravene i første og annet ledd anvendelse senest på datoen for første sertifikatbesiktelse etter 1. januar 2006.
- (4) PA-anlegget skal være utstyrt med en overstyringsfunksjon som betjenes fra ett sted på broen, samt fra de andre steder om bord som Sjøfartsdirektoratet har pålagt. Overstyringsfunksjonen skal sikre at alle nødmeldinger kan kringkastes selv om en høyttaler i de aktuelle rommene er slått av, om høyttalerens volum er skrudd ned, eller om personvarslingssystemet brukes til andre formål.
- (5) PA-anlegg om bord på skip som er bygget på eller etter 1. juli 2005, skal tilfredsstillere følgende krav:
 - a) anlegget skal minst ha to kurser, som er godt atskilt fra hverandre, og skal ha minst to særskilte uavhengige forsterkere. Det skal tas hensyn til de til enhver tid gjeldende anbefalinger fra IMO.¹
 - b) PA-anlegget skal være forsynt fra hovedkraftkilde og nødkraftkilde.
- (6) For sesongfartøy kan kravet om personvarslingsanlegg fravikes dersom besetning og passasjerer kan varsles direkte fra bro.

¹ IMO Resolusjon A.686(17)/MSC/Cirk. 810.

§ 27. Alarminstruks

- (1) For alle skip skal det utarbeides en alarminstruks.
- (2) Instruksen skal være oppslått på lett synlige steder om bord, herunder på broen, i maskinrommet og i besetningens innredning.
- (3) Alarminstruksen skal kunne leses i nødbelysning.
- (4) Alarminstruksen skal foreligge på norsk.

(5) Alarminstruksen skal gi detaljopplysninger om generalalarm og PA-anlegg og skal angi hvordan besetningen og passasjerene skal opptre når generalalarm blir gitt. Den skal videre angi hvordan ordren til å forlate skipet vil bli gitt.

(6) Pliktene som de forskjellige medlemmene av besetningen er pålagt skal fremgå av alarminstruksen, herunder:

- a) stenging av vanntette dører, branndører, ventiler, dreneringsåpninger, luker, skylight, lysventiler og andre liknende åpninger i skipet;
- b) utrustning av redningsfarkoster og andre redningsredskaper;
- c) klargjøring og utsetting av redningsfarkoster;
- d) alminnelig klargjøring av andre redningsredskaper;
- e) mønstring av passasjerer;
- f) bruk av kommunikasjonsutstyr;
- g) sammensetning av brannlag som skal bekjempe brann; og
- h) særskilte plikter ved bruk av brannslukkingsutstyr og installasjoner.

(7) Det skal fremgå av alarminstruksen hvilke offiserer som er ansvarlige for å sikre at rednings- og brannslukkingsutstyr holdes i god stand og er klart til øyeblikkelig bruk.

(8) Stedfortredere for nøkkelpersonell skal fremgå av alarminstruksen, idet det tas hensyn til at ulike nødssituasjoner kan kreve forskjellige tiltak.

(9) Alarminstruksen skal angi de plikter som i nødssituasjoner skal ivaretas av besetningsmedlemmene i forhold til passasjerene. Disse plikter skal omfatte:

- a) varsling av passasjerene;
- b) å påse at passasjerene er passende kledd og har tatt på seg redningsvest på riktig måte;
- c) samling av passasjerene på mønstringsstasjonene;
- d) å holde orden i korridorer og trapper og ha alminnelig kontroll med passasjerenes bevegelser.

(10) Hvert skip skal ha etablert prosedyrer for å lokalisere og redde passasjerer som er innesperret i sine lugarer.

(11) Alarminstruksen for passasjerskip som etter sitt sertifikat kan føre mer enn 300 passasjerer skal være godkjent av Sjøfartsdirektoratet.

§ 30 skal lyde

(1) Det skal være et tilstrekkelig antall besetningsmedlemmer om bord for å betjene de redningsfarkostene og utsettingsarrangementene som kreves for at det totale antallet personer om bord kan forlate skipet.

(2) Fører av MOB-båt skal ha godkjent opplæring og sertifikat i henhold til den til enhver tid gjeldende forskrift om kvalifikasjonskrav og sertifikatrettigheter for personell på norske skip.

(3) Personer som er utpekt til å ha kommandoen over redningsfarkoster som settes ut ved hjelp av et utsettingsarrangement, skal ha opplæring og sertifikat i henhold til den til enhver tid gjeldende forskrift om kvalifikasjonskrav og sertifikatrettigheter for personell på norske skip.

§ 33 og § 34 skal lyde:

§ 33. Øvelser

(1) Båtøvelse og brannøvelse skal finne sted hver annen uke. Hvert besetningsmedlem skal delta i minst en båtøvelse og en brannøvelse hver måned. Dersom mer enn 25% av besetningen er skiftet ut, skal båt- og brannøvelser finne sted før avgang.

(2) Ved øvelser skal SOLAS kapittel III og skipets alarminstruks følges.

(3) Hver livbåt skal settes ut og manøvreres på vannet minst én gang hver tredje måned.

(4) MOB-båter skal settes ut og manøvreres på vannet minst én gang hver måned.

(5) Fører avgjør hvorvidt redningsfarkoster skal være bemannet ved utsetting og innskipning.

(6) Ved båtøvelser og brannøvelser skal alt bærbart radioutstyr som skal medbringes i redningsfarkoster testes.

Toveis VHF- radiotelefonapparater skal testes mot navigasjonsbroen.

(7) For skip som er utstyrt med MES, skal øvelsene omfatte gjennomføring av de prosedyrer som er nødvendige for utsetting, helt frem til den faktiske utsettingen.

(8) Alle øvelser skal kunne dokumenteres.

§ 34. Kontroll og vedlikehold

(1) Så lenge skipet er operativt, skal alle redningsredskaper være i forskriftsmessig stand og klare til øyeblikkelig bruk.

(2) Kontroll av redningsredskaper skal være i henhold til gjeldende veiledning utarbeidet av Sjøfartsdirektoratet.

(3) Instruksjon for vedlikehold skal være i henhold til SOLAS kapittel III og skal finnes om bord.

(4) Bestemmelsene i SOLAS kapittel III om vedlikehold av redningsutstyr skal følges.

(5) Vedlikehold skal utføres av kvalifisert og sertifisert personell i samsvar med SOLAS kapittel III.

(6) Utstyr skal så langt som mulig funksjonsprøves etter vedlikehold.

(7) Vedlikehold skal kunne dokumenteres.

§ 36 skal lyde:

§ 36. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. juli 2005.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2005.

24. juni Nr. 736 2005

Forskrift om endring i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 24. juni 2005 med hjemmel i forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen § 78. Kunngjort 5. juli 2005.

I

I forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen gjøres følgende endring:

§ 29 tredje ledd skal lyde:

(3) Ved fiske i området kan det ikke nyttes mer enn 18 garnlenker pr. fartøy. Hver garnlenke kan bestå av inntil 25 garn.

II

Endringen trer i kraft straks.

28. juni Nr. 737 2005

Forskrift om flygeoppvisning (BSL D 4–3).

Fastsatt av Luftfartstilsynet 28. juni 2005 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 9–1 og § 15–4, jf. delegeringsvedtak 10. desember 1999 nr. 1273. Kunngjort 5. juli 2005.

§ 1. Formål

Formålet med denne forskriften er å ivareta sikkerheten for omgivelsene, publikum og deltagere ved flygeoppvisninger med sivil arrangør.

§ 2. Virkeområde

Denne forskrift gjelder flygeoppvisninger med sivil arrangør innenfor norsk område.

§ 3. Definisjoner

I denne forskriften menes med:

- a) *Akroflyging (Aerobatics)*: Bevisst utførte manøvre med et luftfartøy som medfører en brå forandring av luftfartøyets stilling, en uvanlig stilling eller en uvanlig fartsendring,
- b) *Flygeoppvisning (Air display)*: Arrangement hvor det utføres operasjoner med luftfartøy for et publikum,
- c) *Kategori luftfartøy (massefart)*: Luftfartøy som skal delta i flygeoppvisning deles inn i tre kategorier massefart. Disse er basert på flyets indikerte hastighet i knop (KIAS), multiplisert med flyets maksimale sertifiserte avgangsmasse (kg),
- d) *Manøvreringsområde*: Den del av en flyplass, unntatt oppstillingsplattformer, som brukes av luftfartøy ved avgang, landing og under taksing,
- e) *Oppvisningsakse (Display Axis)*: Tenkt linje som oppvisningen hovedsakelig skal skje langs,
- f) *Oppvisningslinje (Display Line)*: Oppvisningsområdets grense mot publikum. Oppvisningslinjen er normalt parallell med oppvisningsaksen og er definert ut fra deltakende flys massefart,
- g) *Oppvisningsområde (Display Area)*: Området i luften hvor flygeoppvisningen finner sted,
- h) *Oppvisningssenter (Display Center)*: Punkt foran publikum, innenfor oppvisningsområdet, som øvelsene plasseres i forhold til, og
- i) *Publikumslinje (Crowd Line)*: Linje nærmest oppvisningslinjen hvor publikum kan oppholde seg, samt den nærmeste linje til manøvreringsområde hvor publikum har adgang. Publikumslinjen er normalt parallell med oppvisningslinjen, men kan være svinget i forhold til denne hvis den følger naturlige områdebegrensninger som plattformer, taksebaner eller grøntområder.

§ 4. Nødvendige tillatelser

(1) Flygeoppvisning skal kun avholdes etter tillatelse fra Luftfartstilsynet. En slik tillatelse har ikke innvirkning på eventuelle øvrige tillatelser som måtte kreves fra øvrige berørte, for eksempel luftrafikkjenesten, lokal politimyndighet eller grunneier.

(2) Luftfartstilsynet kan stille vilkår for tillatelsen.

(3) Søknad om tillatelse til flygeoppvisning skal være Luftfartstilsynet i hende senest fire uker før oppvisningen.

(4) Søknaden skal inneholde opplysninger om:

- a) arrangørens navn, adresse og telefonnummer,
- b) ansvarlig oppvisningsleders og operativ oppvisningsleders navn, adresse, telefonnummer og villighetserklæring,
- c) tid og sted for oppvisningen,
- d) hvilken flyplass eller på hvilket område oppvisningen skal finne sted, med angivelse av publikums plassering i forhold til ferdselsområde, oppvisningsområde, parkeringsområde for luftfartøy og kjøretøy samt opplysninger om ambulansse, brann og førstehjelpsutstyr mv.,
- e) det skal være vedlagt kart (-skisse) over plassen hvor de nevnte områdene skal være inntegnet,
- f) program for oppvisningen, herunder om andre aktiviteter som skal inngå i arrangementet,
- g) hvilke luftfartøy (type, klasse, modell og registreringsmerke) og fartøysjefer som skal ta del i oppvisningen,
- h) oppvisningens art og berørt luftrom, minste og største flygehøyde samt minsteverdier for skydekkehøyde og sikt,
- i) største vindstyrke og sidevindskomponent for at oppvisningen skal kunne gjennomføres helt eller delvis,
- j) bekreftelse på at arrangør har koordinert flygeoppvisningen med lufttrafikkjentesten, lokal politimyndighet og andre berørte parter, og
- k) anslag over forventet antall besøkende.

§ 5. Arrangørens ansvar

Arrangøren skal oppnevne ansvarlig oppvisningsleder og operativ oppvisningsleder for arrangementet. Dersom arrangementet kun omfatter én enkelt oppvisning, kan utøveren selv fungere som ansvarlig og operativ leder. Ansvarlig og operativ oppvisningsleder skal godkjennes av Luftfartstilsynet.

§ 6. Ansvarlig oppvisningsleder

(1) Ansvarlig oppvisningsleder har ansvar for planlegging og gjennomføring av arrangementet i samsvar med denne forskriften og vilkårene i tillatelsen. Vedkommende må ha relevant organisatorisk erfaring og fortrinnsvis være utdannet enten som sivil eller militær flyger, eller som flygeleder.

(2) Ansvarlig oppvisningsleder skal sørge for at:

- a) nødvendige tillatelser foreligger fra:
 1. Luftfartstilsynet,
 2. lokal politimyndighet,
 3. flyplassseier eller grunneier,
 4. lufttrafikkjentesten, og
 5. andre berørte parter,
- b) nødvendig ansvarsforsikring er tegnet,
- c) førstehjelpstjeneste er organisert. Ved flyplasser hvor brann- og havaritjeneste er etablert, skal økt beredskap være iverksatt, og egen plan for denne tjenesten skal være utarbeidet,
- d) tiltak for beskyttelse av publikum er gjennomført, jf. § 9,
- e) funksjonær som skal være i operativt område skal bære merket refleksest, og
- f) nødvendig informasjon formidles til publikum på en betryggende måte, og
- g) det for større arrangement med mer enn seks flygeoppvisninger, oppnevnes et sikkerhetsutvalg som har til oppgave å overvåke oppvisningene og rapportere alle uregelmessigheter til operativ oppvisningsleder.

§ 7. Operativ oppvisningsleder

Operativ oppvisningsleder skal ha spesielt ansvar for planlegging og gjennomføring av oppvisningsprogrammet og eventuell forutgående trening i oppvisningsområdet. For arrangement med mer enn én flygeoppvisning skal det være oppnevnt en stedfortreder som kan tre inn dersom operativ oppvisningsleder selv skal delta i oppvisningen. Operativ oppvisningsleder skal ha ledererfaring og være, eller ha vært, aktiv flyger, hvis mulig med erfaring fra oppvisningsflyging. Operativ oppvisningsleder er ansvarlig for å:

- a) påse at sikkerhetsbestemmelsene overholdes,
- b) lede sikkerhetsutvalg opprettet i samsvar med § 6 annet ledd bokstav g,
- c) planlegge, kontrollere og gjennomføre oppvisningsprogrammet,
- d) utstede detaljerte bestemmelser for oppvisningsprogrammet med værbegrensninger og operative begrensninger,
- e) flygere og andre stevnedeltagere blir instruert i programmet og de bestemmelser som er fastsatt for oppvisningen,
- f) kontrollere at flygere og andre deltagere har de nødvendige tillatelser eller dispensasjoner fra Luftfartstilsynet for oppvisningsflyging,
- g) kontrollere at deltagende luftfartøyer har gyldig ansvarsforsikring, og
- h) avbryte en oppvisning dersom sikkerhetsbestemmelsene brytes.

§ 8. Krav til utøvere

- (1) Flygere, modellflygere og fallskjermhoppere som skal ta del i flygeoppvisning, skal ha oppvisningstillatelse eller annen, likeverdig autorisasjon, gyldig for flyging i norsk luftrom.
- (2) Deltakende oppvisningsutøvere plikter å fremvise sertifikat, oppvisningstillatelse, loggbok og annen relevant dokumentasjon for den operative oppvisningsleder.

§ 9. Avsperring og begrensninger

- (1) Ansvarlig oppvisningsleder skal sørge for en effektiv avsperring mot oppvisningsområdet, slik at publikums sikkerhet er ivaretatt.
- (2) Publikumsområdet skal ikke overflys under oppvisningen. Manøvre som utilsiktet kan føre luftfartøyet inn over publikumsområdet, eller som på annen måte kan sette publikums sikkerhet i fare, skal unngås.
- (3) Luftfartøy som utfører oppvisning skal ikke ha farlig last om bord. Oppvisninger som medfører stopp og start av motorer skal utføres på en slik måte at det ikke slippes drivstoff over publikum.
- (4) Høyeste tillatte hastighet ved oppvisning er M 0.95.

§ 10. Sikkerhetsavstander mellom oppvisningsområde og publikumsområde

- (1) Oppvisning må finne sted i betryggende horisontal avstand fra publikum. Oppvisningslinjen skal ikke i noe tilfelle ligge nærmere publikumslinjen enn:

Kat.	KIAS * KG	Rettlinjet forbiflyging, avgang og landing	Akroflyging og rettlinjet forbiflyging med høy hastighet
I	over 1.250.000	100 meter	230 meter
II	500.000 – 1.250.000	75 meter	160 meter
III	under 500.000	50 meter	100 meter

- (2) Oppvisningslinjen for hver enkelt av de kategorier av luftfartøyer som deltar i oppvisningen skal være klart markert ved lett gjenkjennbare landemerker eller oppmerking på bakken.
- (3) Svinger mot publikum med militære fly i kategori I eller med fly som har til hensikt å demonstrere optimale manøvrerings- eller ytelsesegenskaper og som flys med større hastigheter enn 300 KIAS, skal ikke flys nærmere publikum enn 450 meter. For hastigheter under 300 KIAS skal avstanden være minimum 230 meter.
- (4) Helikoptre skal opereres minst 100 meter fra publikum og manøvreres på en slik måte at de ikke setter publikum, bygninger eller luftfartøy på bakken i fare.
- (5) Avstanden fra publikumsområdet til luftfartøy med motor i gang, eller som er i ferd med å starte, skal være minst 15 meter. Samme avstand skal det være mellom publikum og fyllplasser for bensin og bensintankvogn.
- (6) Landingsområde for fallskjermhoppere skal ha en minsteavstand fra publikumslinjen på 15 meter. Fallskjermhoppere skal ikke passere over publikum i lavere høyde enn 25 fot.

§ 11. Flygeoppvisning med modeller

Når flygeoppvisning med flygemodeller er en del av flygeoppvisning med andre luftfartøy gjelder følgende tilleggsbestemmelser:

- arrangøren skal oppnevne en egen sikkerhetsansvarlig for flygemodelloppvisningen med relevant erfaring fra flygemodeller,
- flygemodellen skal ikke overstige følgende begrensninger:
 - maksimal vekt inklusive brennstoff 25 kg,
 - maksimal bæreflate 500 dm²,
 - maksimal flatbelastning 250 g/dm²,
 - maksimal motorstørrelse 250 cm³, og
 - maksimal voltstyrke elektriske motor(er) 42 volt,
- radiokontrollerte flygemodeller skal være utstyrt med et radiostyringsanlegg godkjent av Post- og Teletilsynet i henhold til forskrift 20. desember 2000 nr. 1399 om tillatt bruk av frekvenser § 16 tabell 16.2. Det må gjennomføres frekvenskontroll og alt senderutstyr må plasseres i betjent senderdepot når det ikke er i bruk,
- eieren skal ha ansvarsforsikring for å dekke erstatningskrav som måtte oppstå mot eier eller bruker for skader på personer eller ting som følge av bruken av flygemodellen,
- oppvisningsflyging med radiokontrollerte flygemodeller er ikke tillatt ved vindstyrke på mer enn 25 knop eller bakkesikt på mindre enn 500 m, og
- oppvisningslinjen skal ikke i noe tilfelle ligge nærmere publikumslinjen enn:

Modellvekt/type	Avgang og landing	Rettlinjet forbiflyging	Akroflyging
Opptil 7 kg	30 meter	30 meter	50 meter
Opptil 25 kg	30 meter	50 meter	100 meter
Turbinmodeller	30 meter	50 meter	100 meter

§ 12. Kontakt med lufttrafikkjenesten og krav til kommunikasjon

- (1) Flygeoppvisning ved kontrollert flyplass skal planlegges i samråd med berørt lufttrafikkjenesteenhet. Operativ oppvisningsleder skal kontinuerlig være i kontakt med lufttrafikkjenesten så lenge oppvisning pågår.

Fartøysjef for deltakende luftfartøy og kontrollpersonell for aktiviteter som styres fra bakken skal opprettholde radio- eller telefonsamband med lufttrafikkjentesten.

(2) Tilsvarende gjelder dersom oppvisningen skal avholdes ved ikke-kontrollert flyplass, såfremt kontrollert luftrom vil bli berørt. Når flygeoppvisning avholdes på en ikke-kontrollert flyplass, skal det opprettes en operativ bakkestasjon og avtales rutiner for radio- eller telefonsamband for kommunikasjon med luftfartøy og personell som tar del i flygeoppvisningen.

(3) Ansvarlig oppvisningsleder skal sørge for å kontakte NOTAM-kontoret for utsendelse av nødvendig NOTAM når godkjenning fra Lufttrafikkjentesten foreligger.

§ 13. Rednings- og ambulansetjeneste

Ansvarlig oppvisningsleder skal sørge for at det blir utgitt skriftlig instruks til alle funksjonærer om den fremgangsmåte som skal følges dersom uhell eller ulykke inntreffer. Instruksen skal inneholde navn, adresse og telefonnumre til sykehus, leger, politi og brannstasjon.

§ 14. Tilbakekall av tillatelse

Luftfartstilsynet kan helt eller delvis tilbakekalle tillatelse gitt etter denne forskriften hvis det foreligger brudd på forskriften eller vilkårene for tillatelsen, eller hvis særlige hensyn tilsier det.

§ 15. Dispensasjon

Luftfartstilsynet kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsene i denne forskriften.

§ 16. Ikrafttredelse

(1) Denne forskrift gjelder fra 1. september 2005.

(2) Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 3. januar 1977¹ om flygeoppvisning (BSL D 4–3).

¹ Ikke kunngjort i Norsk Lovtidend.

Veiledning til forskrift om flygeoppvisning (BSL D 4–3)

Følgende bemerkninger er ment som en veiledning, og gir uttrykk for Luftfartstilsynets oppfatning av hvordan enkelte av bestemmelsene er å forstå.

Til § 1:

Flygeoppvisninger er en aktivitetsform som innebærer en viss form for risiko for omgivelsene, publikum og deltakere. *Omgivelsene* vil i denne sammenheng omfatte utenforstående som oppholder seg i nærheten av flygeoppvisningen. *Publikum* omfatter både betalende og ikke betalende tilskuere til flygeoppvisningen. *Deltagere* omfatter både lønnede og ikke lønnede deltagere.

Til § 2:

Det er kun *sivile arrangører* som er omfattet av forskriften. Militære arrangører følger reglene i Bestemmelser for Luftforsvaret (BML).

Til § 3:

Til bokstav a):

Raskt opptrekk etter lavflyging («lowpass») regnes som en *brå forandring av luftfartøyets stilling*. Ved lowpass forekommer gjerne også en *uvanlig fartsendring*. Avvik fra horisontal stilling rundt tverraksen («pitch-aksen») på $\pm 30^\circ$ eller mer, eller rundt lengdeaksen («roll-aksen») på $\pm 60^\circ$ eller mer anser Luftfartstilsynet som en *uvanlig stilling*.

Til bokstav b):

Det fremgår av denne definisjonen at det ikke er krav til at et arrangement inneholder akroflyging for at arrangementet regnes som flygeoppvisning. Det avgjørende er om det utføres *operasjoner med luftfartøy* for et publikum. Dette betyr at rene statiske utstillinger faller utenfor definisjonen av en flygeoppvisning.

For å regnes som flygeoppvisning etter forskriften er det avgjørende om disse operasjonene utføres *for et publikum*. Dette betyr at avgang og landing med luftfartøy vil regnes som flygeoppvisning hvis hensikten med operasjonen er publikumsrettet, selv om avgangen eller landingen ellers er å betegne som normal. Operasjoner som observeres av tilfeldig forbipasserende faller derfor utenfor definisjonen. Det samme gjelder operasjoner som utføres for en avgrenset krets av nærstående.

Grensen beror på en konkret vurdering hvor Luftfartstilsynet vil legge vekt på følgende elementer:

- om arrangementet er kunngjort for et publikum. Luftfartstilsynet presiserer at arrangementer det siktes til som regel vil være kunngjort. Unnlatt kunngjøring har likevel ingen betydning for om arrangementet omfattes av forskriften.
- om det tas inngangspenger.
- om antallet tilskuere er stort eller lite, og hvem som er tilskuere (allmennheten eller kun familie og nære venner).
- om publikumsfasiliteter som toaletter, kiosker etc. er satt opp i tilknytning til arrangementet.
- etc.

*Til § 4:**Til første ledd:*

Forskriften innfører en *tillatelsesordning* for flygeoppvisninger, i motsetning til meldeplikten som tidligere gjaldt etter gammel forskrift. For arrangørene innebærer dette at flygeoppvisning ikke lovlig kan avholdes uten at Luftfartstilsynet har gitt klarsignal. I praksis får dette likevel ingen ulemper for arrangørene, da disse gjennom dagens meldeplikt likevel retter seg etter anmodninger fra Luftfartstilsynet på bakgrunn av meldingen.

Til annet ledd:

Typisk vil arrangørene kun få tillatelse til å avholde flygeoppvisning mot at endringer i de opplysninger tillatelsen er begrunnet i, skal meldes Luftfartstilsynet. Luftfartstilsynet vil så vurdere om tillatelsen kan opprettholdes med disse endrede forutsetningene.

Til tredje ledd:

På grunn av søknadsfristen oppfordres arrangørene til å ta kontakt med Luftfartstilsynet på et tidligere stadium for en så smidig søknadsprosess som mulig.

Søknader som er kommet inn etter fristen kan ikke påregnes behandlet.

Til fjerde ledd:

En tillatelse gis på grunnlag av de innsendte opplysningene. Det vil likevel kunne bli nødvendig å endre noen av disse detaljene etter fristen eller etter tillatelse er gitt, for eksempel på grunn av sykdom hos en deltager, tekniske problemer med et luftfartøy eller lignende. Slike endringer må straks meldes til Luftfartstilsynet som så vil vurdere om tillatelsen kan opprettholdes under slike endrede forutsetninger.

Til fjerde ledd bokstav f):

Programmet trenger ikke være detaljert, men det vil som regel være stilt vilkår i tillatelsen om at detaljert program oversendes når dette er klart. Programmet må likevel angi hovedpunktene i flygeoppvisningen.

Til § 5:

Ansvarlig oppvisningsleder og *operativ oppvisningsleder* vil i hovedsak tilsvare ansvarlig stevneleder og operativ stevneleder i NAK/NLFs flygeoppvisningshåndbok. Siden søknad om tillatelse til flygeoppvisning skal inneholde ansvarlig og operativ oppvisningsleders navn, adresse, telefonnummer og villighetserklæring, vil *godkjennelsen* av ansvarlig og operativ oppvisningsleder skje i forbindelse med at tillatelsen gis.

Til § 8:

Noen offisiell *oppvisningstillatelse* finnes ikke i dag. Det avgjørende er at vedkommende har en rettighet som viser at vedkommende er skikket til å fly i samsvar med planlagt flyging. Dette må vurderes konkret, men følgende kan gi veiledning: For norsk sertifikatnehaver som skal fly oppvisning vil slik tillatelse i dag bli gitt i form av en dispensasjon fra kravet til minstehøyder i BSL F 1–1 § 2–10 (4) og § 3–5. Foretas flygeoppvisningen nærmere et publikum enn 600 meter horisontalt, er minstehøyden som det dispenseres fra ifølge BSL F 1–1 § 3–5 (1) 1.000 fot. For fallskjermhoppere vil oppvisningstillatelse typisk kunne være såkalt Demo II-lisens utstedt av NLF/NAK eller likeverdig dokument. For utenlandsk sertifikatnehaver må Luftfartstilsynet vurdere rettighetene konkret i det enkelte tilfellet.

*Til § 10:**Til sjette ledd:*

Disse begrensningene samsvarer med JAA-leaflet no. 5 punktene 5.2 og 10.1 (a) og (b).

*Til § 11:**Til bokstav e:*

Disse begrensningene samsvarer med JAA-leaflet no. 5 punkt 11.1 (g).

29. juni Nr. 738 2005**Forskrift om endring i forskrift om forskuddstrekk i naturalytelser og om verdsettelse av naturalytelser ved forskuddstrekket og i forskrift om forskuddstrekk i utgiftsgodtgjørelser.**

Fastsatt av Skattedirektoratet 29. juni 2005 med hjemmel i lov 21. november 1952 nr. 2 om betaling og innkreving av skatt (skattebetalingsloven) § 6 nr. 2 og 3, jf. delegeringsvedtak 22. januar 1982 nr. 1998. Kunngjort 5. juli 2005.

I

I forskrift 21. juni 1993 nr. 546 om forskuddstrekk i naturalytelser og om verdsettelse av naturalytelser ved forskuddstrekket gjøres følgende endringer:

§ 2–1 syvende ledd skal lyde:

Verdien av fritt opphold om bord på skip og oljeboringsplattformer og tariffmessig hyretillegg for egen kost skal ikke regnes med i trekkgrunnlaget.

Ny § 2–4 skal lyde:

§ 2–4. Fordel ved kostbesparelse i hjemmet

Arbeidsgiveren skal medta i trekkgrunnlaget verdien av skattepliktig kostbesparelse i hjemmet når kost til arbeidstaker som av hensyn til sitt arbeid må bo utenfor sitt hjem (pendlere) er dekket etter regning eller ved administrativ forpleining.

Plikten etter første ledd gjelder bare i de tilfellene hvor det løpende eller for det oppdrag arbeidsoppholdet er tilknyttet også utbetales lønn eller annen trekkpliktig godtgjørelse for arbeid.

Verdien som nevnt i første ledd beregnes etter Skattedirektoratets sats fastsatt for vedkommende inntektsår for fri kost (alle måltider) etter § 2–1 første ledd i denne forskrift og for det antall døgn som pliktes innberettet for arbeidsoppholdet.

Skattefrie selskaper, foreninger og institusjoner som nevnt i skatteloven § 2–32 første ledd er i alle tilfeller fritatt for plikten til å gjennomføre forskuddstrekk for verdien av kostbesparelse i hjemmet etter første til tredje ledd når samlet lønnsutbetaling mv. eksklusivt beregnet kostbesparelse til en person i løpet av inntektsåret ikke overstiger kr 2.000. Trekkplikten inntreer fra og med det tidspunkt hvor lønn mv. overstiger kr 2.000.

II

I forskrift 14. oktober 1976 nr. 9830 om forskuddstrekk i utgiftsgodtgjørelser gjøres følgende endringer:

§ 2 første ledd annet punktum skal lyde:

Dette gjelder også ved refusjon av pendlers reiseutgifter ved besøk i hjemmet, herunder også refusjon av utgifter til kost og losji under reisene.

§ 3 første ledd første kolon skal lyde:

Utgiftsgodtgjørelse til kost til arbeidstaker som av hensyn til sitt arbeid må bo utenfor sitt hjem, herunder ved tjenestereiser med overnatting, er i sin helhet fritatt for forskuddstrekk dersom:

§ 3 annet ledd annet strekpunkt skal lyde:

- dato og klokkeslett for avreise og hjemkomst for hver yrkes-/tjenestereise eller pendlers reiser ved besøk i hjemmet,

§ 3 nytt syvende ledd skal lyde:

For kostbesparelse i hjemmet gjelder, selv om refusjon er trekkfri etter denne forskrift, bestemmelsene om trekkplikt i § 2–4 i forskrift 21. juni 1993 nr. 546 om forskuddstrekk i naturalytelser og om verdsettelse av naturalytelser ved forskuddstrekking.

§ 5 første ledd skal lyde:

Bestemmelsene om trekkfritak i § 2 – § 4 gjelder ikke ved dekning av merutgifter til kost, losji og besøksreiser til hjemmet for pendler som har fått skattekort med standardfradrag for utenlandsk arbeidstaker.

III

Endringen under I og II trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2005.

29. juni Nr. 739 2005

Forskrift om allmenngjøring av tariffavtaler for byggeplasser i Osloregionen.

Fastsatt av Tariffnemnda 29. juni 2005 med hjemmel i lov 4. juni 1993 nr. 58 om allmenngjøring av tariffavtaler m.v. § 3 Kunngjort 5. juli 2005.

Kap. I. Innledende bestemmelser

§ 1. Grunnlaget for allmenngjøring

Denne forskriften er fastsatt på grunnlag av følgende tariffavtaler:

1. Fellesoverenskomsten for byggfag (FOB) 2004–2006 mellom Næringslivets Hovedorganisasjon og Byggenæringens Landsforening på den ene siden og Landsorganisasjonen i Norge og Fellesforbundet på den annen side.
2. Landsoverenskomsten for elektrofagene (LOK) 2004–2006 mellom Næringslivets Hovedorganisasjon og Tekniske Entreprenørers Landsforening på den ene siden og Landsorganisasjonen i Norge og EL & IT Forbundet på den annen side.

§ 2. Hvem forskriften gjelder for

Forskriften gjelder for faglærte og ufaglærte arbeidstakere på byggeplasser som utfører:

- a) Bygningsarbeid i fylkene Oslo, Akershus, Østfold, Buskerud og Vestfold.
- b) Installasjon, vedlikehold og reparasjoner på elektro- og automatiseringsanlegg i fylkene Oslo og Akershus.

Med faglært arbeidstaker menes en arbeidstaker med offentlig godkjent fagbrev eller tilsvarende formell utdanning innenfor det fagfelt arbeidstaker utfører arbeid. Ufaglært arbeidstaker har ikke slikt fagbrev.

Forskriften gjelder ikke for lærlinger og personer på arbeidsmarkedstiltak.

§ 3. Virksomhetens ansvar

Virksomhet som utfører arbeidsoppdrag i samsvar med § 2 har ansvar for at bestemmelsene i denne forskriften gjennomføres. Ansvaret gjelder for arbeidsgiver og den som i arbeidsgivers sted leder virksomheten.

Kap. II. Lønns- og arbeidsvilkår

§ 4. Lønnsbestemmelser for arbeidstakere som utfører bygningsarbeid

1. Arbeidstakere som utfører bygningsarbeid, jf. § 2 a) skal minst ha en lønn pr. time på:

- a) For faglærte: kr 126,-
- b) For ufaglærte: kr 115,-.

2. Ved skiftarbeid skal det betales tillegg etter følgende regler:

2.1 Generelt

Det er adgang til å anvende skiftarbeid i samsvar med lov 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø kap. X.

Når det arbeides på skift skal det utarbeides en arbeidsplan i henhold til lov 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø § 48.

Skifttillegg betales bare for skiftarbeid som varer sammenhengende 6 arbeidsdager eller mer. Annet skiftarbeid betales som overtid.

2.2 Skifttillegg

Skifttillegg for 2. skift på hverdager betales med kr 18,45 pr. time.

Skifttillegg for 3. skift på hverdager betales med kr 29,50 pr. time.

Skifttillegg på lørdager etter kl. 13.00 og på dager før helligdager etter den ordinære arbeidstids slutt betales med kr 73,30 pr. time.

Hvis en arbeidstaker ved overgang fra dag- til skiftarbeid eller omvendt i samme døgn (fra kl. 00.00–24.00) får en lengre arbeidstid enn normalt i vedkommende døgn, gjelder overtidsbetaling for de overskytende timer.

2.3 Overtid ved skiftarbeid

Ved overtidsarbeid før eller etter skiftet, gis et tillegg på 50% i tillegg til skifttillegget.

Det betales 50% tillegg for arbeid på lørdager etter kl. 13.00 og på dager før helligdager etter endt ordinær arbeidstid og for arbeid på søn- og helligdager.

2.4 Omregningsfaktorer

Ved omregning fra normal arbeidstid, 37,5 timer pr. uke, til avvikende arbeidstidsordninger, brukes nedenstående tabell:

Fra 37,5 timer – 36,5 timer = 2,74%

Fra 37,5 timer – 35,5 timer = 5,63%

Fra 37,5 timer – 33,6 timer = 11,61%.

§ 5. Lønnsbestemmelser for arbeidstakere som utfører installasjoner, vedlikehold og reparasjoner på elektro- og automatiseringsanlegg

1. Arbeidstakere som utfører installasjoner, vedlikehold og reparasjoner på elektro- og automatiseringsanlegg, jf. § 2 b), skal minst ha en lønn pr. time på:

- a) For faglærte: kr 140,59
- b) For ufaglærte: kr 119,01.

2. For arbeidsoppdrag hvor overnatting utenfor hjemmet er nødvendig skal det betales følgende tillegg til timelønnen:

- a) For faglærte: kr 21,09

- b) For ufaglærte: kr 17,85.

3. Ved skiftarbeid skal det betales følgende tillegg:

3.1. Toskiftsordning – 36,5 timer pr. uke

Med toskiftsordning forstås at arbeidstiden skifter vekselvis mellom dag og kveld (en uke dag, en uke kveld) i en oppsatt skiftplan. Toskiftsordninger kan kun avtales innenfor tidsrammen kl. 06.00–24.00 på ukens vanlige virkedager.

3.2. Kompensasjon

Kompensasjonen beregnes av minste timelønn etter § 5 nr. 1. Kompensasjonen dekker et ulempetillegg som utgjør 18,3%. Kompensasjoner gis ikke for dagskift.

3.3. Treskiftsordning – 35,5 timer pr. uke

Med treskiftsordning forstås at arbeidstiden skifter mellom dag, kveld og natt (en uke dag, en uke kveld og en uke natt) i en oppsatt skiftplan. Treskiftsordninger kan kun avtales innenfor tidsrommet søndag kl. 22.00 til og med lørdag kl. 06.00.

3.4. Kompensasjon

Kompensasjon beregnes av minste timelønn etter § 5 nr. 1. Kompensasjonen dekker et ulempetillegg som utgjør 18,3% for andre skift. Tredje skift utgjør 29,3%. Dagskiftet kompenseres ikke.

3.5. Helkontinuerlig skiftordning – 33,6 timer pr. uke

Helkontinuerlig skiftordning er arbeid som drives 24 timer i døgnet uten normal stans på søn- og helligdager, og som skifter mellom dag, kveld og natt i en oppsatt skiftplan.

3.6. Kompensasjon

Kompensasjon beregnes av minste timelønn etter § 5 nr. 1. Kompensasjon gis ikke for dagskift. Andre skift dekker et ulempetillegg som utgjør 18,3%. Tredje skift dekker et ulempetillegg som utgjør 29,3%.

På lørdager etter kl. 13.00 og på dager før helligdager etter den ordinære arbeidstids slutt kompenseres for et ulempetillegg på 73,2%.

På søn- og helligdager inntil kl. 22.00 betales med 73,2%.

3.7. Omregningsfaktorer

Ved omregning fra normal arbeidstid, 37,5 timer pr. uke, til avvikende arbeidstidsordninger, brukes nedenstående tabell:

Fra 37,5 timer – 36,5 timer = 2,74%

Fra 37,5 timer – 35,5 timer = 5,63%

Fra 37,5 timer – 33,6 timer = 11,61%.

§ 6. Tillegg til minste timefortjeneste

For alle arbeidstakere som er omfattet av denne forskriften skal det på grunnlag av dyktighet, kompetanse, praksis, ansvar og jobbinnhold, betales et tillegg til den minste timelønnen etter § 4 nr. 1 og § 5 nr. 1.

§ 7. Arbeidstid

Den ordinære arbeidstid må i gjennomsnitt ikke overstige 37,5 timer pr. uke.

Ved skiftarbeid gjelder følgende grenser:

Toskiftsordninger	36,5 timer pr. uke i gjennomsnitt
Treskiftsordninger	35,5 timer pr. uke i gjennomsnitt
Helkontinuerlig skift	33,6 timer pr. uke i gjennomsnitt.

Andre arbeidstidsordninger kan avtales eller fastsettes i samsvar med reglene i lov 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø kap. X.

§ 8. Godtgjøring for overtid

Det skal betales et tillegg for arbeid utover ordinær arbeidstid med 50% av timesatsen. For arbeid utover ordinær arbeidstid i tidsrommet mellom kl. 21.00 og kl. 06.00 og på søndager og helligdager skal det betales et tillegg på 100% av timesatsen.

§ 9. Bevegelige helligdager, 1. og 17. mai

Som erstatning for tapt arbeidsfortjeneste skal det betales vanlig lønn for bevegelige helligdager og 1. og 17. mai som ellers ville vært ordinær arbeidsdag, med mindre arbeidstaker er fraværende virkedagen før og etter.

Rett til godtgjøring har arbeidstakere som har hatt sammenhengende ansettelse ved samme bedrift minst 30 dager forut for helligdagen, eller er ansatt senere når arbeidet er av minst 30 dagers varighet. I denne sammenheng regnes helligdagene i jule- og nyttårshelgen og i påsken som én helligdag.

§ 10. Annen godtgjøring

Annen godtgjøring, f.eks. for særlig smussig arbeid, arbeidstøy og verktøy kan avtales mellom arbeidstaker og arbeidsgiver i samsvar med hva som er vanlig på anlegget.

§ 11. Utgifter til reise, kost og losji

For arbeidsoppdrag hvor overnatting utenfor hjemmet er nødvendig, skal arbeidsgiver etter nærmere avtale dekke de faktiske utgifter for et rimelig antall hjemreiser. Det skal også inngås avtale om godtgjøring for nødvendige utgifter til kost og losji.

§ 12. Krav til innkvartering

Innkvartering som stilles til rådighet for arbeidstaker skal være forsvarlig utført, innredet og vedlikeholdt og i samsvar med vanlig god standard.

Kap. III. Fravikelighet m..**§ 13. Fravikelighet**

Forskriften kommer ikke til anvendelse dersom arbeidstaker samlet sett er omfattet av gunstigere lønns- og arbeidsvilkår i henhold til avtale eller etter det lands rett som ellers gjelder for arbeidsforholdet.

§ 14. Lønns- og arbeidsvilkår i lov eller forskrift

Bestemmelser i lov eller andre forskrifter som vanligvis gjelder for arbeidsforhold, kommer også til anvendelse for arbeidsforhold som omfattes av forskriften her, særlig

lov 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø,
lov 29. april 1988 nr. 21 om ferie og
lov 26. april 1947 nr. 1 om 1 og 17 mai som høgtidsdager.

Forskriften gjelder med de begrensninger som følger av lov 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø kap. XII B.

Kap. IV. Ikrafttreden m..

§ 15. Ikrafttreden og opphør

Forskriften trer i kraft 1. september 2005.

Forskriften opphører å gjelde 1 måned etter at Fellesoverenskomsten for byggfag mellom LO og NHO 2004–2006 og Landsoverenskomsten for elektrofagene mellom LO og NHO 2004–2006 blir avløst av nye tariffavtaler eller hvis Tariffnemnda treffer nytt vedtak om allmenngjøring av disse tariffavtalene.

29. juni Nr. 740 2005

Forskrift om endring i forskrift om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften).

Fastsatt av Miljøverndepartementet 29. juni 2005 med hjemmel i lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4, jf. forskrift 5. august 1977 nr. 2 om gjennomføring av lov om kontroll med produkter og forbrukertjenester og delegeringsvedtak 7. september 1990 nr. 730. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XV nr. 4 (direktiv 1999/77/EF). Kunngjort 5. juli 2005.

I

I forskrift 1. juni 2004 nr. 922 om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften) gjøres følgende endringer:

Ny § 2–22 skal lyde:

§ 2–22. Asbest

Det er forbudt å produsere, importere, eksportere og omsette asbestfibre eller produkter som tilsiktet er tilsatt asbestfibre. Med asbestfibre menes fibre fra følgende stoffer:

Krokidolitt	CAS-nr. 12001–28–4
Amositt	CAS-nr. 12172–73–5
Antofyllittasbest	CAS-nr. 77356–67–5
Aktinolitbasest	CAS-nr. 77356–66–4
Termolitbasest	CAS-nr. 77536–68–6
Krysotil	CAS-nr. 12001–29–5

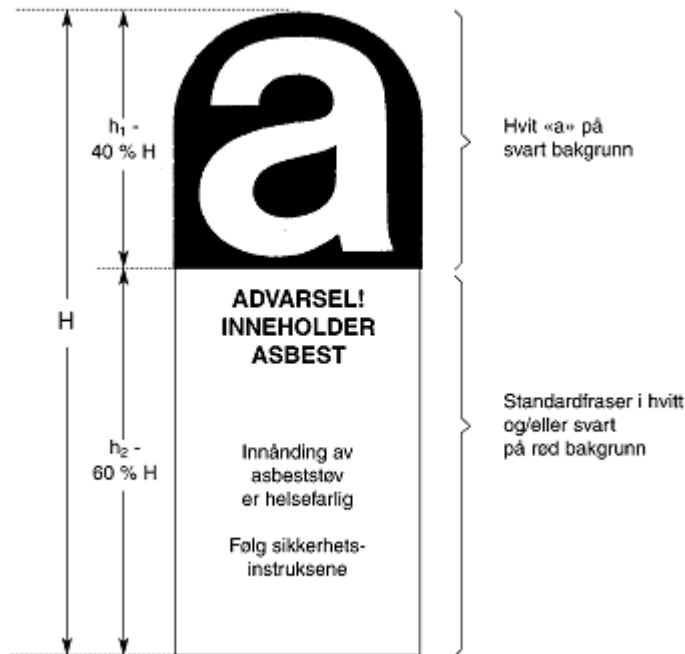
Forbudet gjelder ikke import og omsetning av membraner av krysotil (CAS-nr. 12001–29–5) for eksisterende elektrolyseanlegg ut anleggets levetid, eller inntil egnede asbestfrie erstatningsprodukter blir tilgjengelig, avhengig av hva som skjer først. Med eksisterende elektrolyseanlegg menes anlegg etablert før 1. juli 2005. Ved import og omsetning skal slike membraner være merket i henhold til vedlegg I til dette kapitlet.

Nytt vedlegg I til kapittel 2 skal lyde:

Vedlegg til kapittel 2

Vedlegg I. Merking av asbestholdige produkter, jf. § 2–22

1. Alle asbestholdige produkter, jf. § 2–22, eller emballasjen på slike produkter, skal være påført følgende etikett:
 - a) etikett i samsvar med modellen nedenfor, som skal være minst 5 cm høy (H) og 2,5 cm bred,
 - b) den skal bestå av to deler:
 - øverste del ($h_1 = 40\% H$) skal bestå av bokstaven « a » i hvitt på svart bakgrunn,
 - nederste del ($h_2 = 60\% H$) skal bestå av lett leselig standardtekst i hvitt og/eller svart på rød bakgrunn,
 - c) dersom merkingen skjer ved direkte trykning på produktet, er det tilstrekkelig med en farge som kontrast til bunnfargen.

2. Etiketten omhandlet i dette vedlegg skal festes i samsvar med følgende regler:
 - a) på hver enkelt av de minste leverte enheter
 - b) dersom et produkt består av deler som er fremstilt av asbest, er det tilstrekkelig at bare disse delene har etikett. Merking kan utelates dersom delene er for små eller uegnet emballasje gjør det umulig å feste etiketten.
3. *Merking av emballerte asbestholdige produkter*
- 3.1. Emballerte asbestholdige produkter skal merkes med en lett leselig og uutslettelig etikett med følgende opplysninger:
 - a) symbolet og relevant fareangivelse i samsvar med dette vedlegget,
 - b) sikkerhetsinstrukser som må velges i samsvar med opplysningene i dette vedlegget, for så vidt som de er relevante for det aktuelle produktet.

Dersom emballasjen er påført ytterligere sikkerhetsinstrukser, skal disse ikke svekke eller stride i mot opplysningene gitt i samsvar med bokstav a) og b).
- 3.2. Merking i samsvar med nr. 3.1. skal foretas ved:
 - en etikett godt festet til emballasjen, eller
 - en løs etikett som er forsvarlig festet til emballasjen, eller
 - direkte trykk på emballasjen.
- 3.3. Asbestholdige produkter som er pakket bare i plast eller lignende, skal anses for emballerte produkter og skal merkes i samsvar med nr. 3.2. Dersom produkter er utskilt fra slike pakker og markedsføres uten emballasje, må hver enkelt liten enhet påføres etikett i samsvar med nr. 3.1.
4. *Merking av uemballerte, asbestholdige produkter*

For uemballerte produkter som inneholder asbest, skal merking i samsvar med nr. 3.1. skje ved:

 - en etikett godt klebet på det asbestholdige produktet, eller
 - en løs etikett som er forsvarlig festet til produktet, eller
 - direkte trykk på produktet,

eller, dersom merking i samsvar med det ovennevnte ikke er praktisk mulig som f.eks. på grunn av produktets størrelse, uegnethet eller tekniske vanskeligheter, ved en medfølgende etikett i samsvar med nr. 3.1.
5. Etiketter som er festet til produkter som kan bearbeides eller ferdigbehandles under bruk, bør ledsages av alle relevante sikkerhetsinstrukser for produktet, og særlig følgende sikkerhetsinstrukser:
 - arbeidet bør så vidt mulig foregå utendørs eller i lokaler med god ventilasjon,
 - det bør helst brukes håndverktøy eller verktøy med lav hastighet som om nødvendig er utstyrt med en funksjon for oppsamling av støv. Når verktøy med høy hastighet benyttes, bør det alltid være utstyrt med en slik funksjon,
 - fuktes om mulig, før skjæring eller boring,
 - støvet fuktes og samles i en lukket beholder som fjernes på en forsvarlig måte.

II

Endringene trer i kraft straks.

30. juni Nr. 741 2005**Forskrift om endring i forskrift om kystgebyr.**

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 30. juni 2005 med hjemmel i lov 8. juni 1984 nr. 51 om havner og farvann m.v. § 26. Kunngjort 5. juli 2005.

I

I forskrift 21. april 1995 nr. 375 om kystgebyr gjøres følgende endring:

§ 7 skal lyde:

Ved innseiling og utseiling betales kr 0,26 pr. BT med mindre årsgebyr eller sesonggebyr er betalt etter § 8.

II

Endringen trer i kraft 1. juli 2005 kl. 00.00 og får anvendelse for fartøyer ved innseiling til eller utseiling fra norsk indre farvann.

30. juni Nr. 742 2005**Forskrift om endring i forskrift til tolloven.**

Fastsatt av Toll- og avgiftsdirektoratet 30. juni 2005 med hjemmel i lov 10. juni 1966 nr. 5 om toll (tolloven) § 15 første ledd nr. 2 og § 32 femte ledd, jf. delegeringsvedtak 24. november 1967 nr. 1, delegeringsvedtak 3. juni 1994 nr. 374 og delegeringsvedtak 24. november 1968 og delegeringsvedtak 20. oktober 1994 nr. 4293. Kunngjort 5. juli 2005.

I

I forskrift 15. desember 1967 nr. 8962 til tolloven gjøres følgende endringer:

Punkt 5.1.1. skal lyde:

- 5.1.1. Ved fortolling plikter vareeieren å legge fram innførselsdeklarasjon på de til en hver tid gjeldende blanketter, utfylt med bl.a. opplysning om:
- Varen(e)s slag, samlet mengde og verdi i norske kroner.
 - Kollienes merker, numre og antall.
 - Preferansetollbehandling.
 - Leveringsvilkår mv.
 - Vareeiers organisasjons- eller fødselsnummer (11 siffer). Tollvesenet kan i særlige tilfeller fravike dette kravet.

Punkt 5.10.1. skal lyde:

- 5.10.1. Vareeier eller den som opptrer på hans vegne, plikter å legge fram utfylt utførselsdeklarasjon på de til en hver tid gjeldende blanketter, ved all utførsel av varer, utfylt med bl.a. opplysning om:
- Varen(e)s slag, samlet mengde og verdi i norske kroner.
 - Kollienes merker, numre og antall.
 - Leveringsvilkår mv.
 - Vareeiers organisasjons- eller fødselsnummer (11 siffer). Tollvesenet kan i særlige tilfeller fravike dette kravet.

Utførsel omfatter også varer til bruk eller salg om bord i fartøyer og luftfartøyer som fra norsk havn eller lufthavn er bestemt for utlandet, Svalbard eller Jan Mayen. Det samme gjelder ved utførsel av varer til bruk for forskning og meteorologi i havområder utenfor tollområdet og i forbindelse med utforskning og utnyttelse av undersjøiske naturforekomster på norsk del av kontinentalsokkelen utenfor tollområdet, jf. tolltariffens innledende bestemmelser § 24.

II

Endringene trer i kraft fra 1. juli 2005.

30. juni Nr. 743 2005**Forskrift om endring i børsforskrift.**

Fastsatt av Finansdepartementet 30. juni 2005 med hjemmel i lov 17. november 2000 nr. 80 om børsvirksomhet m.m. (børsloven) § 5–6. Kunngjort 5. juli 2005.

I

I børsforskrift 17. januar 1994 nr. 30 gjøres følgende endringer:

§ 14–7 nr. 1 første ledd første punktum skal lyde:

Når et selskap samtidig eller med korte mellomrom søker om børsnotering av de samme aksjer ved børser som er beliggende eller utøver virksomhet i flere EØS-stater, herunder i den stat der selskapet har sitt forretningskontor, skal prospekt i samsvar med reglene fastsatt i direktiv 80/390/EØF, eller i direktiv 2003/71/EF og forordning (EF) nr. 809/2004, utformes i den EØS-stat der selskapet har sitt forretningskontor, og godkjennes av vedkommende myndighet der.

§ 14–7 nr. 2 første ledd første punktum skal lyde:

Når et selskap søker om børsnotering av selskapets aksjer, og det er utarbeidet et offentlig prospekt for disse aksjene som er godkjent i en EØS-stat i samsvar med art. 7, 8 eller 12 i direktiv 89/298/EØF, eller direktiv 2003/71/EF og forordning (EF) nr. 809/2004, innenfor en periode på tre måneder før søknad om opptak, godkjennes dette, med forbehold om eventuell oversettelse, som et prospekt i henhold til § 16–1.

§ 20–8 nr. 1 første ledd første punktum skal lyde:

Når låntager samtidig eller med korte mellomrom søker om børsnotering av de samme obligasjoner ved børser som er beliggende eller utøver virksomhet i flere EØS-stater, herunder i den stat der låntager har sitt forretningskontor, skal prospekt i samsvar med reglene fastsatt i direktiv 80/390/EØF, eller direktiv 2003/71/EF og forordning (EF) nr. 809/2004, utformes i den EØS-stat der låntager har sitt forretningskontor, og godkjennes av vedkommende myndighet der.

§ 20–8 nr. 2 første ledd første punktum skal lyde:

Når en låntager søker om børsnotering av obligasjoner, og det er utarbeidet et offentlig prospekt for lånet som er godkjent i en EØS-stat i samsvar med art. 7, 8 eller 12 i direktiv 89/298/EØF, eller direktiv 2003/71/EF og forordning (EF) nr. 809/2004, innenfor en periode på tre måneder før søknad om opptak, godkjennes dette, med forbehold om en eventuell oversettelse, som et prospekt i henhold til § 20–2.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2005.

30. juni Nr. 744 2005**Forskrift om endring i forskrift om elektriske lavspenningsanlegg.**

Fastsatt av Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap 30. juni 2005 med hjemmel i lov 24. mai 1929 nr. 4 om tilsyn med elektriske anlegg og elektrisk utstyr § 2 annet ledd og delegeringsvedtak 1. september 2003 nr. 1161. Kunngjort 5. juli 2005.

I

I forskrift 6. november 1998 nr. 1060 om elektriske lavspenningsanlegg gjøres følgende endring:

Vedlegg 1 skal lyde:

Vedlegg I. Nasjonale tilpasninger

Dette vedlegget inneholder de tilpasninger som er nødvendig for at de normene forskriften viser til, kan legges til grunn for oppfyllelse av sikkerhetskravene, jf. forskriftens § 10.

*1. Elektriske lavspenningsinstallasjoner**Tillatte spenningsystemer*

1. Følgende vekselstrømsystemer kan benyttes på følgende vilkår:

TN-S: For alle formål opp til og med 230/400 V unntatt i områder for medisinsk bruk eller for nødstrømforsyning.

For anlegg i industri og for spesielle formål også med nominell spenning 690 og 1.000 V, men ikke for lys, romoppvarming og anlegg for styrestrømmer og lignende.

TN-C-S: For forsyning av anlegg med nominell spenning opp til og med 230/400 V som TN-C-system fram til første fordeling. Etter første fordeling brukes TN-S-system.

For anlegg i industri og for spesielle formål også med nominell spenning 690 og 1.000 V, men ikke for lys, romoppvarming og anlegg for styrestrømmer og lignende.

TN-C-system benyttes ikke til fordeling i bygningsinstallasjoner.

TN-C-system er ikke tillatt i eksplosjonsfarlig område.

TT: For alle formål med nominell spenning opp til og med 230 V, unntatt for områder for medisinsk bruk eller for nødstrømforsyning.

IT: For alle formål med nominell spenning opp til og med 230 V. For anlegg i industri og for spesielle formål også med nominell spenning 400, 690 og 1.000 V, men ikke for lys, romoppvarming og anlegg for styrestrømmer og lignende.

2. Likeledes kan følgende likestrømsystemer benyttes:

TN og TT: For alle formål med nominell spenning opp til og med 230 V, med jordet midtpunkt opp til og med 400 V. Til spesielle formål i anlegg i industri, f.eks. elektrolyse, og for elektriske baneanlegg, opp til og med 1.500 V.

IT: For alle formål med nominell spenning opp til og med 230 V. For spesielle industriformål opp til og med 1.500 V.

Belastning av PVC-isolert kabel

Ved bruk av PVC-isolert kabel med små tverrsnitt skal vern mot overbelastning velges slik at

- vernets høyeste prøvestrøm I_2 ikke overstiger kabelens maksimale strømføringssevne I_z eller
 - vernets høyeste prøvestrøm I_2 ikke overstiger høyeste prøvestrøm som er benyttet for materiell i kretsen.
- Med små tverrsnitt menes tverrsnitt opp til og med 4 mm².

IT-system, bruk av N-leder

I IT-system benyttes ikke N-leder i Norge, dette frarådes også i IEC/TR3 61200–413 Electrical installation guide – Clause 413: Explanatory notes to measures of protection against indirect contact by automatic disconnection of supply.

TT-system, bruk av vern

For å oppnå nødvendig beskyttelse mot elektrisk støt ved feil, kan det i TT-system i praksis kun benyttes strømstyrt jordfeilvern.

Nødstrømforsyning, tilførsel

Separate «uavhengige» tilførsler fra det normale forsyningssystem anses ikke egnet til nødstrømkilde.

Nødstrømforsyning, sikkerhetstiltak mot elektrisk støt

Sikkerhetstiltak mot elektrisk støt skal ikke være basert på automatisk utkopling ved første feil.

Ledningsanlegg i rømningsveier

Dette avsnitt definerer forhold som knyttes til grensesnitt mot plan- og bygningslovens (med tilhørende forskrifter og veiledninger) bestemmelser om tekniske anlegg i rømningsveier.

Ledningsanlegg skal fortrinnsvis ikke være forlagt i rømningsveiene. Dersom slik forlegging ikke kan unngås, skal ledningsanlegget være utstyrt med kappe eller kapsling som ikke kan bidra til eller spre brann eller anta slik temperatur at omkringliggende materiale kan antennes i løpet av et tidsrom fastsatt for rømningsveier.

Kabler skal ikke legges bak himling eller tilsvarende hulrom i rømningsvei med mindre

- kablene representerer liten brannbelastning
- kablene er ført i egen sjakt med sjaktvegger som har brannmotstand tilsvarende branncellebegrensende bygningsdel
- himlingen har brannmotstand tilsvarende branncellebegrensende bygningsdel
- hulrommet er sprinklet.

Ledningsanlegg forlagt i rømningsveier skal ligge utenfor rekkevidde, eller være utstyrt med beskyttelse mot mekaniske skader som kan tenkes oppstå under rømning. Ethvert ledningsanlegg i en rømningsvei skal være så kort som mulig.

Generelt anbefales det å benytte kabler med isolasjon som ikke avgir skadelig mengde giftig gasser under brann.

Innkledning eller kapsling ved hjelp av brennbart materiale dekket med brannbeskyttende maling oppfyller ikke kravene i denne bestemmelsen.

Jording av rørsystemer

Metalliske rørsystemer skal ikke være benyttet som jordelektrode. Slike systemer (hovedvannledninger, hovedrør for sentralvarmeanlegg, rørsystemer for brennbare væsker eller gasser og lignende) skal tilkoples jordingsanlegget via utjevningsforbindelser.

Når det gjelder avløpsrør av isolerende materiale, skal det dersom farlige potensialforskjeller kan oppstå mellom avløp og andre ledende deler, anordnes tilfredsstillende elektrisk ledende forbindelse til innsiden av avløpsrøret eller til sluk. Slik utjevningsforbindelse er ikke påkrevd dersom det kan sannsynliggjøres at fare ikke kan oppstå. I TN-system kan det antas at slik fare normalt ikke oppstår.

Frakobling

I TN-C-systemer skal PEN-leder bare kunne frakobles eller kobles ut samtidig med samtlige faseledere. Faseledere skal ikke kunne kobles inn uten samtidig innkobling av PEN-leder.

I TN-S-systemer gjelder de samme krav til frakobling og utkobling av N-leder som for faseledere.

Elektriske varmeanlegg med tvungen luftsirkulasjon

Elektriske varmeanlegg med tvungen luftsirkulasjon (elektrisk varmluftaggregat) skal i stedet for to uavhengige termostater ha termostat og termoutløser. Disse skal uavhengig av hverandre allpolig kople ut varmeelementene dersom det oppstår for høy temperatur i luftkanalene. Termoutløseren skal ikke ha automatisk gjeninnkopling.

Tilgjengelighet til overstrømsvern

Overstrømsvern skal være montert på tavle, stativ, skap eller lignende.

Tilgjengelighet til tavler, stativer og fordelingsskap

Apparattavler, apparatstativer og fordelingsskap skal være anordnet oversiktlige og være lett tilgjengelige. De skal være utført av ubrennbar og mekanisk motstandsdyktig materiale, eller av annet materiale godkjent for formålet, eller være plassert i egen branncelle minst av klasse B 30.

I apparatrom skal det ikke forekomme uvedkommende rør for vann, damp, gass eller lignende.

Merking av PE- og N-ledere

PE- og N-ledere skal være merket i henhold til IEC 60 446.

Isolerte PEN-ledere skal være merket grønn/gul gjennom hele lengden med tillegg av lys blå markeringer ved termineringspunktene.

Merking av betjeningsanordninger for kobling i nødtilfelle (inklusive nødstop)

Betjeningsanordning (håndtak, trykknapp og lignende) for nødutkobling skal være tydelig merket rød mot gul bakgrunn. Det vises for øvrig til arbeidstilsynets regelverk som implementerer liknende bestemmelser fra maskindirektivet.

Jordledere forlagt i jord

Jordledere forlagt i jord skal være av kobber med minstetverrsnitt 25 mm² eller av varmgalvanisert stål med minstetverrsnitt 50 mm².

Skjøter som ikke kan inspiseres skal være varige og være beskyttet mot korrosjon med egnet metode.

Medisinske områder – Strømtilførsel og fordelingsystem

I medisinske områder gruppe 1 og gruppe 2 skal minst følgende kurser være forsynt fra IT-system:

- Alle kurser beregnet på tilkobling av elektromedisinsk utstyr.
- Kurser for operasjons- og undersøkelseslamper o.l. med nominell spenning høyere enn 25 V vekselspenning eller 60 V rippelfri likespenning.

I medisinske områder gruppe 1 og gruppe 2 bør alle stikkontakter være tilknyttet IT-system. Dersom dette ikke er tilfelle, må stikkontaktene være spesielt merket.

TN- og TT-system er tillatt for følgende kurser, under forutsetning av at avbrudd i behandling, undersøkelse eller overvåking kan skje uten fare eller vesentlig ulempe for pasient:

- Kurser bare for tilkobling av røntgenutstyr.
- Kurser bare beregnet for utstyr med effektbehov over 5 kW.
- Kurser som ikke er beregnet for tilkobling av elektromedisinsk utstyr, og hvor tilkoblet utstyr ikke kan komme innenfor «pasientomgivelse».

TN-system skal være TN-S-system, såvidt mulig helt fra transformator eller generator.

Utstyr som ikke kan brukes innenfor pasientomgivelse må normalt være fastmontert, eller i det minste stasjonært.

Medisinske områder – Beskyttelse ved hjelp av automatisk utkobling av strømforsyningen i TN-system

Kurser som forsyner utstyr i områder for medisinsk bruk gruppe 1 og gruppe 2 innenfor pasientomgivelser skal ha selektiv beskyttelse med jordfeilbryter eller tilsvarende vern med følgende utløsestrøm:

- Høyst 30 mA for kurser med overstrømsvern med merkestrøm opp til og med 63 A.
- Høyst 300 mA for kurser med overstrømsvern med merkestrøm over 63 A.

Medisinske områder – Beskyttelse mot elektrostatiske utladninger

I rom hvor elektrostatiske utladninger er forbundet med fare for pasient og/eller omgivelser, skal rommet ha egnet antistatisk gulvbelegg. Resistansen i gulvet skal oppfylle følgende betingelser:

- Større enn 50 kΩ (når den nominelle spenningen for anlegget ikke er over 500 V)
- Større enn 100 kΩ (når den nominelle spenningen er over 500 V)
- Resistansen skal ikke overstige 25 MΩ.

Målinger skal være foretatt i pasientomgivelser og andre relevante områder. Dersom dette tiltaket er benyttet som beskyttelse mot antennelse av brennbare anestesigasser, skal elektromedisinsk utstyr som benyttes være av type AP eller APG.

2. Elektriske installasjoner i eksplosjonsfarlige områder (unntatt gruver)

Bruk av røranlegg

Bruk av røranlegg i eksplosjonsfarlige områder anses ikke å oppfylle forskriftens sikkerhetskrav.

II

Endringen trer i kraft straks.

30. juni Nr. 745 2005

Forskrift om årsregnskap og årsberetning for borettslag.

Fastsatt av Finansdepartementet 30. juni 2005 med hjemmel i lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) § 10–1 første ledd. Kunngjort 5. juli 2005.

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder for sammenslutning organisert som borettslag etter lov 6. juni 2003 nr. 39.

Bestemmelsene i denne forskrift gjelder i tillegg til lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) ved utarbeidelse av årsregnskap og årsberetning i borettslag dersom ikke annet er fastsatt i forskriften her.

§ 2. Opplysninger om disponible midler

Borettslag skal utarbeide en egen oppstilling over disponible midler og endring i disse. Opplysningene kan i stedet gis i noter, jf. § 5 annet ledd nr. 1. Med disponible midler forstås i denne forskrift omløpsmidler fratrukket kortsiktig gjeld.

Oppstillingen over disponible midler skal følge følgende oppstillingsplan:

A. Disponible midler fra foregående årsregnskap.

B. Endring i disponible midler

1. Årets resultat.
2. Tilbakeføring av avskrivning.
3. Tilbakeføring av vedlikeholdsavsetning.
4. Fradrag for gjennomført vedlikehold som er ført mot vedlikeholdsavsetning.
5. Fradrag for gjennomført påkostning.
6. Tilbakeføring av eventuell nedskrivning og reversering av nedskrivning.
7. Tilbakeføring av resultatført gevinst eller tap i forbindelse med salg av anleggsmidler.
8. Tillegg for salgssum ved salg av anleggsmidler.
9. Fradrag for kjøpesum ved kjøp av anleggsmidler.
10. Tillegg for nye langsiktige lån.
11. Fradrag for avdrag på langsiktige lån.
12. Andre poster som påvirker disponible midler.
13. Årets endring i disponible midler.

C. Disponible midler.

Regnskapsloven § 6–3 om oppdeling eller sammenslåing av poster og § 6–6 om sammenligningstall gjelder tilsvarende.

§ 3. Opplysninger om budsjettall

Opplysninger om regnskapsårets og etterfølgende års budsjettall kan gis i tillegg til sammenligningstall etter regnskapsloven § 6–6 i resultatregnskapet og i oppstillingen over disponible midler.

§ 4. Avskrivning av bygninger og vedlikeholdsavsetning

I avskrivningsplanen for bygninger kan avskrivningssatsen settes til null. Dersom det ikke er gjennomført faktisk vedlikehold som oppveier verdiforringelse på bygningene, skal borettslaget regnskapsføre en tilsvarende avsetning. Slik avsetning skal balanseføres som vedlikeholdsavsetning under avsetning for forpliktelser, jf. regnskapsloven § 6–2 D I.

§ 5. Noter til årsregnskapet

Tilleggsopplysninger i noter til årsregnskapet skal gis i samsvar med regnskapsloven kapittel 7 og bestemmelsene i paragrafen her. Opplysningene etter annet ledd kan utelates når de ikke er av betydning for å bedømme den regnskapspliktiges stilling og resultat.

Det skal gis tilleggsopplysninger i noter om følgende forhold:

1. Disponible midler i samsvar med § 2 dersom opplysningene ikke er gitt i en egen regnskapsoppstilling.
2. Honorar til forretningsfører, dersom dette ikke er spesifisert på egen linje i resultatregnskapet.

3. Aksjer og andeler i selskaper hvor borettslagets eierandel er over 10 prosent eller investeringen utgjør mer enn 50 prosent av borettslagets egenkapital med slik spesifisering:
 - For aksjer: Angivelse av selskapets navn og aksjekapital, antall aksjer, pålydende og balanseført verdi.
 - For andeler og andre investeringer: Opplysninger om selskapets navn og andelens størrelse samt om hvordan dets resultat og stilling kommer til uttrykk i borettslagets årsregnskap.
4. Eventuelle øremerkede bankinnskudd, som ikke er opplyst gjennom spesifisering i balansen.
5. Ved leie av anleggsmidler der leieavtalen er av vesentlig betydning for borettslagets drift, skal det gis opplysninger om hvilke anleggsmidler avtalen omfatter, avtalens varighet, om eventuell rett for virksomheten til å overta anleggsmidlene, samt om den årlige leie.
6. Spesifisering av poster som gjelder vedlikehold og påkostning. Eventuell vedlikeholdsavsetning skal spesifiseres særskilt, herunder regnskapsmessig behandling av avsetningen.
7. Anskaffelseskostnad og anskaffelsesår, basert på ferdigstillelsesdato, for hver post i balansen som gjelder varige driftsmidler.
8. Opplysninger om anleggsmidler etter regnskapsloven § 7–12 og § 7–39 første og annet ledd, skal spesifiseres for hvert enkelt anleggsmiddel eller gruppe av anleggsmidler.
9. For hver post under langsiktig gjeld skal det opplyses om rente- og avdragsbetingelser, løpetid og eventuelle andre betingelser av vesentlig betydning for regnskapsbrukerne. Dersom det er foretatt individuell nedbetaling av gjeld, skal det gis opplysning om dette.
10. Dersom eiendelenes balanseførte verdi er lavere enn balanseført verdi av gjelden, skal det gis nærmere opplysninger med angivelse av om virkelig verdi av eiendelene antas å være høyere enn balanseført verdi av gjelden.

§ 6. Årsberetning

I tilknytning til opplysninger om forutsetningen om fortsatt drift etter regnskapsloven § 3–3, skal det opplyses særskilt dersom disponible midler er negative og om tiltak som er iverksatt og vurdert i denne forbindelse.

§ 7. Overgangsregler

For det regnskapsår hvor borettslaget skal gå over til å føre årsregnskap etter regnskapsloven og denne forskrift, må det utarbeides en inngående balanse i samsvar med regnskapsloven § 6–2. I den inngående balansen oppføres samtlige eiendeler og gjeld fra oversikt over eiendeler og gjeld fra foregående regnskapsår, men begrenset oppad til virkelig verdi. Forskjell mellom eiendeler og gjeld føres opp som egenkapital, hvor andelskapital føres opp som innskutt egenkapital mens resterende del av egenkapitalen føres opp som opptjent egenkapital. Egenkapital spesifiseres på innskutt og opptjent egenkapital, uavhengig av om egenkapitalen er positiv eller negativ.

For det første regnskapsåret borettslaget fører årsregnskap i samsvar med regnskapsloven og denne forskrift, kan borettslaget unnlate å utarbeide sammenligningstall etter regnskapsloven og forskriften her. Borettslag skal i dette årsregnskapet ta inn driftsoversikt, oversikt over eiendeler og gjeld og noteopplysninger fra foregående regnskapsår som vedlegg til årsregnskapet. Borettslag skal i dette årsregnskapet også gi følgende tilleggsopplysninger i noter:

1. Beskrivelse av de prinsipper som er lagt til grunn når det gjelder hvilke eiendeler som er ført opp i inngående balanse og verdsettelsen av disse eiendelene.
2. Spesifisering av egenkapitalen.
3. Dersom verdien av eiendeler og gjeld som er ført opp i inngående balanse avviker fra oversikt over eiendeler og gjeld fra foregående regnskapsår, skal det beskrives. Avviket skal forklares.

§ 8. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2006 med virkning for regnskapsår påbegynt 1. januar 2006 eller senere. Forskriften kan anvendes for regnskapsår påbegynt 1. januar 2005 eller senere.

Forskrift 24. januar 1989 nr. 59 om årsoppgjør for boligbyggelag og borettslag oppheves 1. januar 2006 med virkning for regnskapsår påbegynt 1. januar 2006 eller senere.

30. juni Nr. 746 2005

Forskrift om endring i forskrift om fartsområder.

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 30. juni 2005 med hjemmel i lov 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed § 1 tredje ledd, § 3, § 36, § 93 og § 97, jf. delegeringsvedtak 5. april 1963 nr. 9 og delegeringsvedtak 1. desember 1978 nr. 1. Jf. lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) § 198, § 471 og § 506 nr. 1 og lov 5. juni 1981 nr. 42 om sertifikatpliktige stillinger på norske skip, borefartøy og andre flyttbare innretninger i sjøen § 2, § 3 og § 5. Kunngjort 5. juli 2005.

I

I forskrift 4. november 1981 nr. 3793 om fartsområder gjøres følgende endringer:

Forskriftens hjemmelfelt skal lyde:

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 4. november 1981 med hjemmel i lov 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed § 1 tredje ledd, § 3, § 41, § 93 og § 97, jf. delegeringsvedtak 12. oktober 1962 nr. 5, delegeringsvedtak 5. april 1963 nr. 9 og delegeringsvedtak 1. desember 1978 nr. 1. Jf. lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) § 198, § 471 og § 506 nr. 1 og lov 5. juni 1981 nr. 42 om sertifikatpliktige stillinger på norske skip, borefartøy og andre flyttbare innretninger i sjøen § 2, § 3 og § 5.

§ 23 annet ledd skal lyde:

Bankfiske II: Fiske og fangst innenfor 200 nautiske mil av grunnlinjen, og ly og hvile ved Bjørnøya i perioden 1. mai til 31. august innenfor det området som er avgrenset av følgende koordinater:

Koordinat nr. 1 N 74° 08' E 19° 58'

Koordinat nr. 2 N 73° 58' E 18° 26'

Koordinat nr. 3 N 74° 36' E 19° 36'

Koordinat nr. 4 N 74° 36' E 18° 28'.

II

Endringene trer i kraft straks.

30. juni Nr. 747 2005

Forskrift om endring i forskrift om konstruksjon, utstyr, drift og besiktelser for fiske- og fangstfartøy med største lengde på 15 meter og derover.

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 30. juni 2005 med hjemmel i lov 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighet m.v. § 1, § 35, § 41, § 41a, § 42, § 46, § 47, § 48, § 50, § 52, § 54a, § 56, § 59, § 106, jf. delegeringsvedtak 5. april 1963 nr. 9 og delegeringsvedtak 1. desember 1978 nr. 1. Jf. EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 56g (direktiv 97/70/EF og direktiv 1999/19/EF), vedlegg II kap. XXII nr. 1 (direktiv 89/686/EØF), vedlegg XVIII nr. 16g (direktiv 93/103/EF og direktiv 2002/35/EF) og vedlegg XIII (direktiv 2002/59/EF). Kunngjort 5. juli 2005.

I

I forskrift 13. juni 2000 nr. 660 om konstruksjon, utstyr, drift og besiktelser for fiske- og fangstfartøy med største lengde på 15 meter og derover gjøres følgende endringer:

Forskriftens hjemmelfelt skal lyde:

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 13. juni 2000 med hjemmel i lov 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighet m.v. § 1, § 35, § 41, § 41a, § 42, § 46, § 47, § 48, § 50, § 52, § 54a, § 56, § 59, § 106, jf. delegeringsvedtak 12. oktober 1962 nr. 5, delegeringsvedtak 5. april 1963 nr. 9 og delegeringsvedtak 1. desember 1978 nr. 1. Jf. EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 56g (direktiv 97/70/EF og direktiv 1999/19/EF), vedlegg II kap. XXII nr. 1 (direktiv 89/686/EØF), vedlegg XVIII nr. 16g (direktiv 93/103/EF og direktiv 2002/35/EF) og vedlegg XIII (direktiv 2002/59/EF).

§ 1–23 annet ledd skal lyde:

(2) Bankfiske II:

Fiske og fangst innenfor 200 nautiske mil av grunnlinjen, og ly og hvile ved Bjørnøya i perioden 1. mai til 31. august innenfor det området som er avgrenset av følgende koordinater:

Koordinat nr. 1 N 74° 08' E 19° 58'

Koordinat nr. 2 N 73° 58' E 18° 26'

Koordinat nr. 3 N 74° 36' E 19° 36'

Koordinat nr. 4 N 74° 36' E 18° 28'.

II

Endringene trer i kraft straks.

30. juni Nr. 748 2005

Ikrafttredelse av lov 3. juni 2005 nr. 36 om endringer i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk.

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 30. juni 2005 med hjemmel i lov 3. juni 2005 nr. 36 om endringer i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk del II. Kunngjort 5. juli 2005.

Lov 3. juni 2005 nr. 36 om endringer i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk trer i kraft 1. september 2005.

1. juli Nr. 749 2005**Forskrift om markedsføring av kosmetiske inngrep.**

Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 1. juli 2005 med hjemmel i lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) § 13 tredje ledd. Kunngjort 5. juli 2005.

§ 1. Formål

Forskriftens formål er å bidra til at markedsføring av kosmetiske inngrep skjer på en forsvarlig, nøktern og saklig måte, jf. lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. § 13, og slik at pasientenes sikkerhet blir ivarettatt.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder annonsering og markedsføring av enhver art og i ethvert medium.

§ 3. Definisjon

Med kosmetiske inngrep menes plastikkirurgiske inngrep og inngrep i hud og underhud hvor kosmetiske hensyn er en avgjørende indikasjon for inngrepet.

§ 4. Krav til markedsføringen

Markedsføring av kosmetiske inngrep skal ikke utformes på en måte som er egnet til å virke støtende eller krenkende eller som spiller på folks lyter eller fordommer mot normale kroppsvariasjoner.

Markedsføring av kosmetiske inngrep må ikke nedtone risikoen ved å gjennomføre det kosmetiske inngrepet.

Ved omtale i markedsføringen må opplysningene reflektere forsvarlige metoder.

Det skal fremgå av markedsføringen hvem som er medisinsk ansvarlig for de kosmetiske inngrepene i virksomheten. Navn, adresse, telefonnummer og annen nødvendig kontaktinformasjon skal også fremgå.

§ 5. Forbud mot bruk av pre- og postoperative bilder

Markedsføring av kosmetiske inngrep skal ikke inneholde pre- og postoperative bilder.

§ 6. Forbud mot tilbud om kreditt og forbrukslån

Markedsføring av kosmetiske inngrep skal ikke inneholde tilbud om kreditt eller andre forbrukslån.

§ 7. Begrensninger i bruk av visse kommunikasjonsmetoder

Det er forbudt å rette markedsføringshenvendelser vedrørende kosmetiske inngrep til forbrukere ved hjelp av elektroniske kommunikasjonsmetoder som tillater individuell kommunikasjon, som for eksempel elektronisk post eller tekstmelding til mobiltelefon.

§ 8. Vurdering av markedsføringen

Markedsføringen skal blant annet vurderes ut fra det umiddelbare inntrykk markedsføringen skaper hos den jevne forbruker.

§ 9. Tilsyn

Helsetilsynet i fylkene og Statens helsetilsyn skal føre tilsyn med markedsføring av kosmetiske inngrep, jf. lov 30. mars 1984 nr. 15 om statlig tilsyn med helsetjenesten.

§ 10. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. juli 2005.

Merknader til de enkelte bestemmelsene i forskrift om markedsføring av kosmetiske inngrep**Til § 2. Virkeområde:**

Det fremgår av bestemmelsen at forskriftens regler gjelder for annonsering og markedsføring «av enhver art» og i «ethvert medium».

Forskriften vil for det første omfatte markedsføring som skjer i papirform, for eksempel ved oppføring i telefonkataloger, visittkort eller annet kontakt-/informasjonsmaterieell for en eller flere utøvere, særskilt utarbeidet reklamematerieell som for eksempel plakater eller gjennom annonser i aviser, blader, tidsskrifter eller bransjeblader. Videre vil forskriften omfatte markedsføring som skjer i form av lyd- og bildereklame på tv eller radio. Også elektronisk formidlet markedsføring, for eksempel ved e-post eller ved markedsføring på Internett, vil være omfattet.

Selv om en konkret annonse er utformet slik at den isolert sett ikke er i strid med regelverket, vil markedsføringen etter en helhetsvurdering kunne bli ansett for å være i strid med regelverket dersom det i annonsen er inntatt henvisninger til andre kilder hvor det gis markedsføring i strid med regelverket. Det skal ikke være mulig å omgå bestemmelsene i denne forskriften ved kun å henvise til andre kilder eller nettsteder som ligger «utenfor» hovedannonsen eller den enkelte utøvers egen markedsføring. Et typisk eksempel vil være dersom en utøver markedsfører sin virksomhet på Internett, og det i markedsføringen er inntatt linker som fører forbrukeren inn på sider hvor det benyttes ord og uttrykk som er egnet til å virke støtende eller krenkende eller som bevisst spiller på folks lyter eller fordommer mot normale kroppsvariasjoner, eller hvor det er benyttet pre- og postoperative bilder. Slike henvisninger eller linker kan for eksempel være utformet på følgende måte: «For nærmere opplysninger om vårt tjenestetilbud, klikk her!»

Forskriftens bestemmelser vil også omfatte markedsføring som retter seg mot bestemte enkeltpersoner og markedsføring som retter seg mot bestemte eller mer ubestemte grupper av personer. Eksempler på det første vil

være dersom en behandler sender reklamemateriell til tidligere pasienter eller på annen måte markedsfører sin virksomhet overfor navngitte personer. Eksempler på markedsføring som retter seg mot mer bestemte grupper av personer vil være utsendelse av reklamemateriell til en mer eller mindre definert gruppe, for eksempel i henhold til en adresseliste som behandleren selv har utarbeidet eller kjøpt av andre, utdeling av reklamemateriell innenfor et bestemt område, for eksempel i postkassene i nærområdet. Det kan også være markedsføring spesielt rettet mot unge. Ungdom har større behov for beskyttelse enn voksne, og markedsføring rettet mot denne gruppen krever derfor større grad av varsomhet enn markedsføring generelt. Eksempler på markedsføring rettet mot ubestemte grupper vil være markedsføring som er utformet for et helt ubestemt publikum, typisk TV- og radioreklame, reklameplakater på offentlig sted, internettannonsering og lignende.

Tilfeller hvor tilbydere eller utøvere av kosmetisk kirurgi markedsfører sin virksomhet i forbindelse med for eksempel salg fremvisninger og messer, eller i forbindelse med kurs eller undervisning hvor salgselementet er fremtredende, vil være omfattet av forskriften.

Forskriften gjelder i utgangspunktet ikke tilfeller der for eksempel en utøverorganisasjon i sitt medlemsblad eller på sin hjemmeside redegjør for de ulike behandlingsformer som deres medlemmer tilbyr eller ved hvilke tilstander behandlingen benyttes, eller redegjør for siste nytt på forskningsfronten eller brukerundersøkelser i forhold til en eller flere former for kosmetiske inngrep. Det er imidlertid en flytende grense mellom informasjon og markedsføring, og forholdet vil etter en helhetsvurdering kunne omfattes av forbudet i forskriften dersom informasjonen som gis har mer karakter av å være markedsføring for den enkelte utøver.

Når en potensiell kunde tar kontakt med en tilbyder av kosmetiske inngrep inntreer informasjonsplikten etter helsepersonelloven § 10. Det vil i en del tilfeller være en glidende overgang mellom hva som er markedsføring og hva som er informasjon til en kunde etter helsepersonelloven § 10. Dersom markedsføring forekommer i en situasjon der en kunde også gis informasjon etter helsepersonelloven § 10, reguleres markedsføringen av forskriften. Forskriften vil gjelde for markedsføring som forekommer i behandlingssammenheng, for eksempel ved at det her reklameres for bestemte tjenester eller produkter. Videre vil for eksempel markedsføring som skjer via en kundesrådgivningstelefon, reguleres av forskriften.

I tilfeller hvor det ikke er tale om markedsføring av kosmetiske inngrep, men informasjon etter helsepersonelloven § 10, gjelder ikke bestemmelsene i denne forskriften. Etter § 10 skal pasienten blant annet ha informasjon om innholdet i helsehjelpen, dvs. den behandling, pleie, omsorg, diagnostikk eller undersøkelse som tilbys eller ytes.

Som nevnt vil reglene gjelde overfor markedsføring i alle typer medier. Det kan imidlertid tenkes at reglene til en viss grad vil måtte tolkes litt forskjellig avhengig av mediets karakter. For eksempel kan det være grunn til å stille andre krav til hvordan en annonsør skal presentere seg hvor markedsføringen retter seg mot et stort antall personer, for eksempel ved TV-reklame og ved bruk av plakater på offentlig sted, enn ved bruk av reklame i en brosjyre som blir lest av færre.

Til § 3. Definisjon:

Et kirurgisk inngrep er å anse som et kosmetisk inngrep når det avgjørende hensynet for å utføre inngrepet er av kosmetisk karakter og ikke av medisinsk karakter.

Forskriften omfatter «kirurgiske inngrep». Med dette menes først og fremst inngrep med bruk av kirurgisk kniv, men også markedsføring av andre behandlingsformer (som bruk av laser, kanyler for utsugning eller deponering/implantasjon av kunstige materialer under huden og sprøyter), vil kunne omfattes.

Det er imidlertid en forutsetning at inngrepet anses for å være helsehjelp og at det utføres av helsepersonell eller på delegasjon av helsepersonell. Dette innebærer at for eksempel hudpleie eller kosmetisk pleie som naturlig utføres av hudpleiere/kosmetologer faller utenfor forskriftens virkeområde.

Til § 4. Krav til markedsføringen:

I første ledd utdypes kravene til markedsføring som fremgår av § 1, om at formålet med forskriften er å bidra til at markedsføringen av kosmetiske inngrep skjer på en forsvarlig, nøktern og saklig måte. At markedsføringen ikke må være egnet til å virke støtende, krenkende eller spille på folks lyter eller fordommer mot normale kroppsvariasjoner er eksempler som faller inn under å ikke være forsvarlig, nøktern og saklig markedsføring. Formålet med bestemmelsen er å forhindre at markedsføringen skal spille på og dra nytte av eventuelle holdninger i samfunnet som går i retning av at man skal se ut på en bestemt måte, og bidra til å forsterke oppfatninger om at noe som i utgangspunktet er en normal kroppsvariasjon, kan og bør endres på. Uttrykket «normale kroppsvariasjoner» henspiller også til kroppsvariasjoner knyttet til blant annet alder, etnisk opprinnelse og kjønn.

Eksempler på markedsføring som etter dette leddet vil kunne være forbudt er bruk av verdiladede ord og uttrykk som «ridebukselår», «kalkunhals» og «ørnenese». Andre eksempler er bruk av sitater som: «tunge øyelokk og/eller poser under øynene vil lett kunne ødelegge inntrykket av et ellers friskt og opplagt ansikt», «med ører som fanger folks oppmerksomhet kan en ørekorreksjon være løsningen», «minnene forsvinner ikke selv om sporene gjør det» om fjerning av rynker og «alle kvinner er ikke likt utrustet» om kvinners bryster.

Også bruk av illustrasjoner eller bilder som er egnet til å virke støtende eller krenkende eller som bevisst spiller på folks lyter eller fordommer mot normale kroppsvariasjoner, kan være i strid med denne bestemmelsen. En illustrasjon av en kropp der det for eksempel er satt inn stiplede linjer for å vise hvordan kroppen vil se ut etter at det er foretatt kosmetisk kirurgi, vil kunne være i strid med bestemmelsen.

Det følger av markedsføringsloven § 1 annet ledd at annonsør og den som utformer reklame skal sørge for at reklame ikke er i strid med likeverdet mellom kjønnene, og at den ikke utnytter det ene kjønns kropp eller gir inntrykk av en støtende eller nedsettende vurdering av kvinne eller mann. Også dette gjelder for markedsføring av kosmetiske inngrep.

I *andre ledd* fremgår det at markedsføring av kosmetiske inngrep ikke må nedtone risikoen ved å gjennomføre det kosmetiske inngrepet. Også dette leddet presiserer innholdet i begrepene «forsvarlig, nøktern og saklig» i helsepersonelloven § 13. Bruk av for eksempel følgende uttalelser i markedsføringen vil kunne være i strid med bestemmelsen: «det er helt vanlig å utføre inngrep som dette», «mange har fått utført dette», «øyelokkoperasjon er trolig det vanligste plastikkirurgiske inngrep verden over», «har du lyst har du lov!» og «etter to til tre timer kan du reise fra klinikken med en slankere kropp». Også det å omtale et kosmetisk inngrep som å «fikse på noe» vil kunne rammes av bestemmelsen. Det samme gjelder det å anbefale forbrukere/pasienter å kombinere flere inngrep samtidig. Omtale av anestesi som «lett søvn» eller lignende vil også kunne rammes av bestemmelsen.

Videre fremkommer det av *tredje ledd* at ved omtale av ulike metoder i markedsføringen, må opplysningene reflektere forsvarlige metoder. Med forsvarlige metoder menes medisinsk allment aksepterte og/eller vitenskapelig dokumenterte metoder. Dette kravet presiserer vilkåret i helsepersonelloven § 13 om at markedsføring av helsetjenester skal være forsvarlig. Formålet med leddet er å bidra til at forbrukere/pasienter skal kunne stole på at opplysningene de får om de metodene som benyttes, gjenspeiler forsvarlig medisinsk praksis. At man kan stole på disse opplysningene, anses som særlig viktig når inngrep som her er kosmetisk og ikke medisinsk begrunnet. Inngrepet har ikke til formål å behandle sykdom, men å forandre på normale kroppsvariasjoner, og det er derfor pasientens eget ønske om behandling som er styrende for beslutningen om at et kosmetisk inngrep skal gjennomføres. En potensiell pasient kan derfor sies å ha et særlig behov for korrekt informasjon om de metodene som benyttes innenfor kosmetiske inngrep.

I henhold til *fjerde ledd* skal det fremgå av markedsføringen hvem som er medisinsk ansvarlig for de kosmetiske inngrepene i virksomheten samt adresse, telefonnummer og annen nødvendig informasjon det kan være behov for dersom man ønsker å ta kontakt med virksomheten. Formålet er at dette skal ansvarliggjøre den som er medisinsk ansvarlig for virksomheten, og dermed motvirke at det markedsføres på en måte som er i strid med denne forskriften.

Til § 5. Forbud mot bruk av pre- og postoperative bilder:

Med pre- og postoperative bilder menes bilder av personer som viser deres utseende før- og etter et kosmetisk inngrep, og på den måten viser resultatet av et kosmetisk inngrep. Forbudet innebærer at det for eksempel ikke kan brukes bilder som viser en person før og etter en fettsuging eller brystimplantatoperasjon. Bestemmelsen er imidlertid ikke til hinder for at det benyttes slike bilder under konsultasjon mellom helsepersonellet og potensiell kunde/pasienten. I denne sammenhengen kan bilder som viser forventet operasjonsresultat være hensiktsmessig informasjon i henhold til helsepersonelloven § 10.

Til § 6. Forbud mot tilbud om kreditt og forbrukslån:

Markedsføring av kosmetiske inngrep som også inneholder tilbud om kreditt og andre forbrukslån, kan ha et klart aggressivt preg, som igjen kan tenkes å føre til impulsive beslutninger om å gjennomføre kosmetiske inngrep. Bestemmelsen innebærer derfor at markedsføring av finansieringsordninger i forbindelse med kosmetiske inngrep er forbudt.

Til § 7. Begrensninger i bruk av visse kommunikasjonsmetoder:

Forskriften gjelder i utgangspunktet annonsering og markedsføring av enhver art og i ethvert medium, jf. § 2. Enkelte kanaler egner seg imidlertid ikke for markedsføring av kosmetiske inngrep ut fra tanken om en forsvarlig og nøktern fremstilling, som for eksempel markedsføring via SMS og e-post. Etter modell av markedsføringsloven § 2b. fastsetter derfor bestemmelsen begrensninger i bruken av visse kommunikasjonsmetoder.

Til § 8. Vurdering av markedsføringen:

Grensen mellom markedsføring og informasjon er vanskelig å trekke skarpt, og vil måtte vurderes skjønnsmessig i det enkelte tilfelle. Ved en slik helhetsvurdering av markedsføringen, skal det legges avgjørende vekt på hvordan markedsføringen fremstår hos den jevne forbruker, jf. også merknadene til § 2.

Flere faktorer vil kunne være relevante i vurderingen, for eksempel i hvilken kontekst reklamen er framsatt i og hvilket medium som er benyttet, hvilken effekt annonseringen kan ha på den antatte målgruppen og om det er et underliggende budskap i annonsen. Det skal legges en ekstra streng fortolkning til grunn dersom markedsføringen kan sies å være spesielt rettet mot unge.

Til § 9. Tilsyn:

I likhet med det som gjelder for helsepersonelloven § 13, skal helsetilsynet i fylkene og Statens helsetilsyn føre tilsyn med markedsføring av kosmetiske inngrep. Ved brudd på forskriftens bestemmelser kan Statens helsetilsyn gi det enkelte helsepersonell en administrativ reaksjon i henhold til helsepersonelloven kapittel 11. Det understrekes at kravene etter markedsføringsloven vil gjelde som et supplement til helsepersonelloven og denne forskriften.

1. juli Nr. 750 2005**Forskrift om endring i forskrift om tillatelse til å utføre kosmetisk plastikkirurgiske inngrep.**

Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 1. juli 2005 med hjemmel i lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) § 4 fjerde ledd. Kunngjort 5. juli 2005.

I

I forskrift 21. desember 2000 nr. 1387 om tillatelse til å utføre kosmetisk plastikkirurgiske inngrep gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om tillatelse til å utføre kosmetisk kirurgiske inngrep

§ 1, § 2, § 3, § 4, § 5 og § 6 skal lyde:

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder virksomhet utenom sykehus og poliklinikker eid av regionale helseforetak.

Kosmetisk kirurgiske inngrep kan bare utføres av leger som har generell tillatelse, jf. § 3, eller leger/tannleger som har fått spesiell tillatelse fra fylkesmannen jf. § 4.

§ 2. Definisjon

Kosmetisk kirurgiske inngrep i henhold til denne forskriften, er inngrep hvor kosmetiske hensyn er avgjørende indikasjon for inngrepet, dvs. inngrep som utføres i den hensikt å forandre utseendet.

§ 3. Generell tillatelse

Leger som er godkjente spesialister i plastisk kirurgi har generell tillatelse til å utføre kosmetisk kirurgiske inngrep og omfattes derfor ikke av denne forskriften.

§ 4. Spesiell tillatelse

Etter søknad kan leger eller tannleger med følgende kompetanse gis spesiell tillatelse til å utføre kosmetisk kirurgiske inngrep:

- a) Leger som er godkjente spesialister i generell kirurgi kan utføre kosmetisk kirurgiske inngrep innenfor sitt fagfelt i den grad de er faglig kompetente til det.
- b) Leger som er godkjente spesialister i øre-nese-halssykdommer kan utføre kosmetisk kirurgiske inngrep som naturlig hører inn under spesialitetens arbeidsområde, og som inngår som en naturlig del av utdanningen i spesialiteten.
- c) Leger som er godkjente spesialister i øyesykdommer kan utføre øyelokkorreksjoner og andre kosmetisk kirurgiske inngrep som naturlig hører inn under spesialitetens arbeidsområde, og som inngår som en naturlig del av utdanningen i spesialiteten.
- d) Leger som er godkjente spesialister i kjevekirurgi og munnhulesykdommer kan utføre kosmetisk kirurgiske inngrep i munnhulen, og på ansiktsskjelettet og andre kosmetisk kirurgiske inngrep som naturlig hører inn under spesialitetens arbeidsområde, og som inngår som en naturlig del av utdanningen i spesialiteten.
- e) Tannleger som er godkjente spesialister i oral kirurgi og oral medisin kan utføre kosmetisk kirurgiske inngrep i munnhulen, og på ansiktsskjelettet samt andre kosmetisk kirurgiske inngrep som naturlig hører inn under spesialitetens arbeidsområde og, som inngår som en naturlig del av utdanningen i spesialiteten.

§ 5. Opphør av tillatelse

Tillatelsen opphører dersom legens eller tannlegens autorisasjon og/eller spesialistgodkjenning opphører eller kalles tilbake.

§ 6. Tilbakekall av tillatelse

Tillatelse til å utføre kosmetisk kirurgiske inngrep kan Statens helsetilsyn kalle tilbake dersom legen eller tannlegen ikke lenger anses skikket til å inneha slik tillatelse.

§ 7 første ledd skal lyde:

Klageinstans for fylkesmannens vedtak etter § 8 er Sosial- og helsedirektoratet.

§ 8 skal lyde:

Når særlige grunner foreligger kan fylkesmannen i det enkelte tilfelle gi dispensasjon fra bestemmelsene i denne forskrift. Før dispensasjon gis skal uttalelse innhentes fra Den norske lægeforening eller Den norske tannlegeforening.

Merknader til forskriften skal lyde:

Merknader til forskrift om tillatelse til å utføre kosmetisk kirurgiske inngrep

Til § 1. Virkeområde:

Bestemmelsen innebærer at forskriften gjelder for private sykehus, eventuelle poliklinikker, avtalespesialister og spesialister uten avtale. Presiseringen er ikke ment å endre gjeldende rettstilstand.

Til § 2. Definisjon:

Et kirurgisk inngrep er å anse som et kosmetisk kirurgisk inngrep når det avgjørende hensynet for å utføre inngrepet er av kosmetisk karakter og ikke av medisinsk karakter.

Forskriften er begrenset til å omfatte inngrep med bruk av kirurgisk kniv. Ved bruk av andre metoder som benyttes innenfor feltet, legges helsepersonelloven § 4 om forsvarlighet til grunn. Denne bestemmelsen innebærer blant annet at helsepersonell ikke skal gå ut over sine kvalifikasjoner i forbindelse undersøkelse, behandling og annen helsehjelp til pasienter.

Til § 4. Spesiell tillatelse:

Bestemmelsen angir hvilke spesialister som kan gis spesiell tillatelse til å utføre kosmetisk kirurgiske inngrep. Det er fylkesmannen som gir slik tillatelse.

Til ikrafttreddelsen:

Endringene i forskriften trer i kraft 1. juli 2005. Når det gjelder tannleger som er godkjente spesialister i henhold til ny § 4 bokstav e) trer forskriften i kraft 1. januar 2006, slik at aktuelt helsepersonell kan informeres om forskriftsendringen og sørge for å skaffe seg tillatelse innen ikrafttredelsestidspunktet.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2005, med unntak av § 4 bokstav e) som trer i kraft 1. januar 2006.

1. juli Nr. 751 2005

Delegering av myndighet til Riksantikvaren etter lov om kulturminner § 20.

Fastsatt ved Kronprinsreg.res. 1. juli 2005 med hjemmel i lov 9. juni 1978 nr. 50 om kulturminner § 20. Fremmet av Miljøverndepartementet. Kunngjort 5. juli 2005.

Kongens myndighet etter lov 9. juni 1978 nr. 50 om kulturminner § 20 delegeres til Riksantikvaren for så vidt gjelder:

1. endringer i verneområdets navn
2. retting eller feil og unøyaktigheter i beskrivelsen av det vernet område
3. grensendringer som omfatter mindre arealer (utvidelser eller innskrenkninger)
4. andre endringer i vernebestemmelsene som ikke strider mot formålet med vernet.

Delegeringen trer i kraft straks.

1. juli Nr. 752 2005

Forskrift om midlertidig omsetningsforbud for friske krydderurter med opprinnelse i Thailand.

Fastsatt av Det sentrale Mattilsynet ved hovedkontoret 1. juli 2005 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 første ledd, jf. § 16 første ledd. Kunngjort 5. juli 2005.

§ 1. Det er forbudt, inntil videre, å omsette friske krydderurter med opprinnelse i Thailand.

Omsetningsforbudet gjelder ikke friske krydderurter med opprinnelse i Thailand, som er undersøkt for Salmonella med negativt resultat før 1. juli 2005 og som for øvrig er av tilfredsstillende mikrobiologisk kvalitet.

§ 2. Ved forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift, kommer bestemmelser om straff i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 28 til anvendelse.

§ 3. Denne forskrift trer i kraft straks.

1. juli Nr. 753 2005

Ikrafttredelse av lov 17. juni 2005 nr. 94 om endringer i lov 6. juni 2003 nr. 39 om burettslag (burettslagslova) mv.

Fastsatt ved Kronprinsreg.res. 1. juli 2005 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 94 om endringer i lov 6. juni 2003 nr. 39 om burettslag (burettslagslova) mv. del IV. Fremmet av Kommunal- og regionaldepartementet. Kunngjort 5. juli 2005.

Lov 17. juni 2005 nr. 94 om endringer i lov 6. juni 2003 nr. 39 om burettslag (burettslagslova) mv. del I og IV skal gjelde fra 15. august 2005.

1. juli Nr. 754 2005**Forskrift om medieregioner.**

Fastsatt ved Kronprinsreg.res. 1. juli 2005 med hjemmel i lov 13. juni 1997 nr. 53 om eierskap i medier (medieeierskapsloven) § 11. Fremmet av Kultur- og kirkedepartementet. Kunngjort 5. juli 2005.

I

Følgende regioninndeling skal legges til grunn ved vurdering av regionale eierskapsbegrensninger etter § 11 i medieeierskapsloven:

1. Medieregion *Nord-Norge* består av Troms, Finnmark og Nordland, bortsett fra Bindal kommune i Nordland.
2. Medieregion *Trøndelag* består av Sør-Trøndelag og Nord-Trøndelag, samt Bindal kommune i Nordland og Rindal kommune i Møre og Romsdal.
3. Medieregion *Nordvestlandet* består av Møre og Romsdal bortsett fra Rindal kommune, samt Eid, Hornindal, Selje, Stryn og Vågsøy kommuner i Sogn og Fjordane.
4. Medieregion *Vestlandet* består av Sogn og Fjordane bortsett fra Eid, Hornindal, Selje, Stryn og Vågsøy kommuner, og Hordaland bortsett fra Bømlo, Sveio og Etne kommuner.
5. Medieregion *Sørvestlandet* består av Rogaland, samt Bømlo, Sveio og Etne kommuner i Hordaland.
6. Medieregion *Sørlandet* består av Aust- og Vest-Agder.
7. Medieregion *Vestviken* består av Telemark, Vestfold og Buskerud.
8. Medieregion *Østviken* består av Østfold samt Akershus bortsett fra Asker, Bærum, Nittedal og Nesodden kommuner.
9. Medieregion *Innlandet* består av Hedmark og Oppland.
10. Medieregion *Stor-Oslo* består av Oslo samt Asker, Bærum, Nesodden og Nittedal kommuner i Akershus.

II

Forskriften trer i kraft fra 1. juli 2005.

1. juli Nr. 755 2005**Ikraftsettning av lov 17. desember 2004 nr. 97 om endringer i lov 13. juni 1997 nr. 53 om tilsyn med erverv i dagspresse og kringkasting.**

Fastsatt ved Kronprinsreg.res. 1. juli 2005 med heimel i lov 17. desember 2004 nr. 97 om endringer i lov 13. juni 1997 nr. 53 om tilsyn med erverv i dagspresse og kringkasting del II. Fremja av Kultur- og kyrkjedepartementet. Kunngjort 5. juli 2005.

Lov 17. desember 2004 nr. 97 om endringer i lov 13. juni 1997 nr. 53 om tilsyn med erverv i dagspresse og kringkasting ny § 11 trer i kraft 1. juli 2005.

Oversikt over rettelser som er inntatt i 2005-årgangen

År	Feil i hefte nr.	Side	Gjelder	Se rettelse i nr.
1998	9	570	Forskrift nr. 460	3
1998	16	1187	Forskrift nr. 865	6
2003	1	162	Forskrift nr. 5	6
2003	18	2876	Forskrift nr. 1606	3
2004	14	2032	Lov nr. 75	3
2004	14	2166	Forskrift nr. 1473	3
2004	14	2248	Forskrift nr. 1555	3
2004	14	2267	Forskrift nr. 1558	3
2004	15	2321	Lov nr. 101	3
2004	15	2406	Forskrift nr. 1674	3
2004	15	2410	Forskrift nr. 1683	2
2004	16	2475	Forskrift nr. 1745	3
2004	17	2599	Forskrift nr. 1820	5
2004	17	2601	Forskrift nr. 1820	1
2005	1	66	Forskrift nr. 1878	5
2005	2	169	Forskrift nr. 52	3
2005	2	249	Vedtak nr. 115	3
2005	2	288	Forskrift nr. 138	3
2005	3	369	Forskrift nr. 186	6
2005	4	543	Forskrift nr. 263	6
2005	4	548	Forskrift nr. 314	6

B-blad

Returadresse:

Lovdata
Postboks 41 Sentrum
N-0101 Oslo

NORSK LOVTIDEND

Avd I Lover og sentrale forskrifter
Avd II Regionale og lokale forskrifter

Utgiver: Justis- og politidepartementet
Redaksjon: Stiftelsen Lovdata

Manuskripter for kunngjøring

Manuskripter sendes i ett eksemplar med kunngjørings skjema til Lovdata:

Med E-post: ltavd1@lovdata.no for avdeling I
ltavd2@lovdata.no for avdeling II

Elektronisk: Se Lovdatas nettsted (www.lovdata.no).

Med post: Norsk Lovtidend
Postboks 41, Sentrum
0101 Oslo

Bestilling av abonnement

Med post: Samme adresse som over.

Elektronisk: Se Lovdatas nettsted.

		Norge	Norden	Verden
Abonnement for 2005 koster	Avd I	kr 1020	kr 1580	kr 2240
	Avd. I og II	kr 1280	kr 2320	kr 3330

Innholdet i heftene vil bli kunngjort fortløpende på Lovdatas nettsted – www.lovdata.no
- også en versjon av den trykte utgaven av heftet i PDF-format vil være tilgjengelig.
På samme sted finnes ajourførte versjoner av lovene og sentrale og lokale forskrifter.

Samlemapper: Det vil bli sendt ut etiketter for bruk på ringpermer.

Alle andre henvendelser om Norsk Lovtidend kan rettes til:

Lovdata
Postboks 41, Sentrum
0101 Oslo

Tlf. 23 35 60 00
Fax 23 35 60 01
E-post: lovtid@lovdata.no